அறிவனார்

இயற்றிய

பஞ்ச மரபு

மூலமும் உரையும்

இசைத் தமிழ் நூல்

அடிக்குறிப்புகளுடன்

பதிப்பாசிரியர்

வித்துவான் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்

88-வேலம்பாளையம், எழுமாத்தூர் (வழி)

ஈரோடு வட்டம்

1975

விலை ரூ. 20-00

அறிவனார்

இயற்றிய

பஞ்ச மரபு

மூலமும் உரையும்

இசைத்தமிழ் நூல்

அடிக்குறிப்புகளுடன்

பதிப்பாசிரியர்

த்துவான் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்

88 – வேலம்பாளையம், எழுமாத்தூர் (வழி)

ஈரோடு வட்டம்

முதல் பதிப்பு : 1973 (1000) முதற்பகுதி மட்டும்.

 (இரண்டாம் பகுதி சேர்ந்தது)
1975 (1000)

பொள்ளாச்சி :

திரு. நா. மகாலிங்கம் B. SC., M. I. E. அவர்கள்

வெளிநாடு சென்று வந்தது குறித்து நினைவு வெளியீடு

சக்தி அறநிலேய வெளியீடு
இசைத் தமிழ் நூல் – க – உ

ஜெமினி அச்சகம்
27, மடத்துத் தெரு
கும்பகோணம் – 612001
தொலேபேசி : 835

விலை ரூ. 20-00

அணிந்துரை

ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே
உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே
திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதீ —அப்பர்

உலகில் இந்திய இசை, தனிப்பெருமையுடன் திகழ்வது என்பர். வட இந்திய இசையை இந்துஸ்தானி சங்கீதம் என்றும், தென்னிந்திய இசையைக் கருநாடகச் சங்கீதம் எனவும் அழைப்பர். தென்னிந்திய இசை பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததோடு கலப்பில்லாது தகுதியும் உடையதாயிருந்தது. இக்கருநாடக இசைக்குத் தாயாக விளங்கிய இசைக் கலைதான், பழந்தமிழகத்து இசையாகும். சங்கத் தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று வகையாகக் கூறுவார்கள் ஒரு மொழியை இவ்வாறு பாகுபடுத்திக் கூறுவது வேறெங்குமில்லாத புதுமையாகும். இசைக் கலைஞர்களாகிய பாணர், விறலியர் முதலியோரைத் தமிழ்நாட்டு அரசர்கள் ஆதரித்துப் பாராட்டிப் போற்றியதை இலக்கியங்களில் காணலாம். இசை 'ஏழு' என்று எல்லோரும் கூறுவர். இசைகள் ஏழும் தனித்திருந்தாலும், தொகுதிப் படுத்தித் தொழில் முறையில் கலைஞர்கள் அவைகளைப் பண்ணாக இசைத்து வழங்குகிறார்கள், பண் என்பது இராகமாகும். பண்களுக்குத் தனியான அமைதியும் சிறப்பும் உண்டு.

'பண் களிக்கப் பாடுகின்ற பாட்டில் விளேசுகமே',

'பண்ணுர நின்றனேயே பாடியுறல் வேண்டும்'

என்றெல்லாம் வள்ளற்பெருமான் கூறுவன நினேக்கத் தக்கன.

பண்களுக்கான இலக்கணம் கூறி அவைகளின் தோற்றம், வழி வகைகள், பயன் முதலிய செய்திகளே வரையறுத்துக் கூறுவன இசைத்தமிழ் நூல்களாகும். அவற்றுள் ஒன்று, பஞ்சமரபு என்னும் இந்நூலாகும். காலத்தால் பழமையும், செய்திகளால் பெருமையும் நிறைந்த இந்த நூல், இசைக்கலேயின் மரபினே இசை மரபு, வாச்சிய மரபு, நிருத்த மரபு அபிநய மரபு, தாள மரபு என்று ஐந்தாகக்கொண்டு பஞ்சமரபு எனக் குறித்ததாகத் தெரிகிறது.

இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ள முதற் பகுதியாகிய இந்நூலில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வெண்பாக்கள் உரையுடன் இடம் பெற்றுள்ளன. கிடைத்தமட்டும் எஞ்சிய வெண்பாக்கள் இரண்டாம் பகுதியாக இந்நூலிற் சேர்த்து வெளியிடப்பட்டுளது. இரண்டாம் பகுதியில் சிற்சில பிற்சேர்க்கைப் பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வரிய நூல் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் செய்த பெரும் பேருகும். இந்த நூலின் ஏட்டுச் சுவடியைத் தேடிப் பாதுகாத்துவைத்து, தமிழகத்திற்கு வழங்கிய பெருமை, நண்பர் எழுமாத்தூர் 88-வேலம்பாளேயம் உயர்திரு. வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் அவர்களுக்கே உரியது. அவர்களே இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர். மேலும் அவர்கள், தமிழகத்தின் கலேக் கருவூலங்களான பழைய ஏட்டுச்சுவடிகள் பலவற்றை,

கண்ணுங்கருத்துமாகப் பாதுகாத்து வருவது குறிப்பிடத் தக்க பெருஞ்செயல் ஆகும். இந்நூல், முன்னுரை பாயிரம், அடிக்குறிப்பு பலவற்றோடும் அரும்பதப் பொருள், அகர நிரல் என்ற பகுதிகளுடனும் சிறப்பாகப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு உதவி புரிந்த திரு. கவுண்டர் அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றி உரியதாகும்.

என் நண்பரும், உடன் பயின்றவருமான மஞ்சக்கொல்லை திரு. இராம. திருநாவுக்கரசு பி.ஏ. அவர்களும், இந்நூல் வெளியீட்டுக்காகப் பெரிதும் உழைத்தார்கள். அவர்களுக்கும், ஏடு, காகிதப்பிரதி இவைகளை ஒப்பு நோக்கியதோடு புதிய படி எடுத்து ஆராய்ந்து, அச்சுக்கேற்ற வண்ணம் அழகுறச் செப்பம் செய்த பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர், ஏழிசைத் தலைமகன் திருமுறைக் கலாநிதி குடந்தை திரு. ப. சுந்தரேசனார் அவர்களின் முயற்சியே இந்நூலை இவ்வடிவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

பதிப்பாசிரியர் வழியாக இந்நூல் கிடைப்பதற்குத் துணைபுரிந்தவரும், நிழற்படம் எடுத்து உதவி செய்தவருமான என் அருமை நண்பர் ஈரோடு திரு. வி. எம். கைலாச கவுண்டர் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும். இவ்வினிய இசை நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த குடந்தை, மடத்துத்தெரு, ஜெமினி அச்சகத்தார் பாராட்டுக்கு உரியவராவார். பண்டைய தமிழிசைப் பெருமையினை விளக்கும் இந்நூலை தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுப் பயன்பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

2—10—75. நா. மகாலிங்கம்,

பஞ்சமரபு – முதற் பகுதி

உள்ளுரை

இரண்டாம் பகுதி

முதற் பகுதி – வெண்பா அமைதி முறை

முதனினைப்புக் குறிப்பு

கண்ட மரபு

திருத்த மரபு (நிறத்த மரபு–நிற மரபு)

வாச்சிய மரபு (முழவு மரபு)

இரண்டாம் பகுதிப் பாடல்களின் முதனினைப்பு அதன் முகவுரைக்கு முன் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

பஞ்சமரபு

ஏடு தேடிக் காத்துப் படியெடுத்தும் பரிசோதித்தும்
உதவிய பெருந்தகையாளர்

வித்துவான் திரு. வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக்கவுண்டர்
(இந்நூல் பதிப்பாசிரியர்)

நிழற்படம் உதவியவர் :
திரு. V. M. கயிலாசக்கவுண்டர்
ஈரோடு.

எழுமாத்தூர் வேலம்பாளையம், வித்துவான்

வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்

அவர்கள் தாமாகவும், பிரதிகொடுத்துப் பிறர் மூலமாகவும் பதிப்பித்து வெளிவந்த

தமிழ் நூல்கள்

1. சிவகிரி வேலாயுதசுவாமி இரட்டைமணிமாலை
2. சிவகிரிச் சண்முகமாலை
3. கண்ணப்பரம்மானை
4. எழுமாத்தூர்ச் சத்திநாதர் சிவக்கொழுந்துமாலை
5. சர்வலோக நாயகி ஒருபா ஒருபஃது
6. கனககிரி வெண்பா
7. திருப்பாண்டிக் கொடுமுடித்தலபுராணம் உரை நடை
8. நட்டாற்றீசுவரன் கோயில் தலபுராணச் சுருக்கம்
9. வடிவுள்ள நாயகி பஞ்சரத்நம்
10. ஈரோடு தொண்டீசுரர் ஐமணிமாலை
11. வாரணியம்மன் வருகைப்பதிகம்
12. மாணிக்கவாசகர் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா (குறிப்புரையுடன்)
13. கோனேரியப்ப முதலியார் (வரலாறு, பாடல்கள்)
14. ஈரோடை ஐயனாரப்பன் பள்ளு நாடகம்
15. திங்களூர் நொண்டி (காலச்சக்கரம்)
16. சித்திரமடல்
17. கொன்றை வேந்தன் வெண்பா
18. சென்னிமலைப் பிள்ளைத்தமிழ் பத்து (குறிப்புரையுடன்)
19. சிவன்மலைப் பிள்ளைத் தமிழ் பத்து ,,
20. திருச்செங்கோட்டுப் பிள்ளைத் தமிழ் ,,
21. தாயுமானவர் மடல் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் (உரைவளம்) தருமபுரவாதீனம்

22. அறச்சலூர் நாகமலையாண்டவர் குமார பஞ்சகம்
23. பரத சங்கிரகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்
24. தேவிமான்மியம் விரிவுரையுடன் (ஞானசம்பந்தம்)
தருமபுர ஆதீனம்
25. திருக்குறள் காளிங்கருரை பரிதியுரை தருமபுர
ஆதீனம்
26. திருமுருகாற்றுப்படை கவிப்பெருமாளுரை, பரிதி
உரை (திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கொத்து)
27. தேவிமான்மிய மூலம் குறிப்புரையுடன்
28. சிவஞானபோதத் திருவிருத்தம் பழைய
உரையுடனும் முன்னுரையுடனும் கூடியது
(செந்தமிழ்ச்செல்வி) சைவசித்தாந்தக் கழகம், சென்னை
29. கம்பராமாயண ஏட்டுச் சுவடிகள் 5,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிப்பதிப்புக்காக
30. மேழி விளக்கம்
31. புலவராற்றுப்படை
32. பஞ்சமரபு முதற்பகுதி
33. முனிமொழி முப்பது
34. திருத்தணிகை வெண்பாவுரை
35. கபிலமலைக்கோவை
36. மல்லைக் கோவை யுரை
37. கருணையந்தாதி குறிப்புரை
38. திருவேரகம், திருச்செங்கோடு என்னும்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை.
39. கடவுள் வாழ்த்து அறுமுறை வாழ்த்து என்னும்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை
40. சென்னிமலைப் புராணம் உரையுடன்
41. கொங்குமண்டல சதகம் குறிப்புரையுடன்
42. கொங்குநாட்டு வரலாறு (சுருக்கம்)
43. கொங்குப் புலவர் பட்டையம்
44. பஞ்சமரபு இரண்டாம் பகுதி

உ

முன்னுரை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணேர் மொழியா ளையொர்பங் குடையாய்
படுகாட் டகத்தென் றுமோர்பற் றொழியாய்
தண்ணா ரகிலும் நற்சா மரையும்
அலைத்தெற் றுசிற்று றதன்கீழ்க் கரைமேல்
மண்ணார் முழவுங் குழலு மியம்ப
மடவார் நடமா டும்மணி யரங்கில்
விண்ணார் மதிதோய் வெஞ்சமாக் கூடல்
விகிர்தா வடியே னையும்வேண் டுதியே.

தமிழ்

தமிழ் மொழி மிகவும் தொன்மையான மொழி. அது முதல், இடை, கடை என்னும் முச்சங்கங்களிலும் வளர்க்கப் பெற்ற மொழி. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்ச்சி செய்தவர்கள் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆவார்கள்.

பாண்டியர்களும், சங்கமும்

முதற்சங்கம், காய்சின வழுதியால், கடல்கோட்பட்ட தென்மதுரையிலும், இடைச்சங்கம், வெண்டேர்ச் செழியனால், கடல் கோட்பட்ட கபாடபுரத்திலும், கடைச் சங்கம், முடத்திருமாறனால், கூடலென்னும் தற்பொழுதுள்ள மதுரையிலும் ஏற்படுத்தப் பெற்றன,

முத்தமிழ் நூல்கள்

அவற்றில் இயல், இசை, நாடகமென்னும் முத்தமிழும் வளர்க்கப்பெற்றன. முத்தமிழுக்கும் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பல இருந்தன. அவற்றுட் பெரும்பாலன, கடல்கோள் முதலியவற்ருல் அழிந்து பட்டன. அழியாது எஞ்சிய நூல்கள் சிலவே. இடைச்சங்க நூல்களில் தொல்காப்பியமும் கடைச்சங்க நூல்களில் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் பதினெண் கீழ்க் கணக்கும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

சங்ககால இலக்கண நூல்களாக பழைய உரையாசிரியர்கள் காட்டிய மேற்கோள்களினுலும் அவர்கள் எழுதியுள்ள குறிப்புகளினுலும் அறியப்படும் நூல்கள் சிலவாம். அவை, அகத்தியம், தொல்காப்பியம், மாபுராணம், பூதபுராணம், பனம்பாரம், அவிநயம், பன்னிருபடலம், காக்கைபாடினியம், சிறுகாக்கைபாடினியம், சங்கயாப்பு, நற்றத்தம், பல்காயம், மயேச்சுரம், வாய்ப்பியம், அணியியல், இசைநுணுக்கம், பஞ்சபாரதீயம், பரதம், முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம், பெருங்கலம், நூல், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனுபதீயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல், கூத்தநூல் என்பனவும் பிறவுமாம்.

மேற்குறித்த சங்கால இசை நாடகவிலக்கணங்கூறும் நூல்களுள் ஒன்று பஞ்சமரபு என்னும் இந்நூலாகும். இந்நூலையும், நூலாசிரியரையும் நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் அடியார்க்கு நல்லார் என்னும் அருந்தமிழ்ப் புலவராவார்.

அடியார்க்கு நல்லார், தாம் எழுதிய சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தில் முத்தமிழ்க் காப்பியமாகிய, சிலப்பதிகாரத்திற்குத் தாம் உரையெழுதுவதற்கு உதவியாகக் கிடைத்த இசை நாடக இலக்கண நூல்களைக் கூறுமிடத்து, "சாரகுமரனென அப்பெயர் பெற்ற குமரன் இசை அறிதற்குச் செய்த இசை நுணுக்கமும், பாரசவ முனிவரில் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திர காளியமும், அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரதசேனாபதீயமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருள் கவியரங்கேறிய பாண்டியன் மதிவாணனார் செய்த, முதல் நூல்களிலுள்ள வசைக்கூத்திற்கு மறுதலை ஆகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணனார் நாடகத் தமிழ் நூலுமென, இவ்வைந்தும் இந்நாடகக் காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒரு புடையொப்புமை கொண்டு முடித்தலைக் கருதிற்று இவ்வுரையென்க." எனக் கூறியுள்ளார்.

அவ்வடியார்க்கு நல்லாரே சிலப்பதிகாரம் கடலாடு காதையுரையில், இந்நூலின் (பஞ்சமரபு) வகையொழிபு மரபு கூறும் பகுதியிலுள்ள, "செப்பரிய சிந்து (செப்பிய சிந்து)" என்னும் வெண்பாவை எடுத்துக்காட்டி, என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனார் என்னும் ஆசிரியரென்க, எனக் கூறினர்.

பஞ்சமரபாசிரியர்

இனி இப்பஞ்சமரபு எனும் நூலிலிருந்தே ஆசிரியர் பற்றியும், பஞ்சமரபு பற்றியும் கூறியுள்ளவற்றை ஆராய்வோம்.

இந்நூலின் பாயிரம் ஐந்தாவது வெண்பாவில் வரும் "சேறையறிவனார், செய்தமைத்த ஐந்து தொகை" என்பதும் அதனுரையில், இந்நூல் யாராற்செய்யப் பட்டதோவெனின், ஐந்தியலுமுணர்ந்த அறிவனாராற் செய்யப்பட்டது என்பதும் பஞ்சமரபு ஆசிரியரைக் குறிக்கின்றன.

சேறையறிவனார் என்பதனால், இந்நூலாசிரியராகிய அறிவனார், சேறை என்னும் ஊரினர் எனத் தெரிகின்றது. சேறையென்பது பாண்டிநாட்டுச் சேற்றூர் என்பதன் மரூஉ மொழியாம். சேற்றூர் என்பது சேறை. அன்றியும் சோழ நாட்டிலும் சேறை என்ற ஊர் இக்காலத்துமுளது. அவ்வூர் திருச்சேறை என வழங்கி வருகிறது. இவ்வூர்களில் ஆசிரியர் எந்நாட்டினைச் சேர்ந்த எவ்வூரினர் என்பது ஆராய்தற்குரியது.

ஆசிரியர் அறிவனார், நூலின் முதற் காப்பு வெண்பாவில் "கார்மேனிச் செங்கட் கடவுளை" எனத் தொடங்கித் திருமாலுக்கு வணக்கமும், நூலில் நிருத்த மரபு கூறும் முதற்காப்புச் செய்யுளில், 'நிருத்த முதலேழினையும் நேர்தமிழாற் கூறக் கருத்துடைய ஐங்கரனே காப்பு" என மூத்த பிள்ளையார்க்கு வணக்கமுங் கூறுகின்றார். "கார்மேனிக் கண்ணனை முன் வைத்துக் காப்புரைக்க" (வகையொழிபு மரபு) என்பது இசைநூல் மரபாதலின் இசையிலக்கணங்கூறு முகத்துத் திருமாலுக்குக் காப்புக் கூறினார். விநாயகன் பதம் தொடங்கி நாட்டியம் இயற்றுதல் மரபாகலின் நிருத்த மரபில் மூத்த பிள்ளையாருக்குக் காப்புக் கூறினார் என எண்ணுதல் வேண்டும்.

நூலாசிரியர் காலம்

இந்நூலாசிரியர் (அறிவனார்) பனுவற்றொகை, ஐந்தொகை என இருநூல்கள் செய்தனரெனவும் அவற்றின் சாரமாக இந்நூல் செய்தனரெனவும் தெரிகின்றது.

இந்நூல் யாழ்மரபின் முதல் வெண்பாவில், மன்ன திருமாற, என்று திருமாறனை விளித்ததால், ஆசிரியர், திருமாறன் என்னும் பாண்டியன் காலத்தவராவர் என்பது விளங்கும். திருமாறன், முடத்திருமாறன் என்னும் பாண்டியன் ஆவான். இவன் இடைச்சங்கத்து இறுதிக்காலத்தில் நிகழ்ந்த இரண்டாம் கடல்கோளால் கபாடபுரத்தைவிட்டு இப்பொழுதுள்ள கூடலென்னும் மதுரைக்கு வந்து கடைச்சங்கம் நிறுவித் தமிழ் வளர்த்த பாண்டியன் ஆவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

கடல்கோளின்பொழுது இவன் கால்முடமுற்றமையால் முடம் என்னும் அடைமொழி சேர்த்து முடத்திருமாறன் என வழங்கப் பெற்றானென்பர்.

'வண்கூடற் கோமானே, என்பதால் இவன் கூடலாகிய மதுரையில் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பொழுது ஆசிரியர் அறிவனார் பஞ்சமரபு எனும் இந்நூல் செய்தாரெனத் தெரிகிறது. ஆதலின் இந்நூல் கடைச்சங்க காலத்து நூலாம் என்பதில் ஐயமில்லை. திருமாறன், இடைச்சங்கத்து இறுதிக்காலத்தில் கபாடபுரத்தில் வாழ்ந்தமை நோக்கி அவன் காலத்திற் செய்த இந்நூலை இடைச்சங்க காலத்து நூலாகக் கருதினோரும் உளர். முச்சங்க வரலாறு கூறும் பழமையாகிய ஆசிரியப்பாவில் வரும் கடைச்சங்க வரலாறு பகரும் பகுதியில் கூறப்படுகின்ற "அறிவுடையரனார்" என்பவர் பஞ்சமரபு நூலாசிரியராகிய அறிவனாராகலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

பஞ்சமரபு

"அருங்கடைச் சங்கமிருந்தோர் யாரெனில், சிறு மேதாவியர் சேந்தம் பூதனர், அறிவுடையரனர் பெருங் குன்றூர்க்கிழார், பாடல் சான்ற இளந்திருமாறன்" என்பர்.

பஞ்சமரபு என்னும் பெயர்க்காரணம்; இந்நூலின் பாயிரம் மூன்றும் வெண்பாவுரையில் இஞ்சிசூழ் மதுரைக் கோன் முன் அஞ்சுறுப்பாகச் சொல்லப்பட்டமையால் பஞ்சமரபு எனும் பெயர்த்து எனவும், அஞ்சுறுப்பாவன.

"இசையு முழவுந் தாளமுங் கூத்து
மசைவி லவிநய மஞ்சுறுப் பாகும்"

எனவும் கூறுதலின், மேற்குறித்த இசை முதலிய ஐந்தினையும் கூறுவது பஞ்சமரபு எனத் தெரிகிறது.

மேலும் இந்நூலில், வகையொழிபு மரபுகூறும் முதலிரண்டு வெண்பாக்களிலும் தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு என்னும் ஐந்திடங்களிற்றோன்றுமிசை பஞ்சமாசத்தம் எனப் பெறுமெனக் கூறுதலின் அவற்றைப்பற்றிக் கூறுவது பஞ்சமரபு என்றும் பெயர் பெறும் எனத் தெரிகிறது.

குழலும் தோலும் நரம்பும் கண்டமும் என்பதனோடு ஆடலும் எனச்சேர்த்தறியும் இடத்தும் பஞ்சமரபு என்ற பெயர் இந்நூலுக்கு உண்டாயிற்று எனவும் தெரிய வருகிறது.

நூலினமைப்பு

இந்நூலில் இசைமரபு, வாச்சியமரபு, நிருத்தமரபு, அபிநயமரபு, தாளமரபு என மரபுமுறை கூறப்பெறுவதால் பஞ்சமரபு என்னும் பெயர் முறை தெரிகிறது. இசைமரபில் யாழ்மரபு வங்கியமரபு கண்டமரபு பற்றி நன்கு கூறப்பெறுகிறது.

"ஆதி யயன்படைத்த வாழி யுலகத்து
ளோதிய கீதவழி யெல்லாம் — நீதியிஞ
லந்து திறனும் விரவி வருதலாற்
பஞ்சமரபென்று பார். (வகையொழிமரபு-க)

நூல், மரபு எனும் பெரும் பிரிவாலும், சிறு பிரிவாலும், இயன்றது. இந்நூல் எவ்வளவைத்தோவெனின்? இருநூற்று நாற்பது வெண்பாவாலே முற்றுப்பெற்றது எனப் பாயிரவுரை கூறுகின்றது. நூல் ஆடூஉ முன்னிலை யாகவும் மகடூஉ முன்னிலையாகவும் பாடப்பெற்றுளது. ஆடூஉ முன்னிலைப் பாடல்களில் எல்லாம் பாண்டிய மன்னனையே முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகின்ருர் ஆசிரியர். அவை

'மன்ன திருமாற! வண்கூடற்கோமானே!
(யாழ்மரபு-க)

'மணிமாட மோங்கும் மதுரையார் கோவே!'
(வகையொழிப்பு மரபு-ச)

'பொதியமலைத் தென்னன் புயல் தணித்த தீரா!'

'திருமடந்தை மன்ன!' (தாளமரபு-உ௩)

'இந்து வழிவந்த மாற! வழுதியார் கோவே!'
(வகையொழிபு மரபு-ளெ,)

நண்ணிய மன்னர்க்கு மண் கொடுத்து மாற்ருர்க்கு
விண் கொடுத்த தென்னர் கோமானே!
(கண்டமரபு-க.)

என்பனவாம்.

இந்நூலின், பெரும்பிரிவும் சிறுபிரிவும்

நூலுட் பெரும்பிரிவுகள், பாயிரம், இசைமரபு, வாச்சிய மரபு, நிருத்தமரபு (கூத்து) அபிநயமரபு, தாளமரபு என்பனவாம்.

பாயிரமும், பெரும்பிரிவான இசைமரபின் சிறு பிரிவுகளாகிய யாழ்மரபு, வங்கியமரபு, கண்டமரபு, திருத்தமரபு அதாவது நிறத்தமரபு, வகையொழிபு மரபு என்பனவும், பெரும்பிரிவான வாச்சிய மரபில் (முழவு) முழவு மரபு, பிண்ட மரபு, எழுத்து மரபு என்ற சிறு பிரிவுகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இம் முதற்பகுதியில் எழுத்துமரபு வரையிலும் முதற் பதிப்பில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பெற்று அடுத்த நிருத்தமரபு, அபிநயமரபு, தாளமரபு என்ற மரபுகள் இரண்டாம் பகுதியாக இந் நூலில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

பாயிரப் பகுதியில் காப்புச் செய்யுள், அவையடக்கம், நூற்பெயர்க்காரணம், நூலாசிரியர், நூலினளவு பயன் ஆகிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இசை மரபில், நரம்புக்கருவிகளாகிய யாழ் மரபும் அவற்றின் பெயரும், அவற்றிற்கு வேண்டிய மரங்களும் உறுப்புக்களும், நரம்புகளின் எண்ணிக்கைகளும், இயக்குகின்ற தொழில் முறைமைகளும், பாலைகளும்கூறப் பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் பண்கள் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நூற்றுமூன்று பண்களைப் பற்றிய விவரங்களான பண் பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறம் என்னுமிவற்ருேடு அகநிலை புறநிலை அருகியல் பெருகியல் ஆகியவைபற்றி நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவும் பலவாருகக் கொண்டு உணரக் கிடக்கின்றன. அவற்றை ஆங்காங்கு யான் காட்டும் அடிக்குறிப்பினுலும் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

வங்கிய மரபில், வங்கியத் (குழற்கருவிகள்) திற்கு வேண்டிய மரங்கள், வங்கியத்தினளவு எழும் இசைகள் தன்மை முதலியவைகள் கூறப்படுகின்றன.

கண்ட மரபில் புற்கலமாய உடம்பு பற்றியும் கண்டத்தின் வழியெழுகின்ற நாதமுறைபற்றியும் நன்கு தெளிவுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருத்த மரபென்னும் நிறத்தமரபில், பாடற் பகுதிக்குரிய பலநிறங்களும், பாடப்பெருதார்களும், பெறுபவர்களும், பாடற்குற்றங்களும் தொழிற்கிரியைகளும் பாடுவார்க்கு வேண்டுவனவும் கூடாதனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வகையொழிபு மரபில், தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு இவற்றில் வெளிப்படும் பண்களின் வகையும் காலங்களும், காலத்ததிதெய்வங்களும், ஓசைகளும் இசைக்குரிய தமிழ்ப்பாவினங்களும் வண்ணங்கள்பற்றிய குறிப்புக்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாச்சிய மரபின், உட்பிரிவான முழவு மரபில் தோற் கருவிகளின் இலக்கணம் பலவும் பெயர்களும் அமைதிகளும் அவற்றிற்குரிய கடவுளர் பெயர்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

எழுத்து மரபில் தோற் கருவிகளில் வாசிக்கப்பெறும் சொற்கட்டுகளின் முறையும், எழுத்துக்களும், அவ்வவற்றின் பெயர்களும் தெளிவுறக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

நிருத்தமரபு, அபிநயமரபு, தாளமரபு பற்றிய குறிப்புக்களை இரண்டாம் பகுதியில் குறித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலுரையாசிரியர்

நூலில் வகையொழிபு மரபு கூறும் பாடலுரையில் பாணர் புணர்த்த வண்ணத்திற்கு, இராசராசன் பெயர் அமைந்த பாடலொன்றினை, மேற்கோள் காட்டுவதால் இந்நூல் உரையாசிரியர் இராசராசசோழன் காலத்திற்கு பிற்பட்டவர் எனத் தெரிகிறது. "செப்பிய சிந்து" என்னுந் தலைப்புப் பாடலுரையில், பெருவண்ணத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு,

"எஃமே லிலங்கு கொய்சுவற் புரவி"
... ... னின் குடனுற்றே

எனப் பதிற்றுப்பத்தினுள் பத்துச் சொற்களைச் சான்றோர் பாடின வண்ணங்கள் நூறுங்கண்டு கொள்க, எனக் கூறுதலால், இவ்வுரையாசிரியர் காலத்தில், கொய்சுவற் புரவி எனுந் தலைப்புடைய பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளும் அழிந்துபடாமல் விளங்கியதாகத் தெரிகிறது. இந்த உரையாசிரியரைப் பற்றிய அவரது பெயர் முதலிய செய்திகளில் வேறு யாதொன்றும் இந்நூலால் இப்பொழுது தெரிந்து கோடற்கியலவில்லை.

ஆயினும் பஞ்சமரபின் இவரது உரைப்போக்கால், இவர் இயலிசை நாடக, இலக்கண நூல்களை நன்கு பயின்று தேர்ச்சிபெற்ற வல்லுநர் என்பது தெள்ளிதின் புலனுகின்றது. நல்ல பழைய உரை என்பதும் விளங்குகிறது.

பஞ்சமரபு வெண்பாக்களிற் பல, அடியார்க்கு நல்லாரால் சிலப்பதிகார உரையில் ஆசிரியர் அறிவனர் பெயர் குறித்தும், குறியாமலும் பல இடங்களில் மேற் கோள் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

கி. பி. பதினேழாம் நூற்ருண்டில் கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்த அறம் வளர்த்தான் என்னும் நாட்டியப் புலவர் தம் காலத்தில் கிடைத்த பழமையும் புதுமையுமான பல

இசை, நாடக நூல்களிலிளிருந்து பல பாடல்களைத் தொகுத்துப் பரத சங்கிரகம் என்னும் நூலை இயற்றி உள்ளார். அவர் அந்நூலில் பஞ்சமரபு கூறும் சில வெண்பாக்களையும் மரபுகளையும் தொகுத்துப் பாவ, ராக தாளங்களைப் பற்றிய பல செய்திகளைப் புலப் படுத்துகின்றார்.

என்னிடமிருந்த அந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் நன்கு பரிசோதித்து கி. பி. 1954 ஆம் ஆண்டில் அச்சுவாகனம் ஏற்றி வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

சுமார் முப்பது ஆண்டுகளின் முன்பு பஞ்சமரபு என்னும் ஏட்டுச்சுவடியின் பிரதியொன்று கிடைக்கப் பெற்றேன். அதனிறுதியில், "மடவளாகம் வெள்ளச்சி மகன், தம்பான் புலவன் பிலவங்க வருஷம் ஐப்பசி-மீ ஏழாந்தேதி எழுதி முடிந்தது சிவாசலபதி சகாயம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனையே உளத்திற்கொண்டு எம் கோவை மாவட்டம் காங்கேயத்திற்கடுத்துள்ள மட வளாகத்திற்குச் சென்று பஞ்சமரபுபற்றி விசாரித்தேன். அப்பொழுது ஆங்குள்ள பச்சோடநாதர் கோவில் அருச்சகர்களில் ஒருவர் என்னை அக்கோவிலுக்கு அழைத்துச்சென்று, அக்கோயிலில் சில ஆண்டுகளின் முன்பு நிலவறையிலிருந்து வெளியே எடுத்துவைக்கப் பெற்ற ஒரு நடராசர் சிலையைக்காட்டி, இந்நடராசர் சிலையின் திருமுன்பு பஞ்சமரபு என்னும் ஏட்டுச்சுவடி ஒன்று இருந்தது. அதனை அண்மையிலுள்ள ஒருவர் வாங்கிச் சென்றார் என்று கூறினர்.

அது இப்போது பலருடைய கைகளுக்கு மாறி கிடைப்பதற்கு இயலாத நிலையில் உள்ளதென்றும் கூறினர். அதனைக் கேட்டறிந்த யான் அப்பிரதியும் கிடைத்தால் நம்மிடத்திலுள்ள பிரதியோடு ஒப்பு நோக்கலாம் என எண்ணினேன்.

இந்நாள் வரை பலவிடங்களில் தேடியும் அப்பிரதி கிடைக்கவில்லை. எனக்கு கிடைத்த ஒரு பிரதியையேனும் பரிசோதித்து வெளியிடலாம் என்றெண்ணி ஏட்டுச் சுவடியைக் காகிதப் பிரதி செய்தேன். காகிதப்பிரதி செய்ய உதவியாயிருந்த நண்பர்கள் திருச்செங்கோடு சிவஸ்ரீ கணபதி குருக்கள் அவர்களும், ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர் வித்துவான் கோவிந்த மூப்பனார் அவர்களும் ஆவார்கள்.

அக்காகிதப் பிரதிகளை நன்கு படித்துப் படித்து ஏட்டுப்பிரதியுடன் வைத்து ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதனை செய்து பற்பல அடிக்குறிப்புகளும் அவ்வப்போது தெரிந்தவரை குறித்து வைத்தேன். அவற்றை இறையருளால் வெளியிடுங்காலம் வந்தது குறித்து மிகவும் மகிழ்கின்றேன்.

பண்டைய இசை நூலான பஞ்சமரபு என்ற இப்பழைய இசை நூற்பிரதி என்னிடம் இருப்பதை அறிந்து அதனை நன் முறையில் வெளியிடுவதற்குப் பெரிதும் முயன்றவர் எம்மதிப்பிற்குரிய உழுவலன்பரான பொள்ளாச்சி, பெருங்கொடை வள்ளல் திருவாளர் நா. மகாலிங்கம் B Sc., M. I. E. அவர்கள் ஆவார்கள். இந்நூலினை அச்சேற்றத்தக்க முறையில் எல்லாம் ஒப்புநோக்கி எழுதவேண்டி, திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்களே, தஞ்சைமாவட்டம் மஞ்சக்கொல்லை இராமசாமி முதலியார் குமாரருள் ஒருவராகிய குடந்தைவாழ் திரு. இராம. திருநாவுக்கரசு முதலியார், B. A., அவர்கள் மூலம் குடந்தை பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ஏழிசைத் தலைமகன் திரு. ப. சுந்தரேசனார் அவர்களைத் தேர்ந்து அனுப்பி வைத்தார்கள். அவரும் எனது இல்லம் வந்து தங்கி யாவும் என்னிடம் நன்கு கேட்டறிந்து பிரதி முழுதும் எழுதி உதவினார்கள். பண்ணாராய்ச்சி வித்தகரிடம் பல பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தேன்.

மிகவும் பழமையாகிய இசைத்தமிழ் நூலாம் இந்நூலினைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு வெளிக்கொணர்ந்த திருவாளர் நா. மகாலிங்கம் B. Sc., M. I. E. அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தார்களுக்கும் நீண்ட வாழ்நாளும் நிறைவுறு செல்வமும் மற்றும் இம்மை மறுமைக்குரிய எல்லா வகையான வலிமையும் அருளும்படி எல்லாம் நிறைந்தவளும் கருணை உருவினளுமான அன்னை துர்க்காம்பிகையின் திருவடித் தாமரை மலர்களைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

குடந்தை இராம. திருநாவுக்கரசு முதலியார் B. A., அவர்களுக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றி. குடந்தை பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் இந்நூல் வெளியீட்டிற்குச் செய்த பேருதவி இசைத் தமிழன்னையின் பண்டைய நல்லூழே என்பதை எனதுளமார உணர்கின்றேன்.

"கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு"

என்பது குறள்.

இந்நூலினைச் செப்பமுற அச்சிட்ட குடந்தை ஜெமினி அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி.

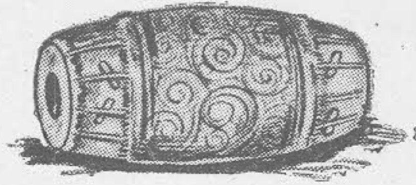
வேலம்பாளையம்,
எழுமாத்தூர்—வழி
ஈரோடு வட்டம்.
2—10—1975

இங்ஙனம்,

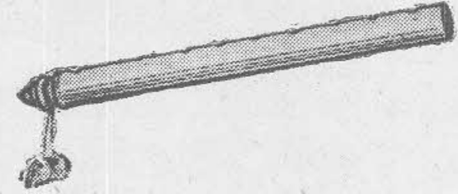
வித்துவான் வே.ரா. தெய்வசிகாமணி.

“ மன்னுபொதி யத்திருந்த மாதவத்தோன் ருள்வாழ்த்திப்
பன்னு பனுவற் ரெகையினுடன் — றுன்னருஞ்சீர்ச்
சேறை யறிவனுர் செய்தமைத்த வைந்துதொகை
கூறுத லிந்நூற் குணம் ”

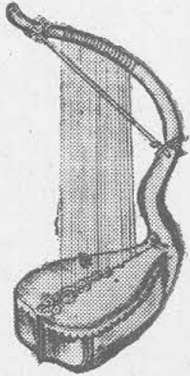
"நல்ல நரம்பு குழல் கண்டம் தோல் கூத்து"

தோலும்

குழலும்

நரம்பும்

கண்டமும்

ஆடலும்

எனச் சேர்த்தறியுமிடத்தும் **பஞ்சமரபு** என்ற பெயர் தெரிகிறது.

பதிப்பாசிரியர்

குழல், யாழ், முழவு, கண்டம், ஆடல் ஓவியம் வரைந்து உதவியவர், பந்தணைநல்லூர் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி ஓவிய ஆசிரியன் திரு. மு. சந்திரசேகரன், ஆடுதுறை.

பஞ்சமரபு

பாயிரம்

காப்பு

1. "கார்மேனிச் செங்கட் கடவுளை யான்பணிந்து
பார்மேல் மிகவிளங்கப் பல்விதத்தால் — சீர்மேவு
மூவிசையுந் தோலு முயர்கூத்துந் தாளமும்
பாவிசைய வோதுவனிப் பண்பு."

என்பது சூத்திரம், இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ எனின்? கீத வாச்சிய நிருத்த தாளங்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

கார்போன்ற மேனியையும் செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்ணினையுமுடைய திருமால் சேவடியை வணங்கிப் பாரிடத்துமிகவும் விளங்கப் பலவிதங்களாலும் கீத வாச்சிய நிருத்ததாளங்களை இயற்பாக்களாலே விளங்கச் செய்திவற்றின் பண்புகளை அறிவிப்பது என்றவாறு.

குறிப்புரை :— பாயிரமென்பது முகவுரை.

1. "நேய முடனே நிருமிக்கும் பொரு
ளாய வனைத்து மடக்கிக் காட்டுதல்
பாயிர மெனவே பகரப் பெறுமே"

என்றாராகலின், நூலிற் செய்யவல்ல பொருளுமடக்கிக் காட்டினார்.

(குவலயானந்த மேற்கோள் அகத்தியச் சூத்திரம்)

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே"

சீர்மேவு மூவிசையு மென்பது, எழுத்து முதற் சீர்களாற் சேர்க்கப்பட்ட மூவிசையுமென்றவாறு.

அவையாவன :—

"நரம்பொடு குழலே மிடற்றின திசையே
இரங்கிய மூவிசை யாகு மென்ப"

தோலுமென்றவதனால் தோலாற் செய்யப்பட்ட முழவுகளையும் சொல்லுது மென்றவாறு. அவையாவன நான்குவகைப்படும்.

"பெயரொடு முறையே பிண்ட மெழுத்தாம்
வாரணி முலையாய் தோலின் வகையே"

என்றாராகலின். உயர்கூத்துமென்று சிறப்பித்தவதனால் உயர்ந்த தேவர்களாலாடப்பட்ட கூத்தினையும் சொல்லுதும் என்றவாறு.

"தாண்டவ நிருத்த நாட்டியங் குரவை
வரியே கோலம் கூத்துட் பட்டன
வரிமலர்க் கண்ணாய் வன்றெழிற் கூத்தே"

என்றாராகலின் எழுவகைப் படுமெனக் கொள்க.

அவை மூன்று வகைப்படும்; சாந்தி விநோதம் வகைக் கூத்து எனக் கொள்க.

---

2. பாயிரம் :— "வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து மங்கல மொழிமுதல் வழுவறவமைப்பின் எடுத்துக்கொண்ட விலக்கண இலக்கிய இடுக்கணின்றினிது முடியுமே" என்றாராகலின், முதலிற் கடவுள் வணக்கங் கூறினார். திருமால் காப்புக் கடவுள் ஆதலின், அவரை முன்வைத்துக் காப்புக் கூறினார்.

3. "கார்மேனிக் கண்ணனை முன்வைத்துக் காப்புரைக்கக்
கற்றுணர்ந்தோர் வண்ணம் புணர்க்கும் வகை"

(இப் பஞ்சமரபு வகையொழிபு)

4. இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியது என்னையோவெனின்? மாயோன் காவற் கடவுளாய் அருளை அருத்தலா னென்க. என்பது அடியார்க்கு நல்லாருரை. (சிலம்பு கடலாடு காதை)

" சாந்தி விநோதம் வகைக்கூத் தென்ன
முந்திய வெல்லா மூவகைப் படுமே "

என்றுராகலின், அவற்றுள் சாந்தியாவது,

க. தாண்டவம்
உ. நிருத்தம்
ந. நாட்டியம் - எனவரு மூவகைத் கூத்தும் சாந்திக் கூத்தெனக் கொள்க.

தாண்டவமாவது, சொக்க தாண்டவம், ஆனந்தத் தாண்டவம் என இரண்டு வகையாகிய நூற்றெட்டுக் கரணக் கூத்துமெனக் கொள்க.

நிருத்தமாவது, தேசி வடுகு சிங்கள மென்னும் மூவகைக் கூத்துமெனக் கொள்க வென்றவாறு.

நாட்டியமென்பது இயலுமிசையும் தழுவிய நாடகங்கள்.

---

5. இந்நூலிற் இசைமரபு முதற் செய்யுளில் இறைவனை முன்வைத்துத் திருமாலை யடுத்துக் கூறுகின்றார்.

" தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு
மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும் "

என்பதிலக்கணமாதலின் இச் செய்யுள் பாயிரமாயிற்று.

பிங்கலந்தை, காப்புக்குரிய கடவுள்,

" காப்பு முதலிசைக்குங் கடவுள் தானே
பூக்கமழ் தண்டுழாய் புனைந்தவ னுமவன்
காவற் கிழமைய னுத லானும்
பூவின் கிழத்தியைப் பொருந்துத லானும்
முடியுங் கடக மொய்பூந் தாரும்
குழையு நூலு குருமணிப் பூணும்
அணியுஞ் செம்ம லாத லானும்
மன்னுறும் பிரமனைத் தருத லானும்
முன்னுறு மொழிதற் குரிய னுமெனப்
பன்னி யுரைத்தனர் பாவலர் தாமே. "

விநோதமாவது,

"குரவை வரியே கோல மூன்றும்
விரவிய விநோத மாகு மென்ப"

இவற்றுட் குரவையாவது, கோபிகைகளை நடு நிறுத்தித் தம்முடைய கைகளைக் கோத்தவன் வீரமுமழகும் பாடி ஆடியதெனக் கொள்க.

வரியாவது, "கொம்பு துருத்தி கொடியம்மானை பந்துவில் பத்திரம்" முதலாயினவற்றால் ஆடப்படும் பெண்கோலமெனக் கொள்க.

கோலமாவது, "ஈழம் அராளம் மறம் சித்து சோனகம்" இவை முதலிய பல கோலமாக ஆடப்படும். ஆண் கோலமெனக் கொள்க.

வகைக்கூத்தாவது,

"பதினோ ராடலின் பகுதி யெல்லாம்
அதிரா வகைக்கூத் தாகு மென்ப"

---

6. சாந்திக் கூத்து, நாயகன் சாந்தமாக ஆடிய கூத்து. சொக்கமென்பது சுத்த நிருத்தம் அது நூற்றெட்டுக் கரணம் உடைத்து என்பர்.

சாந்திக் கூத்தாடுவோர், கண்ணுளர் எனவும் படுவர். இவர்கள் நலம்பெறு கண்ணுளர் எனக் கூறப்படுவர், தாம் தாம் கொண்ட கோலத்தானும் கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக் கூத்தர்.

இருவகைக் கூத்து. சாந்தியும் விநோதமும்

"சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்
றாய்ந்துற வகுத்தன னகத்தியன் றானே"

சாந்திக் கூத்தே பரவிய சாந்தி

தலைவ னின்பம் ஏந்திநின் றாடிய
வீரிரு நடமவை.

"சொக்க மெய்யே யவிநய நாடகம்
என்றிப் பாற்படுஉ மென்மனார் புலவர்"

அவையாவன :-

க. அல்லியக்கூத்து
உ. குடைக்கூத்து
ந. குடக்கூத்து
ச. பாண்டரங்கம்
ரு. மறக்கூத்து
சா. கொடு கொட்டி
எ. பாவைக்கூத்து
அ. கடையம்
கூ. பேடு
ω. துடி
ωக. மரக்கால் எனவிவை.

இவற்றுள் நின்ருடல் ஆறு,

"அல்லியங் கொட்டி குடை குடம் பாண்டரங்கம்
மல்லுட னின்ருட லாறு"

வீழ்ந்தாடல் ஐந்து,

"துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை
வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து"

இனித் தாளமென்றவதனல் வடதாளமும், தமிழ்த் தாளமும் என இரண்டு வகைப்படும். அவையெல்லாம் சொல்லுதுமென்றவாறு. க.

எல்லாக் கூத்தும் இருவகையிலடக்கிக் கூறுவது மரபு. இருவகைக் கூத்து மார்க்கம் தேசிகம். அதாவது அகம், புறம்.

7. சிவபிரான் திருக்கூத்தில் திருமால் பாடுதலும், பிரமன் தாளங்கொட்டுதலும் செய்வராகலின், மால்பாடும் பாணியையும் என்ருர். தில்லையுட் கூத்தனே என்பது திருவாசகம். சிவபிரானது திருக்கூத்து நூற்றெட்டாம்.

'நூற்றெட் டாட்டம் நுதல் விழியோர்க்கே' (கூத்தநூல்)

'சிவபிரானியற்றிய கூத்தே கூத்திற் சிறந்தது.' (கூத்தநூல்)

'கூத்திற் சிறந்தது கூத்தன் கூத்தே,' (தொகைநூல்)

'முக்கண்ணன் முன்னெருநாள்
மூவகைக் கூத்தாக்கிஞன்.' (அரனரங்கத்தொகை)

அவையடக்கம்

2. " மால்பாடும் பாட்டினையும் வார்சடையோன்
கூத்தினையும்
மேலாய நான்முகன்செய் பாணியையும்—சாலவென்
புன்கவியுஞ் சான்றோர்பாற் பொற்புடைத்தா
மென்றுரைத்தேன்
மென்கொடியே மேதையான் மிக்கு " (பேதையான்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? நூற்சிறப்பு அவையடக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

திருமால் பாடிய பாட்டினையும் பரமேசுவரனுடிய கூத்தினையும் நான்முகன் கொண்ட தாளத்தினையும் ஓராதே யானுமொரு நூலாகச் செய்ய வேண்டியது என்னையோ எனின்? யாரேனுமொருவர் செய்த புன்கவியும் சான்றோரால் இகழப்படாதென்பது. அன்றியென் *மேதையாற் பாடினதா மென்றவாறு. உ.

---

* பேதையான். மேதையாற் பாடினதாம் அன்றென்றவாறு

8. பதினோராடலாவன :—

" கடைய மயிராணி மரக்கால் விந்தைகந்தன்
குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ் — சுடர்விழியாற்
பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங்
கொட்டியதிவை காண்பதினோர் கூத்து."

இவை தெய்வ விருத்தி. இவை இரண்டு கூறுபடும். என்னை? நின்றாடலாறென்றும் வீழ்ந்தாடலைந் தென்றும் இவை. அசுரரைக் கொல்ல அமரராடின. (அடியார்க்குநல்லார்)

9. ' ஆரியந் தமிழை யறியார், கூத்தின்
வீரிய மறியா வெறுமைக் கூத்தர்.'

என்றும் தாளநூல் கூறுதலின், வடதாளமும் தமிழ்த்தாளமும் என இருவகையாகக் கூறினர்.

3. " நூலின் றிகழ்பெயருங் காரணத் தின்விரிவும்
பால்வகையாற் பாடினுன் றன்பெயரும் — நூலின்
அளவும் பயனு மெடுத்துரைக்க வென்றே
தளவ முறுவலாய் சாற்று"

என்னுதலிற்றோவெனின்? பாயிர முணர்த்திற்று. யாதானுமொருநூல் செய்யும் இடத்து நூற்பெயரும் காரணமும் ஆக்கியோன் பெயரும் அளவும் பயனும் உரைத்துரைக்கற்பாற்று.

இந்த நூல் என்னபெயர்த்தோவெனின்? இஞ்சிசூழ் மதுரைக்கோன் முன்னஞ்சுறுப்பாகச் (ஐஞ்சுறுப்பு) சொல்லப்பட்டமையாற் பஞ்சமரபு எனும் பெயர்த்து.

அஞ்சுறுப்பாவன.

" இசையு முழவுந் தாளமுங் கூத்து
மசைவி லவிநய மஞ்சுறுப் பாகும் "

எனக்கொள்க. ௩

4. " நல்ல நரம்பு குழல்கண்டந் தோல்கூத்து
பல்லபொருட் கூடுகின்ற பாணியுடன்-சொல்லிமலர்க்
கையா லவிநயமுங் காட்டுதல்காண் காரிகையாய்
பொய்யாத நூலின் பொருள் "

என்னுதலிற்றோவெனின்? அஞ்சுறுப்புமுணர்த்திற்று. இந்நூல் யாது காரணமாக யாக்கப்பட்டதோவெனின்? நூற்பொருளேயும் அதன் பகுதியையும் ஓதா மாக்கள் உணர்தல் வேண்டியும் மிகு பொருளுணர்ந்த மெய்த் தவத்தோரை நகுதல் காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. ௪

---

10. கூத்துள்வரும் அவிநயம் (வினேயம்) கதை தழுவாது வரும் பாடல்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டுவது அதாவது சைகையாம்.

5. "மன்னுபொதியத்திருந்த மாதவத்தோன் ருள்வாழ்த்திப்
பன்னு பனுவற் றெகையினுடன் — றுன்னருஞ்சீர்ச்
சேறை யறிவனர் செய்தமைத்த வைந்துதொகை
கூறுத லிந்நூற் குணம்"

இந்நூலாராற் செய்யப் பட்டதோவெனின்? ஐந்தியலும் உணர்ந்த அறிவனாராற் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் எவ்வளவைத்தோவெனின்? இருநூற்று நாற்பது வெண்பாவாலே முற்றுப்பெற்றது.

இந்த நூலாற்பயன் யாதோவெனின்? இசையும் முழவமும் கூத்தும் தாளமும் அவிநயமும் என்னும் அஞ்சுறுப்பறிதல் பயன். இவையறியவே, அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்குமெய்தும். எவ்வாறு எய்துமோ எனின்? தேவர்களுவப்பன கீத வாச்சிய நிருத்த தாளங்களாதலால் மிக்கோர் இவ்வைந்தினையும் அறிதல் கருமமெனக் கொள்க.

இவ்வைந்தினையும் மன்னர்க்கியற்றப் பொருள் சேரும். அப்பொருளால் நினைத்த இன்பங் கைகூடும் நினைத்தது முடியவே வீடுபெறுமெனக் கொள்க. ரு.

பாயிரம் முற்றிற்று.

அவிநயக் கூத்தாவது, கதை தழுவாது பாட்டினது பொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபம் செய்யும் பலவகைக் கூத்து. (அடியார்க்குநல்லார்)

11. பொதிய மாதவராகிய அகத்தியரே தலைச்சங்கப் புலவராய் அமர்ந்து, முதன்முதல் தமிழ் மொழிக்கு அகத்தியம் என்னும் முத்தமிழிலக்கண நூல் செய்தவர் என்பது மரபு.

12. சேறைவாழ் சேதிபனுர் (வேறுபாடம்)

இசை மரபு — க.

நூல்

6. ஏற்றான்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தான்
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான் — கூற்றொருபான்
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையா னீண்முடியான்
கங்கையா னீள்கழலான் காப்பு.

நரம்புக்கருவி (உட்பிரிவு) யாழ்மரபு

7. பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலி செங்கோடு செப்பினராற் — றூர்பொலிந்த
மன்ன திருமாற வண்கூடந் கோமானே
யின்ன முளவே சில.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இசைக்குப் பிறப்பிடமாய யாழ்க்கருவிகளை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அவை,

---

13. அறம் பொருளின்பம் வீடென நான்கும்
திறம்பட நாட்டியச் செயலின் பயனே.
கூத்தையேயன்பின் கோப்பாக்கொண்டு
கூத்துடையானைக் கூடலுமாமே. (கூத்தநூல்)

14. இவ்வெண்பா சிலம்பு அரங்கேற்று காதையில் அடியார்க்கு நல்லாரால் மேற்கோள் காட்டப்பெற்றது. இன்ன முளவே சில (பிற) வென்றதனால் வில்யாழ், சீறியாழ், நாரதயாழ், கீசகயாழ். ஆயிரப் பேரியாழ் முதலியனவும் கொள்க.

பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினர் — தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற.

க. பேரியாழ்

உ. மகரயாழ்

ங. சகோடயாழ்

ச. செங்கோட்டியாழ்

எனப் பெரும்பான்மை நான்கு வகைப்படும். சிறுபான்மை யாழ், (சிறுபான்மையால்) வருவனவும் உளவென்றவாறு. பண்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக உள்ளது யாழாதலின், முதலில் யாழும் யாழினிலக்கணமும் கூறினர். க.

8 ஒன்று மிருபதும் ஒன்பதும் பத்துடனே
நின்ற பதினுன்கும் பின்னேழுங் — குன்ருத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகைநூ லோதும் விதி.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? நால்வகை யாழுக்கும் நரம்பு கொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இருபத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினுன்கும், செங்கோட்டியாழினுக்கு ஏழுங்கொள்க. உ.

"ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே
நின்றபதி னுன்கும் பின்னேழுங் — குன்ருத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி."

"ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதி னுறேழ் நேடுங்காற் — குன்ருத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி"

9. சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு
நல்ல குமிழே தணக்குடனே — மெல்லியலாய்
உத்தம மான மரங்க ளிவையென்றுர்
வித்தகமா மானே விதி.

என்னுதலிற்றேவெனின்? யாழுக்குரிய மரங்களை உணர்த்திற்று. இவற்றுள் கோட்டுக்குமரம், கருங்காலியும், கொன்றையும், பத்தர்க்குமரம், குமிழ், தணக்கு, முருக்கும் ஆமெனக்கொள்க.

இனிப்பேரியாழுக்கிலக்கணம் வருமாறு,

" கோட்டத் தளவே பதினொரு சாணே
பத்த லளவே யேழுசா ணாகும்
புட்டி லளவே முச்சா ணாகும்
பொதிகை யெருத்தந் தலையே முகஞ்சே
டேகு மின்றி இயைந்த வகைகொளல்
தந்திரி தானும் பதின்முச் சாணே
யவ்வுறு திவவே யான்றே ஈதற்குக்
கவ்வரி முண்டகங் கட்டுதல் மரபே."

திவவாவது, நரம்புகள் தோறும் பிணிக்கப்பட்டு கோட்டிடை விசிக்கும் வாரெனக் கொள்க. கவ்வரி முண்டகமென்பது அத்திவவின் கடைக்கண் முடிந்த மணிமுடியென்னை?

---

15. " வில்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும் "
(பெரும்பாணாற்றுப்படை)

" ஆரியப் பதங்கொள் நாரதப் பேரியாழ் " — கல்லாடம்

" கீசகப் பேரியாழ் கிளையுடன் முரல " — கல்லாடம்

" புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிரம்
வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமை பேரியாழ் "
— கொங்குவேள் மாக்கதை.

" அவ்விசித் திவவின் கடைக் ... ...
கணிபெற வகுத்த மணி முடியாகும் "

என்றுராகலின், புட்டிலென்பது வறுவாய்.

இனி மகரயாழுக் கிலக்கணம் வருமாறு,

" கோடே பத்த லாணி நரம்பே
மாடக மெனப்படும் வகையின தாமே"

அவற்றுள்

" கோட்டத் தளவே யேழு சாணும்
பத்த லளவு நாற்சா ணரையே "

எனக்கொள்க. அல்லாத உறுப்புக்களுக்கெல்லாம் பேரியாழ்ப் போல அமைக்கப்படுமெனக்கொள்க.

இனிச் சகோடயாழுக் கிலக்கணம் வருமாறு,

" கோட்டத் தளவே நாற்சா ணுகும்
பத்த லளவு மதுவெனக் கொள்க "

அதுதான்,

" பதுமஞ் சதுரம் வட்டணை குடனே (குவடே)
விதிமாண் டாடிப் புள்ளி மூலங்
தண்டே குவடே குடுமி யென்றுங்
கெண்டகு சிறப்பி னெட்டிதி னுறுப்பே "

---

16 ஆயிரப் பேரியாழ் ஆதியாழெனப் பெயர்பெறும்.
" ஆயிர நரம்பிற் றுதியாழாகும் " என்பது பிங்கலந்தை.

இவ்வெண்பாவிற் கூறிய நால்வகை யாழ்களும்,

" பெருங்களிறடக்கிய பெறற் கரும் பேரியாழ் "
" மகரயாழின் வான்கோடு தழீஇ " (மணிமேகலை)
" ஈரேழ் சகடமும் மிடை நிலைப் பாலையும் " (சகோடம்)
" கோட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியும்
ஆட்டிய பத்தரின் வகையு மாடகமும்
தந்திரி யமைதியுஞ் சாற்றிய பிறவும்
முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே"

அவற்றுள் வட்டணையென்பது,

" திரள்வட் டுப்போ லாக்கப் பத்தல்
முகத்தி னகல மைவிர லாகும்
தலையி னகலம் பதின்விர லாகும்
தந்திரி தானே பூணில நெறிய
வந்த விருசா ணல்விர லாகும்
அந்தமில் *பெருமை பெருவிர லாகும்
வந்துநிலஞ் சுருக்கும் பூணின் தானே
(பூணிலத்தானே) "

* பருமை

" மாடக மென்பது வகுக்குங் காலை
கருவிளங் கோட்டினை நால்விரல் கொண்டு
திருவியல் பாலிகை வடிவாய்க் கடைந்து
சதுர மூன்றுகத் துளையிடற் குரித்தே "

" குடுப்பிக் கொட்கு முலத்தன மொழிப
வழக்கொடு பிறவும் வருவன கொளலே. "

" மூத்துடம் புவிட்ட சேதா வின்சீரை
யார்த்த கவுண்டிய னமைத்த பின்லை
கோத்தில் மொழியாளைக் கோல மேற்றி
யோடு பரிக்க கோளீ (யாழைக்) குபாருத்
றட்டுக் கொண்ட காலை ரட்டித்த
இரட்டித்த குரலாய்த் தேனும் ... ...
வட்டினும் தீம்பாலை முடிப்பனுன் யாழே "

---

17. (செந்திறம்) "செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழில் "

என முறையே கொங்குவேள் மாக்கதை, மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் என்னும் பழைய விலக்கியங்களுள் வழங்குதல் காண்க. பெருங்கலமாவது பேரியாழ். வனப்புடைத்தம்ம வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ். பண்மகிழ் பேரியாழ் என்பனவும் இடனுடைப் பேரியாழ், தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தன்னிடத்தே உடைய பெரியயாழை என்பனவும் பிறவும் அறியத்தக்கது.

இனிச் செங்கோட்டியாழிற் கிலக்கணம் வருமாறு,

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் கிளப்பின்
அறுவகை யுறுப்பிற் ருகுமென்ப".

அவைதாம்,

"கோடே திவவே யாணிப் பத்தல்
தந்திரி கரமே நரம்போ டாறே"

எனக் கொள்க.

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்பு துவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இரு சாணுல் விரல் நீளமாகக் குறுக்கு இடத்திற் சேர்க்குமமைப்ப தோருறுப்பாம் என்னே ?

"தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி
வந்த விருசா ணுல்விர லாகும்"

என்ருராகலின். ௩.

இனியிவ்யாழிற்குரித்தாகிய தொழிற்கை வறுமாறு,

10. வன்மை படவார்தல் வடித்த லுடனுந்தல்
தன்னி லுறழ்த லுருட்டலே — யெண்ணித்
தெருட்டலே யள்ளல் திரள்பட் டடையும்
மருட்டாது வைத்துக் கொளல்.

என்னுதலிற்ருேவெனின் ? தொழிற்கையெட்டினேயும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

18. செங்கோட்டியாழ் — அம்பணவர் யாழ் ஒற்றென்னும் உறுப்பை உடையது.

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் றெரியின்
அறுவகை யுறுப்பிற் ருகுமென்ப."
அவைதாம் கோடே திவவே யொற்றே......
தந்திரி கரமே நரம்போ டாறே.

௧. "ஐந்தாங் கோலுமெட் டெழுவா யளவும்
வந்ுற வார்தல் வளர்த்த லாகும்" (வளர்தல்)

௨. "எழுவாய் தொடங்கி யீறு காறும்
வழுவா தெறிதல் வடித்த லாகும்"

௩. "தடவுத றள்ள லுந்த லாகும்"

௪. "இரண்டோ டிரண்டு நரம்பு தொட்டவை
உரம்பெற வெறித லுறழ்த லாகும்"

௫. "மிக்க வடிமுன் முடியவோர் நரம்பை
யொக்க வுருட்ட லுருட்ட (முடிய) லாகும்"

௬. "அருகிய நரம்பை யமைவுறத் தொட்டுத்
திருகி விடுதல் தெருட்ட லாகும்"

௭. "வள்ளிய சுட்டுஞ் சேடனும் வகுத்தெடுத்து
தள்ளுத ருனே யள்ள லாகும்"

௮. "முத்திய யிளிதனை முறைமையி னமையப்
பற்றி யெழுப்புதல் பட்டடை யாகும்"

எனத் தொழிற்கை யெட்டினையுங் கண்டு கொள்க. ௪.

இனியிவ்யாழிற் குரித்தாகிய கைகளெட்டும் வருமாறு.

11. பன்னிய பண்ணல் பரிவட் டணைதன்னோ
டன்னியா ராய்த லதைவரன் — மன்னும்
வினையாட்டுக் கையுள் செலவு குறும்போக்கு
வனையூட்டுக் கைமடவாய் வைப்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? யாழிற் குரித்தாகிய கைகளெட்டினையுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

19. "பண்ணல், பரிவட்டணை யாராய்தல் தைவரல்
கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக்கு" என நாட்டிய எண்வகை.

அவை வருமாறு,

க. "எண்ணிய தான மினிதுற நரம்பைப்
பண்ணுதல் தானே பண்ண லாகும்"

உ. "ஓங்கிய நரம்பை யொத்த வகையாற்
பாங்குற விடுத்தல் (விருத்தல்) பரிவட் டணையே"

ந. "சேரா நரம்பைச் செவிக்குற வேவைத்
தாராய்ந் தெறித லாராய் தல்லே"

ச. "தடவு நீதியிற் றடவல் தைவரலே"

ரு. "இசையெழு முறைமையா விசைய வகுத்தல்
விளையாட் டென்று வேண்டுவர் புலவோர்"

சா. "கையுள் ளென்பது நரம்பிடை விட்டாங்
கெய்த லெறித லென்றிசி னோரே"

எ. "செலவெனப் படுவது செலவறிந் தொற்றெனப்
புலவர் யாவரும் புகன்றிசி னோரே'

அ. "எற்றிய நரம்புக ளெல்லா மிசைவாக்
குற்றமின் றியற்றுதல் குறும்போக் கென்ப"

எனக் கண்டுகொள்க. ரு

12. ஆயஞ் சதுரந் திரிகோணம் வட்டமுடன்
பாய விவைநான்கும் பாலையாம் — காயந்தான்
பண்ணு முறையே பரிந்துரைப்பன் பாரிடத்து
விண்ணவர்தான் சொன்ன விதி.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பாலை (பாலையாழ்) நான்கினையுமுணர்த்திற்று.

"ஆயர் சதுரந் திரிகோணம் வட்டமெனப்
பாய நான்கும் பாலை யாகும்"

அவையாவையோவெனின் ?

க. ஆயப்பாலை உ. சதுரப்பாலை ந. திரிகோணப்பாலை
ச. வட்டப்பாலை யெனவிவை நான்குமாம். சா.

13. ஈரேழுக் கோரேழா மாயம் சதுரந்தான்
பாரேழுக் கேழாகப் பார்க்கவே — யோராகும்
கோணமே லொன்றுமுத லேழாகும் வட்டந்தான்
காணுமே லோரேழின் கண்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன பாலை நான்கினையும் மட்டடை (பட்டடை) இட்டுறழ்ந்து அறியுமாறு உணர்த்திற்று.

" ஆயமீ ரேழறை கொண்டால் சதுரம்
வித்தார மேழறை கொள்க ... ...வென்றவாறு " எ.

20. ஆயப்பாலை என்பது வலமுறையாக (எடுத்தல்) அறியப்பட்டு பின்னர் இடமுறையாக அலகுகள் ஈற்றினின்று எண்ணப்பட்டு அறியப்பெறுவது, ஆயப்பாலை என்பது பதிறைற்கோவை. ஒரு பண்ணிற்குரிய நரம்புகள் (அலகுகள்) ஒழுங்குபட்டு இரு நிரலாய் வலமுறை இடமுறையாய் இணைந்து நின்றிசைப்பதாம்.

ஆயம் நிரை, நிரநிறை, எதிர்நிர நிறை, வலமுறைப்பாலை கிளைமுறையலகுகள், இடமுறைப்பாலை நட்புமுறையலகுகள்.

சதுரப்பாலை என்பது இசையலகுகளை நாற்கட்டத்துள் அமைத்து நட்புமுறை அதாவது நான்காமிசைமுறையில் கணித்தறிந்துவரும் முறைமையில் இசைத்து நிறுவுவது, சதுரப்பாலை என்பது நான்கு நிரல்களாக ஒத்திசைப்பதாம்.

திரிகோணப்பாலை என்பது இசையலகுகளை முற்கோணக் கட்டத்துள் அமைத்து பகைமுறை அதாவது மூன்றாமிசை முறையில் கணித்தறிந்து வரும் முறைமையில் இசைத்து நிறுவுவது. திரிகோணப்பாலையென்பது ஒரு பண்ணிற்குரிய நரம்புகள் மாத்திரை வேறுபட்டு மூன்று நிரல்களாக ஒத்து இசைப்பதாம்.

14. சாணளவு கொண்டதொரு வட்டத்தின் மேலே
பேணியிரு நாலு பெருந்திசையில் — கோணத்
தொருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு மூன்றும்
வருமுறையே மண்டலத்தை வை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வட்டப்பாலை மண்டலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

சாணுக்குச் சாணகவொரு வட்டங் கீறிப் பெருந் திசைகளிலே இதன்மேலே இரண்டு வரம்பு கீறிக் கோணங்களின் மேலொரு வரம்புகீறி மண்டலஞ்செய்து பன்னிரண்டு கோணமாய் வருவது வட்டப்பாலை மண்டலமெனக்கொள்க.

வட்டப்பாலையாவது, பன்னிரண்டு கோணஞ்செய்து இக்கோணங்களுள்ளேழு கோணத்தையுடன் கொண்டு உறழப்படும். இவ்வாறு கண்டு கொள்க, அ

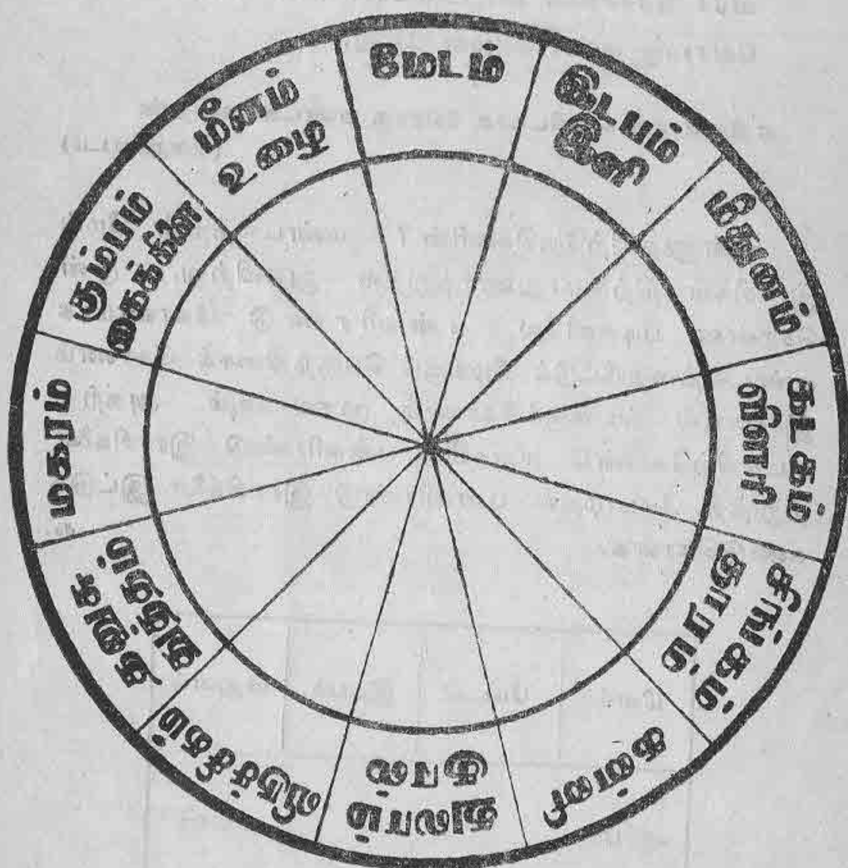
21. வட்டப்பாலை
வட்ட மென்பது வகுக்குங் காலை
ஓரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்

வட்டக்கோடிட்டு ஏழுமண்டலமாக அறையிட்டு ஏழிசைகளையும் அமைத்து ஐந்து வெற்றிடத்தில் அந்தரம் ஐந்தமைத்துக்கணித்து அறிவது. வட்டப்பாலையென்பது இறுதி நரம்பினிசை முதலில் நின்ற பாலையில் முதலில் தொடங்கிய இசை நரம்போடு அணைந்து ஒன்றும்படி வந்து வட்டமாய் முடிய வாசிக்கப்படுவதாம்.

ஏழிசையும் ஐந்தந்தரமுங்கொண்டு அவற்றை இரு நிரல்படக்கொண்டு இருபத்திநான்காய்க்கொண்டு ஈரேழுக் கோரேழாகவும் இட்டுறழ்ந்து கண்டுகொள்கவென்றவாறு

"சாணளவு கொண்டதொரு வட்டந் தன்மீது
பேணியிரு நாலு பெருந்திசைக் — கோணத்
திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு மூன்றும்
வருமுறையே மண்டலத்தை வை"

இம்மண்டலத்தில் இராசிகள் நிற்குமாறெவ்வாறு எனின்?

இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணாக ஒரு வட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டு வரம்பு கீறி மண்டலம் செய்து பன்னிரண்டு கோணமாக வகுப்பது நுதலிற்று.

15. எதிராகு மிராசி வலமேட மாக
எதிரா விடமீன மாக — முதிராத
வீரா றிராசிகளை யிட்டடைவே சேர்க்கவே
யோராரு மண்டலமென் றேது.

எதிருமிராசி வலமிடமாக யேராரு மண்டலமென்றன்
(வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? மண்டலத்தின் மேல் இராசிகள் நிற்குமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று. முன் சொன்ன படிகளிலே, பன்னிரண்டு கோணமாக மண்டலத்தையிட்டுக் கிழக்குப் பெருந்திசைக் கோணம் இரண்டில் வடக்குக்கோணம் முதலாகவும் அதற்கு வடக்கிற்கோணம் ஈருகவும் பன்னிரண்டு இராசிகளை நிறுத்தி மேடமுதல் பன்னிரண்டு இராசிகளை இட்டுக் கண்டுகொள்க. கூ.

மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்
கும்பம்			கடகம்
மகரம்			சிங்கம்
தனு	விருச்சிகம்	துலாம்	கன்னி

16. சொல்லிய கோல்குரல் துத்தந் தனுவாகும்
மெல்லியல் கும்பங் கிளையென்ருர் — நல்ல
உழையாகு மீன மிளியிடபம் நண்டு
விளரிதா ரஞ்சீய மாம்.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? இராசிகளும் நரம்புகளும் (இசைகளும்) காட்டுமாறுணத்திற்று. இவற்றுள் நரம்புகளுடன் இசைவன ஏழு. அவைதாம்

குரல்	துலாத்தில் நிற்கும்
துத்தம்	தனுவில் நிற்கும்
கைக்கிளை	கும்பத்தில் நிற்கும்
உழை	மீனத்தில் நிற்கும்
இளி	இடபத்தில் நிற்கும்
விளரி	(நண்டு) கற்கடகத்துள் நிற்கும்
தாரம்	சிங்கத்தில் நிற்கும்

---

22. எதிரு மிராசி வலமிட மாக
எதிரா விடமீன மாக — முதிராத
ஈரா றிராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே
ஏரார்ந்த மண்டலமென் றெண்.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? இட்ட பன்னிரண்டு கோணத்திற் பன்னிரண்டு ராசிகளை நிறுத்திஞல் இவற்றுள் நரம்புடன் இயல்வன ஏழென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

குடமுதல்—மேற்றிசை முதலாக வட்டப்பாலை வருமாறு.

ஆழியு மாரும்போற் கீறிச் சிறுதிகைக்கண்
ஊழி ஞேரோவொன் றுடன்கீறிச்—சூழ
எருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டீரா று மெண்ணிக்
கருதி நிலக்கயிற்றைக் காண்.

—சினேந்திரமாலை

இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

மீனம் உழை	மேடம்	இடபம் இளி	மிதுனம்
கும்பம் கைக்கிளை			கடகம் விளரி
மகரம்			சிங்கம் தாரம்
தனு துத்தம்	விருச்சிகம்	துலாம் குரல்	கன்னி

23. துலைநிலைக் குரலும் தனுநிலைத் துத்தமும்
நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையும்
மீனத் துழையும் விடைநிலத் திளியும்
மானக் கடகத்து மன்னிய விளரியும்
அரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொளலே

— ஆய்ச்சியர் குரவையுரை

இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிங்கம்
தளராத தார மதுவாம் — தளராக்
குரல்கோற் றனுத்துத்தங் கும்பங் கிளையாம்
வரலா லுழைமீன மாம்.

குரறுலை விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பங்
பரிய வுழைமீனம் பாவாய் — அரிதாரம்
கொல்லே றிளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த
தொல்லே ழிசைநரம்பிற் காம்.

—சினேந்திரமாலை
ஆரூடச்சக்கரம்

17. தாரத்துட் டோன்று முழையுழை யுட்டோன்றும்
ஒருங் குரல்குரலி னுட்டோன்றிச்—சேருமிளி
யுட்டோன்றும் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஏழிசையின் பிறப்புமுறை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

"தாரத் துழையு முழையிற் குரலும்
குரலி லிளியு மிளியிற் றுத்தமும்
துத்தத்து விளிரியும் விளரியிற் கைக்கிளையுங்
கைக்கிளை யுட்டாரமும் பிறக்கு மென்ன
மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே"

என்றாராகலின்,

தாரத்துள்	உழையும்
உழையுள்	குரலும்
குரலுள்	இளியும்
இளியுள்	துத்தமும்
துத்தத்துள்	விளரியும்
விளரியுள்	கைக்கிளையுமென

கிளைமுறையிற்றோன்றி ஏழிசையும் பிறக்குமாறு கண்டு கொள்க.

இவற்றுள் தாரம் முற்றோன்றியதெனப்படும். ௰க

---

24. தாரத்து உழைபிறக்கும் உழையிற் குரல் பிறக்கும்
குரலுள் இளிபிறக்கும் இளியுள் துத்தம் பிறக்கும்
துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும் விளரியுட் கைக்கிளை
பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலில் தோன்றிய நரம்பு **தாரம்.** இவை விரிப்பிற் பெருகும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இசைநூன் முறையில் ஒருவகையான் நான்கு பாலைகளின் அமைப்பு முறையும் அறியப்படும். பாலை நான்கு வகைப்படும்

18. சங்கு குயிலோடி யானைமயில் வாம்புரவிப்
பொங்குபுன லன்னம் புகைக்காடை — துங்கமாம்
யாழிசையி னுட்பொருளைச் சொன்னு ரிசைப்புல
ஏழிசையு மென்று ரிவை. [வோர்

என்னுதலிற்றேவெனின்? நரம்புகளோசை பிறக்கு மாறும், ஒற்றுமையறியுமாறும் உணர்த்திற்று.

குரல் — சங்கு
துத்தம் — குயில்
கைக்கிளை — யானை
உழை — மயில்
இளி — புரவி (குதிரை)
விளரி — அன்னம்
தாரம் — காடை

எனவிவ்வாறும் பிறக்குமெனக்கொள்க.

"குரலது தெய்வம் பிரமன் புரைதீர்
துத்தத்துக் கிழவ ஞேத்த வாதிரையன்
கைக்கிளைக் கிழவன் பாரத்து வாசன்
உழைக்குத் தெய்வ மயில்தாங் கியனே
இளியின் றெய்வ மொளியங் காரகன்
விளரிக் கிழவ ஞெளிமிகு பாற்கரன்
தாரக் கிழவன் காசிப னென்ப"

---

25. பாலை என்பது யாழ்க்கருவிகளில் நரம்புகளை அளவறிந்து கட்டப்பெற்று இசைநிலைகளையும் அவற்றின் அலகு முறைகளையும் அமைத்தறிந்து உணர்ந்து தெரிந்து வாசித்தற்குரிய இசை நிரல்களாம் அதாவது சுரவரிசைகளாம்.

பாலையென்பது யாழில் நரம்புகளையமைத்து வாசித்தற்குரிய முறை. பாலையாழ் குறிஞ்சியாழ் மருதயாழ் செவ்வழியாழ்.

பால் – பகுதி பகுதிப்படுத்தியறியும் சுரவரிசைகள். அதாவது இசைநிரல்களை ஒன்றுமுதல் முறையே இசைத்திசைத்து வெவ்வேறு பண்களை உணர்வதற்கேற்ப பகுதிப்படுத்தல்.

என்ருராகலின் இவற்றிற்கிவ்வாறும் தெய்வமெனக் கொள்க.

" உழையே தலையில் இளியே நெஞ்சில்
விளரி நெற்றியில் குரலே மிடற்றில்
துத்தம் நாக்கில் கைக்கிளை யண்ணத்தில்
தாரம் மூக்கிற் றலைப்படு மென்ப "

என்ருராகலின், உடம்பில் இசைகள் தலைப்பிடுமிடங்கள் (தலைப்படுமிடங்கள்) உணர்த்தியவாறும் கண்டுகொள்க.

இவற்றுள் தாரம் முற்ருேன்றியதெனப்படும்.

இனி இதற்கெழுத்துக்கள் வருமாறும் உணர்த்திற்று.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எனவிவை நிரநிறையே கொள்க.

இசைபுணர் குறிநிலையும் அறியுமாறுணர்த்திற்று.

ஏழாம், நரம்புகளுக்கு நாலாம் நரம்பு நட்பு
ஐந்தாம் நரம்பு கிளை
ஆரும் நரம்பும் மூன்ரும் நரம்பும் பகை
இரண்டாம் ஏழாம் நரம்புகள் இணை

இணையெனப்படுவ கீழும் மேலும் அணையத்தோன்றுமளவின வென்ப.

26\. வேண்டிய வண்டும் மாண்டகு கிளியும்
குதிரையும் யானையும் குயிலும் தேநுவும்
ஆடும் என்றிவை ஏழிசை யோசை. பிங்கலந்தை.

வண்டு கிள்ளை வாசிமத யானை
தவளை தேநுவா டேழிசை யோசை சே. திவாரம்
வண்டொடு கிள்ளை வாசி மதயானை தவளை தேநு
ஒண்டிற லாடென் றேழு மோதுமே ழிசையி லோசை
சூடாமணி நிகண்டு.

"ஏழாம் நரம்பிணை நாலு நட்பாகும்
ஐந்துகிளை யாறு மூன்றும் பகையே

என்றாராகலின், ஐந்துகிளை யாறுநரம்பு மூன்றுநரம்பு பகையென்றாராகலின் இவ்வாறு கொள்க.

குரலுந் தாரமுங் கைக்கிளையு மாண்
இளியுந் துத்தமும் விளரியும் பெண்
உழையலி

எனக்கொள்க.

இளியுந் துத்தமும் கைக்கிளையும் பெண் எனவுங்கொள்க. மஉ

நரம்புகளின் மாத்திரை

19. குரறுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டு
வரையா வுழையிளி நாலாம் — விரையா
விளரியே மூன்றிரண்டு தார மெனச்சொன்னார்
களரிசேர் கண்ணுற் றவர்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இந்த நரம்புகளது மாத்திரை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. குரல், துத்தம், இளி, நான்கு நான்கு மாத்திரை. கைக்கிளையும் விளரியும் மும்மூன்று மாத்திரை. தாரமும் உழையும் இரண்டிரண்டு மாத்திரை எனக் கொள்க.

---

27. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வெனும்
இவ்வேழெழுத்தும் ஏழிசைக்குரிய. (திவாகரம்)

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்றேழும்
ஏழிசைக்கெய்தும் அக்கரங்கள். (பிங்கலம்)

முதல்	இணை	பகை	நட்பு	கிளை	பகை	இணை

குரல்	துத்தம்	கைக்கிளை	உழை	இளி	விளரி	தாரம்
ச	ச	ந	உ	ச	ந	உ

மீனம் உழை உ	மேடம்	இடபம் இளி ச	மிதுனம்
கும்பம் கைக்கிளை ந			கடகம் விளரி ந
மகரம்			சிங்கம் தாரம் உ
தனு துத்தம் ச	விருச்சிகம்	துலாம் குரல் ச	கன்னி

28. குரறுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாங்
குரையா வுழையிளி நான்கு — விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
களரிசேர் கண்ணுற் றவர்.

மாத்திரை, அலகு, சுருதி என்பன ஒரு பொருளில் வழங்கும்.

குரலே துத்த மிளியிவை நான்கும்
விளரி கைக்கிளை மும் மூன்றாகித்
தளராத் தார முழையிவை யீரிரண்
டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.

20. குன்ருக் குரற்ரும் பாதி நடுவணைய
நின்றே கிளையாகும் நேரிழையே — யொன்னுத
தாரத்தி லொன்றும் விளரிமே லொன்றிடுமே
நேரத் துழைகுரலே யாம்.

நேரத்தது குரலா நின்று (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்ருேவெனின்? எழு பாலையும் பிறக்குமாறு உணர்த்திற்று. குரலினலகிலே பாதியும் தாரத்தின் அலகிலே பாதியும் நடுவிற் கோணமான கைக்கிளைத் தானத்தே நிறுத்தப் பாலைதிரியும்.

*இவ்வாறு திரியுமிடத்து,

க.	உழை குரலாயது செம்பாலை	எ
உ.	கைக்கிளை குரலாயது படுமலைப்பாலை	சு
ந.	துத்தங் குரலாயது செவ்வழிப்பாலை	ரு
ச.	குரல் குரலாயது அரும்பாலை	ச
ரு.	தாரங் குரலாயது கோடிப்பாலை	ந
சு.	விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை	உ
எ.	இளி குரலாயது மேற்செம்பாலை	க

இவ்வாறு கண்டு கொள்க.

---

29. *இம்முறை குரற்கிரமத்து எதிர்நிர நிறை எனப்படும்.

படுமலை செவ்வழி பகரரும்பாலையெனக்
குரல் குரலாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின். — இளங்கோவடிகள்

கைக்கிளை குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தங்குரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும் குரல்குரலாய் அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபின்,

முன்பிற்படியே தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும் இளிகுரலாக மேற்செம்பாலையும் ஆயின.

அரும்பதவுரை

இவ்வேழுபாலைமுறை இளிமுதலாக உழையீருக கீழிருந்து மேனேக்கிச் செல்லும் முறைமை பற்றியதாகும்.

இனி வலமுறைப்பாலை திரியுமாறு

21. குரலிளியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று
வரையாது தாரத் துழைக்கும் — வீரைவின்றி
(ஏத்தும்) எத்தும் விளரிக் கிளைக்கீக்க வேந்திழாய்
துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வலமுறைப்பாலை ஏழினையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அவையாவன

க. குரல் குரலாயொத்து நின்றது செம்பாலை.
உ. துத்தங் குரலாயது படுமலைப்பாலை.
ந. கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை.
ச. உழை குரலாயது அரும்பாலை.
ரு. இளி குரலாயது கோடிப்பாலை.
சா. விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை.
எ. தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலை.

இவ்வாறுணர்ந்து ஏழு பெரும்பாலையும் பிறப்பித்துக் கண்டுகொள்க. இவ்வேழினையும் முதலெடுத்து நூற்று மூன்று பண்களமைக்கும்.

(முதலடுத்து — வேறுபாடம்) ௰ரு.

30. இந்நரம்பிற் பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும் துத்தமும் இளியும் நான்கு மாத்திரைபெறும். கைக்கிளையும் விளரியும் மூன்று மாத்திரைபெறும். உழையும் தாரமும் இரண்டுமாத்திரைபெறும். இவற்றுள் குரல் குரலாய் ஒத்துநின்றது செம்பாலை. இதனிலே குரற்பாகத்தையும் இளியிற் பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டு சேர்க்கத் துத்தங் குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம். இவ்வாறே திரிக்க இவ்வேழு பெறும் பாலைகளும் பிறக்குங்கால் திரிந்த குரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும். அவைபிறக்குமாறு குரல் குரலாயது செம்பாலை. துத்தங் குரலாயது படுமலைப்பாலை கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை. உழைகுரலாயது அரும்பாலை. இளிகுரலாயது கோடிப்பாலை. விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை. தாரங்குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே ஏழுபாலையும் கண்டுகொள்க.

தாரக்கிரமத்து நிரனிறை. ஆய்ச்சியர் குரவையுரை.

வட்டப்பாலையிலே நான்கு பெரும் பண்ணும் பிறக்கும் முறை

22. தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ் தண்குரலில்
கூரத் துழையே குறிஞ்சியாழ் – நேரே
இளிகுரலிற் றேன்ற மருதயாழ் துத்தம்
இளிபிறத்தல் செவ்வழியா ழாம்

என்னுதலிற்றேவெனின்? பெரும்பண் ணான்கும் (யாழ்வழி) பிறக்குமாறு உணர்த்திற்று. நாற்பெரும் பண்ணுவன.

க.	பாலையாழ்	ங.	மருதயாழ்
உ.	குறிஞ்சியாழ்	ச.	செவ்வழியாழ்*

எனவிவை பிறக்குமிடத்து இந்நான்கு பெரும் பண்கள் உள்ளும் பாலையாழினுள்ளே ஏழுபாலையும் பிறக்கும்.

பாலையாழ் :	அரும்பாலை	க.	கைக்கிளை‡
	கோடிப்பாலை	உ.	உழை
	விளரிப்பாலை	ங.	இளி
	மேற்செம்பாலை	ச.	விளரி
	செம்பாலை	ரு.	தாரம்
	படுமலைப்பாலை	சா.	குரல்
	†செவ்வழிப்பாலை	எ.	துத்தம்

எனக் கண்டுகொள்க. ய்சா.

---

31. தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ் தண்குரல்
ஒருமுழை தோன்றக் குறிஞ்சியாழ் – நேரே
இளிகுரலிற் றேன்ற மருதயாழ் – துத்தம்
இளியிற்பிறக் கநெய்த லியாழ்

இவற்றுள் பாலையாழுள்ளே ஏழு பாலையிசை பிறக்கும்.

— அடியார்க்கு நல்லார்

* செவ்வழியாழ் - முல்லையாழ்.

† செவ்வழிப்பாலை – நெய்தலியாழ்.

‡ இம்முறை இளிக்கிரமம் அரங்கேற்று காதையினுள்ளே இறுதியாதியாக என இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டது இவ்வுண்மையினையே யாம். (யாழ் நூல்)

வலமுறை

குரல் குரலாயொத்த செம்பாலை

23. ஏத்து மிடப மலவனுடன் சிங்கம்
கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை — பார்த்துக்
குரன்முதற் ரூரம் இறுவாய்க் கிடந்த
நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன இராசிகள் பன்னிரண்டில் இதற்குரியன (செம்பாலை) ஏழும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

க. இடபம்
உ. கற்கடகம்
ங. சிங்கம்
ச. துலாம்
ரு. தனுசு
சு. கும்பம்
எ. மீனம் என விவை.

குரல் முதலாய்த் தாரமீறாகக் கிடந்த வென்றதனால்,

க. குரல்
உ. துத்தம்
ங. கைக்கிளை
ச. உழை
ரு. இளி
சு. விளரி
எ. தாரம்

என்கின்ற ஏழிசையும் முறையானே சொன்ன இராசிகள் ஏழினும் கிடக்க நேர் செம்பாலை பிறக்கும். இவ்வாறு கண்டுகொள்க. ளை.

மீனம் தாரம் உழை		இடபம் குரல் இளி	மிதுனம்
கும்பம் விளரி கைக்கிளை			கடகம் துத்தம் விளரி
மகரம்			சிங்கம் கைக்கிளை தாரம்
தனுசு இளி துத்தம்	விருச்சிகப்	துலாம் உழை குரல்	கன்னி

அவற்றுட் செம்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு.—

க. பாலையாழ்
உ. நாகராகம்
ங. ஆகிரி (ஆகரி)
ச. தோடி
ரு. கௌடி
சூ. காந்தாரம்
எ. செந்துருத்தி
அ. உதயகிரி

எனவிவை எட்டும் செம்பாலையிற் பிறக்கும் பண்களென்றவாறு.

---

32. ஏத்து மிடப மலவ னுடன்சியம்
கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை — பார்த்துக்
குரன்முதற் ரூர மிறுவாய்க் கிடந்த
நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.

இவ்வேழும் இடபம், கற்கடகம், சிங்கம், துலாம், தனு, கும்பம் மீனமென இவற்றுள் நிற்கும்.

உ. படுமலைப் பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு.

க சுகதி
உ பெருந்தொகை (பெருந்தகை)
ந. நாகத்தொனி
ச. சீவணி
ரு. முல்லைசாதாரி
சு. நளுத்தை (இந்தளம்)
எ. மேகாஞ்சி (காஞ்சி)
அ. வியந்தம்
கூ. தனுக்காஞ்சி
ம. குறண்டி (நோதிறம்)
மக. படுமலை
மஉ. படுமலைக்கவ்வாணம்
மந. யாமை
மச. சாளரபாணி
மரு. நாட்டம்
மசு. தாணு
மஎ. வயிரவம்
மஅ. ஆரியவேளர்கொல்லி
மகூ. ஆரியக்குச்சரி
உம. கவுசிகம்
உக. மாளுவகிரி (அருட்புரி)
உஉ. தராவணி

இவை இருபத்திரண்டும் படுமலைப் பாலையிற் பிறக்கும் பண்களென்றவாறு.

---

33. தாரத்துழைதோன்றப் பாலையாழென்றலின் தாரம் எனுமிசையே முதலிசையென்பது போதரும், தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி என நிற்பது முதலேழிசையாம் இவற்றுள் ஐந்தாமிசை உழையாதலின், தாரத்துழை தோன்றவென்றார் தோன்றுமிசை கிளையிசையே.

பாலை குறிஞ்சி மருதஞ் செவ்வழியென
நால்வகை யாழா நாற்பெரும் பண்ணே.

(பிங்கலந்தை)

௩. செவ்வழிப்பாலையிற் பிறக்கும் வண்ணப் பண்கள் வருமாறு.

க. நட்டராகம்
உ. வேடராமக்கிரி (இராமக்கிரி)
௩. நனிடை (சிகண்டி)
௪. கொண்டற்கிரி (கொண்டி)
௫. நாணுப்பஞ்சமம்
௬. பெயர்திறம்
௭. சாவகக்குறிஞ்சி
௮. நேர்திறம் (புறநீர்மை)
௯. புங்காளி (காளி)
௰. சாரல்
௰க. விபஞ்சி
௰உ. சீகாமரம்

இவை பன்னிரண்டும் செவ்வழிப் பாலையிற் பிறக்கும் பண்களென்றவாறு.

௪. அரும்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு.

க. தக்கராகம்
உ. அந்தாளிபாடை
௩. மருள்
௪. முதிர்ந்தவிந்தளம்
௫. மேகராகக்குறிஞ்சி
௬. கொல்லி

செவ்வழியாழ் — முல்லையாழ், செவ்வழியாழ்ப் பெயர், முல்லையாழும். (திவாகரம்)

நெய்தல்யாழ் திறனில்யாழாதலின் அதனைப் பெரும்பண்ணிற் கூறிற்றிலர். ' திறனில் விளரி ' நெய்தனிலஞ் சிவணும். (திவாகரம்)

எ. மன்றல்

அ. பஞ்சுரம்

கூ. பழம்பஞ்சுரம்

௰. வியாழக்குறிஞ்சி

௰க. கொல்லிவராடி

௰உ. பழந்தக்கராகம்

௰ங. வட்டி (துக்கராகம்)

௰ச. காந்தாரபஞ்சமம்

௰ரு. நட்டபாடை (நைவளம்)

௰சு. சோமராகம்

௰எ. சித்திரவேளர்கொல்லி (சாதாளி)

௰அ. குறிஞ்சி

௰கூ. மலகரி

உ௰. அந்தாளிக்குறிஞ்சி

உக. கேதாளிக்குறிஞ்சி

உஉ. மல்லாரி

உங. அத்தராட்டம்

உச. சாழங்கநாட்டை (தேசாக்கிரி)

உரு. சுத்தகாந்தாரம் (சுருதிகாந்தாரம்)

உசு. மேகராகம்

எனவிவை இருபத்தாறும் அரும்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் என்றவாறு.

---

34. தாரமுதலாய ஏழிசை, ஏழுபாலையுள் முதற்பாலையான மேற்செம்பாலையாகும். இப்பாலையுள் உழை முதலாய ஏழிசை அரும்பாலை எனப்படும். இப்பாலை, பாலையாழ் என்றதொரு கருவிக்குரியதாகலின் கருவிப்பெயர் கொண்டே அரும்பாலை, பாலையாழ் எனப்பெறுவதாயிற்று.

"தாரங்குரலாயது மேற்செம்பாலையென
வலமுறையே ஏழு பாலையினையும் கண்டுகொள்க."

(அடியார்க்கு நல்லார்)

ரு. கோடிப்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு.

க. மருதள்ளு
உ. சாயை (அரளி)
ங. சாங்கிமம்
ச. மாதுங்கராகம்
ரு. தக்கேசி
சு. அநுத்திரபஞ்சமம்
எ. தத்தளம்
அ. தனுசி
கூ. பாக்கழி
ய. கூர்ந்தபஞ்சமம் (பஞ்சமம்)
யக. வேளர்கொல்லி (தமிழ்வேளர்கொல்லி)
யஉ. தமிழ்க்குச்சரி

எனவிவை பன்னிரண்டும் கோடிப் பாலையிற் பிறக்கும் பண்களென்றவாறு.

சு. விளரிப்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு.

க. இனுநிறம்
உ. சானுகி (சாயரி)
ங. தமிழ்வராடி (வராடி)
ச. பெரிய வராடி
ரு. சோக வராடி

இவை ஐந்தும் விளரிப்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் என்றவாறு.

---

35. "பரவுசெம்பா லையிற்பிறக்கும் பண்ணே ரெட்டும்
படுமலைப்பா லையிலிருபத் திரண்டு பண்ணும்
வரவுறுசெவ் வழிப்பாலை வயங்கீ ராறே
வருமரும்பா லையிலிருபத் தாறு பண்ணும்
விரவுகோடிப் பாலையிற்பன் னிரண்டா மென்றும்
விளரிப்பாலைப் பண்ணஞ்சு மேற்செம் பாலை
தரவிலகு பதினெட்டு மாகப் பேரியாழ்
தனைவல்லோர் நூற்றுமூன்று பண்ணெனச் சாற்றினரே"
(அரனரங்கத்தொகை)

எ. மேற்செம்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் வருமாறு

க. தாரப்பண் (காந்தாரம்)
உ. நாகயாந்தி (நாகம்)
ந. திவ்வியவராடி
ச. சூர்துங்கராகம்
ரு. முதிர்ந்த குறிஞ்சி
சு சாந்தி
எ. அழுங்கு
அ. தேசி
கூ. அந்தி
ய. வருணம் (தக்கணுதி)
யக. ஆநந்தை
யஉ. மவுளி
யந. செருந்தி
யச. பாடை
யரு. நள்ளி
யசு. கூதாளி
யஎ. மாங்கள்ளி
யஅ. பையுள்காஞ்சி

எனவிவை பதினெட்டும் மேற்செம்பாலையிற் பிறக்கும் பண்கள் என்றவாறு.

இவ்வாறும் முறையே நூற்று மூன்று பண்ணும் கண்டுகொள்க.
கசு.

22. பண்ணோர் பதினேழாம் பண்ணியல் பத்தேழாம்
எண்ணுந் திறமிரண்டும் பத்தென்ப — நண்ணிய
நாலாந் திறத்திறமோர் நான்கு முளப்படப்
பாலாய பண்ணூற்று மூன்று.

என்னுதலிற்றோவெனின் ? முன் சொன்ன பண்கள் நூற்று மூன்றும் நாலு வகைப்படுவது நுதலிற்று.

அவை,

க. பண்
உ. பண்ணியற்றிறம்
ங. திறம்
ச. திறத்திறம், எனவிவை

என்றிவை, வடமொழிப் பெயரால்,

க. சம்பூரணம்
உ. சாடவம் (சாட்பளம்)
ங. ஔடுவம் (அடுவிகம்)
ச. சதுர்த்தம் (சவாத்தம்)

எனவும் வழங்கும். இவற்றுள் ஏழு நரம்பினும முதலெடுத்துச் சப்பூரணமாகிய பண்கள் பதினேழாம்.

அவையாவன,

க. பாலையாழ்
உ தேசாளி
ங. நிருபதுங்கராகம்
ச. கொடிநாகராகம்
ரு. குறிஞ்சியாழ்
சு. செந்து
எ. மண்டலியாழ்
அ. மவுரி
கூ. மருதயாழ்
ம. யாசரி (ஆகரி) ஆசாரி
மக. சாயவேளர்கொல்லி
மஉ. கின்னராகம் (கின்னரம்)
மங. செவ்வழியாழ்
மச. மவுராழி
மரு. சீராகமரம்
மசு. சந்தி
மஎ. தாரப்பணம்

எனவிவை, பண்ஞேர் பதினேழெனக் கண்டுகொள்க.

ஆறு நரம்பின் முதலெடுத்துச் சாடவமான (சாடபமான) பண்ணியற்றிறம் எழுபதும் வருமாறு.

க. தக்கராகம்
உ. அந்தாளிபாடை
ங. அந்தி
ச. மன்றல்
ரு. நோதிறம் (குறண்டி)
சு. வராடி (தமிழ் வராடி)
எ. பெரியவராடி
அ. சாயரி (சாளுகி)
கூ. காந்தாரபஞ்சமம்
ம. அத்தராட்டம் (திராடம்)
மக. அழுங்கு
மஉ. கொல்லி
மங. தாணு
மச. காஞ்சி (மேகாஞ்சி)
மரு. சிகண்டி (நனிடை)
மசு. சாழங்கநாட்டை (தேசாக்கிரி)
மஎ. சுருதிகாந்தாரம்
மஅ. சோகவராடி
மகூ. நட்டபாடை (நைவளம்)
உம. அந்தாளி (அந்தாளிக்குறிஞ்சி)
உக. மலகரி
உஉ. விபஞ்சி
உங. செருந்தி
உச. கௌடி
உரு. உதயகிரி
உசு. பஞ்சுரம் (பழம்பஞ்சுரம்)
உஎ. மேகராகக்குறிஞ்சி
உஅ. கேதாளிக்குறிஞ்சி
உகூ. கவ்வாணம் (படுமலைக்கவ்வாணம்)
நம. சாயை (அரளி)
நக. மருள்

௩௨ பழந்தக்கராகம்
௩௩ தீபவராடி (திவ்வியவராடி)
௩௪ முதிர்ந்தவிந்தளம்
௩௫ அநுத்திரபஞ்சமம் (அயிர்ப்பு)
௩௬. தமிழ்க்குச்சரி (குச்சரி)
௩௭. மாளுவகிரி (அருட்புரி)
௩௮. தராவணி (நாராயணி) (காரவணி)
௩௯ முதிர்ந்த குறிஞ்சி (குறிஞ்சி)
௪௰ நட்டராகம்
௪௧. வேடராமக்கிரி (இராமக்கிரி)
௪௨. வியாழக்குறிஞ்சி
௪௩ தக்கணுதி (வருணம்)
௪௪ சாவகக் குறிஞ்சி
௪௫ ஆநந்தை (அரந்தை)
௪௬. தக்கேசி
௪௭ பையுள் காஞ்சி
௪௮ ஆரியக்குச்சரி
௪௯ நாகதொனி
௫௰. வேளர்கொல்லி(தமிழ்வேளர்கொல்லி)
௫௧ பஞ்சமம் (கூர்ந்த பஞ்சமம்)
௫௨. பாக்கழி
௫௩. தத்தளம் (தத்தள பஞ்சமம்)
௫௪. பின்னபஞ்சமம் (நாணுப்பஞ்சமம்)
௫௫ மாதுங்கராகம்
௫௬ கவுசிகம் (செய்திறம்)
௫௭. சீகாமரம் (காமரம்)
௫௮ சாரல்
௫௯ சதாங்கியம் (சாங்கிமம்)
௬௰ ஆரியவேளர்கொல்லி
௬௧. தணுக்காஞ்சி
௬௨. முல்லை, சாதாரி
௬௩. வியந்தம்
௬௪. •பெயர்திறம் (பியந்தை)
௬௫. நாட்டம்

௬௬ புங்காளி (காளி) (தாளி)
௬எ. கொண்டற்கிரி (கொண்டி) (குந்தளம்)
௬அ சீவனி
௬௯ யாமை
எ௰. சாளரபாணி

எனவிவை எழுபதும் கண்டுகொள்க

ஐந்து நரம்பின் முதலெடுத்து ஔடுவமான (அடுவிகமான) திறம் பன்னிரண்டும் வருமாறு.

க. காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)
உ. ஒலிப்பஞ்சமம் (செந்துருத்தி) (செந்திறம்)
ந. நளுத்தை (இந்தளம்)
ச. சித்திரவேளர்கொல்லி (சாதாளி)
ரு. தஞசி
௬. புறநீர்மை (நேர்திறம்)
எ. பாடை
அ. வயிரவம்
௯. நாகயாந்தி (நாகம்)
௰. சூர்தூங்கராகம்
௰க. மல்லாரி (நாட்டை)
௰உ படுமலை

எனவிவை பன்னிரண்டும் கண்டுகொள்க.

இனி, நாலு நரம்பை முதலெடுத்துச் சதுர்த்தமாகிய (சவாத்தம்) திறத்திறம் நான்கும் வருமாறு.

க துக்கராகம் (வட்டி)
உ கொல்லிவராடி
ந சோமராகம் (குறுங்கலி)
ச மேகராகம்

எனவிவை நாலும் கண்டுகொள்க.

எனவிவ்வாறும் நூற்று மூன்று பண்ணினைக் கண்டுகொள்க என்றவாறு

இனி இவற்றுள் அகம், புறம், அருகு, பெருகு என வகைக்கூறுபாடு வருமாறுங் காண்க.

முன்சொன்ன பண்ணை,

க. பாலையாழ்
உ. குறிஞ்சியாழ்
ங. மருதயாழ்
ச. செவ்வழியாழ் (முல்லையாழ்)
ரு. தாரப்பணம் என்னும் இவற்றுள்,

பாலை
பாலைக்குப் புறம் தேவாழி (தேவாளி) (தேவதாளி)
அருகு சீர்கோடிகம் (கோடிகம்) (திருபதுங்கராகம்)
பெருகு நாகராகம் (நாகாரம்) (கொடிநாகராகம்)

குறிஞ்சி,
குறிஞ்சிக்குப் புறம் செந்து
அருகு மண்டலம் (மண்டலியாழ்)
பெருகு மவுரி (அரி)

மருதம்,
மருதத்திற்குப் புறம் யாசரி (ஆகரி) (ஆசாரி)
அருகு சாயவேளர் கொல்லி
பெருகு கின்னராகம் (கின்னரம்)

செவ்வழி,
செவ்வழிக்குப்புறம், மவுராழி (வேளாவளி) (மௌசாளி)
அருகு சீராகமரம் (சீராகம்)
பெருகு சந்தி,

என இவற்றோடு முன்சொன்னதாரப்பணமுங் கொள்ள பண்ணோர் பதினேழாம் எனத்தெரிந்து கண்டு கொள்க.

36. நாற்பெரும்பண்ணும் சாதிமுன் னான்கும்
பாற்படு தாரமும் பண்ணெனப் படுமே.

அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
க பாலை	௨ தேவதாளி தேவாளி	௩ சீர்கோடிகம் நிருபதுங்கராகம்	௪ கொடி நாகராகம்
௫ குறிஞ்சி	௬ செந்து	௭ மண்டலம் மண்டலியாழ்	௮ மவுரி பவுரி அரி
௯ மருதம்	௰ ஆசாரி ஆகரி யாசரி	௰௧ சாயவேளர்கொல்லி	௰௨ கின்னராகம் கின்னரம்
௰௩ செவ்வழி முல்லை	௰௪ வேளாவளி மௌசாளி	௰௫ சீராகமரம் சீராகம்	௰௬ சந்தி
தாரம், தாரப்பணம் ௰௭			

பாலையாழ்த்திறம் வருமாறு :—

" அராகம் நேர்திறம் உறழ்ப்புக் குறுங்கலி
யாசா னைந்தும் பாலையாழ்த் திறனே "

(உறுப்பு - வேறுபாடம்)

க.	அராகத்திற்கு	அகம்	தக்கராகம்
	,,	புறம்	அந்தாளிபாடை
	,,	அருகு	அந்தி
	,,	பெருகு	மன்றல்
உ.	நேர்திறத்திற்கு	அகம்	நேர்திறம் (புறநீர்மை)
	,,	புறம்	தமிழ்வராடி (வராடி)
	,,	அருகு	பெரியவராடி
	,,	பெருகு	சாயரி
௩.	உறுப்பினுக்கு	அகம்	காந்தார பஞ்சமம்
	,,	புறம்	அத்தராட்டம் (திராடம்)
	,,	அருகு	அழுங்கு
	,,	பெருகு	தனசி
௪.	குறுங்கலிக்கு	அகம்	சோமராகம்
	,,	புறம்	மேகராகம்
	,,	அருகு	துக்கராகம்
	,,	பெருகு	கொல்லி
ரு.	ஆசானுக்கு	அகம்	காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)
	,,	புறம்	சிகண்டி.
	,,	அருகு	தசாக்கிரி (தேசாக்கிரி)
	,,	பெருகு	சுத்தகாந்தாரம் (சுருதி காந்தாரம்)

எனவிவை இருபதும் பாலைக்குத் திறம்.

குறிஞ்சியாழ்த்திறம் வருமாறு :—

" நைவளங் காந்தாரம் படுமலை மருளொடு
அயிர்ப்பு பஞ்சுர மரற்றுச் செந்திறம்
இவ்வகை யெட்டுங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே "
(ஆற்றுச்செந்திறம்) (மெய்ப்படுமலையாழ்)

க.	நைவளத்திற்கு	அகம்	நட்டபாடை
	,,	புறம்	அந்தாழி (அந்தாளி)
	,,	அருகு	மலகரி
	,,	பெருகு	விபஞ்சி
உ.	காந்தாரத்திற்கு	அகம்	விபஞ்சிகாந்தாரம்
	,,	புறம்	செருந்தி (செந்தி)
	,,	அருகு	கௌடி
	,,	பெருகு	உதயகிரி
ங.	பஞ்சுரத்திற்கு	அகம்	பஞ்சுரம்
	,,	புறம்	பழம்பஞ்சுரம்
	,,	அருகு	மேகராகக் குறிஞ்சி
	,,	பெருகு	கூதளி (கூதாளி) கேதாளிக்குறிஞ்சி (கேதாளி)
ச.	படுமலைக்கு	அகம்	படுமலைக்கவ்வாணம்
	,,	புறம்	பாடை
	,,	அருகு	சூர்துங்கராகம்
	,,	பெருகு	நாகம் (நாகயாந்தி)
ரு.	மருளுக்கு	அகம்	மருள்
	,,	புறம்	பழந்தக்கராகம்
	,,	அருகு	தீபவராடி (திவ்விய வராடி)
	,,	பெருகு	முதிர்ந்தவிந்தளம்

சு.	அயிர்ப்புக்கு	அகம்	அநுத்திரபஞ்சமம்
	,,	புறம்	குச்சரி (தமிழ்க்குச்சரி)
	,,	அருகு	மாளுவகிரி (அருட்புரி)
	,,	பெருகு	காரவணி (நாராயணி) (தராவணி)
எ.	அரற்றிற்கு	அகம்	முதிர்ந்த குறிஞ்சி
	,,	புறம்	நட்டராகம்
	,,	அருகு	இராமக்கிரி
	,,	பெருகு	வியாழக்குறிஞ்சி
அ.	செந்திறத்திற்கு	அகம்	ஒலிப்பஞ்சமம் (செந்துருத்தி)
	,,	புறம்	தக்கஞதி
	,,	அருகு	சாவகன்குறிஞ்சி (சாவகக்குறிஞ்சி)
	,,	பெருகு	அரந்தை(ஆநந்தை)

எனவிவை முப்பத்திரண்டும் குறிஞ்சிக்குத்திறம்

மருதயாழ்த்திறம் வருமாறு :—

" நவிர்வடுகு வஞ்சி செய்திற நான்கும்
மருத யாழ்க்கு வருந்திற ஞகும் "

க.	நவிருக்கு	அகம்	தக்கேசி
	,,	புறம்	கொல்லி வராடி
	,,	அருகு	ஆரியக்குச்சரி
	,,	பெருகு	நாகதொனி
உ.	வடுகிற்கு	அகம்	இந்தளம் (வடுகு) (நளுத்தை)
	,,	புறம்	சித்திரவேளர்கொல்லி (சாதாளி)
	,,	அருகு	தமிழ்வேளர்கொல்லி
	,,	பெருகு	பஞ்சமம் (கூர்ந்த பஞ்சமம்)

௩.	வஞ்சிக்கு	அகம்	பாக்கழி
	,,	புறம்	அக்காளம் (தத்தள பஞ்சமம்)
	,,	அருகு	பின்னபஞ்சமம்
	,,	பெருகு	மாதுங்கராகம்
௪.	செய்திறத்திற்கு	அகம்	கௌசிகம்
	,,	புறம்	சீகாமரம்
	,,	அருகு	சாரல்
	,,	பெருகு	சாதாக்கியம் (சதாங்கியம்) சாங்கிமம்

எனவிவை பதினாறும் மருதத்திற்குத்திறம்.

செவ்வழியாழ்த்திறம் வருமாறு :—

"நோதிறம் பெயர்திறம் யாமை முல்லையென (சாதாரி)
நாலும் செவ்வழி நல்யாழ்த் திறனே"
(முல்லையாழ்த்திறனே)

௧.	நோதிறத்திற்கு	அகம்	குறண்டி
	,,	புறம்	ஆரியவேளர் கொல்லி
	,,	அருகு	தனுக்காஞ்சி (தனு)
	,,	பெருகு	வியந்தம்
௨.	பெயர்திறத்திற்கு	அகம்	பியந்தை (யாழ்பதம்)
	,,	புறம்	புங்காளி (காளி) (தாளி)
	,,	அருகு	கொண்டற்கிரி (கொண்டைக்கிரி)
	,,	பெருகு	சீவணி (சீவனி)
௩.	யாமைக்கு	அகம்	யாமை
	,,	புறம்	சாளரபாணி
	,,	அருகு	நாட்டம்
	,,	பெருகு	தாணு

ச.	முல்லைக்கு	அகம்	முல்லை
	,,	புறம்	முல்லைசாதாரி
	,,	அருகு	வயிரவம் (பைரவம்)
	,,	பெருகு	மேகாஞ்சி (காஞ்சி)

எனவிவை பதினாறும் செவ்வழிக்குத்திறம்.

என இவை அகமும் புறமும் அருகும் பெருகும் என்னும் நான்கு பகுதிப்பட்ட பண்கள் நூற்றொன்று ஆயின. பையுள்காஞ்சி படுமலை இரண்டும் சேர பண்கள் நூற்று மூன்றுதல் கண்டு கொள்க. ்ன:

நரம்புக் கருவி முற்றும்

குரு வாழ்க

சிவாசலபதி சகாயம்.

36.	பெருபண்கள்	16
	தாரப்பணம்	1
	பாலைத்திறம்	20
	குறிஞ்சித்திறம்	32
	மருதத்திறம்	16
	(செவ்வழி) முல்லைத்திறம்)	16
	பையுள்காஞ்சி	1
	படுமலை	1
	ஆக பண்கள்	103

குறிப்புரை 37

பாலையாழ்த்திறம் இருபது

அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
அராகம், தக்கராகம்	அந்தாளிபாடை	அந்தி	மன்றல்
நேர்திறம், புறநீர்மை	வராடி	பெரியவராடி	சாயரி
உறுப்பு, காந்தாரபஞ்சமம்	திராடம்	அழுங்கு	தனுசி
குறுங்கலி, சோமராகம்	மேகராகம்	துக்கராகம்	கொல்லி
ஆசான், காந்தாரம்	சிகண்டி	தசாக்கிரி	சுத்தகாந்தாரம்

குறிஞ்சியாழ்த்திறம் முப்பத்திரண்டு

அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
நைவளம், நட்டபாடை	அந்தாளி	மலகரி	விபஞ்சி
காந்தாரம், விபஞ்சிகாந்தாரம்	செருந்தி	கௌடி	உதயகிரி
பஞ்சுரம்	பழம்பஞ்சுரம்	மேகராகக்குறிஞ்சி	கேதாளிக்குறிஞ்சி
படுமலை, படுமலைக்கவ்வாணம்	பாடை	சூர்துங்கராகம்	நாகம்
மருள்	பழந்தக்கராகம்	திவ்வியவராடி	முதிர்ந்தவிந்தளம்
அயிர்ப்பு, அநுத்திரபஞ்சமம்	தமிழ்க்குச்சரி	மாளுவகிரி	காரவணி
அரற்று, முதிர்ந்தகுறிஞ்சி	நட்டராகம்	இராமக்கிரி	வியாழக்குறிஞ்சி
செந்திறம், செந்துருத்தி	தக்கணாதி	சாவகக்குறிஞ்சி	ஆநந்தை

மருதயாழ்த்திறம் பதினாறு

அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
நவிர், தக்கேசி	கொல்லிவராடி	ஆரியக்குச்சரி	நாகதொனி
வடுகு, இந்தளம்	சாதாளி சித்திரவேளர்கொல்லி	தமிழ்வேளர்கொல்லி	பஞ்சமம் கூடாந்தபஞ்சமம்
வஞ்சி, பாக்கழி	தத்தளபஞ்சமம்	பின்னபஞ்சமம்	மாதுங்கராகம்
செய்திறம், கௌசிகம்	சீகாமரம்	சாரல்	சாங்கிமம்

முல்லையாழ்த்திறம் பதினாறு

அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
நோதிறம், குறண்டி	ஆரியவேளர்கொல்லி	தனுக்காஞ்சி	வியந்தம்
பெயர்திறம், பியந்தை	தாளி (புங்காளி)	கொண்டற்கிரி	சீவனி
யாமை	சாளரபாணி	நாட்டம்	தாணு
முல்லை	முல்லைச்சாதாரி	வயிரவம்	மேகாஞ்சி

38. இந்நூலின் உரைகாரர், ஏழு பாலைகளின் வழி பிறக்கும் பண்களையும், அவ்வவற்றின் அகம், புறம், அருகு, பெருகு வகைகளிலும் நூற்று மூன்று பண்களையே பல்வேறு பரியாயப் பெயர்களோடு ஆங்காங்கு கூறிப் போந்துளதால் நூற்று மூன்று பண்களின் பெயர் முறைகளையும், அவ்வவற்றின் பரியாயப் பெயர் முறைகளையும், அதாவது ஒரு பண்ணிற்கே அமைந்த வெவ்வேறு பெயர் வகைகளையும், **பண் பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறம்** எனும் கூறுபாட்டினையும் இக்குறிப்புரை அட்டவணையில் நன்கு கண்டு அறிந்து தெறிந்துணர்ந்து கொள்க. செம்பாலை முதலாகவே அறிந்துகொள்க.

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
க.	செம்பாலை	குறிஞ்சியாழ். யாழ்க்குறிஞ்சி. யாமயாழ். குறிஞ்சி.	ஏழிசைகள்
உ:	படுமலைப்பாலை	செவ்வழியாழ். முல்லையாழ், சுகதி. சுகதீ.	,,
		செவ்வழியாழினை ஒரு சாரர் செவ்வழிப்பாலை எனவும் கூறுவது வழக்குபோலும், செவ்வழி யாழ், முல்லையாழ், எனப்படுவது, படுமலைப் பாலையேயாம். இம்முறையே தாரமுறை எனப் படும். செவ்வழிப்பாலை என்பது பண்கண்டு திறனெய்தாப்பண் எனப்படும்.	,,
	செவ்வழிப்பாலை	விளரியாழ். நெய்தல் யாழ், திறனில்யாழ்'	,,

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
௩.	அரும்பாலை	பாலையாழ்.	ஏழிசைகள்
௪.	கோடிப்பாலை	மருதயாழ், கொடிப்பாலை, மருதள்ளு.	,,
௫.	விளரிப்பாலை	திருபதுங்கராகம், சீர்கோடிகம், கோடிகம், கோடி, தோடி,	,,
௬.	மேற்செம்பாலை	தாரப்பணம், தாரப்பண், ஆசான், தாரம்.	,,
௭.	தேசாளி	தேசாழி, தேவாழி, தேவாளி, தேவதாளி, தேசி.	,,
௮.	நாகராகம்	கொடி நாகராகம்.	,,
௯.	செந்து	பெருந்தொகை, பெருந்தகை.	,,
௰.	மண்டலியாழ்	மண்டலயாழ், மண்டலம், இணுநிறம், மண்டலி.	,,
௰௧.	மவுரி	பவுரி, அரி, அரியநாட்டம், மாங்கள்ளி, யாழரி.	,,

௰௨.	யாசரி	ஆகரி, ஆகிரி, யாசாரி, ஆசாரி.	ஏழிசைகள்
௰௩.	சாயவேளர்கொல்லி	பெரியநாட்டம்.	,,
௰௪.	கின்னராகம்	கின்னரம்.	,,
௰௫.	மவுராழி	மவுராளி, மௌசாளி, மவுளி, வேளாவளி.	,,
௰௬.	சீராகமரம்	சீராகம், நள்ளி	,,
௰௭.	சந்தி	சாந்தி, சிந்தி.	,,
		இதுவரை பண்ணோர் பதினேழு	

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைள்	இசைகள்
		பண்ணியற்றிறங்கள் வருமாறு	
௧.	தக்கராகம்	அராகம்	ஆறிசைகள்
௨.	அந்தாளிபாடை	அந்தாழிபாடை	,,
௩.	அந்தி	ஆந்தி	,,
௪.	மன்றல்	மன்றில்	,,

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
௫.	நோதிறம்	குறண்டி (தேவகிரி)	ஆறிசைகள்
௬.	தமிழ்வராடி	வராடி (வசந்தன்கொல்லி)	,,
௭.	பெரியவராடி		,,
௮.	சாயரி	சாளுகி	,,
௯.	காந்தாரபஞ்சமம்	உறுப்பு உறழ்ப்பு உறுப்புப்பஞ்சமம் உறழ்ப்புக் காந்தார பஞ்சமம்	,,
௰.	அந்தராட்டம்	திராடம்	,,
௰௧.	அழுங்கு		,,
௰௨.	குறிஞ்சி	நவிர்கொல்லி	,,
௰௩.	தாணு		,,

௰௪.	காஞ்சி	மேகாஞ்சி	ஆறிசைகள்
௰௫	சிகண்டி	நனிடை	,,
௰௬.	சாழங்கநாட்டை	தேசாக்கிரி, தேசக்கிரி, சாரங்கநாட்டை.	,,
௰௭.	சுத்தகாந்தாரம்	சுருதிகாந்தாரம்	,,
௰௮.	சோகவராடி		,,
௰௯.	நட்டபாடை	நைவளம்	,,
௨௰	அந்தாளி	அந்தாளிர், அந்தாளிக்குறிஞ்சி, அந்தாழி	,,
௨௧.	மலகரி	மல்லகரி	,,
௨௨.	விபஞ்சி		,,
௨௩.	செருந்தி	செருத்தி செந்தி	,,
௨௪.	கௌடி	கவுடி கவுரி (தேசிகம்)	,,
௨௫.	உதயகிரி	உதையகிரி	,,

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
உசு.	பஞ்சுரம்	பஞ்சுரம் பழம் பஞ்சுரமாகும்மே	ஆறிசைகள்
	பழம்பஞ்சுரம்		,,
உஎ.	மேகராகக்குறிஞ்சி		,,
உஅ	கேதாளிக்குறிஞ்சி	கேதாளி, கூதாளி, கூதளி	,,
உகூ	கவ்வாணம்	கௌவாணம், படுமலைக்கவ்வாணம்	,,
நய.	சாயை	அரளி, அலரி	,,
நக.	மருள்		,,
நஉ.	பழந்தக்கராகம்		,,
நந.	தீபவராடி	திவ்வியவராடி	,,
நச.	முதிர்ந்த விந்தளம்		,,

௫௫	அநுத்திர பஞ்சமம்	அயிர்ப்பு (உருத்திர பஞ்சமம்)	ஆறிசைகள்
௫௬.	தமிழ்க்குச்சரி	குச்சரி	,,
௫௭.	மாளுவகிரி	அருட்புரி	,,
௫௮.	தராவணி	காரவணி, நாராயணி, தாராவணி	,,
௫௯.	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	அரற்றுக் குறிஞ்சி, குறிஞ்சி	,,
௬௰	நட்டராகம்		
௬௧.	வேடராமக்கிரி	இராமக்கிரி	,,
௬௨.	வியாழக்குறிஞ்சி		
௬௩.	வருணம்	தக்கணுதி, தக்கணுத்தி, தக்கணம்	,,
௬௪.	சாவகக்குறிஞ்சி	சாவகன், சாவகன்குறிஞ்சி	,,
௬௫	அரந்தை	ஆநந்தை	,,
௬௬.	தக்கேசி	நவிர்	,,

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
சஎ.	கொல்லி	கொல்லிக்குறிஞ்சி	வடறிசைகள்
சஅ.	ஆரியக்குச்சரி		
சகூ.	நாகதொனி		,,
ருய.	வேளர்கொல்லி	தமிழ்வேளர் கொல்லி, கொல்லிகாந்தாரம்	,,
ருக.	பஞ்சமம்	கூர்ந்த பஞ்சமம்	,,
ருஉ.	அக்காழம்	அக்காளம், தத்தளம், தத்தள பஞ்சமம்	,,
ருங.	பாக்கழி	வஞ்சி. வஞ்சிப்பாக்கழி	,,
ருச.	நாணுப்பஞ்சமம்	பின்ன பஞ்சமம்	,,
ருரு	மாதுங்கராகம்		
ருகா.	கவுசிகம்	கௌசிகம், செய்திறம்	,,

௫௭.	சீகாமரம்	காமரம்	ஆறிசைகள்
௫௮.	சாரல்		”
௫௯.	சதாங்கியம்	சாதங்கியம், சாதாக்கியம், சாங்கிமம்	”
௬௰.	ஆரியவேளர்கொல்லி		”
௬௧.	தனுக்காஞ்சி	தனுக்காஞ்சி, தன்னி	”
௬௨.	முல்லை, சாதாரி	முல்லைச்சாதாரி	”
௬௩.	வியந்தம்		”
௬௪.	பெயர்திறம்	பியந்தை, பெயர்திறப்பியந்தை, யாழ்பதம்	”
௬௫.	நாட்டம்		”
௬௬.	புங்காளி	காளி, தாளி	”
௬௭.	கொண்டற்கிரி	கொண்டைக்கிரி, கொண்டி (குந்தளம்)	”
௬௮.	சீவனி	சீவனி	”

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
சுசு.	யாமை		ஆறிசைகள்
எ௰.	சாளரபாணி		,,
		இதுவரை பண்ணியல் பத்தேழு, அதாவது எழுபது	

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
		திறப்பண்கள் வருமாறு	
க.	காந்தாரம்	தாரப்பண்டிறம், தாரம், தாரப்பண், ஆசான்திறம்	ஐந்திசைகள்
உ.	ஒலிப்பஞ்சமம்	செந்துருத்தி, செந்திறம், மத்தியமாரி	,,
௩.	நளுத்தை	இந்தளம் வடுகு	,,
௪.	சித்திரவேளர்கொல்லி	சாதாளி	,,

௫.	தனுசி		ஐந்திசைகள்
௬.	புறநீர்மை	நேர்திறம்	”
௭.	பாடை		”
௮.	வயிரவம்	பயிரவம், பைரவம்	”
௯.	நாகயாந்தி	நாகம்	”
௰.	சூர்துங்கராகம்		”
௰௧.	மல்லாரி	நாட்டை	”
௰௨.	படுமலை		
		இதுவரை எண்ணும் திறம் இரண்டும் பத்தும் அதாவது பன்னிரண்டு.	

எண்கள்	பண்களின் பெயர்	பரியாயப் பெயர் வகைகள்	இசைகள்
		திறத்திறப்பண்கள் வருமாறு	நான்கிசைகள்
க.	துக்கராகம்	வட்டி	,,
உ.	கொல்லிவராடி		,,
ங.	சோமராகம்	குறுங்கலி	,,
ச.	மேகராகம்		,,
		இதுவரை திறத்திறமோர் நான்கு.	

இவை ஒரு முறையாக
பண்கள் 17 பண்ணியற்றிறங்கள் 70
திறங்கள் 12 திறத்திறங்கள் 4
ஆக 103 பண்கள்.

இவற்றிற்காணாத கொல்லிக்கவ்வாணம் பியந்தைக்காந்தாரம் யாழ்முரி என்ற பண்கள் தேவாரத்திற் காணப்படுவது அறியத்தக்கது.

இசை மரபு – ௨
(உட்பிரிவு)
வங்கிய மரபு

23. ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே
பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி — பூங்குழலாய்
கண்ண னுவந்த கழைக்கிவை யாமென்றார்
மண்முழுது நூலுணர்ந்தோர் வைப்பு.

என் னுதலிற் றோவெனின் ? வங்கியம் செய்தற்குரிய மரங்களை உணர்த்திற்று.

க. மூங்கில்
௨. சந்தனம்
௩. வெண்கலம்
௪. செங்காலி
௫. கருங்காலி

எனவிவை ஐந்துமாம்.

இவற்றுள் மூங்கிலாற் செய்வது உத்தமம்
,, வெண்கலத்தாற் செய்வது மத்திமம்
ஏனைய அதமம் (அதமமாம்)
மூங்கில் பொழுது செய்யும்
வெண்கலம் வலிதாயிருக்கும்.
மரம் வேண்டிய காலந்தோறும் ஒத்துநிற்கும்.

---

39. வங்கியம், இசைக்குழல். "வாரி வங்கியம் மற்றிவை இசைக்குழல்" புறத்தில் மாத்திரம் வயிரமுடையது. மூங்கில், அது புல்லென்னும் பெயர் பெறும். புறக்காழுடையன புல் எனப்படுமே". மூங்கிற்புல்லால் குழல் செய்தலின் புல்லாங் குழலென்றும், வேய்குழலென்றும் பெயர் பெறும். "புழையுங் குழலும் துளையுடைப் பொருளே." (வேய்ங்குழல்)

இக்காலத்து மரத்தாற் செய்யப்படும் கருங்காலியாலே கொள்ளவேண்டும் என்னுமிது பெருவழக்கெனக் கொள்க.

செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலுக்குகந்த குழலுக்குமாம் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் என்றவாறு.

'மண்முழுது நூலுணர்ந்தோர் வைப்பு' என்றது பல பாடைகளையுமுணர்ந்து பல நூல்களையும் உணர்ந்தோரால் செய்யப்பட்டன என்றவாறு. க.

24. உயர்ந்த சமநிலத்தி லோங்கி யதனுன்
இயங்காதே நின்ற மரத்தை — மயங்காதே
முற்றிய மாமரந் தன்னை முதறடிந்து
குற்றமிலோ ராண்டிற் கொளல்

சமநிலத்தே............மரத்தின் (வேறு பாடம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன் சொன்ன மரத்தினுடைய இலக்கணமாமாறுணர்த்திற்று.

உயர்ந்த நிலமாயதென்பது, அதாவது உயர்ந்த சமநிலத்தே ....மரத்தின் என்பது, தாமொத்த நிலமுமாய் இருந்தவிடத்தில் பெருக வளர்ந்து நாலு காற்றும் இயங்காமல் நின்ற மாமரம் என்றவாறு. மயங்காதே, என்பது, இவை மயங்கினல் நாதமில்லை என்றவாறு.

முற்றிய, மாமரந்தன்னை முதறடிந்து, என்பது இளமை, முதுமை அன்றியே நடுவயதான நூற்றாண்டு புக்க மரத்தை வெட்டியிட்டு வைக்க என்றவாறு.

குற்றமிலோராண்டிற் கொளல், என்பது வெட்டி இட்டுவைத்த மரத்தையோர் ஆளின் பருமையாகச் செதுக்கி நிழலிலேயிட்டு வைத்து, (ஆறஇட்டுவைத்து)

க. திருகுதல்

உ. பிளத்தல்

ந. கண்படுதல்

ச. பொத்துப்படுதல்

ரு. செய்யாத செய்கை, என வின்மையை ஓராண்டை நாட்கழித்தவாறே அறிந்து இலக்கண வகையே வங்கியஞ் செய்தல் மரபு என்றவாறு. உ.

25. **சொல்லு மிதற்களவு நாலைந்தாஞ் சுற்றளவு**
நல்விரல்க ணாலரையா நன்னுதலாய் — மெல்லத்
துளையளவு நெல்லரிசி தூம்பிடமாம்(மாய) நல்ல
வளைவல வேல்வங்கி யம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வங்கியத்திற்குப் பிண்ட இலக்கணம் உணர்த்திற்று. (பிண்டம் — முழுவடிவம்)

வங்கியத்திற்கு நீளம் இருபதுவிரல்

சுற்றளவு, விரல் நாலரை

துளையினளவு, நெல்லரிசி. (நெல்லரிசியில் ஒருபாதி)

இத்துளையிடுமிடத்து இடது முகத்தை அணைசு பண்ணி (வெண்கலத்தாலே) அடைக்க வலமும் (வலமுகம்) வெளியாய்க் கிடக்க என்றவாறு. ந.

26. **இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி**
மருவு துளையெட்டின் மன்னும் — பெருவிரல்கள்
நாலைந்து கொள்ளப் பரப்பென்ன நன்னுதலாய்
கோலஞ்செய் வங்கியத்தின் கூறு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? **வங்கியத்தின் துளையளவு இலக்கணம் உணர்த்திற்று.**

அளவு, இருபது (பெரு)விரலெனக் கொள்க. இதனில் தூம்பு முகத்திலே இரண்டு விரல் நீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டு நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளையிட்டு அவற்றுளொன்று முகத்தினளவென்று கழித்து ஒரு விரல் எனக்கொள்க. நின்ற ஏழினும் விரல்வைத்து ஊதுக என்றவாறு. (முகத்தினளவு–முத்திரை) கூ.

27. வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய் நீக்கித்
துளையேழி னின்ற விரல்கள் — விளையாட்
டிடமூன்று நான்குவல மென்றுரர்கா ணேகா
வடஞான்ற மென்முலையாய் வைப்பு. (வைத்து)

என்னுதலிற்றோவெனின்? வங்கியம் ஊதுமிடத்து (வளைவாய்ச்) வளையாற் சேர்ந்த துளையை முத்திரை என்றென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல் பற்றி வாசிக்க.

ஏழு விரலாவன, இடக்கையிற் சுட்டு விரலும், நடு விரலும், மணிவிரலும், (அணிவிரலும்) வலக்கையிற் பெருவிரல் ஒழிந்த நான்கு விரலுமாக ஏழு விரலும்பற்றி வாசிக்கவென்றவாறு. ரு.

28. சரிக மபதநியெனுஞ் சத்த வெழுத்தால்
வரிபரந்த கண்மடவாய் வைக்கத் — தெரிவரிய
ஏழிசையுந் தோன்று மிதனுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாய்ச் சுத்தத் துளை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வங்கியத்தில் இசை பிறக்குமாறுணர்த்திற்று.

வங்கியத்தினிசை பிறக்குமிடத்து எழுத்தாற் பிறக்கும் அவையாவன, ச, ரி, க, ம, ப, த, நி, இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை. அவை சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடதம் (நிடாதம்) எனவிவையாம். துளையான் எழுத்து நிகழுமென்ப என்றவாறு. சா.

வங்கிய மரபு முற்றும்.

குரு வாழ்க

சிவாசலபதி சகாயம்

---

40. இவ்வங்கியத்து ஏழு துளைகளில் இசை பிறக்குமாறு அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து சரிகமபதநி என்பன இவ்வேழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித் தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும் பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன. இவை பிறந்து இவற்றுள்ளே பண் பிறக்கும், என்பதாம்.

சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் ருனம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் — தெரிவரிய
ஏழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்கும்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

இசை மரபு—ரு

(உட்பிரிவு)

கண்ட மரபு

29. **பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து**
நாதமுத லாமெழுத்து நாலாகி — வீதி
வருவரத்தாற் றனத்தால் வந்து வெளிப்பட்
டிருவரத்தாற் றேற்ற மிசைக்கு.

30. **மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதாம்,**
எண்ணிய பூதங்க ளென்றறிக — நண்ணிய
மன்னர்க்கு மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த
தென்னர்கோ மானே தெரி.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இசைக்குப் பிறப்பிடமாகாயம் ஆதலின் ஆகாய முதலாகிய பூதங்களையுணர்த்திற்று.

மண்ணீர் நெருப்புக் காற்று வானென்கிற மகா பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்றவாறு.

புற்கலம் — உடம்பு

பூதங்கள் தாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவன வல்லாத பலவிகற்பமாய்,

மண் செறிதல் குணமாக வுடைத்து
நீர் நெகிழ்தல் குணமாகவுடைத்து
தீத் தெறிதல் குணமாகவுடைத்து
காற்று ஓரிடத்தினிலை பெற்றதன்று
(நிலைபெற்று நிற்பதன்று
ஆகாய மென்பது உருவமன்று

31. செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறியன்றே
அப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாலாம் — ஒப்பரிய
தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று
வேயாருந் தோளி விளம்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பூதங்களின் குணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மண் ஐந்து குணமுடைத்து
நீர் நாலு குணமுடைத்து
தீ மூன்று குணமுடைத்து
காற்று இரண்டு குணமுடைத்து
(வான்) ஆகாயம் ஒரு குணமுடைத்து
(பயனுடைத்து)

இவையொன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல.

இவை ஐந்தின் கூட்டமும் உடம்பு என்றீராதலால் இவை ஐந்தின் கூட்டமுடம்பாவது எங்ஙனமோ எனில்?

32. மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்று பேர்பெற்ற
வைவாயு மாயவற்றின் மீதெடுக்கத் — துய்ய
சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தாம்
அவைமுதற் புற்கல மாம்.

மீதடுத்து (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன பூதங்கள் பரிணமிக்கும் இடத்து உடம்பாமாறுணர்த்திற்று.

அன்னமயமாகிய சுக்கில சுரோணிதங்களாலே பூதங்களைந்தும் தத்தந்தன்மை நீங்கி மண்ணுடம்பாயும், நீர்வாக்காயும், (வாயாயும்) தீக்கண்ணையும், காற்றுமூக்காயும், ஆகாயஞ் செவியாயும் நின்றுடம்பாம்.

உடம்புகள் தோறும் (பொறிகள் தோறும்) வினியோகப்பட்டு,

க. சுவை

உ. ஒளி

ங. ஊறு

ச. ஓசை

ரு. நாற்றம்

என்றைந்து வகைப்பட்டு இவ்வைந்தும் ஐந்துட்பொறி ஐந்தினுமேறி

மண்ணால் உடம்பு ஊறுயும்

நீரான் வாய் சுவையாயும்

தீயாற் கண் ஒளியாயும்

காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும்

வானாற் செவி ஓசையாயும்

வந்து தேவவர்க்கத்தால் உடம்பாகும். இத்தன்மையும் அன்றிப் பின்னுஞ் சொல்லுதும். (சொல்லுவர்) உ.

33. நல்ல நரம்பிறைச்சி யென்புமயிர் தோலுஞ்
சொல்லிய மண்ணின் குணமாகும் — மெல்லியலாய்
நீர்மூளை சுக்கிலம் நெய்யார் நிணமுதிரம்
பார்மீதி னீரதனின் பண்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பிருதிவி அப்புக்குணங்களை உணர்த்திற்று.

மண்ணின் கூறு, (பகுதி) நரம்பு, இறைச்சி, எலும்பு, மயிர், தோலென இவை ஐந்து, நீரின்கூறு, நீர், மூளை, சுக்கிலம், நிணம், உதிரம் எனவிவை ஐந்து. ங.

34. பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை
தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து — மொசிகின்ற
போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசம்
வாக்குடைய காற்றின் வகை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தீயின்கூறும் காற்றின்கூறும் உணர்த்திற்று. (தீயின் குணமும் காற்றின் குணமும்)

தீயின் கூறுவன, பசி, சோம்பு, மைதுனம், காட்சி, நீர்வேட்கை எனவிவை. காற்றின் குணமாவன போக்கு, வரவு, நோய், கும்பித்தல், மெய்ப்பரிசம் எனவிவை. ச.

35. ஒங்கும் வெகுளி மதமான மாங்காரம்
நீங்கா வுலோபம் முடனைந்தும் — பாங்காய
வண்ண முலமடவாய் வானத்தின் கூறென்றே
எண்ணுமிக நாலுணர்ந்தோ ரெண்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஆகாயத்தின் கூறுமாறுணர்த்திற்று.

வெகுளி, மதம், மானம், ஆங்காரம், உலோபம் என இவை. ஆக இவ்விருபத்தைந்தினையும் அகக்கூறுகக் கொண்டதுடம்பாம். ரு.

36. ஒப்பாம் பிராண னபானன் வியானனுடன்
தப்பாச் சமானன் கிருகரனு — மிப்பாலுங்
கோதி லுதானன்றனஞ் சயனுகன் கூர்மன்
தீதிலாத் தேவதத்த னும்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தசவாயுக்களையுணர்த்திற்று. தசவாயுக்களாவன ;

---

41. ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன்
தப்பா வியானன் சமானனே — இப்பாலும்
நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன்
தீதிலாத் தேவதத்த னே.

க. பிராணன்

உ. அபானன்

ஙு. வியானன்

ச. சமானன்

ரு. கிருகரன்

சூ. உதானன்

எ. தனஞ்சயன்

அ. நாகன்

கூ. கூர்மன்

ய. தேவதத்தன் (தெய்வதத்தன்)

என்கின்ற இவ்வாயுக்களாதாரமாக உடையது. கூ.

37. இடைபிங் கலைசுழுனை காந்தாரி யத்தி
புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி — பூடாவோ
டங்குகு கன்னி யலம்புடை யென்றுரைத்தார்
தங்குதச நாடிக டாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தசநாடிகளையுமுணர்த்திற்று.

க. இடை

உ. பிங்கலை

ஙு. சுழுமுனை (சுழுனை) (சுழிமுனை)

ச. காந்தாரி

ரு. அத்தி

சூ. சிங்குவை

எ. சங்கினி

அ. பூடா

கூ. குகு

ய. கன்னியலம்புடை

என இவற்றாலே நிலைபெற்றுடம்பாம். இவை பலவுங் கூடிச் சரீர பரிணாமமாறெவ்வாறெனின்? கூறுவர். எ.

38. பூதங்க ளைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய் மெய்யைந்தாய்
வாதனை யையைந்தாய் மாருதமு — மேதகுசீர்ப்
பத்தாகும் நாடிகளும் பத்தென்பர் பாரிடத்தே
முத்திக்கு வித்தா முடம்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின் ? பூதபரிணாமமாறுணர்த்திற்று.

பூதங்களைந்தாவன, ஆகாயமாதி பூதங்களெனக் கொள்க.

பொறியைந்தாவன, சத்த முதலாகிய ஐந்தும்
மெய்யைந்தாவன, மெய் முதலாகிய ஐந்தும்

வாதனை, ஐயைந்தாவன, நரம்பு, இறைச்சி, எலும்பு, மயிர், தோல் என்னுமைந்தும், நீர், மூளை, சுக்கிலம், நிணம், உதிர மென்னுமைந்தும், பசி, சோம்பல், மைதுனம், காட்சி, நீர்வேட்கை, என்னுமைந்தும், போக்கு, வரவு, நோய், கும்பித்தல், பரிசம், என்னும் ஐந்தும் வெகுளி, மதம், மானம், ஆங்காரம், லோபம் என்னும் ஐந்தும் ஆகிய இருபத்தைந்துமாம்.

தச வாயுக்களாவன பிராணன் முதலிய பத்தும்
தச நாடிகளாவன, இடைபிங்கலை முதலிய பத்தும்

மூலாதாரத்தெழுபத்தீராயிர நரம்பு நாடிகளும், பீர்க்கங்கூடு போன்றிருக்கும். அப்பீர்க்கங் கூட்டின் மூன்று கண்ணும்போல இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளுமாய் நடுவு நின்ற சுழுமுனை ஒழிய இரண்டாலும் மேனோக்கியேறி இரண்டு மூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து, ஐந்து நாழிகையாகக்கொண்டு, ஒரு மாத்திரையுள் நூற்றிருபத்தைந்து சுவாசமாய் ஒரு

பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய்
வாதனையோ ரையைந்தாய் மாருதமும் — மேதகுசீர்ப்
பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே
முத்திக்கு வித்தா முடம்பு.

சுவாசத்திலே பன்னிரண்டங்குலம் (அங்குலி) வாயு மூலாதாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு நால்விரற் பெயர்ந்து (நாலங்குலி தேய்ந்து) எண்விரல் அடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக் கொள்க.

மல மூத்திராதிகளைப் போக்குகின்றது அபானவாயு.

வியானனுவது, நாடிகள் எல்லாவற்றினும் கலந்து வியாபித்து போக்குவரவு செய்தும் இயங்கப் பண்ணும்.

சமானனுவது, நால்வகையன்னவிதங்களையும் அறுவகைச் சுவைகளையும் மூன்று கூறுபடுத்தி எழுவகைத் தாதுவின் கண்ணும் சேர்த்து நிற்பது. (கலப்பிக்கும்)

கிருகரனுவது கோபத்தை விளைக்கின்றது (விளைவிக்கின்றது) (பண்ணுவிக்கும்)

---

42. பூதங்கள் ஐந்தாவன மண் முதலாயின
பொறியைந்தாவன செவி முதலாயின
புலனைந்தாவன சத்த முதலாயின
வாதனை ஐயைந்தாவன. நரம்பு முதலிய ஐந்தும்
நீர் முதலிய ஐந்தும் பசி முதலிய ஐந்தும்
போக்கு முதலிய ஐந்தும் வெகுளி முதலிய ஐந்தும்
தச வாயுக்களாவன பிராணன் முதலிய பத்தும்
தச நாடிகளாவன இடைபிங்கலை முதலிய பத்தும்

மூலாதாரத்து எழுபத்தீராயிர நாடிகளும் பீர்க்கங் கூட்டின் மூன்று கண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுழுமுனை யென்னும் மூன்று நாடிகளுமாய் நடுவு நின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டானும் மேனேக்கியேறி இரண்டு முக்கானும் ஓரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகையாகக்கொண்டு ஒரு மாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைந்து சுவாதமாய் ஒரு சுவாதத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்ந்து எண்விரல் அடங்குகின்றது பிராண வாயுவெனக் கொள்க.

ஈண்டு மாத்திரையாவது, இரண்டரை நாழிகையை எட்டுக் கூறு இட்டு ஒரு கூறென்றறிக.

அடியார்க்கு நல்லார்.

உதானனுவது, மூலாதாரத்தினின்று நால்விரல்விட்டு நாபியா தாரமாகவெழுந்து நெஞ்சு, தலை, கண்டம், மூக்கு என்னும் இவற்றினிடங்களைப் பொருந்திய வகையானும் பல் நா அண்ணம் இதழ் என்னுமுறுப்பினை உடைய முயற்சி வகையானும் எழுத்துக்களைப் புலப்படுவிப்பது. (கண்டத்தானத்தில் நிற்கும்)

தனஞ்சயனுவது, பிராணன் போன பின்பு உடம்பை விடாதே நின்று மூன்றுநாள் உதிப்பித்து உச்சந் தலையிற் பிற்கூற்றிலே மூன்று நெற்கிடையிலே வெடித்துப் போவது. (தனஞ்செயன்)

நாகனுவது விக்கல் இடுவிப்பது.

கூர்மனுவது, இமைப்பும், விழிப்பும், உறக்கமும், உணர்ச்சியும் பண்ணுவிப்பது.

தேவதத்தனுவது (தெய்வதத்தனுவது) உடம்பு எரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். நாடிகள் எழுபத்தீராயிரத்திலும் தசநாடிகள் பிரதானமெனக் கொள்க.

முன் சொன்னவைகளானும், வாயுக்களானும், நாடிகளானும், பரிணமித்துச் சுக்கில சுரோணிதங்கள் உடம்பாகக் கொண்டு இருவினையும் தன்னகத் தடக்கி உயிர் பிறக்கும். பாரிடத்துப் பிறப்புக்கும், முத்திக்கும், வித்தாம் உடம்பென்றவாறு.

முத்திக்கு வித்தாம் உடம்பெனக் கொள்க.

---

43. " இடைபிங் கலையிரண்டு மேலும் பிராணன்
புடைநின் றபானன்மலம் போக்கும் — தடையின்றி
உண்டனகீ ழாக்கு முதானன் சமானனெங்கும்
கொண்டெடுறியு மாறிரதக் கூறு. "

(இசை நுணுக்கம்)

இசையும் முத்திக்குத் துணையாதலால் இவ்வுடம்பில் இசை பிறக்குமாறு சொல்லுவர்.

இசை முத்திக்குத் துணையாவதெவ்வாறெனின்? அ.

39. ஓசையு மீசனு மொக்கு மெனவுலகில்
வாசகப் பட்டு வருவதல்லால் — ஓசையை
மெய்யகத்தா லன்றி வினவவொண்ணு தென்னுமிவை
வையகத்தார் சொல்லும் வழக்கு.

என்னுதலிற்ருேவெனின் ? இப்படிக் கண்டுகொள்க என்றவாறு. கூ.

40. தூய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்ரு றங்குலியா
மெய்யெழுத்து நின்றியங்கு மெல்லத்தான் — வையத்
திருபாலு நாற்பதோ டேழ்பாதி நீக்கிக்
கருவாகு மாதாரங் காண்.

என்னுதலிற்ருேவெனின் ? இவ்வுடம்பில் இசைக்குற்ற சரீரத்தளவு, எவ்வளவோ வென்னின்? தன்னங்குலியால் தொண்ணூற்ருறங்குலி.

இதனுள், மேலே நாற்பத்தேழரையங்குலியும்விட்டு கீழே நாற்பத்தேழரையங்குலியும் விட்டு நடுவில் நின்ற ஓரங்குலம் மூலாதாரமாம் என்றவாறு. இசைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரம். இதன் மேலே நால்விரல் விட்டுப் பின்னுதாரம் நின்றியங்குமெனக் கொள்க. ம.

" ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போய்க்
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக் கட்டி — அழிந்தழிய
முந்நா ளுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின்றிப்
பின்ன வெடித்துவிடும் பேர்ந்து "

(இசை நுணுக்கம்)

41. ஆதாரம் பற்றி யசைவ முதலெழுத்தாம்
மூதார்ந்த மெய்யெழுத்தை முன்கொண்டு — போதாரு
முந்தி யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால்
வந்திடுமே லோசையாம் வைப்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? நமது சரீரத்திலோசை பிறக்குமாறுணர்த்திற்று.

ஆதாரம்பற்றியென்றது மூலாதாரத்தைப்பற்றி என்றவாறு. அசைவ (அசவை) முதலெழுத்தென்பது. உபதேச வித்தாய இரண்டெழுத்துமென்றவாறு.

மூதார்ந்த மெய்யெழுத்தை முன்கொண்டென்பது அசவை முதலாகிய உயிரெழுத்துக்கண் மூலாதாரம் தம் மெய்யெழுத்துக்களை முற்கொண்டு என்றவாறு.

உந்தியிடை வழியாய் ... ... வைப்பு என்பது உந்தி, இடை பிங்கலையினுதாரத்தாலும் வந்து, மேலோசையாம் என்றவாறு. ௪க.

(உந்தி முதலாய் நின்றோங்கி என்றவாறு)

42. ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்தின்
மெய்பட னின்றியங்கு மெய்யெழுத்தால் — துய்ய
பொருள்நாடி நின்றியங்கிப் புந்தியா லோங்கி
வருமா மெழுத்துடன்பின் வந்து.

(ஒரு நாடி நின்றியங்கி உந்திமேலோங்கி வருமா மெழுத்துடம்பின் வந்து). ௪உ.

" கூர்ம னிமைப்புவிழி கோணுகன் விக்கலாம்
பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் — போர்மலியும்
கோபங் கிருகரனுங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத்
தேவதத்த னுகுமென்று தேர் "

(இசை நுணுக்கம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? ... ...

43. மகரத்தி னொற்றாற் சுருதி விரவும்
பகரிற் குறினெடிலாற் பார்த்து — நிகரில்லாத்
தென்னா தெனாவென்று பாடுவரே லாளத்தி
மன்னுவிச் சொல்லின் வகை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன சரீரத்தில் ஓசை ஆளத்தியமாறு உணர்த்திற்று.

மகரத்தினொற்றாற் சுருதி விரவுமென்பது, மகரத்தின் ஒற்றினாலே நாதத்தைஉச்சரித்துக்கொள்கவென்றவாறு. பகரிற் குறினெடிலாற் பார்த்து என்பது, முன்சொன்ன நாதத்தினைத் தொழில் செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும், நெட்டெழுத்தாலும் செய்யப்படும். அவை அச்சு பாரணை என்று பெயராம். அச்சுக்கெழுவாய் குற்றெழுத்து. பாரணைக் கெழுவாய் நெட்டெழுத்து, அச்சு தாளத்துடனிகழும், பாரணை கூத்துடனிகழும் நிகரிலாத் தென்னாதெனா வென்று பாடுவரேல் ஆளத்தி என்பது, ஆளத்தி செய்யுமிடத்து, தென்னாவென்றும் தெனாவென்றும், தென்னாதெனாவென்றும் பாடப்படும் என்றவாறு. அவைதாம்

க. காட்டாளத்தி
உ. நிறவாளத்தி
ந. பண்ணாளத்தி

என மூவகைப்படும்.

ஆளத்தி – ஆலாபனம்.

32. முதலிற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற்றாலே நாதத்தை உச்சரிக்கு மரபு, பகரிற் பாரித்து முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொழில் செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும், நெட்டெழுத்தாலும் செய்யப்படும்
(அடியார்க்கு நல்லார்)

அவற்றுட் காட்டாளத்தியாவது, அச்சுடனிகமும் நிற ஆளத்தியாவது நிறங்குலையாமற் பாரணையுடனிகமும் பண்ணாளத்தியாவது பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும்.

மக.

44. குன்ருக் குறிலைந்தும் கோடா நெடிலைந்தும்
நின்ருர்ந்த மந்நகரந் தவ்வோடு — நன்ருக
நீளத்தா லெட்டு நிதானத்தா னின்றியங்க
வாளத்தி யாமென் றறி

நீளத்தாலேழு—(வேறுபாடம்)

என்னுதலிற் ருேவெனின்? ஆளத்திக்கு வருவதோரிலக்கணமுணர்த்திற்று.

குன்ருக்குறிலைந்தும் கோடா நெடிலைந்தும் என்பது, குற்றெழுத்தைந்திஞலும், நெட்டெழுத்தைந்திஞலும் ஆளத்தி செய்யப்படும்.

குற்றெழுத்தைந்தாவன, அ, இ, உ, எ, ஒ எனவைந்துமாம்.

நெட்டெழுத்தைந்தாவன, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, எனவைந்துமாம்.

நின்ருர்ந்த மந்நகரந் தவ்வோடு என்பது, மெய் எழுத்துப் பதினெட்டனுள் மவ்வினமும், நவ்வினமும், தவ்வினமுமாக இம்மூன்றெழுத்தினமுமாம், அல்லன மற்றையெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப்பெருு என்றவாறு.

மமம, மமம, மமம, மமமா, எனவும் நன, நன, நனஞ, நனன, நனஞ, எனவும் த, தா, தி, தீ, தெ, தே, தன, தன, தனஞ, தஞ, தென, தெஞ, தென்ஞ, தென, எனவும் வருமிடத்தும் பண்ணாளத்தி பண்மேற்ருெழிலாதலாம். குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் (மவ்வினம், நவ்வினம், தவ்வினம் என்னும்) மூன்று திறவினமும் வரப்பெறும்.

நன்ருக நீளத்தாலெட்டும் நிதானத்தால் நின்று இயங்க ஆளத்தியாமென்றறி என்பது, அழகுபட முன் சொன்ன எழுத்துக்களாலே நீளவைத்து எட்டுத் தானங்களிலும் வன்மை, மென்மை, சமன்பட நின்று தொழிற்படுத்த ஆளத்தியாமென்றவாறு.

"தானவளவே நாசியளவே"

என்ருராகலின் தாடையையொட்டாது முதற்ருனம் என்றவாறு. ௰௪.

45. மாத்திரைக ளொன்பானுந் தானங்க ளெட்டானு
மேத்துங் கிரிகையொன் றிரைந்துங் — கோத்துப்
பதின்மூன் றெழுத்தாற் ருெழிலைந்தும் பண்ண
மதியோர்க ளைந்துநிற மாம்.

கிரியை (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்ருேவெனின்? ஐந்து நிறமும் வருமாறு உணர்த்திற்று,

மாத்திரைகளொன்பானுமென்பது,

க கணம்
உ லவம்
௩. காட்டை
௪. நிமிடம்
௫. துடி

தானம் – மத்திமகாலம் எனப்படும்.

45. இம்மூவகை மெய்யினுள்ளும்
மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து
நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து (சாளவத்திற்குரித்து)
தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து விரவவும்பெறும்
(அடியார்க்கு நல்லார்)

௬. துருதம்

௭. லகு

௮. குரு

௯. புலுதம் (புலிதம்) எனவிவை.

தானங்களெட்டாவன, (பெருந்தானம்) (sthana)

௧. நெஞ்சு

௨. மிடறு (throat)

௩. நாக்கு

௪. தலை

௫. மூக்கு

௬. அண்ணம் (அண்ணாக்கு) (palate)

௭. பல்

௮. அதரம் (உதடு) எனவிவை.

கிரிகைகள் ஈரைந்தொன்றுவன, (கிரியைகள்)

௧ உள்ளாளம்

௨. விந்து

௩. நாதம்

---

46. மாத்திரை ஈண்டுக் காலம் எனப்படும். தாமரை இதழ் நூறடுக்கி அதிலோரிதழில் ஊசி செலுத்தும் நேரம், கணமெனப்படும். கணம் எட்டுகொண்டது லவம். லவம் எட்டுகொண்டது காட்டை (காட்டம்) காட்டை எட்டு கொண்டது நிமிடம். நிமிடம் எட்டுக்கொண்டது துடி. துடி இரண்டு கொண்டது துருதம் (த்ருதம்) துருதம் இரண்டு கொண்டது லகு. லகு இரண்டு கொண்டது குரு. லகு மூன்று கொண்டது புலுதம். துடி - ஒரெண். திருதம் - இரண்டெண். லகு - நான்கெண். குரு - எட்டெண். புலுதம் - பன்னிரண்டெண். (புலுதம்-மூன்று)

௪. ஒலி

௫. உருட்டு

௬. தாக்கு (தூக்கு)

௭. எடுத்தல்

௮. படுத்தல்

௯. நலிதல்

௰. கம்பித்தல்

௰௧ குடிலம் எனவிவை.

பதின்மூன்றெழுத்தாவன :-

முன்சொன்ன குற்றெழுத்தைந்தும், நெட்டெழுத்து ஐந்தும் மவ்வும், நவ்வும், தவ்வும் எனவிவை.

தொழிலைந்தாவன,

௧. சுருதி

௨. டாயம் (ஏடாயகம்)

௩. வருணி (வருணை)

௪. கெதி (கதி)

௫. வியாத்தி (வியர்த்தி) எனவிவை.

---

47. உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டு
தள்ளாத தாக்கெடுத்தல் தான்படுத்தல் — மெள்ளக்
கருதி நலிதல் கம்பித்தல் குடிலம்
ஒருபதின்மே லொன்றென் றுரை.

கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா
பண்ணளவும் வாய்தோன்று பற்றெரியா — எண்ணிவிவை
கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர்
உள்ளாளப் பாட லுணர்.

(நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோள்)

மதியோர்களைந்து நிறமாமென்பது, முன்சொன்ன யாத்திரைகளானும், தானங்களானும், கிரிகைகளானும், பதின்மூன்றெழுத்தானும், தொழிலைந்தானும் மிகுத்திக் குறைகள் படாமல் முதனிலை வாரம் கூடை திறள் (திறழ்) என்னும் நான்கிடனும்பட மதியோர்களால் அறுதியிடப் பட்ட நிறமைந்தாமென்றவாறு. ௫௫.

(நான்கினுடனும்பட)

கண்டமரபு முற்றும்

குரு வாழ்க

சிவாசலபதி சகாயம்.

---

48. [illegible]ஙனம் பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும்
[illegible]சையுமாகிய இவற்றைப் பயக்குமிடறு
ஆகுபெயரான் மிடற்றுப் பாடற்காயிற்று.

(அடியார்க்கு நல்லார்)

கண்டம் - குரல். அதாவது, மிடறு
மிடற்றுத் தொழில் சரீரவினை - குரல்வினை. கண்டமரபு
மிடறு, சாரீரவீணை, அல்லது
சரீரவீணை எனப்படும்.

சுருதி டாயம் முதலிய ஐந்தும் தேசாள சுத்தக் கிரியையெனப் பெயர் பெறும்.

ஐந்து நிறம்
க. சுத்தம்
உ. சாளவம்
௩. சங்கீரணம்
௪. தமிழ்
௫. கேத்திராங்கம் ஆதி - பூருவம்

இசை மரபு – ச

(நிறத்த மரபு)

(உட்பிரிவு)

திருத்த மரபு

46. ஆதி யுடன்சுத்தஞ் சாளவஞ்சங் கீரணம்
ஏதமில்சீர்ச் செந்தமிழோ டிவ்வைந்தும் — பேதமே
பாடற் பகுதி பலநிறம் பேசினர்
கோடிமொழி நூலோர் குறித்து.

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஐந்து நிறமுணர்த்திற்று.

க. கேத்திராங்கம் (ஆதி) (பூருவம்)
உ. சுத்தம்
ங. சாளவம்
ச. சங்கீரணம்
ரு. தமிழ் (செந்தமிழ்)

என ஐந்து நிறமுங் கண்டுகொள்க.

இவ்வைந்தும் மூன்று பகுதியாம்.

பூருவம் (ஆதி) சுத்தத்துடனே சிவணும், பூருவம் எனினும் கேத்திராங்கம். கேத்திராரங்கமெனினும் ஒக்கும். சங்கீரணம் சாளவத்துடனே சிவணும். (சிவணும்–பொருந்தும்)

தமிழ், தமிழ்களி எனவரும் என்ற ஐந்து நிறமும் மூன்று பகுதியாமாறு கண்டுகொள்க.

க. பூருவம் (ஆதி) (சுத்தம்)
உ. சங்கீரணம் (சாளவம்)
ங. தமிழ் (தமிழ்களி)

பேதமே, பாடற்பகுதி பலநிறம் பேசினுர். கோடி மொழி நூலோர் குறித்து என்னுதலிற்ரேவெனின் ? முன்சொன்ன நிறங்களுடைய பேதமே உலகத்துட் பாடல் பலவற்றிற்குரிய பல நிறங்களுமென்றவாறு.

பல நிறங்களாவன :-

ஒரு பண்ணுயிருக்க உருவண்ணம், தேவபாணி இவற்றுடன் பொருந்திய நிறமாய் வருவன. (பொருந்தி அகமாய் வருவனவும்) (வருவனவுமுள) இவை அகமாய் வருவன.

கவிகளுடனும் சிந்துகளுடனும் பொருந்தி அகப்புறமாய் வருவனவும் உள.

க. வேடு
உ. மறம்
ங. குறம்
ச. சித்து (சிந்து)
ரு. சோனகம் என

இவற்றுடன் பொருந்திப் புறமாய் வருவனவும் உள.

க. சாத்தன்
உ. வயிரவன்
ங. காடுகாள்

இவர்களைப் பாடும் புறப்புறமாய் வருவனவும் உள. முன் சொன்ன நிறங்களுடைய பேதமே பாடற்பகுதியெனக் கரைகாணுத மொழியை உடைய நாப்புலவராற்றுணியப் பட்டதென்றவாறு. க.

47. மூன்று நிறமு நிறமொன்றே முன்சொன்ன
வான்றெழி லால்வேற்று மையாகும் — ஏன்றுலகில்
வங்கியமே வீணையாழ் மன்னுஞ் சுருதியெனத்
துங்கமிடற் ருற்பிறக்குஞ் சொல்.

என்னுதலிற்றேவெனின்? மூன்று நிறமுமொன்றே என்பது.

முன்சொன்ன சுத்தம், சாளவம், தமிழ் என்னும் மூன்று நிறமும் உண்மைத் தன்மை பார்க்கில் நிறமொன்றே. வேற்றுமை ஆயதெவ்வாறேவெனின்? முன்சொன்ன தொழிலாலே வேற்றுமையாம்.

ஓரோசையாய் நின்ற காலத்து நிறம் வேற்றுமை இல்லை. அத்தகைய மூவகை நிறமும் வேற்றுமை ஆயதெவ்வாறேவெனின்? முற்கூறிய தானங்களானும் தொழில்களானும் வேற்றுமையாம்.

மூவகைத் திறமும் (மூவகை நிறமும்) நிற வேற்றுமைகளும் வருமாறு :-

சுத்தமாவது, ஓசையையுச்சரித்து நாசியிலே ஒட்டிச் சிரத்தையும், நாபியையும், கம்பித்துத் தூங்கிசையாகப் பாடுவது.

சாளவமாவது, ஓசையையுச்சரித்து நாசி தட்டாமை ஆகாச கம்பிதமாக்கி, ஏந்திசையாகப் பாடுவது.

தமிழாவது, ஓசையையுச்சரித்து நாபியைக் கம்பித்துக் குடிலமாக்கி மயங்கிசையாகப் பாடுவது.

"சொல்லிய விசைவகைப் பகுதி யென்பவை
வில்லோர் நுதலாய் வீணையாற் காண்க."
(வினையாற் காண்க)

என்பவாகலின், மூவகைப்பகுதியும் ஆசான் கண்ணகத்து அடுத்து மின்னின வீணை, யாழ் முதலா வினை முதலாக (வினை-தொழில்) (கருவி வழியாக) அல்லது தோன்றுது என்றவாறு ... ... இசையே கண்டத்திற் உ. பிறக்கும் என்றவாறு.

48. வங்கியமே வீணையாழ் சுத்தமே சாயைதமிழ்த்
துங்கவெழுத் தேழ்நரம்பு மேழோசை —
பொங்கொளிசேர்
தென்சொல் வடமொழியா லிட்ட திறனுன்கும்
பின்புமோர் நால்வகையும் பேசு.
(வடசொல்லால்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? கலன்களிசையுடன் பிறக்குமாறுணர்த்திற்று.
(கலன் – யாழ் – கருவி)

வங்கியமே வீணையாழ் சுத்தமே சாயை தமிழ் என்பது நிரநிரை.

சுத்தத்திற்குரித்து வங்கியம்
சாளவத்திற்குரித்து வீணை
தமிழ்க்குரித்து யாழ் எனக்கொள்க.
(தமிழிற்கு உரித்து)

துங்கவெழுத் தேழ்நரம்பும் ஏழோசை என்பது, வங்கியத்திற்கும், வீணைக்கும், யாழுக்கும் எழுத்துள்ளவை (எடுத்து உள்ளவை) சரிகமபதநி என்றிவை.

தமிழுக்கு நரம்பேழுள, அவை,

குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனவிவை. மபதநிசரிக என்றிவை.
(தாரம்முற்றோன்றியது)

"தென் சொல் ... ... நால்வகையும் பேசு" என்பது, தமிழ்ச் சொல்லும் (சொல்லானும்) ஆரியச் சொல்லும் (சொல்லானும்) நூற்று மூன்று பண்ணாகும். (பெயர் பெற்று விளங்கும்) அவை, நாலு கூறு பெயர் பெறும். அவைதாம் பண், பண்ணியற்றிறம், திறம்,

---

49. "நிலம், கலம், கண்டம் என்னும் நெறி மூன்றினும், கண்டமல்லது நிரம்பக் காட்டக் கருவிக்கின்பம் கொடுப்பதுமது".

திறத்திறம் எனத் தமிழ்ப்பெயர் பெற்றன. சம்பூரணம், சாடவம் (சாடபம்) ஔடுவம், (அடுவிகம்) (அடுவிதம்) சதுர்த்தம் என வடமொழிப்பெயர் பெற்றன.

'பின்புமோர் நால்வகையும் பேசு, என்பது இன்னம் இவற்றிற்குப் பெயர் நாலுள, அவையாவன அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் எனவிவை. ந.

49. பண்பாற் கிரியையாற் பாவா னிலத்தாலும்
முன்பாக நின்றிலங்கு மோசையினை — விண்பாய்
மணிமாட மோங்கு மதுரையார் கோவே
அணிமா மரபிவற்று லாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பண்கள் பெயர்பெறுமிடத்துப் பண்பாலுங் கிரியையாலும், பாவினாலும், நிலத்தினாலும் இந்நாலு வகையினாலும் பெயர் பெறும்.

இவற்றுள்,

பண்பாற் பெயர் பெற்றது, கொல்லி, துக்காராம்
கிரியையாற் பெயர் பெற்றது பண்
பாவாற் பெயர் பெற்றது இசை
நிலத்தாற் பெயர் பெற்றது, பாலையாழ்

குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், செவ்வழியாழ் (முல்லையாழ்) (நெய்தல் யாழெனினும் ஒக்கும்,) திறனில்யாழ் நெய்தல் யாழ்.

செவ்வழியாழ் என்பது முல்லையாழ். தாரப்பண் என்பது முல்லையாழின்மேற்செம்பாலை. (தாரப்பணம்)

---

50. "செவ்வழியாழென்பது முல்லையாழென்றும், நெய்தல் யாழென்பது திறனில் யாழென்றும், யாமயாழ்ப்பெயர் குறிஞ்சியாழும், செவ்வழி யாழ்ப்பெயர் முல்லையாழும், திறனில் யாழே நெய்தல் யாழாகும். திறனில்யாழ் விளரி நெய்தனிலஞ் சிவனும்" என்பது மரபு.

"இடம் பற்றிய தைந்திணையியல் ராகம்"
"இடம் பாகுணம் பொழுதியன்றெழுமிராகம்" என்பன குறிப்பு.

பாலே, குறிஞ்சி, மருதஞ் செவ்வழி தாரத்திற்கினம். இதனை நாற்பெரும் பண்ணென்றும் வழங்கும் என்றவாறு.

'அணிமா மரபிவற்ருலாம்' என்பது முன்சொல்லப் பட்ட பண்ணூற்று மூன்றினையும் இவ்வாருராய்ந்து அறுதியிடுகவென்றவாறு. ச.

50. பாவோ டிணைத்த விசையென்ருர் பண்ணென்ற
தோவாப் பெருந்தான மெட்டானும் — பாவா
யெடுத்தல் முதலா விருநான்கும் பண்ணிற்
படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்.

என்னுதலிற்ரேவெனின்? பண்ணென்றதற்கும் இசை என்றதற்கும் காரணமுணர்த்திற்று. இசை என்பதற்குப் பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் (காரணம்) இசை என்று பெயராயிற்று. பண்ணென்றதற்குக் காரணம், தானங்கள் எட்டானும் கிரியைகளெட்டானும் ஓசைப்படுத்தலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானங்களெட்டாவன, (தானம்-இடம்)

க. தலே
உ. மிடறு
ந. நெஞ்சு
ச. மூக்கு

---

51. பாவோ டிணைத விசையென்ருர் பண்ணென்ருர்
மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் — பாவாய்
எடுத்தல் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்
படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்.

இங்ஙனம் மூலதாரந் தொடங்கி எழுத்தின் நாதம் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்.

(அடியார்க்கு நல்லார்)

ரு. இதழ் (உதடு)
சு. பல்
எ. நா
அ. அண்ணம் (அண்ணுக்கு)

கிரியைகளெட்டாவன :-

க. எடுத்தல்
உ. படுத்தல்
ங. நலிதல்
ச. கம்பித்தல்
ரு. குடிலம்
சு. ஒலி
எ. உருட்டு
அ. தாக்கு

எனவிவை, இவற்ருல் பிறப்பித்து ஓசை பண்ணப் படுதலானும் பண்ணென்று பெயராயிற்று. ரு.

51. இடையீடு தொட்டுக்கோள் வேறுபா டேணைப்
புடையூ றிரட்டை புகலும் — படையார்ந்த
கூர்வேல் விழிமடவாய் கூட்டிசையுங் காட்டினர்
பார்மே லிசையதனின் பண்பு.

என்னுதலிற்றேவெனின் ? இசைப்புணர்ப்பைந்தினையும் உணர்த்திற்று.

அவை, க. இடையீடு
உ. தொட்டுக்கோள்

---

52. புணர்ப்போன் பண்பு, பாடலாசிரியனை ஒத்த அறிவு: புணர்ப்பு, குழற்கருவியில், சித்திரப்புணர்ப்பு என்றும் வஞ்சனைப்புணர்ப்பு என்றும் இருவகைப்படுமாம். மிடற்றுப் பாடலில் ஐந்தும் எட்டுமாகவும் கூறப்பெறுவது வழக்கு போலும்.

௩. வேறுபாடு
௪. இரட்டை
௫. கூட்டிசை எனவிவை.

இவற்றைப்பாக்களுடன் புணர்க்குமிடத்து

இடையீடாவது

"எழுவா யடிமாற் றடியே யொத்து
வழுவி லிரண்டு மிடையீ டாகும்"

தொட்டுக்கோளாவது,

"முதலடி தன்னொடு மூன்று மடியொத்
தயலடி தன்னுட னீற்றடி யொத்துத்
தோன்றில் தொட்டுக் கோளென மொழிப.

வேறுபாடாவது,

"ஊறிய விசைக ளொருநான் கடியும்
வேறுபட வருவது வேறுபா டாகும்"

இரட்டையாவது,

"முன்னிரண் டடியு மோரிசை யாகிப்
பின்னிரண் டடியும் பிரிவில வாகித்
துன்னி நிற்ப திரட்டை யாகும்"

கூட்டிசையாவது,

"நாலடி யிசையு மோரிசை யாகிச்
சேரவ ரினது கூட்டிசை யாகும்"

இவை ஐந்தும் நாலடியான் வருவன.

சா.

52. ஓரிசை முன்னிசை சுத்தம்பீர் கண்டமிசை
நேர்புரி கண்ட நெறிமுறையே — சார்பொலிந்த
வெட்டு வகையு மிசையின் புணர்ப்பென்றுர்
மட்டலருங் கூந்தலாய் வந்து.

என்னுதலிற்ருே வெனின்? ஓரடியானும், இரண்டடியானும், மூன்றடியானும், வருஞ் சிந்துகள் இசைபுணர்க்குமிடத்து எட்டுவகையானும் புணர்க்குதல் உணர்த்திற்று.

அவை,
க. ஓரிசை
உ. முன்னிசை
ந. சுத்தம்
ச. பீர்கண்டம்
ரு. இசைகண்டம்
சு. நிறைநிலை
எ. நெறிநிலை
அ. முறைகண்டம் எனவிவை.

இவற்றுள்,

க. "ஓரடி யிசையே ஓரிசை யாகும்"

உ. "இரண்டடி யிசையே வேறு படவரின்
முரண்ட புலவர் முன்னிசை யென்ப"

ந. "மூன்றடி யோரிசை முறைவே ருமெனிற்
ருேன்றிச் சுத்த மாகு மென்ப"

ச. "முன்னிரண் டடியு மோரிசை யாகிப்
பின்னிசை வேறுறிற் பீர்கண் டம்மே"

ரு. "முதலடி தன்னுடன் மூன்று மடியொத்
திரண்டடி வேறுறி லிசைகண் டம்மே"

சு. "இரண்டடி யோரிசை நிறைநிலை யாகும்"

எ. "முதலடி வேருய் முதலீ ரடியும்
நேர்படு மோரிசை நெறிநிலை யாகும்"

அ. "மூன்றடி யோரிசை முறைகண் டஃமே"

எனவிவ்வாறு எட்டுவகைப் புணர்ப்புங்கண்டு கொள்க. எ.

53. நெய்தன் முகத்த னெறிவிலங்கப் பாய்தலே
கொய்து நுளைதலெனக் கூறினர் — மொய்குழலாய்
வன்மையே மென்மை சமமென்ப வையத்து
நுண்மையி னுற்கலக்க லாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இசை நுளைபு உணர்த்திற்று.

அவை, க. நெய்தல்
உ. முகத்தல்
ங. பாய்தல்
ச. நுளைதல் எனவிவை.

க. "நாலு மியலுடன் புணர்க்கு மிடத்து
நெய்தல் வல்வினைக் கெழுவா யாகும்"

உ. "முகத்தல் மெல்வினைக் கெழுவா யாகும்"

ங. "பாய்தல் சமநிலைக் கெழுவா யாகும்"

ச. "நுளைத லென்பது புன்மைத் தொழிலே"
(நுளைபு வென்பது)

எனச் சொன்னார்களெனக் கொள்க. அ

54. ஒருக்க ணிசைநூல்கண் ணோசையி லாதான்
பெருக்குரலன் பேழ்வாய் பிரிந்தோன் — கரூப்பிரிந்
தாணீற் குறைந்தோ னெழுக்கமிலி யோடாறுந்
தானத் திசைக்க லாதார்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இத்தன்மையார் அரங்கத்துப் பாடப்பெறார் என்றவாறு. க.

55. மிக்க குடிப்பிறந்தோன் மெய்யான வோசையான்
துக்க மிலாதான் சுகமுடையான் — ஒக்கவே
ஊனப் படாதா னுறுப்பில்மறு வில்லாதான்
ருனத் திசையியற்று வான். (தானம் - அரங்கம்)

என்னுதலிற்ரேவெனின்? இத்தன்மையார் அரங்கத்துப் பாடப்பெறுவர் என்றவாறு. ரு.

56. துய்யமொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும்
வைய முழங்கும் வலம்புரியும் — கைவைத்துத்
தும்புரு நாரதர் பாடியமூ வோசையென
நம்புநீ நால்வேதத் துள்.

என்னுதலிற்ரேவெனின்? உத்தமவோசை வருமாறு உணர்த்திற்று.

மூவோசையாவன :-

க. குயில் கூவலும்
உ. வண்டின முரற்சியும்
ங. வலம்புரியோசையும் போல,

ஒழுகின வோசை, தும்புரு நாரதர் பாடிய மூவோசை என்று விளங்கும் வேதத்துள்ளென்றவாறு. ருக.

57. பெருக்குரல் கட்டை நழுவல் விலங்கல்
ஒருக்கி யொதுங்கல் புரைத்தல் — விருப்பில்லாக்
காகுளி காக சுரமென்னு மிவ்வெட்டு
மாகா வெனச்சொன்னு ராய்ந்து.

என்னுதலிற்ரேவெனின்? பாடுதற்கல்லாத இசைகளை (ஒலிகளை) உணர்த்திற்று.

அவை க. பெருக்குரல் (பெருங்குரல்)
உ. கட்டை
ந. நழுவல்
ச. விலங்கல்
ரு. ஒதுங்கல்
சு. புரைத்தல்
எ. காகுளி
* அ. காகசுரம் எனவிவை.

இவற்றுள்,

பெருக்குரலாவது, நிறமில்லாதவோசை.

கட்டையாவது நிறமுந்தானமும் குறைவாவது.

நழுவலாவது, ஒரு தானத்தில் பாட ஒருதானத்தில் நழுவுவது.

விலங்கலாவது, ஒரு பண்பாட வேருெரு பண்ணிலே விலங்குவது. (விலகுவது)

ஒதுங்கலாவது, பாடுகிற நிறத்தையொதுக்கிப் பாடுவது.

புரைத்தலாவது, ஓரோசையான தன்மை நீங்கிப் (நீக்கிப்) பலவோசையாய் வருவது.

காகுளியாவது, பேய் கத்திஞற்போலப்பாடுவது

காகசுரமாவது, காக்கையின் குரலாவது போலும்

இவையெட்டுஞ் சிறப்பில்லை யென்றவாறு. மிஉ.

---

53. * 'சினக்காக்கை வாயினுறுங் குரற்சொல் லொக்கும்'
(மறைசையந்தாதி)

'வெள்ளை காகுளி கீழோசை வெடிகுர ஞசியின்ன
வெள்ளி யவெழா வின்குற்றம்..................'

(திருவிளையாடல்)

58. சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைசேர்
உச்சி மலைநீர் விழுக்காடு — பச்சைநிற
வேயினிலை வீட்சியுடன் வேய்ந்த நிறப்பறவை
யேயுங்கா லோசை யியல்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பாடுவான் தொழிற்கிரியை கருவியால் வருமாறுணர்த்திற்று.

இசையோடு தொழிற்படுமிடத்துச் சிச்சிலியாகிய நீர்மேற் பறவை போலவும், பூனையதுறுமல் போலவும், முழவின் முழக்கம் போலவும் அருவியோசை போலவும், மூங்கிலிலை விழுகிற தொழில் போலவும், வானம்பாடி என்கிற பறவை போலவும் செல்லுகிற தொழிற்கிரியை இயல்புடைத்தென்றவாறு. இவை காணுமிடத்து (கருவியாற்) யாழான் வீணையாற் காணப்படும். (வினையாற் காணப்படும்.) ருஅ.

59. ஒட்டுதலுங் கட்டுதலும் விட்டோசை யாகுதலும்
பட்டமரு நல்லொழுக்கம் பாரணையுங் — கொட்டவணிந்
தாடுவா ராடு மரங்கத் திருந்தசையப்
பாடுவார் பாடும் பரிசு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பாடுவான் தொழிற்கிரியை கண்டத்தால் வருமாறுணர்த்திற்று.

(ஆடலரங்கத்துப்பாடும் மரபு)

க. ஒட்டுதல்
உ. கட்டுதல்
ங. விட்டோசையாகுதல்
ச. நல்லொழுக்கப்பாரணை

என்று சொல்லப்பட்ட நான்கும் (கொண்டு) பாடுவான், சிறப்புடையன் என்றவாறு. ருக.

60. தூய சுருதியுட னேடா யகம்வகுணை
ஏய கெதிவியர்த்தி யிவ்வைந்தும் — சேயிழையாய்
தேசாள சுத்தக் கிரியையெனச் செப்பென்று
பேசினர் நூலோர் பெயர். (பெரிது)

என்னுதலிற்றோவெனின்? தேசாள சுத்தக்கிரியை வருமாறுணர்த்திற்று.

அவையாவன :-

* சுருதியாவது, குற்றப்படாதவோசை (அலகு)
ஏடாயகமாவது, தூக்கித்தாக்குதல்
வகுணையாவது, இசைத்திரட்சி
கெதியாவது, தாளச்சதி
வியர்த்தியாவது, வழிகாண்டல் — எனவிவை.

தேசாள சுத்தக்கிரியையெனச் சொல்லப் பேசினர் நூலோர் பெயரென்றவாறு. (பெரிதென்றவாறு) ௫௹.

பெயர் என்பது பெரிது.

61. திப்பிலி தேன்மிளகு சுக்கினோ டிம்பூரல்
துப்பில்லா வான்பால் தலைக்காடை — யொப்பில்லா
வெந்நீரும் வெண்ணெயு மெய்ச்சாந்தும் பூசவிவை
மன்றாழி வாழும் மகிழ்ந்து.

என்னுதலிற்றோவெனின்? மிடறு, பாடற்குரிய (மிடற்றுக்கு) மருந்துகளையும் உணர்த்திற்று. (மிடற்றுக்காவன)

க. திப்பிலி
உ. தேன்
௩. மிளகு
௪. சுக்கு

---

54. * சுருதி முதலிய ஐந்தும் தொழிலைந்து எனவும் படும்.

ரு. இம்பூறல் (ஓர் வேர்) (இராமேச்சுரவேர்)
சா. பசுவின்பால்
எ. காடைச்சாறு, எனவிவை புசிப்பன கொளல்.

குளிப்பது வெந்நீர், பூசுவது வெண்ணெய், நறு நாற்றங்கள் இப்படிச் செய்யில் மிடற்றிசை குற்றப் படாது என்றவாறு,
(வெந்நீரில் வெண்ணெயிட்டுப் பருகல்)

62. நகைபுகை யெட்காடி காமம் நறவு
பகையெனச் சொன்னுர்கள் பார்மேல் — முகைமலரும்
கூந்தலிளம் பிடியே கோல விசைகூறு
மாந்தனையுங் காப்ப தறிவு.

என்னுதலிற்றேவெனின்? மிடற்றுக்காகாதனவும் உணர்த்திற்று.

க. நகை
உ. புகை
ங. எள்
ச. காடி புளிப்பு
ரு. காமம்
சா. கள்

இவை பகையெனச் சொன்னுர்கள் பாரிடத்து என்றவாறு.

இவற்றையறிந்து கொளத்தகுமவற்றைக்கொண்டு விடத்தகுமவற்றை விடுத்துப் பாடுகவென்றவாறு, ஏ.

திருத்தமரபு முற்றும்.
(நிறத்தமரபு)
குரு வாழ்க
சிவாசலபதி சகாயம்

இசை மரபு — ரு

(உட்பிரிவு)

வகையொழிபு மரபு (வகையொழிபு)

63. ஆதி யயன்படைத்த வாழி யுலகத்து
ளோதிய கீத வழியெல்லாம் — நீதியி௵
லைந்து திறனும் விரவி வருதலால்
பஞ்ப மரபென்று பார்.

என்னுதலிற்றோ வெனின்? பஞ்சமரபென்பதற்குக் காரணமுணர்த்திற்று.

பிரமனாற் படைக்கப்பட்ட சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்துள் பாடப்பட்ட கீதங்களின் திறமைந்தும் விரவி வருதலாற் பஞ்சமரபென்றும் வழங்கப்படுமென்றவாறு.

க.

64. சொல்லிய நற்றோல் துளைதுய்ய மென்னரம்பு
கல்வி மிகுகஞ்ச மிடறெனவே — வெல்லுமதன்
அஞ்சப் படும்விழியா யாயுங்கா லிவ்வைந்தும்
பஞ்சமா சத்தமாய்ப் பார்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பஞ்ச மாசத்தமுணர்த்திற்று.

---

55. பஞ்சமரபு, என்பதற்குக் காரணம் இசையும், முழவமும், கூத்தும், தாளமும், அவிநயமும் என்னும் ஐந்துதொகை என்ற உரை (அஞ்சுறுப்பாகும்) இந்நூல் பாயிரத்து அவையடக்கம் உரையிலும் கூறப்பட்டுள்ளதறிக.

தோற்கருவிகளான,

"பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை
திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி
அந்தரி முழவொடு சந்திர வளையம்

க. தோல்

உ. துளை

ந. நரம்பு

ச. கஞ்சம்

ரு. மிடறு

என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்துமென்றவாறு.

அவற்றின்பகுதி யாவையோவெனின் ?

தோற்கருவியாவன, (தோல்) பேரிகை, படகம், இடுக்கை, உடுக்கை

மத்தளம்

சல்லி

கரடி

முதலாயின முப்பதும் நாழிகைப்பறையும் எனக்கொள்க.

மொற்றை முரசே கண்விடு தூம்பு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க
மாசி றகுணிச்சம் விரலேறு பாகம்
தொக்க வுபாங்கந் துடிபெறும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே"

56. "தோல்துளை சஞ்சம் நரம்பு மிடறு
தொழில்வகை முதலிய சாற்றினர் புலவர்"
"கைமணி தாளம் கஞ்ச தாளம்
கொண்டி யென்னக் கொண்டனர் புலவர்"
"தோல்துளை நரம்பு கஞ்சப் பாடல்"
பல்பேத பஞ்ச சத்தமு மாகும்"

ஐந்து கருவிகளும் ஒக்க இயற்றுவது பஞ்சமாசத்தம் என்பது, (மிடறு) ஒரு வாய்ப்பாடகருக்கு, அவர் அரங்கில் அமர்ந்து பாடுங்கால் துணைக்கருவிகளாக (பக்கவாத்தியம்) நரம்புக்கருவி ஒன்றும் (யாழ் அல்லது வீணை) துளைக் கருவியொன்றும் (குழல்) தோற்கருவிகள் (தோல்) சிலவும், தாளக்கருவி (கஞ்சம்) ஒன்றும் அமைத்துக்கொண்டு இசை விநிகை செய்வது எனப்படும். அது பஞ்சமாசத்தமாம்.

துளைக்கருவியாவன, (துளை)

க. வங்கியம்
உ. கொம்பு
ங. தாரை
ச. குழல் (குறுங்குழல், நெடுங்குழல்)
ரு. காளம்
சா. சங்கு

எனக்கொள்க.

நரம்புக்கருவியாவன, (நரம்பு)

க. யாழ்
உ. வீணை
ங. கின்னரி (கின்னரம்)

இவை முதலியவேயெனக் கொள்க.

கஞ்சக்கருவியாவன, (கஞ்சம்)

க. கைமணி
உ. தாளம்
ங. கஞ்சதாளம்
ச. கொண்டி (கொடி)

எனக்கொள்க. காளம், தாளம் என்பது கஞ்சக்கருவிக்கும், துளைக்கருவிக்கும் பொது ஆதலின் ஈண்டுக் கூறினர்.

மிடற்றுக்கருவியாவன, (மிடறு) கண்டப்பாடல்.

பண்ணுமிசையுமென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைப் பாடல்களாம். இவ்வஞ்சு கருவிகளுமொக்க இயற்றுவது பஞ்சமாசத்தமென்றவாறு.

உ,

65. குன்ரு வெளியே யடக்க மொலிவண்ணம்
நின்ற வலியே மெலிவுடனே — நன்ருக
வாரியமு மின்றமிழுக் காவனவு மாங்கிருபால்
வாரிப் பொழியுமாம் வைப்பு.

என்னுதலிற்ருேவெனின் ? பண்ணூற்றுமூன்றினையும் பண்பின் (பண்பால்) பல வகையாக்கிப் (பலவகையாகப்) பாடுமாறு உணர்த்திற்று.

எவ்வாருேவெனில் ? அப்பண்களை (அவற்றை)

க. வெளிப்படுவனவும்
உ. வெளிப்படாதனவும்
ங. ஒலிக்குரியனவும்
ச. வண்ணத்திற்குரியனவும்
ரு. வன்மைக்குரியனவும்
சு. மென்மைக்குரியனவும்
எ. இருவயனமும் ஆரியப்பெயர் நெறிக்குரியனவும்
அ. தமிழ்நெறிக்குரியனவும் (தமிழ்ப்பெயர்)
கூ. போலி நிறத்தனவும்

எனப்பலவகைப் படுவதறிந்து பாடுதல். அவையும் பெயர் வகையிலும், பாடும் முறையிலும் பலவகைப்படும்.

அவற்றுள் வெளிப்படும் பண்களாவன.

க. தக்கேசி (நவிர்)
உ. சாதாரி (முல்லை)
ங. துக்கராகம் (வட்டி)
ச. காஞ்சி (மேகாஞ்சி)
ரு. நாட்டை (மல்லாரி)
சு. நட்டராகம்
எ. சீகாமரம்
அ. சிகண்டி (நனிடை)

௯. கொல்லவராடி (கொல்லிவராடி)
௰. குறண்டி (தேவகிரி) (நோதிறம்)
௰க. தக்கராகம் (அராகம்)
௰உ. கவுசிகம் (கௌசிகம்) (செய்திறம்)
௰ங. செந்துருத்தி (செந்திறம்)
௰ச. தேவாளி (தேவாழி)
௰ரு. அந்தாளி (அந்தாழி) அந்தாளிக்குறிஞ்சி)
௰சா. அந்தாளி பாடை (அந்தாழிபாடை)
௰எ. இந்தளம் (நளுத்தை) (வடுகு)
௰அ. குந்தளம் (கொண்டி) (கொண்டற்கிரி)
௰௯. பழந்தக்கராகம், எனவிவை.

---

57. வெளிப்படும் பண்கள் என்பது வெளிப்படையாக எல்லாராலும் பாராட்டப்பெற்று பாடப்பெற்று கருவிகளில் இசைக்கப்பெற்று எப்பொழுதும் வழக்கில் இருப்பவையாம்.

வெளிப்படாத பண்கள் வருமாறு :

க. தன்னி (தனு) (தனுக்காஞ்சி) (தணுக்காஞ்சி)
உ. நள்ளி (சீராகம்) (சீராகமரம்)
ங. தாணு
ச. கின்னரம் (கின்னராகம்)
ரு. பையுள் (பையுள்காஞ்சி)
சா. அரளி (சாயை) (அலரி)
எ. அத்தராட்டம் (திராடம்)
அ. தக்கணம் (வருணம்) (தக்கணுதி)
௯. அந்தி (ஆந்தி)
௰. அழுங்கு
௰க. சாரல்
௰உ. மவுரி (பவுரி) (அரி) (அரியநாட்டம்) (மாங்கள்ளி)
௰ங. மன்றல் (மன்றில்)

௰௪. சாயரி (சானகி)

௰௫. ஆனந்தை (அரந்தை)

௰௬. சிந்தி (சந்தி) (சாந்தி)

௰௭. கூதளி (கூதாளி) (கேதாளி)
(கேதாளிக்குறிஞ்சி) எனவிவை.

58. வெளிப்படாத பண்கள் என்பது இசை வல்லுனரால் ஏதோ ஒரு சமயம் மட்டும் இசைக்கப்பெற்று எப்பொழுதும் செவிகளில் படுவதற்கு வாய்ப்பு இன்றி இருப்பவை. இதனை அபூர்வம் என்பது வழக்கு.

ஒலிக்குரியனவாய பண்களாவன

க. பஞ்சுரம் (பழம்பஞ்சுரம்)

உ. சாதாரி (முல்லை)

ங. கவ்வாணம் (படுமலைக்கவ்வாணம்)

ச. குந்தளம் (கொண்டற்கிரி)
(கொண்டைக்கிரி) (கொண்டி)

ரு. ஒலிப்பஞ்சமம் (செந்திறம்)
(செந்துருத்தி) (மத்தியமாரி

சா. வியாழக்குறிஞ்சி எனவிவை.

இவையெல்லாப் பண்களும் வண்ணத்திற்குரியனவாம் எனக்கொள்க.

69. ஒலிக்குரியனவாய பண்கள் என்பது அவற்றின் இசைகள் அலகு நிறைந்தது. மிக்க கம்பீரமாகவே பாடுதற் குரியனவாய பண்கள் என்பவையாம்.

வன்மைக்குரியனவாய பண்களாவன (வலிமைப்பண்கள்)

க. பாலை (பாலையாழ்) அரும்பாலை

உ. குறிஞ்சி (செம்பாலை) குறிஞ்சியாழ்)
(யாமயாழ்) (யாழ்க்குறிஞ்சி)

௩. மருதம் (மருதயாழ்) (மருதள்ளு)
(கோடிப்பாலை)

௪. செவ்வழி (செவ்வழியாழ்) (முல்லையாழ்)
(சுகதி)

௫. மேகராகக்குறிஞ்சி

௬. அந்தாளி (அந்தாழி) (அந்தாளிர்)

௭. அனுத்திரபஞ்சமம் (அயிர்ப்பு)
(உருத்திரபஞ்சமம்)

௮. செந்துருத்தி (செந்திறம்)
(ஒலிப்பஞ்சமம்) (மத்தியமாரி)

௯. குறிஞ்சி (நவிர்கொல்லி)

௰. சிகண்டி (நனிடை)

௰௧. பழம்பஞ்சுரம் (பஞ்சுரம்)

௧௨. கவுசிகம் (செய்திறம்) (கைசிகம்)

௧௩. இந்தளம் (வடுகு) (நளுத்தை)

௧௪. தக்கராகம் (அராகம்)

௧௫. சாதாரி (முல்லை)

௧௬. வேளர்கொல்லி (வேளாகொல்லி)

௧௭. கொல்லிவராடி (கொல்லவராடி)

௧௮. கவ்வாணம் (படுமலைக்கவ்வாணம்)

௧௯. சீகாமரம் (காமரம்)

௨௰. நட்டபாடை (நைவளம்) எனவிவை.

---

60. சாதாரியும், குந்தளமும் வெளிப்படும் பண்களாகவும் ஒலிக்குரியனவாகவும் உள்ளன அந்தாளியும். செந்துருத்தியும், வன்மைக்குரியனவாகவும் வெளிப்படும் பண்களாகவும் உள்ளன, செந்துருத்தி வன்மையாகவும் வெளிப்படுதலாகவும் எல்லாமாய் உளது.

பெரிய இசைகளை அமைத்த வன்மைக்குரியனவாய பண்கள் என்பது, சிறப்பாக ஏழிசையும் கொண்ட பெரும்பாலைகளும், அவற்றை எவ்வாறு கருவிகளில் அழுத்தம்பெற வாசிப்பதுமான தன்மையோ அதுபோன்றே ஒருசில ஆறிசைப் பண்களும் ஒரு சில ஐந்திசைப் பண்களுமாம் இவை, கருவியிலும் அழுத்தமாக நரம்புகளை இழுத்து வாசிப்பதும் கண்டத்தால் இடையீடின்றி தொடர்பு நிலையில் அழுத்தப்பெறப் பாடப்பெறுவதுமாகும்,

மென்மைக்குரியனவாய பண்களாவன (மென்மைப் பண்கள்)

க. துக்கராகம் (வட்டி)

உ. பியந்தை (பெயர்திறம்) (யாழ்பதம்)

ந. காஞ்சி (மேகாஞ்சி)

ச. புறநீர்மை (நேர்திறம்)

ரு. மேகராகம்

சா. பஞ்சமம் (கூர்ந்த பஞ்சமம்) எனவிவை.

---

61. மென்மைக்குரியனவாய பண்கள் என்பது சிறிய இசைகளாக அமைந்தும் அவற்றை மிகவும் மென்மையாகவே இசைத்தும் பாடுதற்கும் உரியனவாம்.

துக்கராகம் வெளிப்படும் பண்ணாகவும் மென்மைக்குரியது மாகவும் உளது. காஞ்சியும் அவ்வாறே, சிகண்டி வெளிப்படும் பண்ணாகவும் வன்மைக்குரியதுமாகவும் உளது. கொல்லிவராடியும் அவ்வாறே. தக்கராகமும், அவ்வாறே. கவுசிகமும் அவ்வாறே. அந்தாளியும், இந்தளமும் அவ்வாறே.

இருவயனமும் (இருபாற்குமுரியன) ஆரியப்பெயர், தமிழ்ப்பெயர் நெறிக்குரியனவாய பண்களாவன,

க. காந்தார பஞ்சமம்

உ. மேகராகக்குறிஞ்சி

ந. தக்கேசி (நவிர்)

ச. கொல்லி

ரு. காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)

சா. சாயவேளர்கொல்லி எனவிவை.

மற்றிவை ஒரோவழி மயங்கினுலும் வரையார் எனவும் கொள்க.

ஆரியப்பெயர் நெறிக்குரியனவாய பண்களாவன்

க. தோடி (விளரிப்பாலை) (கோடிகம்)
உ. கவுரி (கவுடி) (தேசிகம்)
ங. மத்தியமாரி (செந்துருத்தி) (செந்திறம்)
ச. நாட்டம்
ரு. சுத்தகாந்தாரம்
சா. இராமகிரி (இராமக்கிரி) (வேடராமக்கிரி)
எ. தேசற்கிரி (தேசாக்கிரி)
அ. நளுத்தை (இந்தோளம்)
கூ. வங்காளம்
ம. வராடி
மக. வயிரவம் (பயிரவம்) (பைரவம்) எனவிவை.

---

62. **மேகராகக்குறிஞ்சி,** வன்மைக்குரியதுமாகவும் இருபாற்குரியதுமாகவும் உளது.

தக்கேசி, வெளிப்படும் பண்ணாகவும் இருபாற்குமுரியதாகவும் உளது.

தமிழ்ப்பெயர் நெறிக்குரியனவாய பண்களாவன

க. தக்கராகம் (அராகம்)
உ. பழந்தக்கராகம்
ங. துக்கராகம் (வட்டி)
ச. தக்கேசி
ரு. கொல்லி
சா. இந்தளம் (வடுகு) (நளுத்தை)
எ. அந்தாளி (அந்தாளிக்குறிஞ்சி)
அ. நட்டராகம்
கூ. பஞ்சமம்
ம. காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)

௰க. புறநீர்மை (நேர்திறம்)

௰உ. குறிஞ்சி எனவித்திறத்தனயாவும் என்றவாறு.

மேலும், இவ்விரண்டிற்கும் உரியன.

க. இராமக்கிரி (வேடராமக்கிரி)

உ. கொண்டற்கிரி (கொண்டி) (குந்தளம்)

ங. தேசற்கிரி (தேசாக்கிரி)

ச. குச்சரி (தமிழ்க்குச்சரி)

ரு. ஆரியக்குச்சரி

சா. மேகராகம் எனவிவை.

இனி போலி நிறமாவன, வருமாறு

"வராடி யொப்பது வசந்தன் கொல்லி"
(வராடி, தமிழ்வராடி)

"தேசி (தேசாளி) யொப்பது, சீகாமரமாமே."

"நளுத்தை என்பது இந்தளம்"

"குறிஞ்சி ஒப்பது அந்தாளியே (அந்தாளிக்குறிஞ்சி)"

"பஞ்சமம் ஒப்பது பழந்தக்கராகம்"

என, இத்திறத்தனவெனக் கொள்க.

---

63. தேசியென்ற தேசாளி ஏழிசைப்பெரும்பண், சீகாமரம் ஆறிசைப்பண்.

ஒப்பதான என்பதான பெயர் வேறுபாடுகள் சிற்சில வருமாறு:

"தோடி என்பது நிருபதுங்கராகம்"

"மாளவகிரி என்பது அருட்புரி"

ஒப்பது கவுசிகம்

"தேசிகம் என்பது கவுடி"

" சீளர் பாணியொப்பது நாட்டம் "
" தக்கேசியொப்பது காம்போதி "
" செந்துருத்தி யென்பது செந்திறம் "
" சாதாரி ஒப்பது வராடி "
" குறண்டி என்பது தேவகிரி "

நட்டராக முதலிய பிறவுமன்ன. ந.

---

64. ஒப்பது என்பதும், என்பது என்பதும், வெவ்வேறு பொருளினைத்தரும். ஒப்பது என்பது ஒருப்பண்ணைப் போன்றே. வேறொரு பண் எனப்படும். ஆயினும் இரண்டும் வெவ்வேறு பண்களேயாம். என்பது, என்பது, ஒரு பண்ணிற்கே அமைந்த வேறொரு பெயரேயாம் அதாவது பரியாயப் பெயர்.

---

64. காலங்க ளெட்டிற்குங் காலத் ததிதெய்வம்
மேலா மிருநான்கு மென்றூர்கள் — பாலாய
பண்ணு மறுபத்து நான்கென்றூர் பாரிடத்
தெண்ணிய காலத் தியல்பு.

என்னுதலிற்ரேவெனின் ? காலங்களையும், காலத்ததி தெய்வங்களையும் காலப்பண்களையும் உணர்த்திற்று. ச.

---

65. காலங்கள் எட்டாவன, சிறுகாலை காலை நண்பகல் ஏற்பாடு மாலை அரையிருள்யாமம் யாமம் வைகுறு (வைகறை) இவை ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஏழரை நாழிகை கொள்ளப்படும். ஒவ்வோர் ஏழரை நாழிகைக்கும் எட்டு, எட்டுப்பண்கள் பாடுதல் வழக்கு போலும். புறநீர்மைப் பண் முதலாக வழக்கு கூறப் பெறுதலால், சிறுகாலைப் போதிருந்து பாடுதல் மரபென அறிக. அதி தெய்வங்கள் எட்டாவன, பிரமன், திருமால், உருத்திரன், ஈசன், சதாசிவன், சூரியன், சந்திரன், இட்ட தெய்வம்.

67. காலை யிளவுச்சி சாயங்கா லையென்றே
மாலை நடுநாள் வைகறையின் — சீலமா
வெண்ணுந்தே சம்முறக் காலமா வெட்டெட்டுப்
பண்ணுங்கோர்த் தாருலகிற் பாத்து (பகுத்து)

என்னுதலிற்றோவெனின்? காலங்களுணர்த்திற்று ரு.

68. பிரமன் திருமா லுருத்திரன் பெட்பார்
தரமன்னு மீசன் சதாசிவன் — ருரணிக்குத்
கண்ணால் பகல்மதியம் காயவா னென்றெண்மர்
விண்ணோர்க்குப் பண்வகுப்பார் வேறு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? காலத்ததி தெய்வங்களை உணர்த்திற்று. சு.

(காயவான், ஆகாயமாகிய வானம்)

69. புறநீர்மை காந்தாரங் கௌசிகந் தக்கேசி
மறநீர்மை யில்லா வராடியாம் — உறுநீர்மை
இந்தளஞ்சா ளரபாணி யுடன் செந்துருத்தி
வந்த முதற்கால வைப்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? காலப்பண்களையுணர்திற்று.

க. புறநீர்மை
உ. காந்தாரம் (சுத்தகாந்தாரம்)
ங. கௌசிகம்
ச. தக்கேசி
ரு. வராடி
சு. இந்தளம்
எ. சாளரபாணி
அ. செந்துருத்தி

எனவிவை, முதற்சாமத்துப் பண். ஆதலான் பிரமனைப் பாடப்படுமென்பது, உணர்த்திற்று. எ

70. தோடிநட்ட ராகஞ் சுரங்கௌடி தொன்மாலைப்
பாடு பழந்தக்க ராகமே — மூடித்
திரண்ட சாதளியே காமரஞ் செம்பாலை
இரண்டாய சாமத் தியல்பு. (சுரந்தாளி)

என்னுதலிற்றோவெனின்? இரண்டாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க தோடி (நிருபதுங்கராகம்)
உ நட்டராகம்
ந. பஞ்சுரம் (சுரம்)
ச. தாளி (புங்காளி) அல்லது கௌடி
ரு. பழந்தக்கராகம்
சு. சாதாளி
எ. காமரம் (சீகாமரம்)
அ. செம்பாலை

எனவிவை. இரண்டாஞ்சாமத்துப்பண். ஆதலால் திருமாலைப் பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று. அ.

71. குறண்டி வயிரவம் பஞ்சமங் கோடாத்
திறங்கிளர் கொல்லியாந் தேசி — நிறந்திகழுஞ்
சான்றோர் புகனுட்டந் தக்கரா கஞ்சிகண்டி
மூன்றுஞ்சா மத்தின் முறை. (கொல்லியந்தேசி)

என்னுதலிற்றோவெனின்? மூன்றாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

---

66. திருமால் காப்புக்கடவுள், திருமால் திருவடி நிலை பிறவித் துன்பத்தைக் கெடுக்கும், எனக் கூறப்பெறும்.

"அவன் துணை மலர்த்தாளிணை ஏன்று
துயர்கெடுக்கு மின்பமெய்தி" (சிலம்பு)

க. குறண்டி

உ. வயிரவம்

ந. பஞ்சமம்

ச. கொல்லி

ரு. தேசி (தேசாளி)

சு. நாட்டம்

எ. தக்கராகம்

அ. சிகண்டி

எனவிவை. மூன்ருஞ்சாமத்துப் பண் ஆதலான் சு. உருத்திரனைப் பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று.

72. அந்தாளி சாவகன் மேகரா கக்குறிஞ்சி
கந்தாரந் துக்கரா கத்துடனே — சிந்தைசேர்
நெய்தல் குறிஞ்சிசுர நேரிசைக ளாமெட்டும்
பைதல்நா லாஞ்சாமப் பண்.
(எட்டுமமைதல்) (கந்தாரம்—காந்தாரம்)

என்னுதலிற்ருே வெனின்? நாலாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க. அந்தாளி (அந்தாளிக்குறிஞ்சி)

உ. சாவகக்குறிஞ்சி (சாவகன்)

ந. மேகராகக்குறிஞ்சி

ச. காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)

ரு. துக்கராகம்

சு. நெய்தல் (செவ்வழி)

எ. குறிஞ்சி

அ, அரும்பாலை (நேரிசை) அல்லது கொல்லி

எனவிவை. நாலாஞ்சாமத்துப்பண் ஆதலான் ஈசனைப் (ஈசுவரனைப்) பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று. ம.

73. குச்சரி மல்லாரி மேகரா கங்குறிஞ்சி
மிக்க கிரிநாலு மென்றுரைத்தார் — தொக்கசீர்
மஞ்சார் மலைச்சிலம்பா மான்றேர் வழுதியிவை
அஞ்சாஞ்சா மத்திற் கடை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஐந்தாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க. குச்சரி (தமிழ்க்குச்சரி)
உ. மல்லாரி (நாட்டை)
ங. மேகராகம்
ச. குறிஞ்சி (முதிர்ந்த குறிஞ்சி)
ரு. மாளுவகிரி
சு. தேசற்கிரி
எ. இராமகிரி
அ. கொண்டற்கிரி

(ரு–அ: மிக்க கிரிநாலு)

எனவிவை, ஐந்தாஞ்சாமத்துப்பண் ஆதலான் சதாசிவனைப் பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று. ௱க.

74. கவ்வாணம் பஞ்சமங் காஞ்சிமருள் கந்தருவம்
எவ்வாய பாவியா ழக்குறிஞ்சி — செவ்வேசெந்
தீருய் மதுரமா யந்திமுதி ரிந்தளமே
ஆருஞ்சா மத்திற் கடை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஆறும் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க. கவ்வாணம்
உ. பஞ்சமம் (பின்னபஞ்சமம்)
ங. காஞ்சி (மேகாஞ்சி)
ச. மருள்
ரு. வியாழக்குறிஞ்சி

சு. செந்து

எ. அந்தி

அ. முதிர்ந்தவிந்தளம்

எனவிவை ஆருஞ்சாமத்துப் பண் ஆதலின் சூரியனைப் பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று. ௰உ.

75. வராடி யிரண்டும் வடகெவுடி நாட்ட
மிரண்டுமியல் காந்தார பஞ்சமந் — தராதலஞ்
சூழுவே ளாகொல்லி தற்பியந்தை யிவ்வெட்டு
மேழாஞ்சா மத்திலே யெண். (அராகமியல்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? ஏழாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க. பெரியவராடி } வராடியிரண்டு
உ. தீபவராடி

ந. கௌடி (வடகெவுடி)

ச. அரியநாட்டம் (மவுரி)

ரு. பெரியநாட்டம் (சாயவேளர்கொல்லி) (நாட்டம் இரண்டு)

சு. காந்தாரபஞ்சமம்

எ. வேளா கொல்லி (தமிழ்வேளர்கொல்லி)

அ. பியந்தை (பெயர்திறம்)

எனவிவை. ஏழாஞ்சாமத்துப் பண் ஆதலான் சந்திரனைப் பாடப்படுமென்பதுணர்த்திற்று. ௰ந.

---

67. உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன், சூரியன், பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் கோட்டம் அவனது கோயில்;

உலகு தொழத் தோன்றிய மலர்கதிர் மதியம், சந்திரன் அவனது கோயில் நிலாக்கோட்டம். (சிலம்பு)

76. அனுத்திர பஞ்சம மந்தாளி பாடை
மனுப்புல முல்லை மருதம் — தனித்தனியே
நட்டார் புகழ்நளினி! நள்ளியோ டியாமைதனு
வெட்டாஞ்சா மத்திலே யெண். (மனுக்கொடி)

என்னுதலிற்றோவெனின்? எட்டாம் சாமத்திற்குரிய பண்களை உணர்த்திற்று.

க. அநுத்திரபஞ்சமம்
உ. அந்தாளிபாடை
ங. மனுக்கொடி (கொடி நாகராகம்)
ச. முல்லை (முல்லையாழ்) (படுமலைப்பாலை)
ரு. மருதம் (மருதயாழ்–கோடிப்பாலை)
சா. நள்ளி (சீராகம்)
எ. யாமை
அ. தனு (தனுக்காஞ்சி)

எனவிவை, எட்டாஞ்சாமத்துப்பண் ஆதலான் இட்ட தேவதையாகிய (வானமன் – வாறமன்) தேவதைகட்குப் பாடப்படுமென்பது உணர்த்திற்று. இவ்வாறு சொல்லப் பட்ட பண்கள் அறுபத்துநான்கும் அவ்வக்காலங்களிலே அந்தந்தத்தேவதைகள் மகிழ்வெய்த அவர்கள் படைத்த பண்களைப்பாடுதல் மரபென்றவாறு. ௰ச,

77. தன்னெளிசேர் தக்கேசி தன்ம முதலாகவே
யெண்ணில் வயிரவ மீருக — வண்ண
வரணுதலாய்! வல்லோர் வகுத்த பதினாறும்
மாணுறும் மங்கலமாம் பண்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தக்கேசி முதலாய் வயிரவம் ஈருக வல்லோர் வகுத்த மங்கலப் பண்கள் பதினாறும் உணர்த்திற்று. அவையாவையோவெனின்? ௰ரு.

78. தக்கேசி காந்தாரங் கௌசிகஞ் சாதாளி (சாதாரி)
திக்கார் புறநீர்மை செந்துருத்தி — தொக்கவியற்
செங்கயற்கட் பூங்கொடியே! சீகாமரஞ் சிகண்டி
மங்கலப் பண்ணுமென்னு மெட்டு. (மாறு)

என்னுதலிற்றோவெனின்? மங்கலப் பண்களின் முன்னெட்டுப் பண்களையுணர்த்திற்று.

அவை
க. தக்கேசி
உ. காந்தாரம் (தாரப்பண்டிறம்)
ங. கௌசிகம்
ச. சாதாளி அல்லது சாதாரி
ரு. புறநீர்மை
சு. செந்துருத்தி
எ. சீகாமரம்
அ. சிகண்டி

எனவிவை, முதலெட்டு மங்கலப் பண்கள் என்றவாறு, மசு.

79. அந்தாளி பாடை யராக மிரண்டெழுத்
தைந்தனுட் டங்கெவுடி பஞ்சமமு — மிந்து
வழிவந்த மாறு! வழுதியார் கோவே
மொழிவந்த மங்கலமா மெண். (மங்கலமாமுன்)
(வைரவமாமெண்) (வைரவமா முன்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? பின்னெட்டு மங்கலப் பண்களை உணர்த்திற்று.

அவை
க. அந்தாளிபாடை
உ. மேகராகம் } அராகமிரண்டு
ங. தக்கராகம் }
ச. அரும்பாலை (பாலைப்பண்)

---

68. மங்கலப் பண்ணுய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற எழுத்தைந்து. அரும்பாலை. பாலைப்பண். (சிலம்பு உரை)

௬. நாட்டம்

௭. கௌடி

௭. பஞ்சமம்

௮. வயிரவம்

எனவிவை பின்னெட்டு மங்கலப் பண்களாம். ஆகவிவை பதினாறும் மங்கலப்பண்ணுமென்றவாறு, ௰௭.

80. ***சீரார் திருமகளுஞ் செந்தா மரைமலரும்***
ஏரார் பரிதிமதி யிந்நான்கும் — கார்மேனிக்
கண்ணனை முன்வைத்துக் காப்புரைக்கக்
கற்றுணர்ந்தோர்
வண்ணம் புணர்க்கும் வகை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இவ்வாறன இசை வகைகள் (பாடலுடன்) புணர்க்குமிடத்து மொழிக்கு முதலாகிய மங்கலச் சொற்களை உணர்த்திற்று. அவை, யாவையோவெனின்?

௧. திருமகள்

௨. செந்தாமரைமலர்

௩. சந்திரன்

௪. சூரியன்

என இந்த நாலும் மொழிக்கு முதலாக, புணர்க்குக என்றவாறு. வண்ணம் புணர்க்குமிடத்துத் திருமாலைக் காப்பாக வைத்துச் செய்கவென்றவாறு. ௰௮.

---

69. காப்பு முதலிசைக்குங் கடவுள் தானே
பூக்கமழ் தண்டுழாய் புனைந்தவ னுமவன்
முன்னுற மொழிதற் குரிய னுமெனப்
பன்னி யுரைத்தனர் பாவலர் தாமே.

81. செப்புங் குறிலைந்துந் தேவர்க்காம் செப்பியபின்
அப்படியே யந்தணரோ டைவர்க்காம் ... ...
... ...
... ...

செப்புங்குறிலைந்தும் தேவர்க்காமென்றது, தேவர்களைத் தேவபாணி பாரித்துப் பாட்டுப் புணர்க்குமிடத்துக் குற்றெழுத்தைந்திலும் புணர்க்கப்படுமாமென்றவாறு.

செப்பியபின் அப்படியே அந்தணரோடைவர்க்காம் என்பது அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் ஒழிந்த சாதிகளென்னுமிவர்களுக்கு முன்சொன்ன குற்றெழுத்து ஐந்தினையும் நிரல் நிரையே பாக்களுக்கு முன்வைத்துப் புணர்க்கவென்றவாறு. ௰௬

82. பாலன் குமார னரசன் விருத்தனுடன்
கோலு மரணமெனக் கூறினர் — ஞாலத்தோர்
பேர்முதலா மூன்றெழுத்தும் பேணிக்கொள் பின்னிரண்டுஞ்
சீர்மையில யென்றும் சிதை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இசை புணர்க்குமிடத்து யாவனொருத்தன் பேர் முதலெழுத்துப் பாலன்.

இரண்டாமெழுத்துக் குமாரன்.
மூன்றாமெழுத்து அரசன்.
நாலாமெழுத்து விருத்தன்.
அஞ்சாமெழுத்து மரணம்.

இவனது பெயர் முதலெழுத்தறிந்து மொழிக்கு முதல் கொண்டு இசை புணர்க்கவென்றவாறு. உம:

---

70. தன்னெழுத்துப் பாலன் குமர னிரண்டாகு
மன்னவர்க்கு மூன்றும் வகுக்குங்கால் — றுன்னிய
நஞ்சார் விருத்தமா நான்கா கிலைந்தாகி
லெஞ்சா மரணத் தியல்பு.

83. குன்றுக் குழலன் மங்கதன் கவுண்டியனும்
நன்றாகப் பண்பாடும் பாணரைச் — சென்றே
யடிவணங்கிப் பொன்கொடுப்ப ரந்தணர் முன்னோர்
துடியே ரிடைமடவாய் சொல்.

என்னுதலிற்றோவேனின்? இசைக்குரியவர்களை உணர்த்திற்று

குன்று இசையுடைய குழலன், மதங்கன், கவுண்டியன் என்ற இவர்களில் நன்றாகப் பண் பாடுதற்குரிய பாணனை அடிவணங்கிப் பொன்கொடுப்பர் என்றவாறு.

பண்ணென்பது இசைக்குப் பெயர். இசைகளால் ஆயது பண். இசை பாணுக்கு உரித்தாதலான் (பண், பாண், பாட்டு) பாணனென்று பெயராயிற்று. பாணனாய இவனை அடிவணங்கிப் பொன்கொடுப்பர் என்றவாறு.

இம்மூன்று திறத்துப் பாணரிலும்
சுத்தத்திற்குரியவன் குழலன்
தமிழ்க்குரியவன் மதங்கன்
சாளவத்திற்குரியவன் கவுண்டியன்

இம்மூவரிடத்தும், முன்சொன்ன நான்கு வருணத்தாரும் ஏனையோரும் சென்று பொன்கொடுத்து, தம்மை பாடச் செய்தல் மரபென்றவாறு. உ௩.

84. சுத்த மறையோர்க்காஞ் சாளவஞ் சோர்வில்லா
மத்தக் களிற்றானை மன்னர்க்காம் — வித்தகனார்
செய்ய தமிழ்வணிகர் வேளாளர்க் கென்றுரைத்தார்
பொய்யிலுரை நாலோர் பொதிந்து. (சாளகம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? சுத்தம் சாளவம் தமிழெனும் சாதியோசை மூன்றினும் பரப்பிரம சாமவேதம் பாடும் இடத்துச் சுத்தம் மறையோர்க்குப் பாடுவர்.

---

71. சுத்தம், சாளகம், தமிழ் என்னும் சாதியோசைகள் மூன்று. (சிலம்பு உரை)

அரசர்க்குத் தாமமென்கிற நிறத்திற் சாளவம் பாடுவர், வணிகர்க்கும், வேளாளர்க்கும் தமிழ்நிறம் பாடப்படும் எனக்கொள்க.

தமிழோசை (பலவோசைத் தமிழ்)
சுத்தம் சாத்துவித வோசை
சாளவம் இராசத வோசை

85. *செப்பிய சிந்து திரிபாதஞ் சீர்ச்சவலை*
தப்பொன்று மில்லாச் சமபாத — மெய்ப்படியுஞ்
செந்துறை வெண்டுறையே தேவபாணி
வண்ணமெனப்
பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன ஓசைகளுடனும் இசைப்பாக்களுடனும் கிரியையுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் வருமாறு உணர்த்திற்று.

அவை,
க. சிந்து
உ. திரிபாதம் (திரிபதை)
ங. சவலை (*சீர்ச்சவலை*)
ச. சமபாதம்
ரு. செந்துறை
சூ. வெண்டுறை
எ. தேவபாணி (பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி)
அ. வண்ணம். சிறுவண்ணம், பெருவண்ணம்

எனப்பல. இப்பாக்களாம். என்றவாறு. இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு.

---

72. மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு. அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? "ஏனை யொன்றே, தேவர்ப்பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே". (தொல். செய் 138) என்றாராகலின். அது முத்தமிழ்க்கும் பொது.

(க) சிந்துக்குச் செய்யுள் வருமாறு :

“ மாணுருவா யன்று மண்ணே ழளந்தானை
பூணுருவந் திகழ்மார்ப னென்றியாங் – கோடுவாங்
கன்றால் விளவின் கனியுதிர்த்த கார்முகிலை
மன்றாடி யென்று மதி ”

“ பேயின் முலையுண்டு பின்னையாய் நின்றானை
ஆய னிவனென் றறிந்தா ரறிந்திலரே ”

இவை, இரண்டடியாய்த் தம்மிலொத்து வந்த சிந்து கண்டுகொள்க.

அஃது இயற்றமிழில் வருங்காற் கொச்சகவொரு போகாய் வரும்.
அஃது இயற்றமிழில் வருங்காற் கொச்சகவொரு போகாய் வரும். வரும்வழியும் பெருந்கேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இரு வகைத்தாய் வரும். என்னை ? “ கூறிய வுறுப்பிற் குறைபாடின்றித், தேறிய விரண்டு கேவ பாணியும் ” என்றாராகலின். அங்ஙனம் வரும் தரவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந் தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதியினிற்பனவற்றை முரி நிலையெனவும், பரவுதற் பொருண்மையாற் பெயர் கொடுத்தார். செய்யுளியலின் கண்ணும் எனக் கொள்க.

இனி, இசைத் தமிழில் வருங்கால், முகநிலைகொச்சம் முரி யென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசை யளவுபா வென்னும் இரு பகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பத்துவகைப்படும் : செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவ பாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, கானல்வரி, விரி முரண், தலைபோகுமண்டிலமென. என்னை? “ செந்துறை வேண்டுறை தேவபா ணியிரண்டும், வந்தன முத்தகமே வண்ணமே – கந்தருவத், தாற்றுவரி கானல் விரி முரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டு ” என்றார் இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றினுடனும் கிரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பது வகையென்ப; அவை : சிந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாத விருத்தம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி,

(உ) திரிபாதத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு :
(திரிபாதம், மூவடிச்செய்யுள்)

"பாம்பு கயிறுய்க் கடல் கலடந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ"

"கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாயவ
னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ"

"கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லைநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ"

என மூன்றடியாய்த் தம்மிலொத்து வந்த திரிபாதம் கண்டுகொள்க.

(ஊ) சவலைக்குச் செய்யுள் வருமாறு :

"அலைகட லடைத்தனை யமரினை யுயர்த்தனை
சிலையினை யிறுத்தனை திருவமர் மார்பினை
மலையினை எடுத்தனை மாலே!
நிலையினை யறிபவ ரியாவரு மில்லை."

"திரிபுர மெரித்தனை செந்தழ லேந்தினை
கரியினை உரித்தனை காளம துண்டனை
பெருவரை வளைத்த பிஞ்ஞக!
வொருவகை யமரரு முணர்வது சின்னே"

என ஈற்றயலடி, யொரு சீர்குறைந்து வந்த சவலை எனக் கண்டுகொள்க.

சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிவை. என்னை? "செப்பரிய சிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சமபாதம் — மெய்ப்படியும், செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ண மென்ப, பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா" என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனா ரென்னுமாசிரியரென்க. (சிலம்பு உரை.)

ச. சமபாதத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு

"காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
றேரா ரல்குல் தேனார் தீஞ்சொல்
போரார் வேற்கட் பொன்னே யின்னே
வாரா ரல்லர் போனார் தாமே"

இக்கலி விருத்தம், நான்கடியினும் சீரொத்து முற்றக் குருவே வந்தமையான் சமபாதம் எனப் பெறுவது கண்டுகொள்க.

ரு. செந்துறைக்குச் செய்யுள் வருமாறு

"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை
யென்று மேத்தித் தொழுவோம் யாமே"

"நீரின் கடவுட் சேவடி யிணையைப்
பேரின் பஞ்சேர்ந் தெய்துத லிடமே"

"ஆதி பகவ னம்மலர்ச் சேவடி
நீதியா லேத்தி நினைவோம் யாமே"

என்பது செந்துறைச் செய்யுள் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

சா. வெண்டுறைச் செய்யுள் வருமாறு :

"தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னா
மென்னும்
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்த்து விடும்பிலிற் றியாங்கே"

---

73. கிரியைகள், தாளக்கிரியை எனவும் எடுத்தல் முதலாயினவும் எனக் கூறப்பெறுதும். வண்ணம் ஒரு வகையான் மூன்று வகைப்படும் பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பு வண்ணமென அவற்றுள் பெருவண்ணம் ஆறாய்வரும் இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும் வனப்புவண்ணம் நாற்பத்தொன்றாய் (நாற்பத்தொன்பதாய்) வரும்.

(சிலம்பு உரை)

"பாலா ரரவணையிற் பண்டொருநாட் டுயின்றானைப்
பாரீர் பாரீர்

கோல வரிவில் லிருந்தானைக் குலமறைகள்
மாயவனே யென்று வாழ்த்துமா லாங்கே"
(மாலவனே) (வழுத்து மாலாங்கே)

இவை மூன்றடியாய் வந்த வெண்டுறை எனக் கண்டு கொள்க.

எ. தேவபாணிக்குச் செய்யுள் வருமாறு :

* "மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினில் வைத்தனை
மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தனை
இலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தனை
இனநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தனை
முலையுணத் தருமவள் நலத்தினை முடித்தனை
முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தனை
உலகினைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினை
ஒளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே"

இது எண் சீரான்வந்த ஆசிரிய விருத்தப் பெருந்தேவபாணி கண்டுகொள்க. பண், கவுசிகம், தாளம்—இரண்டு ஒத்துடைத் தடாரம்.

---

74. *மாயோன்பாணி இஃது எண் சீரான் வந்த கொச்சக ஒரு போகு. இனம் பட்டு வருதலிற் சிறு தேவபாணி கூறல் வேண்டுவதாயிற்று. இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியது என்னையோவெனின்? மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை அருத்தலானென்க.
(சிலம்பு உரை)

பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி என்பவையாவும் பாவினங்களேயன்றி, பெரியதேவர், சிறியதேவர் என்பதன்று சிறுதெய்வத்திற்குப் பெருந்தேவபாணிப் பாடலும், பெருந் தெய்வத்திற்குச் சிறுதேவபாணிப் பாடலும் பாடப்பெறும்.

சிறுதேவபாணிக்குச் செய்யுள் வருமாறு :

"வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேள் மிகவெய்யக்
கண்ணளவோர் புலனுகக் கனல்விழியா
லெரித்தனையால் (விழித்தனையால்)
எண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட
ஒண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே
யிருந்தனையே"

இது நாற்சீரடியாய் வந்த கலி விருத்தச் சிறுதேவபாணி கண்டுகொள்க. இதற்குப் பண்–அத்தராட்டம். (திராடம்)

இனிப் பிள்ளையார் பாணிக்குச் செய்யுள் வருமாறு கண்டுகொள்க.

"படைக்கும் புவிப்பந்த மலற்கும் புலத்துங்க
னுடைச்சங், கைவிட்டின்பத் தொழுக்கம்
பெருத்தொன்றுங்
கடத்தின் கடக்கம்ப மதத்திற்செம் புதற்கொம்பும்
பட்டற்கு மனுக்கன்புற் றிருக்குங் கருத்துண்டே"

இதற்குப்பண் வியாழக்குறிஞ்சி.

---

75. * இப்பாடலடிகள் பதிற்றுப்பத்தின் முதற்பத்தில் உள்ளன போலும்

"குறைகடன் மதிக்கு மதலையை
குறுமுய லொளிக்கு மரணினை
இரவிரு ளகற்று நிலவினை
இறையவன் முடித்த வணியினை
கரியவன் மனத்தி னுதிதனை
கயிரவ மலர்த்து மவுணனை
பரவுவர் தமக்கு நினதிரு
பதமலர் தபுக்க வினையையே.
இது சந்திரனைப் பாடும் தேவபாணி. (சிலம்பு உரை)

வண்ணத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

" செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறுமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைத்தீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போன்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே "

இது நாற்சீரான்வந்த கொச்சகக் கலிப்பா சிறுவண்ணம் கண்டுகொள்க.

பெருவண்ணத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு :

* " எஃகுமே விலங்கு கொய்சுவற் புரவி ... ...
... ... னின்குடனுற்றே.

எனப் பதிற்றுப்பத்தினுள் பத்துச் சொற்களை சான்றோர் பாடின வண்ணங்கள் நூறுங் கண்டுகொள்க.

இனிப் பாணர் புணர்த்த வண்ணம் வருமாறு :

" தாரபட்டங் கட்டியமன் மதனைத்தண் குடைநிழற்கீழ்
ஈரபட்டங் கட்டினன்கா ணிராச ராசன்
வீரபட்டங் கட்டிவிட்ட னன்மெய்யடி யாரையன்று
சேரபட்டங் கட்டினன் கெட்டனன் சேனையோடே "

இதற்குப்பண் வியாழக்குறிஞ்சி, தாளமேகம். (ஏகதாளம்)

இனிப் பாணர் புணர்த்த தேவபாணி வருமாறு :

* " கரியா மிடற்கரி கால காலா
கிரியத ரியினுரி யாவரி கொன்சிலையா
கிரியத ரியினுரி யாவரி கொன்சிலையா
வரியா வா வரிகொள் புலியா ஏதளா "

---

76. * இப்பாடல்களின் தூய உருவம் புலப்படவில்லை. முகநிலை, கொச்சகம், முரி, இசைப்பா, இசையளவுபா என்பன அவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் இருத்தல் கூடும்.

"நீறு புனைந்தா ரெரிகொள் சடைமுடியர்
எரியி னுருவா ரரியம்பிகை
கரிவரி யவடிகள் ளலான வாயினவே"

இதற்குப் பண் தக்கேசி, தாளம் தூசிமட்டம்

எனவிப்பாக்களாலே, செய்திசை புணர்க்குமிடத்துக் கொள்க. உ௩.

86. சான்றோர் சதுராட்டி சரவட் டணைமுகண்டி
ஏன்ற பிரவந்தந் தலைக்கண்டி — தோன்றலே
உக்கிர சந்துருவை யாபோக மாந்திரியின்
தொக்கவியல் சூழ்சுத்தப் பா. (மாந்திரியம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? சுத்தப்பாக்களையுணர்த்திற்று

க. சதுராட்டி
உ. சாவட்டணை
௩. முகண்டி
௪. பிரவந்தம்
௫. தலைக்கண்டி

எனவிவை ஐந்தும் ஆரிய வடசொல்லாற் புணர்ப்பது.

அவற்றுள் சதுராட்டியாவது,

க. உக்கிரகம் (உக்கிரசம்)
உ. துருவை
௩. யாபோகம்

என்னும் மூன்றடியானும் புணர்ப்பதெனக் கொள்க.

---

77. "செந்துறை வெண்டுறை தேவபா ணியிரண்டும்
வந்தன முத்தகமே வண்ணமே — கந்தருவத்
தாற்றுவரி கானல்வரி முரண் மண்டிலமாத்
தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டு" (இசை நுணுக்கம்)

சாவட்டணையாவது ... ...

முகண்டி (முதலடி) யாவது,

மூன்றடியாய் அடி முகங்கடோறும் கண்டத்தைக் கம்பித்துப் பாடிப் புணர்ப்பது.

பிரவந்தமாவது,

அடிவரையிலே பொருள்வர ஒருதாளத்திற் புணர்ப்பதன்றிப் பலதாளத்தாலும் புணர்ப்பது.

தலைக்கண்டியென்பது,

முதலடி தொடங்கி ஈற்றடியளவுமாய்த் தூணியாக்கிப் புணர்ப்பது.

க. உக்கிரசம் என்பது முதலடி (உக்கிரம்)

உ. துருவை என்பது இரண்டாமடி

ந. ஆபோகம் என்பது மூன்றாமடி

ச. ஆந்திரியமென்பது நாலாமடி. இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

இவை புணர்க்குமிடத்து ஏழு கீதமும் ஏழு தாளத்துடனே புணர்ப்பது. கீதங்கள் தாளப்பெயரானும் வழங்கப்படும். உச.

---

78. உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலை என்பன ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாதபடி உருவென வேண்டியது, மூன்றுறுப்பாகவே வருவனவுமுளது ஆதலின் அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப்பாடி முடிவன. அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தா எனக் கொள்க. (சிலம்பு உரை)

(துருவை, துருமை) (ஆலோகம் - ஆயோகம்) (வேறுபாடு)

87. தோன்று துவைந்தி சந்தி சதுராங்கி
ஏன்ற பெருஞ்சுரத்தோ டின்நான்கும் — தோன்ற
உகமதிநி தேசாய முயர்சந் தியென்று
தகவைத்த சாளவத்தின் பா.

என்னுதலிற்றேவெனின்? தேசாளப்பாக்கள் வருமாறு உணர்த்திற்று.

க. துவைந்தி (துவையந்தி)

உ. சந்தி

ங. சதுராங்கி

ச. பெருஞ்சுரம்

எனத் தேசாளப்பா, நான்கும் கண்டுகொள்க.

க. துவைந்தியாவது,

வடசொல்லாலே ஓரடி எண் சீராக இரண்டு அடியாலே புணர்ப்பது.

உ. சந்தியாவது,

நாற்சீரோரடி மூன்றடியாகப் புணர்ப்பது.

ங. சதுராங்கியாவது,

ஓரடி எண் சீரால் நாலடியாற் புணர்ப்பது.

ச. பெருஞ்சுரமென்பது,

அடிவரையறையின்றிப் புணர்ப்போன் பெரு அளவாக, பல தாளத்தாலும் புணர்ப்பதெனக் கொள்க.

உகமதிநி தேசாயமுயர்சந்தியென்று தகவைத்த சாளவத்தின்பா என்பது அடிநான்கின் பெயர்.

இவற்றை நிரை நிரையாக்க,

உகமென்பது முதலடி (மதி)
நிதேயென்பது இரண்டாமடி
சாயமென்பது மூன்ருமடி
சந்தியென்பது நாலாமடி

தேசாள கீதங்கள் புணர்க்குமிடத்து சக்கு, சூழாதியாகப் புணர்க்குமாம்.

தேசாள நிறம் தமிழ்ப்பாவினுக்கும் பொருந்தும் ஆதலின் சூழாவது, தேசி வடுகு சிங்களம் என்னும் மூன்று வகைக் கூத்துமாடி முற்றுப்பெறுதல் என்னை ?

"மூவகை யாடலு முற்றிய வதன்பெயர்
சூழென மொழிப துணிந்திசி னோரே"

என்ருராகலின்.

தேசாள கீதங்களுந் தாளப்பெயரால் வழங்குமெனக் கொள்க. உரு.

88. இருதலையராய் நான்கா யெழுவா யடியின்
வருதலையை யொருவிகற்பான் மாறிப்-பொருதலைகள்
பிற்கூறிப் பாப்பின் னிருவிகற்பம் பேசில்
உற்ற தமிழ்விகற்ப மாம்.

(பொருவிகற்பான் — முகமறப்பான்)
(னிருவிகற்பம் — இரண்டும்) (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்ருேவெனின் ? தமிழ்ப்பா விகற்பநடை உணர்த்திற்று.

---

79. பிரவர்த்தமாவது, அடிவரையறையின்றிப் பல தாளத்தால் புணர்ப்பது. (சிலம்பு உரை)

விகற்ப நடையாவது,

நாலடியாய் இரண்டு தளையாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பிரிவிலவாகி வருவனவும் அடிவிகற்பமாகி வருவனவும் என்றவாறு.

இவற்றுக்குச் செய்யுள் வருமாறு,

"பஞ்சவர்க்குத் தூதாகிப் பாரதப்போர் வென்றானைக்
கஞ்சனுக்கு மாமருக னென்றியாங் கருதுவதோ சான்றோர்
விண்ணவர்க்கு மேலாகி மெய்ப்பொருளா முட்பொருளை
மண்ணவர்க்கு மாசறுக்கு மறையன்ன பொருளினையே"

என இரண்டடி விகற்பம் கண்டுகொள்க.

எழுத்தாலசையினாற் (இசையினாற்) சீராகவென்றவாறு
உசு.

89. காலை ... ... யாழெழுத்திற் பாவாற் புணர்க்க
... ...
பண்ணுமி யாழ்வண்ணம் பாடிடச் சிந்தென்றூர்
எண்ணத்தான் மிக்காய்ந்தோ ரெண்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இசைப்பாக்களில் வருமாறு தாளத்துடனே பொருந்தும் பாக்கள் உணர்த்திற்று,

எழுத்து அசை சீர் தளை என இந்நான்குவகையானும் இசை புணர்க்குமிடத்து யாழெழுத்தாற் புணர்க்கப்படும்.

க. வண்ணம்

உ. தேவபாணி

ங. உருத்தளி

இவை அசையிற் புணர்க்கப்படும்.

மூர்த்திகளைப் பார்த்தருளிச் செய்த நாடகப்பாக்கள்,

சிந்துகள்
திருப்பாட்டு
நிறம்

எனவிவை, தனியினாலும் புணர்க்கப்படும். இவ்வாறிசை புணர்ப்பது கண்டுகொள்க. உஎ.

௪0. பத்தியமுஞ் சித்திரமு மாம்பலும் பாத்திபமு
மொத்த குவளையோ டிவ்வைந்துஞ் — சுத்தமாம்
வெற்றித்த வண்ணம் புணர்க்கவென் றோதினார்
முற்றுணர்ந்த மெய்த்தமிழோர் முன்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வண்ண வகைப்பாடு உணர்த்திற்று.

க. பத்திய வண்ணம்
உ. சித்திர வண்ணம்
ங. ஆம்பல் வண்ணம்
ச. பாத்திப வண்ணம்
ரு. குவளை வண்ணம் என ஐந்து

வகைப்பாட்டும் உணர்த்திற்று. (வகைப்பாடு) அவற்றுள்,

க. பத்திய வண்ணமாவது,

தலைப்பாவே இரண்டடியாலும் நாலடியாலும் முதன்மொழி கடைமொழியுடன் மண்டிலம் கொண்டு வரப்பாடுவது.

உ. சித்திர வண்ணமாவது,

ஐந்தாய் அந்தாதி எழுவாயடியும் ஈற்றடியும் மூண்டிலங்கொள்ளப் பாடிப் புணர்ப்பது.

௩. ஆம்பல் வண்ணமாவது,

எழுவாய் வடித்த முட்டொடர்பு பட்டு முதலடி மண்டிலங்கொண்டு வரப்புணர்ப்பது. பிறவுமன்ன.

௪. பாத்திப வண்ணம் ... ...

௫. குவளை வண்ணம் ... ...

இவ்வாறல்லது வேறு வண்ணம் புணர்க்க விரகில்லையென்று மறுக்கப்பட்டது. (விரகு - சூழ்ச்சி, உ அ. வகை)

91. எடுத்த வரையாலே யெவ்வரவும் போக்கி
யடுத்த கிரியை வரினு — முடிப்பித்து
முன்செய்த மரத்திரையான் முற்றுவித்து மூளுவிக்கை
தன்செய்கை யாகத் தகும்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? யாதானுமொரு கட்டளையினாலே தன்றற்பெருக்கலாமளவும் கிரியைகளைச் சேர்த்திக்கிரியைகளை முடிப்பித்து முன்பு எடுத்த கட்டளைகளிலே முடிக்கை கடனென்றவாறு. உ௯,

92. பன்னிய பாத்தாளம் புணர்ப்புப் பொருணிறங்கள்
மன்னிய பண்ணே டிராகங்கள் — நன்னுதலாய்
சொல்லிய கால முறைப்போ ரிடமறிதல்
நல்லிசையோர் கண்ட நெறி.

என்னுதலிற்றோவெனின்? யாதானுமொருவன் இசை புணர்க்கும் இடத்து இவ்வகையாற் புணர்க்கப்படும் என்றவாறு என உணர்த்திற்று.

அவையாவன,

க. பாவறிதல்

உ. தாளமறிதல்

௩. புணர்ப்பறிதல்

௪. பொருளறிதல்

௫. நிறமறிதல்

௬. பண்ணறிதல்

௭. இராகமறிதல்

௮. காலமறிதல்

௯. உரைப்போரையறிதல்

௰. தானமறிதல்

எனவிவ்வாறும் கண்டுகொள்க. ௯௰

93. இசையன்றி முற்றேன்று தவ்வி சையினுள்ளே
யசைவறு கொட்டுப் பிறக்கும் — வசையற்ற
கொட்டதனுள் ளேமுற்றக் கூத்தாகுங் கூத்தினுள்
மட்டுற்ற தாளம் வரும்.

என்னுதலிற்றேவெனின்? தாள முதலாயினும் கொட்டும் கூத்தும் இசையும் முழவும் தாளமுமெனவரும் என்பது உணர்த்திற்று. ௯௧.

94. தோன்றிய தாளமுத லோசையா மோசை
யான்ற தொழிற்கண் முழவமா — மேன்று
நடத்தை நிருத்தமாய் நாட்டினர் நூலின்
மடக்கொடியா யிந்த மரபு.

என்னுதலிற்றேவெனின்? தாளம், முதல் தோன்றியது எனக்கொள்க என்றவாறு. அதற்கேற்ப தோற் கருவிகளும் முற்றேன்றியதென்றவாறு என உணர்த்திற்று. ௯௨.

வகையொழிபு.

வகையொழிபு மரபு முற்றும்.

குரு வாழ்க.

சிவாசலபதி சகாயம்.

இசை மரபு முற்றும்.

வாச்சியமரபு

(உட்பிரிவு) முழவு மரபு — க.

தோற்கருவி

95. ஓதிய கீத நிருத்த வழியிசையாய்ச்
சோதியாய் நின்றியங்கு மம்முழவை — நீதியாய்ப்
பேரும் முறையும் பிண்டமும் பேரெழுத்தும்
பாரு ளறிவிப்பேன் பார்த்து.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தோற்கருவி இலக்கணம் உணர்த்திற்று. முன்சொன்ன கீதங்களுடனும் நிருத்தங்களுடனும், இசைகளுடனும், பொருந்தி இயைபு பட்டு ஆதியாய் நின்று தொழிற்படுகின்ற முழவை முறையானே பெயரும் முறைமையும் பிண்டமும் பேரெழுத்தும் பாருள்ளார்க்கு வெளிப்பட அறிவிப்பேன் என்றவாறு.

க. பெயராவது,

தோற்கருவிகளாற் செய்யப்பட்ட முழவினை வரையறுக்குமது.

உ. முறைமையாவது,

க. வன்மை
உ. மென்மை
ங. சமம்

௪. முதல்

௫. இடை

௬. கடை

௭. உத்தமம்

௮. மத்திமம்

௯. அதமம்

௰. நாள்

௰௧. காலம்

௰௨. வீரம்

௰௩. அகம்

௰௪. அகப்புறம்

௰௫. புறம்

௰௬. புறப்புறம்

௧௭. பன்மை, என்கிற

முறைமைகளும் இவற்றது அதிதேவதைகளையும் அறிவிக்குமது.

௩. பிண்டமாவது,

முழவுகளுடைய அளவும், நீளமும், உறுப்பும் இவற்றைச் சொல்லுவது

---

80. வாச்சிய மரபு. வாச்சியம் – வாத்தியம். கொட்டு எனப் பெயர் பெறும். கொட்டுமென்றது கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக் கூறுகளுமென்றவாறு, அவை கீதாங்கம் நிருத்தாங்கம் உபயாங்க மென்ப. கீதாங்கம் – கீதத்துக்கு வாசிப்பது. நிருத்தாங்கம் – நிருத்தத்துக்கு வாசிப்பது. உபயாங்கம் – இரண்டிற்கும் வாசிப்பது. சிலம்பு – அரங். அடியார்க்கு நல்லாருரை.

முழவு என்னும் தோற்கருவியின் பெயர் உபலக்கணத்தால் ஏனைய தோற்கருவிகளையும் தழுவிற்று.

தோற்கருவியின் இலக்கணம் நால்வகையாய்க் கூறப்படும்,

ச. பேரெழுத்தாவது,

முழவுகளின் பெயர் வகைகளேயும் முழவுகளின் முறைகளேயும் ஓசையூட்டாநின்ற பாடலெழுத்துக்களேயும் சோடணேகளேயும் மற்றும் வழங்குவன சொல்வது என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள் முழவுகளுடைய பெயர்கள் வருமாறு.

"பேரிகை படகம் இடக்கை யுடுக்கை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை
திமிலே குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவில் தடாரி
யந்தரி முழவொடு சந்திர வளையம்
மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்கம்
ஆசில் தகுணிச்சம் விரலேறு பாகம்
தொக்க வுபாங்கி துடிபெரும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே."

என்ருராகலின், முழவுகளுடைய பெயர்களேயுணர்த்திற்று.

க. பேரிகை
உ. படகம்
ங. இடக்கை
ச. உடுக்கை
ரு. மத்தளம்
சு. சல்லிகை
எ. கரடிகை
அ. திமிலே
கூ. குடமுழா
ய. தக்கை

அவை— "பேரொடு முறையே பிண்ட மெழுத்தே
வாரணி முலேயாய் தோலின் வகையே"
அரன் அரங்கத்தொகை

௰௧. கணப்பறை

௰௨. தமருகம்

௰௩. தண்ணுமை

௰௪. தாவில் தடாரி (தவில்)

௰௫. அந்தரி

௰௬. முழவு

௰௭. சந்திரவளையம்

௰௮ மொந்தை

௰௯. முரசே (முரசு)

௨௰. கண்விடு தூம்பு

௨௧. நிசாளம்

௨௨. துடுமை

௨௩. சிறுபறை

௨௪. அடக்கம் (அடக்கப்பறை)

௨௫. (மாசில்) தகுணிச்சம்

௨௬. விரலேறு

௨௭. பாகம்

௨௮. தொக்கு உபாங்கி (தொக்கவுபாங்கம்)

௨௯. துடி

௩௰. பெரும்பறை எனக் கண்டுகொள்க.

இவையெனத் தோலாற் செய்யப்பட்ட கருவிகள் முப்பதும் கண்டு கொள்க.

அவையாதிக் கருவியெனக் கொள்க. மற்றும் வழங்குவனவுமுள. அவை தோற்கருவியெனக் கூடச் சொல்லாதது. என்னையோவெனின்? அகத்தியன் கருக்கள் எனக் கொள்க.

---

81. இவை அகமுழவு, அகப்புறமுழவு, புறமுழவு, புறப்புற முழவு, பண்ணமைமுழவு, நாண்முழவு, காலை முழவென ஏழு வகைப்படும். (சிலம்பு உரை)

அவை,

இனி, க. வன்மை
உ. மென்மை
ந. சமம்
ச. தலை
ரு. இடை
சு. கடை
எ. வீரம் என ஏழு வகைப்படும்.

க, அவற்றுள் வன்மைக் கருவி வருமாறு,

"நிசாளந் துடுமை முரசே பேரிகை
பறையே யடக்கம் சிறுபறை மொந்தை
முறைியே பெரும்பறை நாழிகைப் பறையொடு
துடியென வைத்துத் தொகுத்தனர் புலவர்"
வன்மைக் கருவியாக வைத்தே.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வன்மைக் கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

க. நிசாளம்
உ. துடுமை
ந. முரசு
சு. பேரிகை
ரு. தேசி
சு. திமிலை
எ. குடமுழா
அ. பாகம் (தப்பு)

---

82. கூத்தநூலார். முழவை, அகம், புறம், அகப்புறம், புறப்புறம், பன்மை, நாள், என ஆறாக வகுத்துக் கூறுவர்.

"அகமே புறமே யகப்புறம் புறப்புறம்
பன்மை நாளெனப் படுமறு வகையே"

கூ. கணப்பறை
ம. அடக்கப்பறை
மக. சிறுபறை
மஉ. மொந்தை
மங. பெரும்பறை
மச. நரழிகைப்பறை
மரு. துடி எனவிவை

பதினைந்தும் வன்மைக் கருவியெனக் கொள்க.

உ. மென்மைக் கருவி வருமாறு.

"தக்கை குடுக்கை தகுணிச்சந் தண்ணுமை
மிக்க உடுக்கை விரலேறு பாங்கி
அந்தரி முழவொடு சந்திர வளையம்
மொந்தை மொழிந்த பைந்தொழிற் றடாரி
கண்விடு தும்பே தமருக மென்றிவை
மண்மிசை மென்மைக் கருவியாய் வைத்தே."

என்னுதலிற்றோவெனின்? மென்மைக் கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

---

83. பேரிகை முதல் பெரும்பறை இறுதியான தோற்கருவிளின் இயல்புரைத்தவனும், அவற்றைச் செய்தவனும் நந்தி என்பது கூத்தநூல்.

"நந்தியே முழவினய முரைத்தானே
இவையெலா நந்தி யியற்றின னென்ப."

முழவம் ஒருமுக முதல் ஒன்பது முக ஈருக ஒன்பது வகைப் பட்டிருக்கும் என்பர்.

ஒருமுக மிருமுக மும்முக நான்முகம்
ஐம்முக மறுமுக மெழுமுக மெண்முகம்
ஒன்பான் முகமென் றொன்பான் முழவே. கூத்தநூல்

க. தக்கை
உ. குடுக்கை
ந. தகுணிச்சம்
ச. தண்ணுமை
ரு. உடுக்கை
சா. பாங்கி (விரலேறு பாங்கி)
எ. முழவு (அந்தரி முழவு)
அ. சந்திரவளையம்
க. மொந்தை
ய. தடாரி (பைந்தொழிற்றடாரி)
யக. தூம்பு (கண்விடுதூம்பு)
யஉ. தமருகம்

இவை பன்னிரண்டும் மென்மைக் கருவியெனக் கொள்க.

ந. சமக்கருவி வருமாறு.

"மத்தளஞ் சல்லி படகங் கரடி
இத்திற நான்குஞ் சமமென மொழிப"

என்னுதலிற்றோவெனின்? சமக்கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

க. மத்தளம்
உ. சல்லி
ந. படகம்
ச. கரடி

இவை நான்கும் சமக்கருவியெனக் கொள்க.

84. மத்தளம்-மத்துஓசைப் பெயர். இசையிடனுகிய கருவிகட்கு எல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று. இக்கருவி பல கூத்துக்களுக்குரித்தாகலானும் பாடலெழுத்தான் உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை நான்முகனென்பர். (சிலம்பு-உரை)

௬. தலைக்கருவி வருமாறு, ௯.

96. மன்னியசீர் மத்தளஞ் சல்லி யிடக்கையுடன்
பின்னுங் கரடிகைநற் பேரிகையுஞ் — சொன்ன
படகங் குடமுழவம் பாங்காயிவ் வேழும்
அடைவே முதற்கருவி யாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? தலைக்கருவியாய், முதற் கருவியாமாறு உணர்த்திற்று. (உத்தமக் கருவிகள்)

௧. மத்தளம்
௨. சல்லி
௩. இடக்கை
௪. கரடிகை
௫. பேரிகை
௬. படகம்
௭. குடமுழவம்.

இவையேழும் உத்தமமான கருவிகள் என்றவாறு. தலைக்கருவியெனக் கொள்க. ௨.

சல்லிகை என்பது சல்லென்ற ஓசையை உடைத்தாதலாற் பெற்ற பெயர். கரடி கத்தினாற்போலும் ஓசையை உடைத்தாதலாற் கரடிகை என்று பெயராயிற்று, பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்து உணர்ந்து கொள்க. (சிலம்பு உரை)

85. "தரித்த மதங்கமொடு மத்தளஞ் சல்லி
பெருத்த கரடிகையே பேரி — உரத்த
படகங் குடமுழவம் பாங்காய வேழும்
அடைவே முதற்கருவி யாம்"

அகமுழவாவன, முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தளம் சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம் குடமுழாவென இவை. (சிலப்பு உரை)

௫. இடைக்கருவி வருமாறு.

97. தண்ணுமை தக்கை யுடுக்கை தகுணிச்சம்
கண்விடு தூம்பு விரலேறு — வண்ணத்
தமருகந் தடாரி சார்துடியு பாங்கி
அமுதகுண் டலியந் தரி.

(அமுதகுண்டி யந்தரி யென்) (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்றோவெனின்? இடைக்கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

க. தண்ணுமை
உ. தக்கை
௩. உடுக்கை
௪. தகுணிச்சம்
௫. கண்விடுதூம்பு
௬. விரலேறு
௭. தமருகம்
௮. தடாரி
௯. துடி
௰. உபாங்கி
௰க. அமுதகுண்டலி
௰உ. அந்தரிமுழவு

எனப் பன்னிரண்டும் மத்திமமான கருவிகளென்றவாறு. இவை இடைக்கருவியெனக் கொள்க.

௬. கடைக்கருவி வருமாறு.

"பறையே பாகஞ் சிறுபறை யடக்கம்
கறைவேற் கண்ணாய் கடையாங் கருவி"

என்னுதலிற்றோவெனின்? அதமமான கடைக் கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

க. பறை
உ. பாகம்
ங. சிறுபறை
ச. அடக்கம்

இவை நான்கும் அதமமான கடைக்கருவியென்றவாறு.

இவற்றில் பறையென்பது கணப்பறை
பாகமென்பது தப்பு
சிறுபறையென்பது நெடுகுபறை
அடக்கமென்பது ஆனைப்பறை

இவை கடைக்கருவியெனக் கொள்க.

எ. வீரக்கருவி வருமாறு.

"முரசே நிசாளந் திமிலை துடுமை
யரசர்க் கெய்தும் பிறக்கல வென்ப"

என்னுதலிற்றோவெனின்? வீரக்கருவியாமாறு உணர்த்திற்று.

க. முரசு
உ. நிசாளம்
ங. திமிலை
ச. துடுமை

இவை நான்கும் வீரமுழவென்றவாறு. இவை வீரக் கருவியெனக் கொள்க. (பண்ணமை முழவு)

---

86. அகப்புறமுழவாவன முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை, தக்கை தகுணிச்சம் முதலாயின.

புறமுழவாவன, முன்சொன்ன அதமக்கருவியான கணப்பறை முதலாயின.

இடைக்கருவி சல்லி, கடைக்கருவி உடுக்கை. (சிலம்பு உரை).

" அகமே புறமே புறப்புறம் பன்மை
நாளே காலமென் றாறும் வகுத்து
வாள்போல் விழியாய் வைத்தனர் முன்னோர் "

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன வேற்றுமைப் பகுதியாமாறுணர்த்திற்று.

அவை, க. அக முழவு
உ. புற முழவு
ங. புறப்புற முழவு
ச. பன்மை முழவு
ரு. நாள் முழவு
சா. காலை முழவு

என அறுவகைப்படும்.

அவற்றுள், அகமுழவாவன,

முன்சொன்ன உத்தமமான கருவிகள்

அவை, க. மத்தளம்
உ. சல்லி
ங. இடக்கை
ச. கரடிகை
ரு. பேரிகை
சா. படகம்
எ. குடமுழவம்.

இவையேழுமெனக் கொள்க

---

87. பண்ணமை முழவாவன, முன்சொன்ன வீரமுழவு நான்கும். அவையாவன முரசு, நிசாளம், துடுமை, திமிலை எனவிவை. புறப்புற முழவாவன முற்கூறப்படாத நெய்தற்பறை முதலாயின. (சிலம்பு உரை)

புறமுழவாவன, மத்திமமான தண்ணுமை முதலான பன்னிரண்டுமெனக் கொள்க.

அவை க. தண்ணுமை
உ. தக்கை
ங. உடுக்கை
ச. தகுணிச்சம்
ரு. கண்விடுதூம்பு
சு. வீரலேறு
எ. தமருகம்
அ. தடாரி
கூ. துடி
ய. உபாங்கி
யக. அமுதகுண்டலீ
யஉ. அந்தரிமுழவு

புறப்புறமுழவாவன,

அதமமான பறை முதலிய நான்குமெனக் கொள்க.

அவை க. பறை
உ. பாகம்
ங. சிறுபறை
ச. அடக்கம்

பன்மை முழவாவன (பண்ணமை முழவு)

அவை க. முரசு
உ. நிசாளம்
ங. துடுமையெனக் கொள்க (துடுமை)

நாள்முழவாவது, நாழிகைப்பறை (ஆவதுநாட்பறை)

காலைமுழவாவது, துடியென்றவாறு.

இவ்வாறு அறுவகையுங் கண்டுகொள்க. ங.

98. நான்முகனுர் மத்தளஞ் சல்லி திருமாலாம்
ஆன்விடை யேறூர்தி யாவஞ்சி — மானக்
கறைவெழுவேற் கண்மடவாய் காதலுடன் மூன்றின்
முறைமையி தென்று மொழி.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முதன் முழவு மூன்றிற்கும் அதிதேவதைகளை உணர்த்திற்று.

மத்தளத்திற்கு நான்முகன் தெய்வம் (அதிதேவதை.)

இதற்கு, மெல்லன்பது, ஓசை ஆதலால் மத்தளம் என்று பெயராயிற்று. இக்கருவி, பல கூத்துக்கும் உரித்தாதலானும் பாடலெழுத்துக்கள் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகள் எல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இது நான்முகன் என்று பெயராயிற்று.

சல்லி யென்ற முழவுக்கு நாராயணன் தெய்வம்.

இது சல்லென்கிற ஓசையை உடைத்து ஆதலான் சல்லி என்று பெயராயிற்று. இது வன்மையை உடைத்தாதலால் நாராயணனென்று பெயராயிற்று.

(சல்லி - சல்லிகை)

ஆவஞ்சி, இதற்குத் தெய்வம் உருத்திரன். ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சி என்றும் பெயராயிற்று.

குடுக்கை, குடுப்பைக்கையாக உடைத்தாதலால் குடுக்கையென்று பெயராயிற்று.

---

88. ஆவஞ்சி எனினும் குடுக்கை எனினும் இடக்கை எனினும் ஒக்கும் அதற்கு ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சி என்று பெயராயிற்று. குடுக்கையாக அடைத்தலால் குடுக்கை என்று பெயராயிற்று. வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற் செய்தலின் இடக்கை என்று பெயராயிற்று.

(சிலம்பு உரை)

இடக்கை, இவ்வினைக்கிரியை இடக்கையினாலே செய்தலால் இடக்கையென்று பெயராயிற்று என்பது இவற்றின் முறைமை இவ்வாறு கண்டுகொள்க என்றவாறு. ௬.

99. முதலு மிடையுங் கடையுமெனச் சொன்னார்
உதய மதிய முபயம் — பதமுகத்தாற்
பாங்காய கீத நிறுத்த வழக்கிசைய
நீங்காம லாடப் படும்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன முழவுகள் மூன்று பெயர் பெற்றனவென உணர்த்திற்று.

அவை ௧. முதல்
௨. இடை (இடைக்கோள்)
௩. கடை என்பன.

முதற்கருவியாவது,

மத்தளமானது, முதற்றாளம் கொள்ளுமிடத்துத் தகாரங் கொள்ளுதலால் இதற்கு முதற்கருவியென்று பெயராயிற்று.

இடைக்கோளாவது, (இடைக்கருவியாவது) சமக்கருவி சல்லியாதலால் இடைக்கருவியென்று பெயராயிற்று. குடுக்கை கடைக்கருவிக்குரித்தாதலால் இதனைக் கடைக் கருவியென்றும் வழங்கப்படும் எனக் கொள்க. இவ்வாறு முன்சொன்ன முழவுகள் மூன்று பெயர் பெற்றனவெனக் கொள்க.

உதயம் மதியம் உபய மென்பவற்றுள்,

உதயமென்பது சூரியன்
மதியமென்பது சந்திரன்

முன்சொன்ன மூன்று முழவினையும்,

சூரியாங்கமென்றும்
சந்திராங்கமென்றும்
உபயாங்கமென்றும்

சொல்லவுமமையும். (உபயாங்கமென்பது இரண்டிற்கும் உரியது.)

பத முகத்தால் என்பது பதங்கள் பாடுவதற்கேற்ப, ஆடப்படுமென்பது, அதாவது, மேற்கூறிய வாச்சியங்களினாலே கீத நிருத்த வழக்கிசையைப் பாடப் படும் என்றவாறு. (வாசிக்கப் பெறும்)

(ஆடப்படும் – என்பதற்குப் பாடப்படும் என்ற வேறுபாடமுளது) ரு.

100. மூன்று முதற்கடவுள் மூன்று மிடைக்கடவுள்
ஆன்ற கடையு மஃதென்ப — ஏன்றுலகில்
மன்னவரும் மூவரே வாணெடுங்கண் மாமாதே
துன்னும் கருவிக்குச் சூட்டு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? அதிதேவதைக்குரிய (தெய்வம்) எல்லாக்கருவிகளையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மூன்று முதற்கடவுளென்பது

க. பிரமன் (பிரமா)
உ. விட்டுணு
ங. உருத்திரன்

இவர்கள் மூவருக்குமியற்றப்படுவன, முன்சொன்ன முதற்கருவிகளேழும் என்றவாறு.

---

89. முதற்கருவிகள் ஏழும் மத்தளம், சல்லி, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழவம் எனப்படுவ.

மூன்றுமிடைக்கடவுளென்பது,

க. வயிரவன்

உ. முருகன்

ந. துர்க்கை

என இவர்கள் மூவர்க்கும் இயற்றப்படுவன, முன் சொன்ன இடைக்கருவிகள் பன்னிரெண்டுமென்றவாறு,

ஆன்றகடையுமஃதென்ப என்பது. கண்டியான கடவுள் மூவரென்பது

க. காளி

உ. சாத்தன்

ந. காடுகாள்

இவர்கள் மூவர்க்குமியற்றப்படுவன, முன்சொன்ன கடைக்கருவிகள் நான்குமென்றவாறு.

மன்னவரும் மூவரென்பது,

க. சேரன்

உ. சோழன்

ந. பாண்டியன்

இவர்களுக்குரிய முன்சொன்ன வீரமுழவுகள் நான்கும் என்றவாறு.

துன்னும் கருவிக்குச் சூட்டு என்பது இவையிற்றுக்கு இதுவே முறையென்றவாறு. சா.

முழவுமரபு முற்றும் (தோற்கருவி)

குருவாழ்க

சிவாசலபதி சகாயம்

---

90. இடைக்கருவிகள் பன்னிரண்டு ஐண்ணுமை, தக்கை, உடுக்கை, தகுணிச்சம், கண்விடுதூம்பு, விரலேறு, தமருகம், தடாரி, துடி, உபாங்கி, அமுதகுண்டலி, அந்தரிமுழவு.

கடைக்கருவிகள் நான்கு பறை, பாகம், சிறுபறை, அடக்கம், வீரக்கருவி நான்கு முரசு, நிசாளம், திமிலே, துடுமை.

வாச்சிய மரபு—உ

(உட்பிரிவு)

பிண்ட மரபு

(பிண்டம், முழவு வாச்சியத்தின் முழுவுருவம்)

101. **கருங்காலி செங்காலி வேம்பு பலாக்கஞ்சம்**
நெருங்கியசீர்த் தண்குரவ மண்ணும் — பொருந்திய
ஊனமில் லாம லுயர்நிலத்திற் றேன்றியவாம்
மானின் விழிமடவாய் வைப்பு.

(ஆனமில் லாம லயர் நிலத்துத் தோன்றியவாம்) (வேறுபாடம்)

என்னுதலிற்றேவெனின்? முழவுகளுக்குப் பிண்டமாகிய மரங்களிவை என்பதுணர்த்திற்று.

அவை க, கருங்காலி
உ, செங்காலி
ங. வேம்பு
ச. பலா
ரு. கஞ்சம்
சா. குரவம்
எ. மண் எனவிவை.

இவற்றுள், கஞ்சத்தாற் செய்வது உத்தமம்
மரத்தாற் செய்வது மத்திமம்
மண்ணாற் செய்வது அதமம்

இம்மரங்களில் க. வடுப்படாதே
உ. பொதுப்படாதே
ங. சாவாதே
ச. மூவாதே

இளமையின்றியே நடுவயதாய் உயர்ந்த சமதலமான நிலத்துளவான மரங்கள் முழவுகளுக்காமென்றவாறு.

இவைகளுள்,

கஞ்சத்தாற் செய்வது குடமுழவம்.
கருங்காலியாற் செய்வது இடக்கை.
செங்காலியாற் செய்வது சல்லி.
வேம்பாற் செய்வது மத்தளம்.
பலாவாற் செய்வது கரடிகை.
குரவாற் செய்வது பேரிகை.
(குராமரம்—குரவு)

சல்லி, இடக்கை ஒழிந்தனவெல்லாம் இவை ஒன்றும் பெறுதகாலத்து மண்ணாற் செய்வதும் உத்தமம்.

இவையொழிய, இவற்றிற்கு வேறொருமரம் பெறுவெனக் கொள்க.

"எத்திற முழவு மித்திற மாமே" (அத்திறமாமே)

என்பதனால் மற்றுமெல்லா முழவுகட்கும் இவையல்லது மரமில்லையெனக் கொள்க. ஏனையவற்றிற்கு, வரையறை இல்லையெனக் கொள்க. இனியிவற்றின் அளவுகளைச் சொல்லுதும். க.

102. ஏன்றநீ ளம்மாகி லொட்டோடு நாற்பதாம்
ஆன்றவிர லெட்டெட்டே சுற்றளவு — தோன்ற
முகவளவு பன்னிரண்டா மொய்குழ லாய்குண்டி
னகவளவு தான்பதினா றும்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பேரிகைக்குரிய அளவு உணர்த்திற்று. பேரிகைக்கு நீளம், விரல் நாற்பத்தெட்டு இதன் சுற்றளவு அறுபத்துநாலு விரல், இதன் முகவளவு பன்னிரண்டு விரல். குண்டளவு பதினாறு விரலென்றவாறு. உ.

103. கையிற் பெருவிரலாற் காண வலக்குண்டு
மெய்பட்ட பிண்டிடமு மேலிரட்டி — வையார்
அயில்போலு முண்கண் ணயிழை மாதே
இயல்பினல் வார்த்துளையு மெட்டு. ௩.

104. மத்தியங் குட்ட மதன்பெருமை யின்னளவு
பத்தினுட னறுவிரல் பைந்தொடியே — யுத்தமமாம்
ஆன்றோ லிருமுகமும் போர்த்து வளையிட்டுத்
தான்றோலே யூட்டத் தகும்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? பேரிகைக்கு எய்திய சில இலக்கணமுணர்த்திற்று.

வலக்குண்டினளவு, பெருவிரல்.

இடக்குண்டினளவு, பெருவிரலிரட்டி.

வார்த்துளையெட்டுக்கடிப்பு, நடுவிரலினல் பருமையாய்ப் பதினறுவிரல் நீளமாகக் கொள்க.

உத்தமமான ஆவின்தோலை இரண்டு முகத்திலும் போர்த்து வலமுகத்திலே துளையிட்டுப் போர்த்துத் தோலின் வாராலேயெடுக்கை மரபென்றவாறு. ௪.

பேரிகை முற்றும்.

105. அன்னம் படகத் தளவுநாற் பஃதாகும்
சொன்ன வதன்சுற் றறுபதாம் — மன்னு
முகவள வெண்விரலா மொய்குழலாய் குண்டின்
தகவள விரைந்தாய்ச் சாற்று.

என்னுதலிற்றோவெனின்? படகத்துக்குரிய அளவு உணர்த்திற்று.

பட்கத்துக்கு நீளம் நாற்பது விரல்.
அதன் சுற்றளவு அறுபது விரல்.
முகவளவு எண் விரல்.
குண்டினளவு பத்துவிரல் என்றவாறு,

இனிக் குண்டின் பருமையும் கடிப்பும் துளையும் தோலும் எல்லாம் பேரிகைக்குச் சொன்ன அளவுகளிலே கொள்கவென்றவாறு. ரு.

படகம் முற்றும்

106. நல்ல கரடிகைக்கு நாலெட்டா மங்குலிய
மெல்ல வதன்சுற்று நாற்பதாஞ் — சொல்லிய
குண்டளவு மீரேழாங் கோல முகத்தளவு
மெண்படியே யீராறு மெண். எனவும் சு.

பிண்டின் பருமை யணிவிரலாங் கோலளவு
பண்டுபதி னொரும் பருமை — கண்டி
சிறுவிரலாஞ் செய்தொழிற் கைகள்கம் பித்த
முறுநரம்பு மேயதுளை யெட்டு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? கனக்கரடிகை இவ்வாறு கண்டுகொள்க என்றவாறு. எ.

கரடிகை முற்றும்.

மத்தளவகை

107. பிண்டி யளவுவிரல் நாற்பதா மத்தளத்தின்
பண்டி யளவு பத்தெட்டாங் — குண்டளவு
சொன்ன விருபதாஞ் சொல்லின் முகத்தளவு
மன்னுபதி னெட்டாகும் வைப்பு.

என்னுதலிற்றோவெனின்? மத்தளத்திற்குரிய அளவு உணர்த்திற்று.

மத்தளத்திற்கு நீளம் நாற்பதுவிரல்.
சுற்றளவு விரல் எண்பது.
குண்டினளவு விரல் இருபது.
முகவளவு விரல் பதினெட்டு என்றவாறு. அ.

108. **வளையின் பருமை சிறுவிரலாம் வாரின்**
றுளையும் பதினுருஞ் சொல்லின் — விளையும்
வலமுகமும் பத்துவிரல் மற்றை முகமாறு
நிலவுதொடிக் கைபிறக்கை நேர்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? மத்தளத்திற்குக் குண்டின் பருமை சிறுவிரல், வார்த்துளை பதினுறு என்பது உணர்த்திற்று.

வலமுக மாச்சினைக் களவு பத்துவிரல்.
இடமுக மாச்சினைக் களவு ஆறுவிரல்.

இதற்குத் தொடிக்கையும் பிறக்கையுமெனக் கொள்க என்றவாறு. சு.

மத்தளவகை முற்றும்

சல்லிவகை

109. **நாற்ப தறுபத்தெட் டாறுமேற் பன்னிரண்டு**
மார்த்த விரநாலு பத்தென்றூர் — சீர்ச்சல்லி
நீள முயர முகங்குண் டதன்பெருமை (பருமை)
வான்விழியாய் வார்த்துளைய மெண்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? சல்லிகைக்குரிய அளவு உணர்த்திற்று. சல்லிகைக்கு நீளம் விரல் நாற்பது.

உயரம் அறுபத்தெட்டு விரல்.
முகம் ஆறுவிரல்.

குண்டளவு பன்னிரண்டு விரல்.
குண்டின் பருமை நால்விரல்.

வார்த்துளை பத்தென்றவாறு. நிரநிறை காண்க. ய.

110. வன்றோல் வலமுகமா மென்றோ லிடமுகமாங்
கந்த வலமுகத்தைக் கோசமா — மந்த
இடமுகத்தை வாராள மாகமேற் கட்டி
யடர்முகத்தி லாருணி யாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? சல்லிக்கு வலமுகத்தை வன்றோலாகப் போர்த்து, இடமுகத்தை மென்றோலாகப் போர்த்து வலமுகத்தைக் கொச்சகமாகவும் இடமுகத்தை வராளமாகவும் கட்டி அதனில் ஆருணிதைத்து அதனிலோடுகைமரபென்றவாறு என்பது உணர்த்திற்று. யக.

சல்லிகை முற்றும்

இனி, இடக்கையின் பகுதி வருமாறு,

111. நீள முகஞ்சுற்றுக் குண்டு முகத்தோடு
பாளப் பருமை துளையென்றார் — நீளம்
பதினறதனிரட்டி பத்தாறு பத்தின்
மதமெனமூன் றுருமா வஞ்சி.

என்னுதலிற்றோவெனின்? இடக்கைக்குரிய அளவு உணர்த்திற்று. இடக்கைக்கு

க. நீளம்
உ. முகம்
ங. சுற்றுக்குண்டு
ச. முகக்கொண்டின் (குண்டின்) பருமை

இவற்றில் (ன்) நீளம் பதினறுவிரல்.

முகம் முப்பத்திரண்டு
சுற்றுக்குண்டு பதினாறு
முகம் பத்துக் குண்டின் பருமை.

துளே மூன்ருருமென நிரநிறையாகக் கொள்க என்றவாறு. (வார்த்துளே, பதினெட்டு)

ஆவஞ்சியென்பது இடக்கையின் பரியாயப் பெயர். ௰௨.

112. முகமிரண்டு மென்ருேலான் மூடி வலமால்
நிகரி லிடம்பிறையால் நின்று — தகவே
யிரண்டு முகமயிர் வீக்கியெண் கோது
திரண்ட விருபுறமுஞ் சேர்.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? இடக்கைக்கு இரண்டு முகமும் மென்ருேலாற்போர்த்தப்படும். பிறைக்கையாக நின்று தகவீக்கி என்றவாறு, ஓரோர் கயிறும் மூன்று புரியிலே திரித்திப்படி நாலுகயிரிட்டு ஒரு முகத்திலே, இரண்டிரண்டு வயிரிட்டொடுக்க என்றவாறு என்பது, உணர்த்திற்று. ௰௩.

(வயிர் – மயிர்)

113. கார்மேதிக் கொம்பாற் குடுப்பா மதன்பெருமை
யோர்ந்தே ருருளின் பருமையாம் — பாரோது
மெண்ணிரண்டு நீள் மிதனுக்கென் றேமொழிந்தார்
மண்முழுதும் நூலோர்தம் வாக்கு.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? இடக்கைக் குடுப்புக் கொள்ளுமிடத்து எருமைக் கொம்பாலே தேருருளின் பருமையிலே பதினாறுவிரல் நீளத்திலே, கொள்கை எல்லா நூலினுள்ளும் விளங்கும், என்றவாறு என்பது உணர்த்திற்று. ௰௪.

(தேருள் — தெருள் வேறுபாடம்.)
(தேருருளின் பருமையிலே என்பன)

இடக்கை முற்றும்.

114. கொன்றை குருக்கத்தி வேம்புபுளி நன்றென்னச்
சொன்னூர்கண் மேலோர்கண் டொன்றுங் — கரிய
விரும்பு மிதற்குரித் தென்றூர் பெரிய
முழவு வளைவாயின் பேர்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முழவுக்கு வளையம் கொள்ளும் மரங்களை உணர்த்திற்று. இரும்புகொண்டு வளையங்கொள்வதாம் ... ... ௰௫.

115. கன்னி யிளம்பசுவின் காயரப் புறந்தோலாம்
பின்னு மதனு ளுரிதகையாம் — பன்னிய
பக்கத்தோல் வார்கொள்ளப் பார்க்கி லதன்கொம்பு
மிக்க குடுப்பாகு மென்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முழவுகளுக்குத் தோல் கொள்ளுமாறுணர்த்திற்று. ஈனுத நாகான வயதிலே சூடு படாதே செத்த பசுவின் தோலைச் சீவியேறிடுவது. இது வன்மை முழவினுக்கு.

இதன் உதரத்தைப் போர்த்துக் கிடந்த தோலை வாங்கி மென்முழவுக்குப் போர்த்தப்படும். இதன் பக்கத்துத் தோலை வாராகக் கொள்க வென்றவாறு.

கொம்பாலே குடுப்புக் கொள்கவென்றவாறு. இனிப் பல முழவங்களுக்கும் பெருநூல் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. ௰௬.

(காமப்புறந்தோல்)

(உத்தரிகை) (வேறுபாடம்)

பிண்டமரபு முற்றும்.

குரு வாழ்க

சிவாசலபதி சகாயம்

வாச்சிய மரபு — ௩

(உட்பிரிவு)

எழுத்து மரபு

116. திருநெடுமா லைப்பணிந்து செப்புவேன் செப்ப
வருசவுத ரத்து வலிதான் — கருது
நடனூல் நெறியுணர்ந்த நாவலோ ராராய்ந்த
வடநூல் நெறியே வகுத்து. க.

117. முந்திப் பரதன் முதலோர் மொழிவடநூற்
பந்திச் செழுஞ்சதவுப் பத்தினைப் — புந்தியுறத்
தண்டமிழாற் பாடத் தருவாய் பெருவாக்கு
வண்டுளபத் தார்மா தவா. உ.

118. அகரமுதல் ஔகார மீருய வாரா
நிகரிலா வன்மெல் லினமும் — பகரு
மிடையினத்தில் ரவ்வும் எழிற்புள்ளி கூட
வடிவுடைய வாச்சியத்திற் காம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வாச்சியத்திற்குரித்தாகிய பாட எழுத்துக்களை உணர்த்திற்று.

---

91. வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்,
வேந்தன் சிறப்புடையராய் வாளோரெடுத்த முழவு.
வீரர்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்த முழவு.
மத்தளக் கருவியின் பின்வழியே சூடமுழா நின்றது.
முழவொடு கூடிநின்று வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது.
ஆமந்திரிகை என்னுங்கருவி. ஆமந்திரிகை-இடக்கை.
கிணை - தடாரி - புட்பறை.
மார்ச்சனையையுடைய திரண்ட முழவு (சிலம்பு உரை)

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் வரப்பெறுவெனக் கொள்க. என்னுதலிற்றோவெனின்?

"வருக்கங் கோட்டிற் குமுயிர் வாரா"

என்றாராகலின் வல்லினமாகிய கச ட த ப ற வும், மெல்லினமாகிய ங ஞ ண ந ம ன வும், இடையினத்தில் ர வ்வென்னுமெழுத்தும் புள்ளியாகிய ஆய்தமும் கூடப் பதினேலெழுத்துங்கூட்டி வாச்சியங்களைப் புணர்க்கப்படும் என்றவாறு.

(வாச்சியங்களை—வாச்சியச் சொற்களை) ௩.

119. குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்து மொற்று
மளபெடையும்
பற்றியவாய் தம்மென்னப் பல்விதத்தால் — உற்ற
விதிசே ரெழுத்தொழிந்த மேவாவாம் கூறியச்
சதிசேரும் வாச்சியமாய்ச் சாற்று.

என்னுதலீற்றோவெனின்? இவ்வாறு சொன்ன எழுத்துக்களொழிய நீக்கி உள்ளவெழுத்துக்கள் ஒற்றாயும் உயிராயும் வரப்பெறுவென்றவாறு. ௪.

120. ஆய்ந்த வழகம் அருங்காத் திரஞ்சிவிறோ
டேந்து மடைகுகைதே ரேறென்று – பூந்தொடியாய்
பாடகத்தே தொக்கிவற்றின் பண்மொழிந்து மாறிவர
வாடற்கும் பாப்புணர்க்க லாம்.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன் சொன்ன எழுத்துக்களாலே வாச்சியம் புணர்க்குமாறுணர்த்திற்று, அவை புணர்க்குமிடத்து அறுவகையோசைகளாற் புணர்க்கப்படும்.

---

92. எழுத்து, முழவுவாச்சியங்களில் பாட எழுத்தாக வாயினாற்கூறி கருவியில் வாசித்தற்குரிய எழுத்துக்கள்.

(சவுதாரத்னவலி — சவுதாரத்னகரம்)

(சவுதப்பத்து — சவுதம்பற்றிய பத்துச் செய்யுட்களையுடைய நூல்)

அறுவகையோசைகளாவன,

க. அழகம்
உ. காத்திரம்
ங. சிவிறுகை
ச. அடைசுகை
ரு. நேர்கை
சா. ஏறுகை என அறுவகை யோசைகளையும், பிறப்பித்தவாறே பாடகத்தே தொக்கும் இவற்றின், பண்பொழிந்து (மொழிந்து) மாறிவறினும் வாச்சியங்கள் புணர்க்கலா மென்றவாறு. இனி முன்சொன்ன எழுத்துக்களாலே அறுவகையோசைகளையும் பிறக்குமாறு (பிறப்பிக்குமாறு) கண்டுகொள்க. ரு.

121. **நாலஞ்சேழ் பத்தரையி னுலெட் டிரண்டெழுத்தைக்**
கோலஞ்செய் சக்கரத்தைக் கொண்டுறழ - மேலைந்து
மென்றி னுடனோசை யூட்ட விதிப்பிறக்கும்
மன்ருடுங் கூத்தின் வகை.

என்னுதலிற்றோவெனின்? முன்சொன்ன அறுவகை ஓசைகளும் பிறக்குமாறுணர்த்திற்று.

நாலஞ்சேழ் பத்தரையிலென்பது.

பத்து வரம்புகீறி அதன்மீது ஏழு வரம்பு கீறினல் நாலஞ்சாகிய ஒன்பதிற் (கு) றறையும் பத்து நான்கு அறையாய், ...

நாலெட்டிரண்டெழுத்தையென்பது, முன்சொன்ன பதினலெழுத்தையும் என்றவாறு. $4+8+2=14$

அவை

ச.		அ.		உ.	
க	க	க	ட	க	ர
உ	ச	உ	ற	உ	ஃ
ங	த	ங	ங		
ச	ப	ச	ஞ		
		ரு	ண		
		சா	ந		
		எ	ம		
		அ	ன		

ஆக பதினாலெழுத்து.

அவற்றில்	க	வில்	நான்கு	க
	ச	,,	இரண்டு	உ
	ட	,,	நான்கு	ங
	த	,,	பத்து	ச
	ப	,,	இரண்டு	ரு
	ற	,,	ஐந்து	சா
	ங	,,	மூன்று	எ
	ஞ	,,	மூன்று	அ
	ண	,,	இரண்டு	கூ
	ந	,,	நான்கு	௰
	ம	,,	நான்கு	௰க
	ன	,,	நான்கு	௰உ
	ர	,,	நான்கு	கங
	புள்ளியாகிய (ஃ) ஆய்தம்		ஒன்று	கச

ஆக பதினான்கு எழுத்துக்களை ஐம்பத்திரண்டு எழுத்துக்களாகக் கொள்ளப்பெறும்.

93. நாலஞ்சேழ் பத்தரை. என்பது. 4, 5, 7, 10 இவற்றைக் கூட்டினல் 26 இதனை அரையாகக் கொண்டால் இரு மடங்காக்கி ஒன்ருகக்காண இரண்டு இருபத்தியாறு (52) ஐம்பத்திரண்டு ஆதல் காண்க.

அவை வருமாறு :—

கவ்வினத்தில்,	க. கி. கு. கெ.	— 4
சவ்வினத்தில்,	ச. செ.	— 2
டவ்வினத்தில்,	ட. டி. டு. டெ.	— 4
தவ்வினத்தில்,	த. தா. தி. தீ. து. தூ. தெ. தே. தொ. தோ.	— 10
பவ்வினத்தில்,	ப. பெ.	— 2
றவ்வினத்தில்,	ற. றி. று. றெ. றை.	— 5
ஙவ்வினத்தில்,	ங. ஙி. ஙொ.	— 3
ஞவ்வினத்தில்,	ஞ. ஞீ. ஞொ.	— 3
ணவ்வினத்தில்,	ண. ணு.	— 2
நவ்வினத்தில்,	ந. நி. நு. நெ.	— 4
மவ்வினத்தில்,	ம. மி. மு. மெ.	— 4
னவ்வினத்தில்,	ன. னி. னு. னெ.	— 4
ரவ்வினத்தில்,	ர. ரா. ரி. ரு.	— 4

என்கிற இவற்றோடே புள்ளியாகிய (ஃ) ஆய்தமும் கூட்டிப் பதினெழுத்துங் கண்டு ஐம்பத்திரண்டும் கண்டு கொள்க.

சக்கரத்துள்ளே வைத்த முறைமையானே நிறுத்தி உறழ ஆறோசையும் பிறக்கும். எவ்வாறு பிறக்குமோவெனில் ?

௰௨ ௨௮ ௰௨ ௨ என இவற்றுள் அழகம் பிறக்கும்.

௰௪ ௫௰ ௰௯ ௫௰ ௰௩ ௨ என இவற்றுள் காத்திரம் பிறக்கும்.

௨ ௨௰௪ ௨ ௨௰௪ ௨ ௨௰௪ ௮ என இவற்றுள் சிவிறுகை பிறக்கும்.

௰௨ க ௰௨ க ௰௪ க என இவற்றுள் அடைசுகை பிறக்கும்.

உமிஉ மிச க இன இவற்றுள் நேர்கை பிறக்கும்.

உம நள சநு என இவற்றுள் ஏறுகை பிறக்கும்.

சல்லி இடக்கை இவற்றிற் பிறக்குமிடத்து டகார முதலாகப் பிறக்குமெனக் கொள்க. சூ.

122. தத்தித்தோ டெவ்வென்று சத்தம் பிறக்குமென
முத்தமிழோ ரெல்லா மொழிந்தார்கள் — எத்திறமுந்
தன்வழி யொன்றித் தனித்தனியே வாராவாம்
பின்னு மடைசொல்லாம் பேசு.

என்னுதலிற்றோவெனின் ? முன்சொன்ன ஓசைகள் ஆகுமாறும் அவை பல மொழி தழுவுமாறும் உணர்த்திற்று.

அவை வருமாறு :—

தத்தித்தோடெவ்வென்று சத்தம் பிறக்கும் என்பது, தத் தித் தொ டெவ்வென்னும் இவற்றை முன்னாகக் கொண்டு சத்தம் பிறக்கும்.

அவை, தக்கிட திக்கிட
கிடதக கிடதிகி
தொங்கிட கிடதொம்
கிடதகி என

அழகம் இவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்.

திர துர தர எனக் காத்திரம் வரும்.

கிற கிற கிறட என்பது சிவிறுகை.

தகதக திகிதிகி டகடக டிகிடிகி என்பது அடைசுகை.

தகத திகிதி டிடிடி என்பது நேர்கை.

தொம், தொகும், நிகும் என்பன ஏறுகை.

அவை வருமாறு :—

தக்கி திக்கி யென முதலே தக்கெடுத்து இதிலே டவ்வேற்றித் தக்கிட திக்கிட என வைத்து இதன் மேலே கிடதகி என்று வைத்து தக்கிட திக்கிட கிடதகி என அழகம் இவ்வாறு கொடுத்துப் பாடம் படிக்கப்படும். (படிப்பிக்கப்படும்)

ஏனையவும், திர துர தர எனவும், கிற கிறட எனவும்,

தக தகத தித்தி தித்திகிட கடதடகடிகி எனவும், தத்தத் தித்திதி டிடிடிடி எனவும் நஃ நஃ நஃ கிண நஃகி நஃகி எனவும் இவ்வாறு தொடர்ச்சிப்படும்.

அச்சுடன் சேர்த்தும் விகற்பமாக்கிப் பாடம் படிப்பிவிக்க அமையும்.

இனி இப்பாடங்கள் விரவி வருமாறு :—

அழகம் தக்கிட கிடதகி

க. தக்கிட கிடதகி திர துர தர என முன்னே அழகமும் பின்னே காத்திரமும் கூடி வந்தது.

உ. தக்கிட கிடதகி கிற கிற கிறட என முன்னே அழகமும் பின்னே சிவிறுகையும் கூடி வந்தது.

ங. தக்கிட கிடதகி தகதக திகிதிகி டகடக டிகிடிகி என முன்னே அழகமும் பின்னே அடைசுகையும் கூடி வந்தது.

ச. தக்கிடக் கிடதகித் தகத திகிதி டிடிடி என முன்னே அழகமும், பின்னே நேர்கையும் கூடிவந்தது.

ரு. தக்கிடக் கி தகித் தொம் தொகும் நிகும் என முன்னே அழகமும் பின்னே ஏறுகையும் கூடிவந்தது.

சு. திர துர தர தக்கிட கிடதகி என முன்னே காத்திரமும், பின்னே அழகமும் கூடி வந்தது.

எ. கிற கிற கிறட தக்கிட கிடதகி என முன்னே சிவிறுகையும் பின்னே அழகமும் கூடிவந்தது.

அ. தகதக திகிதிகி டகடக டிகிடிகி தக்கிட கிடதகி என முன்னே அடைசுகையும் பின்னே அழகமும் கூடி வந்தது.

கூ. தகத திகிதி டிடிடி தக்கிட கிடதகி என முன்னே நேர்கையும் பின்னே அழகமும் கூடிவந்தது.

ய. தொம் தொகும் நிகும் தக்கிட கிடதகி என முன்னே ஏறுகையும் பின்னே அழகமும் கூடிவந்தது.

இவ்வாறு முன்னும் பின்னுமாய் வருவன, முதலும் இடையும் கடையுமாய் வருமுறைமை பற்பலவும் கண்டு கொள்க.

அழகம், தக்கிட கிடதக துக்கிட
தொங்கிட கிடதகி தக்கிட

என வேற்றுமைப்படுவது போன்று

திர துர தர என்ற காத்திரம் தக தக தக
திக திக திக
துகு துகு துகு

எனவும் பிறவுமாய் வேற்றுமைப்படும்.

தகத திகிதி டிடிடி என்ற நேர்கை, தகக
தகத
திகிகி
திகிதி
டிடிடி
திதிதி

எனவும் வேற்றுமைப்படும்.

பிறவும் வரும் வழிக் கண்டு உணர்ந்து கொள்க.

இனி, "தங்கிண தாங்கிண திங்கிணத் தாங்தோம்
தகதகதிகி தொகத் தகுதி திககு
தகத தகத தக்கிட கிடதகி திர துர தர
தக்கிடத் ததிகிற செகிஞத"

எனப் பல ஓசையுடனுங் கொடுத்து வந்த அச்சுப் பாடங்கள் கண்டுகொள்க.

'தாளஞ் செம்படை' இவ்வாறு தாளம் வேண்டின தாளங்களாலே பலவோசைகளாலே விரவிக் கோர்வை கோர்த்துப் பாடப்படும். (சொல்லப்படும்) எ.

123. **ஒத்துக் கவுத்துவமே யொரண்டாள வாச்சியமே**
பத்துப் பயில்கின்ற வாச்சியமே — முத்தமிழோர்
பாங்கான வோசையும் பற்று மெனவுரைத்தார்
பூங்கா வகத்தியனுர் போந்து.

என்னுதலிற்றோவெனின்? வாச்சியப்பாக்களை உணர்த்திற்று.

வாச்சியப்பாக்கள் வருமாறு :— (வரலாறு)

அவை க. ஒத்து
உ. கவுத்துவம்
ந. தாளம்
ச. வாச்சியம்
டு. ஓசை
சா. பற்று எனக் கூறப்பெறும்.

இவற்றுள்;

க. ஒத்து வருமாறு, (வரலாறு)

க தேசி உ. வடுகு ந. சிங்களம்

என்னும் மூன்று கூத்திற்கும் உரித்தாகியவோசை ஒத்து எனப்படும்.

௨. கவுத்துவமாவது, பல தாளங்களிலே கட்டுண்டு அந்தந்தத் தாளத்தோசையாலே, பெயர்பெற்று அடிகளெல்லாம் தம்மிலொத்த பல கருவிகளது கால வேற்றுமை, காலந்தோறும் புகக்கோர்த்ததே அவற்றின் திரிபு, காலத்து வேற்றுமைப்படாத உலகங்களைப் பற்ருகிட்டு விளக்கினற்போல ஒழிந்த கருவிகளுங்கூட நின்றிசைத்துத் தீர்வது. (பற்ருசிட்டு) (காலம் - தூக்கு)

௩. தாளமாவது, வடசொல் விரவி நாலடியாய் முப்பத்து இரண்டு அறிவர்த்தனைகளாலே முற்றவருவது.

௪. வாச்சியமாவது, முன்சொன்னவாறு சத்தத்தையும் தொடராதே தொடுத்துத் தமிழுரையாய் ஒரு கருவியாய்த் தொடராதே நாலடியாலே எட்டுப் பல கூறுகளையுமுடைத்தாய் நாலடியாலே பொருந்தப் பரிவர்த்தனை பெற்றுச் சந்தியும் தாளமும் பொருந்தப் புணர்ப்பது.

௫. ஓசையாவது, ஒலியளவுடைத்தாய், அளபெடை ஏழு முதலெடுத்திரண்டடியாய்ப் புணர்ப்பது.

௬ பற்ருவது, இதற்குப் பொருந்த இரண்டடியாக்கிக் காலத்தைப்பற்றி வேற்றுமை தோன்றப் புணர்ப்பது. இப்பாக்கள் ஆசான் கண்ணகத்தொற்றியறிந்து கண்டு கொள்க. (பாக்கள் – பாடங்கள்) அ.

124. வைத்த மலைப்பு முரிப்புத் துடுக்கமுடன்
இத்த குளந்தரியோ டிந்நான்கு — மைத்தடங்கண்
மாதே வழுவாமல் வாச்சியத்தைக் கொண்டியற்றி
வீதேயிக் கூத்துக் கியல்பு.

என்னுதலிற்ருேவெனின்? வாச்சியப் பகுதிகள் வருமாறுணர்த்திற்று.

அவை க. மலைப்பு
உ. முரிப்பு
ங. துடுக்கம்
ச. அந்தரி எனவிவை ... ...

இவற்றுள் மலைப்பாவது,

அடிகள் முறிவது, முறித்துப்பாடினது, தாளக் கிரியைபற்றி மண்டிலமாக வருவது.

முரிப்பாவது,

ஒரு வரித்தடையினை அளவிற் செய்கையாலே முரிப்பது.

துடுக்கமாவது,

வேறுபட்ட இரண்டடியாய் முதலடி வாரத்தைப்பற்றி நிகழ்ந்து பின்பிலடித்திறளைப்பற்றி நிகழ்வது.

அந்தரியாவது,

ஓரடியையே மூன்று காலமும் பற்றிப் பாடியும் அதனையிரட்டித்தும் அந்தக் காலங்களிலே பாடியும் முடிப்பது.

" அந்தரி யடுக்க மலைப்பு முரிப்பு "

என்றாராகலின், (துடுக்க) (வேறுபாடம்)

**" முரிப்புத் துடுக்க மந்தரியும் கீதாங்கம் ஒத்து,
மலைப்புங் கவுத்துவமும் நிருத்த மலைப்பு மந்தரியுமே
ஒரோ வகையாலு பயமாம் "**

என்றலும் முதலும் இடையும் கடையுமெலலாம் மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றிற்கு முதலாவது தகாரங்கொள்ளுதல்.

இடையாவது இடைகொள்ளுதல்.

கடைக்கொட்டு — என்னை ?

“ ஆதிக் கொட்டுத் தகார மாகும்”
“ காவி குதியிடை வருமென”
அந்தம் வருமோ “ கண்டனை யென்ப —
துருவமாகும்” ௬.

என்றாராகலின் இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

எழுத்துமரபு முற்றும்
வாச்சியமரபு முற்றும்

குரு வாழ்க
சிவாசலபதி சகாயம்

வெண்பாத்தொகை 124

பஞ்சமரபு முதற்பகுதி
முற்றும்.

குறிப்புரை : 94

"நாற்பெரும் பண்ணும் எழுவகைப் பாலையும்
மூவேழ் திறத்தொடு முற்றக் காட்டி"

(கொங்குவேண் மாக்கதை)

நாற்பெரும் பண்கள் :

"பாலை குறிஞ்சி மருதஞ் செவ்வழி
நால்வகை யாழா நாற்பெரும் பண்ணே"

எழுவகைப் பாலை :

செம்பாலை
படுமலைப்பாலை
செவ்வழிப்பாலை
அரும்பாலை
கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை
மேற்செம்பாலை

மூவேழ்திறன் : (இருபத்தொரு திறன்)

1. அராகம்
2. நேர்திறம்
3. உறுப்பு
4. குறுங்கலி
5. ஆசான்
6. நைவளம்
7. காந்தாரம்
8. பஞ்சுரம்
9. படுமலை
10. மருள்
11. அயிர்ப்பு
12. அரற்று
13. செந்திறம்
14. நவிர்
15. வடுகு
16. வஞ்சி
17. செய்திறம்
18. நோதிறம்
19. பெயர்திறம்
20. யாமை
21. முல்லை

இப்பண்களே அகமாய் நின்று இசைகளின் அலகு முறை மாறுபாடுற்றுப் புறமாய்த் திரிந்தும், அருகு திரிபடையாது. அருகாயும், பெருகு திரிபடையாது பெருகாயும் நிலைவகை கொண்டு நூற்றுமூன்று பண்ணென ஒருவகையில் பிரிவு

பெறுகின்றன எனப்படும். பண்கள் நூற்றுமூன்றும் ஒரு பிரிவிற்குள் அடங்கி இருப்பினும் ஒவ்வொன்றும் அவ்வவற்றிற்கு உரிய இசையமைதிகளால் வெவ்வேறாகும் என்பதனை நன்கு உணர்தல் வேண்டும்.

அவற்றின் பெயர்வகை, முறைமைகளும் தனித்த சொற்களால் ஒருபுடையொப்புமைபற்றியும் வழங்குதல் அறியலாம். அவ்வாறு பெயரளவில் ஒப்புமையுடைய பண்களின் பெயர்களை அறிவதும் இசைக்கலை வழக்கே. ஆயினும் அவை வெவ்வேறு பண்களே என்பதையும் நன்கே உணர்தல் வேண்டும். பரியாயப் பெயர் வகைகளையும் நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும். எந்தப் பண்களாயினும் அந்தந்தப் பண்களின் இசை நிலை (சுரத்தானம்) அறிந்தே பாடப்பெறுதல் இன்றியமையாததாகும். இங்கு பெயர் ஒப்புமையளவில் மட்டுமே நூற்றுமூன்று பண்களை அறிஞர்கள் அறியும் பொருட்டு ஈண்டும் குறித்துள்ளோம்.

காஞ்சி வகை:

1. மேகாஞ்சி (காஞ்சி)
2. தனுக்காஞ்சி
3. பையுள் காஞ்சி

காந்தார வகை

4. காந்தாரம்
5. சுத்த காந்தாரம்
6. விபஞ்சி காந்தாரம்

கிரிவகை

7. ஆகிரி
8. உதயகிரி
9. கொண்டற்கிரி
10. தேசாக்கிரி
11. மாளவகிரி
12. வேடராமக் கிரி

குச்சரி வகை

13. தமிழ்க் குச்சரி
14. ஆரியக் குச்சரி

குறிஞ்சிவகை

15. குறிஞ்சி
16. அந்தாளிக்குறிஞ்சி
17. கேதாளிக் குறிஞ்சி
18. சாவகக் குறிஞ்சி
19. முதிர்ந்த குறிஞ்சி
20. மேகராகக் குறிஞ்சி
21. வியாழக் குறிஞ்சி

கொல்லிவகை

22. கொல்லி
23. தமிழ்வேளர்கொல்லி (வேளர் கொல்லி)
24. ஆரியவேளர் கொல்லி
25. சாயவேளர் கொல்லி
26. சித்திரவேளர் கொல்லி

திறம் வகை

27. செய்திறம்
28. நேர் திறம்
29. நோ திறம்
30. பெயர் திறம்

பஞ்சமவகை

31. கூர்ந்த பஞ்சமம் (பஞ்சமம்)
32. அநுத்திர பஞ்சமம்
33. ஒலிப்பஞ்சமம்
34. காந்தார பஞ்சமம்
35. தத்தள பஞ்சமம்
36. நாணுப் பஞ்சமம்

பாடை வகை

37. பாடை
38. அந்தாளி பாடை
39. நட்ட பாடை

பாலை வகை

40. அரும் பாலை
41. கோடிப் பாலை
42. விளரிப்பாலை
43. மேற்செம் பாலை
44. செம்பாலை
45. படுமலைப் பாலை
* செவ்வழிப் பாலை

ராகம் வகை

46. கின்ன ராகம்
47. கொடிநாக ராகம்
48. சீ ராகம்
49. குர்துங்க ராகம்
50. சோமராகம்
51. தக்கராகம்
52. பழந்தக்க ராகம்
53. துக்க ராகம்
55. மாதுங்க ராகம்
56. மேகராகம்

வராடி வகை:

57. தமிழ் வராடி (வராடி)
58. கொல்லி வராடி
59. சோக வராடி
60. தீப வராடி
61. பெரிய வராடி

தனிப்பெயர் வகை:

62. அத்தராட்டம்
63. அந்தி
64. அரந்தை
65. அமுங்கு
66. கவ்வாணம்
67. கௌடி
68. சந்தி
69. சாங்கிமம்
70. சாயரி
71. சாயை
72. சாரல்
73. சாளரபாணி
74. சிகண்டி
75. சீகாமரம்
76. சீவணி
77. செந்து
78. செருந்தி
79. தக்கேசி
80. தனுசி
81. தாணு
82. தேசாளி

83. நாகம்
84. நாகதொனி
85. நாட்டம்
86. நாராயணி
87. பஞ்சுரம்
(பழம் பஞ்சுரம்)
88. படுமலே
89. பாக்கழி
90. புங்காளி
91. மண்டலியாழ்
92. மருள்
93. மலகரி
94 மல்லாரி
95. மவுராழி
96. மவுரி
97. மன்றல்
98. முல்லே (சாதாரி)
99. யாமை
100. வயிரவம்
101. வருணம்
102. விபஞ்சி
103. வியந்தம்.

அரும்பதப் பொருள்

அகர நிரல்.

"அ"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
42, 47	அகம்	பண்களின் முதலமைப்பு, அகநிலை
73	அகக்கூறு	பூதபரிணமத்தால் உடம்பு ஆகுந்தன்மை
8	அகத்தியம்	அகத்தியர் செய்த முத்தமிழ் நூல்
1	அகத்தியச் சூத்திரம்	குவலயாநந்தம் எனும் நூலின் மேற்கோளாகக் கூறப்பெறுவது
87	அகமாய்	ஒரு பண்ணுயிருக்க உருவண்ணம் தேவபாணி இவற்றுடன் பொருந்திய நிறமாய் வருவனவற்றுள் ஒன்று அதாவது பாடலின் வகை
87	அகப்புறமாய்—	கவிகளுடனும் சிந்துகளுடனும் பொருந்தி வருவன
42	அகநிலை	இயல்பாகவே அமைந்த இசைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு நிற்பது. கூத்திற்கும் முதல்வகை.
147	அகமுழவு	மத்தளம் சல்லி முதலியன உத்தமமான கருவிகள்.
36, 60	அக்காளம்—	அக்காழம், தத்தளம், தத்தள பஞ்சமம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
79	அசவை	முதலெழுத்து, உயிரெழுத்து
133	அசை	யாழெழுத்தாற் புணர்ச்சிப் பெறுதல்
81	அச்சு—	குற்றெழுத்து அ, இ, உ, எ, ஒ. தாளத்துடனிகழும், காட்டாளத்தி சொற்கட்டுப் பாடம், வாச்சியச் சொற்களின் முறை, தங்கிண தாங்கிண ததிகிற செகிஞத எனவிவை.
7	அஞ்சுறுப்பு—	இசை, முழவு, தாளம், கூத்து, அவிநயம்
122	அடக்கம்—	ஒருவகைப்பறை
123, 146	அடக்கப்பறை	ஆணைப்பறை
163, 166	அடைசுகை—	தததக திகிதிகி டகடக எனும் சொற்கட்டுகள்
90	அணிமாமரபு—	ஆராய்ந்து அறுதியிடுதல்
67	அணைசு—	குழற்கருவியின் அடிப்பாகத்தில் பொருத்துவதோர் உறுப்பு. வெங்கலத்தால் செய்யப் பெறுவது. குமுதவடிவாகச் செய்யப்பெறுவது. மரத்தாலும் செய்யப்பெறும்.
77	அண்ணம்—	அண்ணுக்கு, ஒலிதாக்கும் இடம். உதானன் தன்மை
35, 56	அத்தராட்டம்—	திராடம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
74	அத்தி—	பத்து நாடிகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
171	அந்தரி	வாச்சியப் பகுதிகளில் ஒன்று ஓரடியையே மூன்று காலமும் பற்றிப் பாடியும் இதனை இரட்டித்தும் இந்தக் காலங்களில் பாடிமுடிப்பது
140, 148	அந்தரி முழவு—தோற்கருவிகளில் ஒன்று.	
35, 57	அந்தாளி—	அந்தாழி, அந்தாளிக்குறிஞ்சி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
34, 55	அந்தாளிபாடை—ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று	
37, 55	அந்தி	ஆந்தி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று
72	அப்பு—	நீர், இதன் பரிணமம் மூளை, சுக்கிலம், நிணம், உதிரம்.
74	அபானன்	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று. மல மூத்திரம் முதலியவற்றைக் கழிக்கும். நீரான் வாய்ச்சுவை.
148	அமுதகுண்டலி—ஒருவகை முழவு	
36, 59	அயிர்ப்பு	அருத்திர பஞ்சமம் உருத்திர பஞ்சமம் ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
96	அரங்கம்	இசையரங்கம், நாடகவரங்கம் முதலியன.
59	அரந்தை—	ஆநந்தை, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
58	அரளி—	சாயை என்ற பண்ணின் பரியாயப் பெயர். அலரி,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
59	அரற்று—	அரற்றுக் குறிஞ்சி முதிர்ந்த குறிஞ்சியுமாம் ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
36	அரனரங்கத் தொகை—	ஒரு தமிழ் நூல்.
55	அராகம்—	தக்கராகம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
4	அராளம்—	ஆடப்படும் ஆண் கோலங்களில் ஒன்று. கை வகைகளிலும் ஒன்று.
54	அரி—	மவுரி, பவுரி, அரியநாட்டம் மாங்கரளி, ஏழிசைப்பண். சிம்மராசி.
42	அருகு—	அருகியல், ஒரு பண்ணின் முற்பகுதிக்குரிய இயல்பு.
33, 59	அருட்புரி—	மாளுவகிரி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
54	அரும்பாலை—	பாலையாழ் ஏழ்பெரும் பாலைகளில் ஒன்று.
98	அருவியோசை—	பாடுகின்ற தொழின் முறைமைகளில் ஒன்று.
26	அலகு—	சுருதி, மாத்திரை குற்றப்படாத ஓசை.
5	அல்லியம்—	கூத்தின் வகைகளில் ஒன்று நின்றாடல் வகையில் ஒன்று அஞ்சனவண்ணன் ஆடிய ஆடல்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
7	அவிநயம்—	வினையம், கைகாட்டி வல்லபம் செய்தல்.
163, 166	அழகம்	தக்கிட, திக்கிட என்ற சொற்கட்டு, கிடதக, தொங்கிட என வேற்றுமைப் படுவது.
37, 56	அழுங்கு—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
8	அறம்—	நாட்டியச் செயலின் பயன்.
92	அறிவு—	பாடலாசிரியனை ஒத்த அறிவு.
8	அறிவனர்	இப்பஞ்சமரபு நூலாசிரியர், ஐந்தியலும் உணர்ந்த அறிவனர்
151	அறிவர்த்தனை	தாள வகைகளில் வடசொல் விரவி நாலடி ஆகி முப்பத்திரண்டாக வருவது.
14	அறுவகையுறுப்பு	செங்கோட்டியாழிற்கு உரிய, கோடு, திவவு ஆணி, பத்தல், தந்திரிகரம் நரம்பு என விவை.
138	அளவு—	முழவுகளின் அளவு வகை.
21, 24, 71	அன்னம்—	ஒருவகை நீர்வாழ் பறவை இதன் ஒலி விளரி இசையை ஒத்தது. அன்னமயமாகிய சுக்கில சுரோணிதம்.
155	அன்னப்படகம்	படகம் என்ற தோற்கருவி.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	“ ஆ ”	
25	ஆ	முதலிசையின் உயிர்க்குறியீட்டெழுத்து.
88	ஆசாச கம்பிதம்	சாளவம் ஏந்திசையாகப்பாடுவது.
71	ஆகாயம்—	வான், உருவமன்று, ஒரு குணமுடைத்து, செவியாயும் செவியோசையாயும், திகழ்வது, பரிணமத்தில் ஒன்று. இதன் கூறு. வெகுளி, மதம், மானம் ஆங்காரம், உலோபம்.
55	ஆகிரி—	ஆகரி, யாசரி, யாசாரி ஏழிசைப் பண்களில் ஒன்று.
62	ஆசான்—திறம்	காந்தாரம், தாரப்பண்டிறம் ஐத்திசைப் பண்களில் ஒன்று.
98	ஆடுவாராடும் அரங்கம்—	ஆடுகின்றவர் ஆடும் அரங்கம்
26	ஆண்	சில இசைகளை ஆண் என்பது வழக்கு. அவை தாரமும் குரலும் கைக்கிளையுமாம்.
14	ஆணி—	யாழ்க்கருவியிலமைந்த ஆணி.
79	ஆதாரம்—	மூலாதாரம், ஆ, எனும் குறியீட்டு எழுத்தினையுடைய தாரம், ஆதாரம்.
86	ஆதி—	முதல், சுத்தம், பூருவம் கேத்திராங்கம் இது சுத்தத்துடனே சிவனும்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
139, 140	ஆதிக்கருவிகள்—	முப்பது வகையான தோற்கருவிகள்.
137	ஆதியாய்—	முதன்மையாய், ஆதியாய் நின்று தொழிற்படுகின்ற முழவு.
172	ஆதிக்கொட்டு—	கருவிக்குரிய, கொட்டுச் சொல்லாகத் தகாரத்தையே முதலிற் கொள்ளப் பெறுதல்
12	ஆதியாழ்—	முதன்மையான யாழ் ஆயிரப் பேரியாழ் எனவும் பெயர் பெறும்.
37, 59	ஆநந்தை—	அரந்தை, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
55	ஆந்தி—	அந்தி என்ற பண்ணின் பரியாயப்பெயர். ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
130	ஆந்திரியம்—	நாலாமடி. பாடல்களின் அடிமுறைமை.
129, 130	ஆபோகம்—	ஆயோகம், ஆலோகம், யாபோகம் நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடு இல்லாத உருக்கள் அதாவது பாடல்கள்.
134	ஆம்பல்வண்ணம்—	எழுவாய் வடித்த முட்டொடர்பு பட்டு முதலடி மண்டிலம் கொண்டு வரப்புணப்பது வண்ணப் பாடல்களில் ஒருவகை.
17	ஆயம்—	இசைத் தொகுதிக் கூட்டம் இசைத் தொகுதிகளின் நான்கு வகைகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
17	ஆயமிரேழுரை-	சதுரம், அதாவது ஆயம் ஈரேழுரை கொள்ளச் சதுரம்.
16, 17	ஆயப்பாலை—	பதினாற்கோவை. அதாவது பதினான்கு நரம்புகள் கட்டும் முறைமை.
12	ஆயிரப்—	ஆயிரம் நரம்புகளைக் கொண்ட ஆதியாழ்.
11	ஆரியப்பதம்—	ஆரியச்சொல். ஆரியச் சொற்களால் சில தமிழ்ப் பண்களின் பெயர் முறை கூறல் சில கருவிகளையும் கூறப்பெறுவது. ஆரியப் பதங்கொள் நாரதப் பேரியாழ்.
33, 61	ஆரியவேளார்கொல்லி—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
33, 60	ஆரியக்குச்சரி—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
149	ஆவஞ்சி—	ஒரு தோற் கருவி இடக்கையின் பரியாயப்பெயர் குடுக்கை எனினும் ஒக்கும் இதற்குத் தெய்வம் உருத்திரன்.
80	ஆளத்திமூன்று—	காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணாளத்தி.
81, 82	ஆளத்தி—	ஆலாபனம், ஆலாபம் தென்னவென்றும், தெனவென்றும், தென்னதெனவென்றும் பாடப்பெறும். இதற்குத் தவ்வினம், நவ்வினம், மவ்வினம் இம்மூன்று எழுத்தினம் மட்டுமே வரும் மற்றயவை வரப்பெரு. இது நீளத்தால் எட்டும் நிதானத்தால் நின்றியங்கும்,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
25	ஆரும் நரப்பு-	பகை நரப்பு. நின்ற நரம்புக்கு ஆரும் நரம்பு.
115	ஆருஞ் சாமத்துப் பண்—	கவ்வாணம், பின்னபஞ்சமம், மேகாஞ்சி மருள் வியாழக்குறிஞ்சி செந்து, அந்தி முதிர்ந்த இந்தளம் என்ற எட்டுபண்கள். இவை சூரியனைப் பாடப்படும் பண்கள்.
163	ஆறுசத்தம்—	அறுவகையோசை, அவை அழகம், காத்திரம், சிவிறுகை அடைசுகை, நேர்கை, ஏறுகை எனப்படும். தோற்கருவி ஓசைகளே இவை. கொட்டோசைகள்.
39	ஆறு நரம்பின்—	ஆறு நரம்பினை முதல் எடுத்தல் வகை, சாடவம்.
3	ஆனந்தத் தாண்டவம்—	ஆடவல்லான் உறுவில், ஆடும் தாண்டவம்.
155	ஆன்றோல்—	ஆவின் (பசுவின் தோல்) தோல் பேரிகை என்னும் தோற்கருவிக்கு போர்த்தப்படும் தோல்;

"இ"

90	இசை—	பாவாற் பெற்றதும் இசை.
91	இசை—	ஆகுபெயரான் மிடற்றுப் (கண்டத்திற் பிறக்கும்) பாடற்காயிற்று. பல இயற்பாக்களுடன் நிறத்தை இசைத்தலால் இசை.
94	இசைகண்டம்—	சிந்துகள், இசைபுணர்ப்பு ஐந்தாவது வகை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
49	இசைக்குழல்—	வங்கியம், இசை, குழற்கருவி வகைகள்.
70	இசைக்குப் பிறப்பிடம்—	ஆகாயம்.
21	இசை இராசிகள்-	பன்னிரண்டில் நிற்கும் நிலை.
121	இசைக்குரியவன்-	குழலன், மதங்கள். (பாணன்) கவுண்டியன் இசை பாணுக்குரித்தாதல் (பாட்டிற்கு)
62	இந்தளம்—	நளுத்தை. ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
99	இசைத்திரட்சி-	வருணை, தேசாளசுத்தக் கிரியைகளில் ஒன்று (வகுணை)
77	இசை நுணுக்கம்-	பழங்காலத்திய இசைத் தமிழ் நூல்களில் ஒன்று
95	இசை நுளைபு—	நெய்தல், முகத்தல், பாய்தல், நுளைதல் என நான்கு.
23, 25	இசைப் பிறப்பு-	கிளைமுறை, உடலுறுப்பு.
115	இசை புணர்க்குமிடம்—	எழுத்து, அசை, சீர், தளை என நான்கு.
25	இசைபுணர்குறிநிலை—	நட்பு கிளை பகை இணை.
92, 93	இசைப்புணர்ப்பு-	இடையிடு, தொட்டுக்கோள் வேறுபாடு, இரட்டை, கூட்டிசை என ஐந்து.
120	இசை புணர்க்க-	முதலெழுத்தறிந்து புணர்க்கும் முறை.
26	இசைப்புலவோர்-	இசைத்தமிழ் வல்லோர், களரிசேர் கண்ணுற்றவர் மிக்க நூலோர்

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
9	இசை மரபு—	இந்நூலின் (பஞ்சமரபு) முதல் மரபு.
75	இசையும் முத்திக்குத்துணையே—	முத்திக்குவித்தாமுடம்பு.
122	இசையிசையப்பா-	இசையும், இசைப்பாவும் இசை நுணுக்கம் கூறியது. இசைப்பா வகை
16	இசையெழு முறைமை—	விளையாட்டு எனுந்தொழில் முறைமை யாழின் நரம்புகளை ஆராயும் முறைமை.
88	இசைவகைப் பகுதி—	வீணையாற் காணப்பெறுவது விளையால், தொழிலால் காணப்பெறுவது.
150, 154	இடக்கை—	ஆவஞ்சி என்ற குடுக்கை, இடக்கை என்ற தோற்கருவியுமாம் கருங்காலியாற் செய்வது
67	இடது முகம்—	குழலின் இடப்பாகம் அடிப்பாகம்.
157	இடமுகமாச்சினை-	மத்தளத்தின் இடமுகவமைப்பு. அளவு ஆறுவிரல்
22	இடபம்—	பன்னிரண்டு இராசிகளில் ஒன்று இளிநரம்பு நிறுத்துமிடம்.
125	இடைவண்ணம்-	வண்ண வகைளிகல் ஒன்று இருபத்தொன்ருய் வரும்.
120	இடை—	தோற்கருவிகளின் முறைமை பதினேழில் இதுவுமொன்று.
150	இடை—	இடைக்கருவி எழுவகை முறைமைகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
145	இடைக்கருவி—	தோற்கருவிகளில் தண்ணுமை முதல் அந்தரி முழவு வரை
145	இடைக்கருவிகள் பன்னிரண்டு—	இவை வயிரவன், முருகன், துர்க்கை, இம்மூவர்க்கும் இயற்றப்படுவன. (வாசிக்கப்படுவன)
92	இடையீடு—	இசைப்புணர்வு வகையில் ஒன்று
77	இமைப்பு—	கூர்மனது செயல், இமைப்பு, விழிப்பு, ஊக்கம், உணர்ச்சி.
142	இயல்புரைத்தவன் —	தோற்கருவிகளின் இயல்புரைத்தவன் நந்தி என்பது கூத்தநூல்.
66	இயங்காமல்—	குழல் செய்யப்படும் மரம் நாலுகாற்றும் இயங்காமல்.
3	இயலுமிசையும்-	நாடகங்களையும் தழுவி வருவது.
2	இரங்கியமூவிசை-	எழுத்து முதற்சீர்களாற் சேர்க்கப்படுவது.
5	இரண்டுவகைத் தாளம்—	தமிழ்த்தாளம், வடதாளம்.
13	இரட்டித்த குரலாய்—	முதலும் இறுதியும் குரல்நரம்பு வர அமைத்தல்.
93	இரட்டை—	இசைப்புணர்ப்பு ஐந்தனுள் ஒன்று
15	இரண்டோடிரண்டு—	நரம்பு, நரம்புகளை நான்காம் நரம்பு முறையில் அதாவது நட்பு முறையில் உறழ்தல்,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
113	இரண்டாஞ்சாமத்துப்பண்—	திருமாலைப் பாடப்படும் பண். நிருபதுங்கராகம், நட்டராகம் பஞ்சுரம், தாளி, பழந்தக்கராகம், சாதாளி, காமரம், செம்பாலை என்ற எட்டுப்பண்கள்.
136	இராகமறிதல்—	இசை புணர்க்குமிடத்து இதனையறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது.
100	இராமேச்சுரவேர்-	இம்பூறல் ஒருவகை வேர். இசைப்புலவர் குரல் வளத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் வேர் வகை.
108	இருவயன்ப—	ஆரியம், தமிழ்ப் பெயர் நெறிக்குறியனவாய பண்கள்
4	இருவகைக் கூத்து—	மார்க்கம், தேசிகம், அகம், புறம், நின்றாடல், வீழ்ந்தாடல்.
10, 137	இலக்கணம்—	யாழின் இலக்கணம் தோற்கருவியின் இலக்கணம்.
21	இளி—	ஏழிசைகளில் ஒன்று. பட்டடை பெண்ணிசை, நெஞ்சிற் பிறப்பது. இடபராசியில் நிறுத்தும் இசை. அங்காரகனுக்குரிய இசை.
28, 29	இளி குரலாயது—	குரற்கிரமத்து எதிர்நிர நிறையிலும் அமையும் அமைப்பு, வலமுறைப் பாலையிலும் அமையும் அமைப்பு.
36, 54	இளிநிறம்—	மண்டலியாழ் ஏழிசைப் பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள் அரும்பதம்		பொருள் சுருக்கம்
122	இன்னிசையின்பா—	சிந்து, திரிபாதம் சவலை சமபாதம் செந்துறை வேண்டுறை தேவபாணி வண்ணம் என விவை.

"ஈ"

81	ஈ—	இரண்டாம் இசைக்குரிய உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்து.
4	ஈழம்—	ஒருவகைக் கூத்து பலகோலமாக ஆடப்படும் ஆண் கோலங்களில் ஒன்று.
17	ஈரேழுக் கோரேழு—	ஆயப்பாலைமுறை நரம்புகளை ஒருவகைப்படுத்தியறிந்து நிறுத்தும் முறை.

"உ"

81	உ—	ஆளத்திக்குரிய குற்றெழுத்தில் ஒன்று.
132	உகம்—	இசைப்பா வகைகளில் பாடலின் முதலடி.
129, 130	உக்கிரம் உக்கிரகம்—	உக்கிரசம் ஒரு இசைப்பாட்டின் முதல் அடியும், நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவென நிற்பது.
80	உச்சரித்து—	நாதத்தை உச்சரிக்கும் மரபு
116	உச்சிக்கிழான்—	சூரியன்
116	கோட்டம்—	அவனது கோயில்

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
75	உடம்பு—	புற்கலம், மண் உடம்பாயும் முத்திக்குவித்தாம் உடம்பு என்பது.
148	உடுக்கை	ஒரு தோற்கருவி புற முழவுகளில் ஒன்று மென்மைக் கருவிகளில் ஒன்று. இடைக்கருவிகளிலும் ஒன்று.
150	உதயம்—	சூரியன். தோற்கருவி முறைமைகளில் சூரியாங்கம்.
160	உதரத்தைப் போர்த்துக்கிடந்ததோல்—	மென்முழவுக்குப் போர்த்தப்படும் தோல்.
57	உதயகிரி—	உதையகிரி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
74, 77	உதானன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று மூலாதாரத்தினின்று நால்விரல் விட்டு நாபியாதாரமாக எழுந்து நெஞ்சு, தலை, கண்டம், மூக்கு என்னும் இவற்றின் இடங்களில் பொருந்திய வகையானும் பல், நா அண்ணம் இதழ் என்னும் உறுப்பினை உடைய முயற்சி வகையானும் எழுத்துக்களைப் புலப்படுத்துவது.
65	உத்தமம்—	மூங்கிலாற் செய்யப்பெறும் குழற்கருவி.
66		குழற்கருவி வகைகள்.
96	உத்தம ஓசை—	குயில் கூவல், வண்டின முரற்சி, வலம்புரியோசை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
144	உத்தமமான கருவிகள்	தோற்கருவிகளில் மத்தளம், சல்லி, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழவம்.
15	உந்தல்—	நரம்புகளைத் தெறித்து அறியும் முறைகளில் ஒரு தொழில் தடவு தள்ளல் உந்தலாகும்.
79	உந்தி—	மூலாதார நாதம் எழுவது எழுமிடம்.
151	உபயம்—	சூரியாங்கம், சந்திராங்கம் எனப் பிரிவு படுத்தப்படும் தோற்கருவி வகைப்பெயர் முறைமையில் இரண்டிற்கும் உரியது. அதிதெய்வங்களுக்கு வாசிக்கும் முறைமையின் பெயர்.
157	உயரம்—	சல்லிகை என்னும் தோற்கருவி உயர அளவு பெற்றது அறுபத்தெட்டுவிரல் தோற்கருவிகளின் உயரம்.
2	உயர் கூத்து—	உயர்ந்த தேவர்களல் ஆடப்படும் கூத்து.
65	உயர் சந்து—	உயர்ந்த சந்தனமரம். வங்கியம் செய்யும் மரவகை.
66	உயர்ந்த சம நிலம்—	குழல் செய்யும் மூங்கில், செங்காலி, கருங்காலி போன்ற மரவகைகள் விளையும் நிலப்பகுதி.
15, 16	உரித்தாகியகை	எட்டுவகைக் கையியக்கம்.
105	உரித்தாதல்—	பாணுக்கு இசை உரித்தாதல் பாண்-பாட்டு.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
10	உரிய நரம்புகள்—	ஒரு பண்ணிற்குரிய நரம்புகள்
133	உருத்தளி—	இது அசையிற் புணர்க்கப்படுவது.
114	உருத்திரன்—	மூன்றுஞ் சாமத்துப் பண்களால் பாடப்படும் இறைவன் முதற் கடவுள்.
15	உருட்டல்—	உருட்டல் என்ற இசைத் தொழின்முறை, தொழிற்கை எட்டினுள் ஒன்று.
92	உருட்டு—	மிடற்றுத் தொழில் பத்துவகை அசைவுகளில் ஒன்று.
21	உழை—	ஏழிசைகளில் ஒன்று மீனராசியில் நிற்பது தெய்வம் மயில்தாங்கியன் உழைதலையில் எனப்படுவதும் அலியிசை எனப்படுவதும் வழக்கு.
136	உரைப்போரையறிதல்—	இசை புணர்க்கும் வகையில் அறியப்படுவது.
29	உழை குரலாயது அரும்பாலை—	வலமுறை ஏழ்பெரும்பாலையில் ஒன்று.
28	உழை குரலாயது செம்பாலை—	குரற்கிரமத்து எதிர் நிரநிறைப் பாலைகளில் ஒன்று.
83	உள்ளாளம்—	இசைபாடும் தொழில்களில் ஒன்று முதலொலியை எழுப்புதல்
15	உறழ்தல்—	நரம்புகளை ஆராயும் முறைமைகளில் தெறித்து அறிதலில் உறழ்தல்.
138	உறுப்பு—	பிண்டவகையில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	" ஊ "	
25, 81	ஊ —	மூன்றும் இசைக்குரிய நெடில் உயிர்க் குறியீட்டெழுத்து ஆளத்திக்குரிய மூன்றும் நெட்டெழுத்து.
72	ஊறு—	மண்ணால் உடம்பு ஊறுய்ப் பரிணமித்தல்.
93	ஊறிய இசை —	இசைப் புணர்ப்பு ஐந்தனுள் வேறுபாட்டின் பாற்பட்டது வேறுபாடு.
96	ஊனம் இல்லாதான் —	உடம்பின் குறைபாடு இல்லாதவன். நல்லுடம்பு உடையவன் பாடுதற்குரியவன்.
	" எ "	
92	எடுத்தல் —	இசைக்கிரியை எட்டனுள் முதலாவது.
126	எண்சீரான் — வந்தபாடல்	தேவபாணிப் பாடல்களில் பெருந்தேவபாணி.
16	எண்ணியதானம் —	பண்ணாற்றெழில்
161	எழுத்து —	முழவு வாச்சியங்களில் பாட எழுத்தாக வாசித்தற்குரிய எழுத்துக்கள் சொற்கட்டெழுத்து.
161	எழுத்து மரபு —	இந்நூல் வாச்சியமரபின் உட்பிரிவு.
133	எழுத்தால் —	யாப்பெழுத்துக்களால் எழுத்து, அசை, சீர், தளை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
15	எழுப்புதல்—	பட்டடை முற்றிய இளிதனை எழுப்புதல்

" ஏ "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
25	ஏ—	நான்காமிசைக்குரிய உயிர்க் குறியீட்டெழுத்து.
99	ஏடாயகம்—	டாயம் தூக்கித்தாக்குதல் தொழிலைந்துள் ஒன்று.
31	ஏழு இராசிகள்—	இசை நிறுத்தும் இராசிகளில் ஏழு இடபம், கற்கடகம் சிங்கம், துலாம், தனுசு, கும்பம், மீனம். தமிழுக்கு ஏழ்நரம்புள.
89	ஏழிசை,	ஏழ்நரம்பு, ஏழோசை வங்கியத்து இன்னிசை எழுத்தாற் பிறக்குங்கால் சரிகமபதநி: என்றும் பிறக்கும்.
116	ஏழாஞ்சாமத்திற்குரிய பண்—	சந்திரனைப் பாடுவது. பெரியவராடி, தீபவராடி, கௌடி அரியநாட்டம், பெரிய நாட்டம், காந்தார பஞ்சமம், தமிழ்வேளர்கொல்லி பியந்தை என்ற எட்டுப்பண்கள்.
163, 166	ஏறுகை—	தோற்கருவிகளில் கொட்டும் அறுவகை ஓசைகளில் தொகும் தொகும் நிகும் என்பன.

" ஐ "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
25	ஐ—	ஐந்தாமிசைக்குரிய குறியீட்டெழுத்து.
15	ஐந்தாங்கோல்—	வார்தல், தொழிற்கை எட்டனுள் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
115	ஐந்தாஞ்சாமத்திற்குரிய பண்கள் :	சதாசிவனைப் பாடுவது. குச்சரி, மல்லாரி மேகராகம், குறிஞ்சி, மாளுவகிரி, தேசற்கிரி, இராமகிரி, கொண்டற்கிரி என்ற எட்டுப்பண்கள்.
8	ஐந்தியல்—	இசை, முழவு, கூத்து தாளம் அவிநயம். (வினையம்)
101	ஐந்துதொகை—	அஞ்சுறுப்பு, பஞ்சமரபு.
85	ஐந்துநிறம்—	சேத்திராங்கம், சுத்தம், சாளவம், சங்கீரணம் தமிழ்.
79	ஐவகைப்பூதம்—	ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம்.

" ஓ "

81	ஓ—	ஆளத்திக்குரிய உயிர் எழுத்து ஐந்தனுள் ஒன்று.
98	ஒட்டுதல்—	பாடுவானது தொழிற்கிரியை நான்கனுள் முதலாவது, கண்டத்தொழில்.
97	ஒதுக்கல்—	ஒருக்கியொதுங்கல் பாடுதற்கு அல்லாத ஒலி வகைகளில் ஐந்தாவது பாடுகிற நிறத்தை ஒதுக்கிப்பாடுவது.
169	ஒத்து—	வாக்கியப் பாக்களில் ஒன்று தேசி வடுகு சிங்களம் மூன்று கூத்திற்கு உரித்தாகிய ஓசை.
92	ஒலி—	இசைக்கிரியைகள் எட்டனுள் ஆறுவது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
46	ஒலிப்பஞ்சமம்—	செந்திறம் செந்துருத்தி மத்தியமாரி ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
72	ஒளி—	ஒளியாயும், தீயாற்கண் ஒளியாதல்.
80	ஒற்று—	மகரத்தின் ஒற்று (ம்) சரீரத்தில் ஒசை ஆளத்தியாமாறு உணர்த்தல்.

" ஓ "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
81	ஓ—	ஆருமிசைக்குரிய குறியீட்டெழுத்து, நெட்டெழுத்து, ஐந்தனுள் ஒன்று ஆளத்திற்குரிய எழுத்து.
65	ஓங்கிய மூங்கில்—	குழல் செய்ய உத்தமமானது, அது பொழுது செய்யும்.
169	ஓசை—	சரீரத்தில் ஓசை, வானுற் செவியோசை ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும். வாச்சியப் பாக்களுள் ஒன்று.
96	ஓசையான்—	மெய்யான ஓசையான் அரங்கத்துப் பாடப்பெறுபவர் பெறுபவர்களில் ஒருவன்.
92	ஓசைப்படுத்தல்—	தானங்கள் எட்டானும் கிரியைகள் எட்டானும் ஓசைப் படுத்தல் அவ்வாறு படுத்த, பண்ணுகும்.
95	ஓசையிலாதான்—	அரங்கத்துப் பாடப் பெருதவர்
101	ஓதியகீதம்—	பாடப்பட்ட கீதங்கள்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
94	ஓரிசை—	ஓரடியான் வரும் சிந்துகளிசை புணர்க்குமிடத்துள்ள எட்டு வகைப் புணர்ப்புள் முதலாவது.
88	ஓரோசையாய்—	இது நின்ற காலத்து நிறம் வேற்றுமையில்லை.

“ ஔ ”

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
81	ஔ—	ஏழாமிசைக்குரிய நெட்டெழுத்து.
38	ஔடுவம்—	அடுவிகப், ஐந்து ஐந்திசைகொண்டது.

“ க ”

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
153	கஞ்சம்—	கருவி செய்யப்பெறும் ஒருவகை உலோகம் முழவும் செய்யப்பெறும் குடமுழா.
103	கஞ்சக்கருவி—	கஞ்சதாளம், கைம்மணிதாளம், கொண்டி முதலியன. கஞ்சத்தாற் செய்வது முழவம்.
21	கடகம்—	கற்கடகம், பன்னிரண்டு இராசி களில் ஒன்று விளரி இசை நிற்கும் இராசி.
155	கடிப்பு—	பேரிகைக்குரிய எட்டு வார்த்துளை.
150	கடை—	முழவு வகைகளின் ஏழு பெயர் வகை முறைமைகளில் ஒன்று
146	கடைக்கருவி—	பறை, பாகம், உடுக்கை, சிறுபறை, அடக்கம்.
5	கடையம்—	ஒருவகைக் கூத்து, பதினொரு ஆடல்களில் ஒன்று, வீழ்ந்தாடல், இந்திராணியாடியது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
98	கட்டுதல்—	சிறப்புடையனய் இருந்து பாடுவானது தொழிற்செய்கை. கண்டத்தால் வருவது.
97	கட்டை—	பாடுதற்கல்லாத இசை, நிறமுந்தானமுங் குறைவது
146	கணப்பறை—	வன்மைக்கருவி, பறை வகை.
82	கணம்—	அளவறிமுறை மாத்திரைகள் ஒன்பதில் ஒன்று.
7, 89	கண்டம்—	குரல், கண்டத்தானம், மிடறு, கண்டத்திற் பிறக்கும் இசை, நெறி மூன்றுள் ஒன்று.
70	கண்டமரபு—	இந்நூல் (பஞ்சமரபு) இசைமரபு உட்பிரிவு—ந.
67	கண்படுதல்—	குழல் செய்யுமரத்தை அறியும் வகைகளில் ஒன்று.
140	கண்விடுதூம்பு-	ஒரு தோற்கருவி, இடைக்கருவி புறமுழவு.
84	கதி—	நடை ஐந்து தொழில்களில் ஒன்று.
92	கம்பித்தல்—	கிரியைகளில் ஒன்று. அசைத்துத் தூங்கிசையாகப் பாடுவது.
154	கரடிகை—	ஒரு தோற்கருவி. சமக்கருவி உத்தமக்கருவி கனகரடிகை. பலாவாற் செய்வது.
153	கருங்காலி—	ஒருவகை மரம், முழவு செய்யும் மரம், யாழ்க்கோடு செய்யும் மரம்.
89	கலன்—	கருவி, யாழ்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
33, 60	கவுசிகம்—	கௌசிகம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று. செய்திறம்,
57	கவுடி—	கவுரி, கௌடி, தேசிகம் ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
169, 170	கவுத்துவம்—	வாச்சியப்பாக்களுள் ஒன்று
121	கவுண்டியன்—	பண் பாடுதற்குரியவர்களில், ஒருவன், சாளவத்திற்குரியன்
11	கவ்வரிமுண்டகம்—	யாழின் திவவின் கடைக்கண் முடிந்த மணிமுடி
165	கவ்வினத்தில்—	க, கி. கு. கெ. இந்த எழுத்துக்கள் முழவு வாச்சியச் சொற்கட்டு எழுத்துக்கள்.
58	கல்வாணம்—	கௌவாணம், வன்மைப்பண் படுமலைக் கவ்வாணம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று, ஆருஞ்சாமத்திற் பாடப்படுவது.
65	கழை—	மூங்கிற்புல், மூங்கில் குழற்கருவி செய்வதற்கு உத்தமம்.
26	களரி—	இசை

" கா "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
97	காகசுரம்—	பாடுதற்கல்லாத ஒலி, குரல் அமைப்பில், காக்கையின் குரலாவது போலும்
96, 97	காகுளி—	பாடுதற்கல்லாத ஒலி, பேய் கத்திறுற்போலப் பாடுவது.
57	காஞ்சி	மேகாஞ்சி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று, மென்மைப்பண் ஆருஞ்சாமத்திற் புடப்படுவது,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
152	காடுகாள்—	கடையான கடவுள், கடைக் கருவிகட்குரிய தெய்வம்.
24	காடை—	ஒரு பறவை, இதன் ஒலி தார இசையை ஒத்தது. இந்நூற் கருத்து.
82	காட்டை	அளவறிமுறை, லவம் எட்டு கொண்டது.
75	காட்சி	இருபத்தியைந்து வாதனைகளில் ஒன்று.
80	காட்டாளத்தி—	ஆளத்திவகைகளில் ஒன்று அச்சுடன் நிகழும்
163, 166	காத்திரம்—	முழவுகளில் வாசிக்கப்பெறும் அறுவகை ஓசைகளில் ஒன்று, திர, துர, தர,
62	காந்தாரம்—	தாரப்பண்டிறம் மங்கலப்பண், ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று முதலிசை.
35, 56	காந்தாரபஞ்சமம்—	உறுப்பு, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று, ஏழாஞ்சாமத்திற் பாடப்படுவது.
74	காந்தாரி—	பத்து நாடிகளில் ஒன்று
61, 113	காமரம்—	சீகாமரம், ஆறிசைப்பண், இரண்டாம் சாமத்தில் பாடப் படுவது. திருமாலைப்பாடப் படுவது.
59	காரவணி—	தராவணி, நாராயணி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
138	காலம்—	அளவு, மாத்திரை முழவு வகை களின் பெயர் முறைமைகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
136	காலமறிதல்—	இசை புணர்க்கும் வகைகளில் ஒன்று.
148	காலைமுழவு—	காலையில் வாசிப்பது, முழவு வேற்றுமை. துடி
71	கால்—	காற்று, ஓரிடத்தில் நிலைபெறுவது அன்று, இரண்டு குணமுடைத்து
103	காளம்—	துளைக்கருவிகளிலும் ஒன்று, கஞ்சக் கருவிகளிலும் ஒன்று. எக்காளம்
61	காளி—	தாளி, புங்காளி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று

“ கி ”

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
83, 84 92	கிரியை—	கிரிகை, கிரியைகள் பதினொன்று, தாளக்கிரியை. இசைக்கிரியைகள்
90	கிரியையாற் பெயர்பெற்றது—	பண், பெயர்பெறும் முறைகளில் ஒன்று.
76	கிருகரன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று கோபத்தை விளைவிக்கும்
25	கிளை—	கிளையிசை, நின்ற நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பு.
55	கின்னராகம்—	கின்னரம் ஏழிசைப் பண்களில் ஒன்று பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
103	கின்னரி—	நரம்புக்கருவிகளில் ஒன்று.

“ கீ ”

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
11	கீசகப் பேரியாழ்—	யாழ்க்கருவிகளில் ஒன்று.
8	கீதம்—	பாட்டு, தேவர்கள் உவப்பனகீதம்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
130	கீதங்கள் ஏழு—	ஏழு தாளத்துடனும் புணர்ப்பது கீதங்கள் தாளப்பெயரானும் வழங்கும்.
138	கீதாங்கம்—	கீதத்துக்கு (முழவு) வாசிப்பது.

"கு"

74	குகு—	பத்துநாடிகளில் ஒன்று.
59, 36	குச்சரி—	தமிழ்க்குச்சரி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று. ஐந்தாஞ் சாமத்திற் பாடப்பெறுவது.
5	குடக்கூத்து—	பதினொரு ஆடல்களில் ஒன்று, திருமால் ஆடியது. விநோதக்கூத்துள் ஒன்று
98	குடமுழக்கம்—	முழவின் முழக்கம்
154	குடமுழா—	குடமுழவம், வன்மைக் கருவி, உத்தமமான தோற்கருவி, தலைக்கருவி. கஞ்சத்தாற்செய்வது
84	குடிலம்—	வளைவு, இசைக்கிரியைகளில் ஒன்று.
149	குடுக்கை—	குடுப்பைக்கையாக உடைத்து. ஒரு தோற்கருவி. ஆவஞ்சி மென்மைக்கருவிகளில் ஒன்று
13	குடுப்பி—	சகோடயாழின் சிற்றுப்புக்களில் ஒன்று.
160	குடுப்பு—	இடக்கைக் குடுப்பு, கொம்பாலே குடுப்பு, எருமைக்கொம்பால் கொள்ளப்பெறுவது.
5	குடைக்கூத்து—	நின்றாடல்களில் ஒன்று. முருகப்பெருமான் ஆடியது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
155	குண்டளவு—	குண்டினளவு, பேரிகை, படகம் இவை போன்ற தோற்கருவிகளின் குண்டினளவு.
61	குந்தளம்—	கொண்டி, கொண்டற்கிரி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
120	குமாரன் —	இசைபுணர்க்குமிடத்து யாவனொருத்தன் பேர் இரண்டாமெழுத்து, மொழிக்கு முதல்வரக் கொள்வது.
11	குமிழ்—	யாழ்ப்பத்தர் செய்யும் மரம்.
21	கும்பம்—	பன்னிரண்டு இராசிகளில் ஒன்று கைக்கிளை இசை நிற்குமிராசி.
75	கும்பித்தல்—	காற்றின் குணம், வாதனைகளில் ஒன்று.
24	குயில்—	ஒருவகைப் பறவை, இதன் ஒலி துத்த இசையினை ஒத்தது.
96	குயில் கூவல்—	உத்தமவோசை மூன்றினுள் ஒன்று.
24	குரல்—	ஏழிசைகளில் ஒன்று. கண்டம்
153	குரவம்—	முழவு செய்யும் மரம், குராமரம்.
4	குரவை—	ஒருவகைக்கூத்து.
160	குருக்கத்தி—	முழவுக்கு வளையம் கொள்ள ஏற்பது. ஒருவகைச்செடி.
12	குவடு—	யாழுறுப்புக்களில் ஒன்று.
134	குவளைவண்ணம்—	ஐந்து வகை வண்ணப் பாடல்களில் ஒரு வகை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
56, 114	குறண்டி—	நோதிறம், தேவகிரி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று. மூன்றாஞ் சாமத்திற் பாடுதற்குரியது.
81, 104	குறில்— குற்றெழுத்து ஐந்து	குற்றெழுத்து அ, இ, உ, எ, ஒ. தேவபாணி புணர்க்குமிடத்துக் கொள்வது.
35, 56	குறிஞ்சி—	நவிர்கொல்லி, நாலாஞ்சாமத்தில் பாடுதற்குரியது. ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
53	குறிஞ்சியாழ்—	நாற்பெரும்பண்களில் ஒன்று ஒரு யாழ்க்கருவி ஏழிசைப் பண்களில் ஒன்று. செம்பாலை வன்மைக்குரிய பண்.
64	குறுங்கலி—	சோமராகம், நான்கிசைப் பண்களில் ஒன்று.
16	குறும்போக்கு—	நரம்புகளைக் குற்றமின்றி இயற்றுதல்.
121	குன்றுக்குழலன்—	இசைக்குரியவன் சுத்தத்திற் குரியவன்.

"கூ"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
93	கூட்டிசை—	இசைப்புணர்ப்பு ஐந்தனுள் ஒன்று.
37, 58	கூதாளி—	கூதளி, கேதாளி, கேதாளிக் குறிஞ்சி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
77	கூர்மன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று இமைப்பு, விழிப்பு, உறக்கம், உணர்ச்சி இவற்றைப் பண்ணுவிப்பது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
103	கொம்பு—	குழற்கருவிகளில் ஒன்று
34, 60	கொல்லி—	கொல்லிக்குறிஞ்சி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
35, 64	கொல்லிவராடி—	நான்கிசைப் பண்களில் ஒன்று.

"கோ"

4	கோலம்—	ஈழம், அராளம், மறம் சித்து, சோனகம், முதலிய பல கோலமாக ஆடப்படும் ஆண்கோலம். அதாவது கூத்தின் வகைகளில் ஒருவகை.
36, 54	கோடிப்பாலை—	கொடிப்பாலை, மருதயாழ் மருதன்ளு. ஏம்பெரும். பாலைகளில் ஒன்று. ஏழிசைப்பண்

"கெள"

5	கௌடி—	கவுடி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று. கவுரி, (தேசிகம்)

"ச"

9, 10	சகோடயாழ்—	நால்வகை யாழ்களில் ஒன்று, நரம்புகள் 14 கொண்டயாழ், சகோடம்—செம்முறைக்கேள்வி.
74	சங்கினி—	பத்து நாடிகளில் ஒன்று
86	சங்கீரணம்—	ஐந்து நிறங்களில் ஒன்று சாளவத்துடனே சிவனும்
103	சங்கு—	துளைக்கருவிகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
36, 61	சதாங்கியம்—	சாங்கிமம், சாதாங்கியம் சாதாக்கியம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
15, 17	சதுரப்பாலை —	நான்கு நிரல்களாக ஒத்திசைப்பது.
131	சதுராங்கி—	தேசாளப்பாக்கள் நான்கினுள் ஒன்று ஓரடி எண்சீரால் நாலடியாற் புணர்ப்பது,
129	சதுராட்டி—	சுத்தப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று. உக்கிரகம், துருவை, ஆபோகம் என்னும் மூன்றடியாலும் புணர்ப்பது.
90, 64	சதுர்த்தம்—	திறத்திறம், நான்கிசை கொண்டது.
131	சந்தி—	தேசாளப்பாக்கள் நான்கினுள் ஒன்று. நாற்சீர் ஓரடி, மூன்றடியாகப் புணர்ப்பது. ஒரு பண்.
55	சந்தி—	சாந்தி, சிந்தி, பண்ணோர்பதினேழில் ஒன்று. ஏழிசைப்பண்.
119	சந்திரன் —	மொழிக்கு முதலாகப் புணர்க்கும் சொல்.
140	சந்திரவளையம்—	ஒரு தோற்கருவி.
143	சமக்கருவி—	நான்குவகைத் தோற்கருவிகள்.
82	சமன்பட	வன்மைக்கும், மென்மைக்கும் இடையில், அதாவது நடுநிலை.
122	சமபாதம்—	இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று. நான்கடியினும் சீரொத்து முற்றக் குருவே வருவது கலிவிருத்தம்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
74	சமானன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று.
90	சம்பூரணம்—	பண், ஏழிசைகொண்டது.
149, 154	சல்லி—	சல்லிகை, ஒரு தோற்கருவி. இதற்குத் தெய்வம் நாராயணன். செங்காலியாற் செய்வது.

"சா"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
90	சாடவம்—	பண்ணியற்றிறம் ஆறிசைகள் கொண்டது.
62	சாதாளி—	சித்திரவேளர்கொல்லி, ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
122	சாதியோசை—	சுத்தம், சாளவம், தமிழ் என மூன்று.
37, 55	சாந்தி—	சிந்தி, சந்தி, பண்ணோர்பதினேழில் ஒன்று ஏழிசைப்பண்.
3	சாந்திக்கூத்து—	நாயகன் சாந்தமாக ஆடிய கூத்து தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டியம்.
132	சாயம்—	சாளவப் பாவின் மூன்ருமடி
36, 56	சாயரி—	சாளுகி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
55	சாயவேளர்கொல்லி—	பெரியநாட்டம், பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று, ஏழிசைப்பண்.
36, 58	சாயை—	அரளி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
34, 61	சாரல்—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
34, 59	சாவகக்குறிஞ்சி—	சாவகன், சாவகன் குறிஞ்சி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
129	சாவட்டணை—	சுத்தப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று.
35, 57	சாழங்கநாட்டை—	தேசக்கிரி, தேசாக்கிரி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
33, 62	சாளரபாணி—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று,
86, 88	சாளவம்—	ஐந்து நிறங்களில் ஒன்று. ஓசையை உச்சரித்து நாசி தட்டாமை ஆகாச கம்பிதமாக்கி ஏந்திசையாகப் பாடுவது.
89	சாளவத்திற்குரியது—	வீணை, இசை.
121	சாளவத்திற்குரியவன்—	கவுண்டியன்

"சி"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
34, 57	சிகண்டி—	நனிடை, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
21	சிங்கம்—	பன்னிரண்டு இராசிகளில் ஒன்று. அரி, தார இசை நிற்குமிடம்.
74	சிங்குவை—	பத்து நாடிகளில் ஒன்று.
122	சித்து—	சிந்து, பாவினம், பாடல் வகைகளில் ஒன்று. இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று.
134	சிந்துகள்—	மூர்த்திகளைப் பார்த்தருளிச்செய்த நாடகப்பாக்களில் ஒருவகை.
134	சித்திரவண்ணம்—	ஐந்தாய் அந்தாதி எழுவாயடியும் ஈற்றடியும் மண்டிலங்கொள்ளப் பாடிப் புணர்ப்பது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
35, 62	சித்திரவேளர்கொல்லி—	சாதாளி, ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று.
55	சிந்தி—	சந்தி, சாந்தி, பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று. ஏழிசைப்பண்
122	சிறுதேவபாணி—	இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று. தேவபாணி.
146	சிறுபறை—	ஒரு தோற்கருவி, நெழுகுபறை
122	சிறுவண்ணம்—	வண்ண வகைகளில் ஒன்று.
163, 166	சிவிறுகை—	தோற்கருவிகளில் கொட்டும் அறுவகை ஓசைகளில் ஒன்று கிற, கிற, கிறட.

"சீ"

34, 66	சீகாமரம்—	காமரம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
33, 61	சீவனி—	சீவணி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
55	சீராகம்—	சீராகமரம், நள்ளி பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று ஏழிசைப்பண்.
54	சீர்கோடிகம்—	கோடிகம், கோடி, தோடி நிருபதுங்கராகம் பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று விளரிப்பாலை.

"சு"

33, 43	சுகதி—	சுகதீ, முல்லையாழ், செவ்வழியாழ் படுமலைப்பாலை. பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று. ஏழிசைப்பண்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
35, 57	சுத்தகாந்தாரம்—	சுருதிகாந்தாரம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
88, 94	சுத்தம்—	ஐந்து நிறங்களில் ஒன்று, ஓசையை உச்சரித்து நாசியிலே ஓட்டிச் சிரத்தையும், நாபியையும் கம்பித்துத் தூங்கிசையாகப் பாடுவது. சிந்துகள் இசை புணக்கும் இடத்து எட்டுவகை முறைமைகளில் ஒன்று மூன்றுவது.
89	சுத்தத்திற்குரியது—	வங்கிய இசை.
121	சுத்தத்திற்குரியவன்—	குழலன், குன்றுக்குழலன்.
84, 99	சுருதி—	மாத்திரை, அலகு, குற்றப்படாத ஓசை ஐவகைத் தொழில் முறைமைகளில் ஒன்று.
74	சுழிமுனை—	சுழுமுனை, சுழுனை, பத்து நாடிகளில் ஒன்று.

"சூ"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
37, 63	சூர்துங்கராகம்—	ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று.
132	சூழ்—	(சக்கு, சூழ்) தேசி, வடுகு சிங்களம் என்னும் மூன்றுவகைக் கூத்துமாடி முற்றுப்பெறுதல்.
119	சூரியன்—	மொழிக்கு முதலாகப் புணர்க்கும் சொல்.

"செ"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
10	செங்கோட்டியாழ்—	நால்வகை யாழ்க் கருவிகளில் ஒன்று. செங்கோடு.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
119	செந்தாமரை—	மொழிக்கு முதலாகப் புணர்க்கும் சொல்.
54	செந்து—	பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று பெருந்தொகை, பெருந்தகை, ஏழிசைப்பண்.
62	செந்துருத்தி—	செந்திறம், ஓலிப்பஞ்சமம், ஐந்திசைப் பண்களின் ஒன்று.
122	செந்துறை—	இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று.
169	செம்படை—	தாளவகைகளில் ஒருதாளத்தின் பெயர்.
53	செம்பாலை—	ஏழ்பெரும்பாலைகளில் ஒன்று ஏழிசைப்பண். பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று குறிஞ்சியாழ்.
60	செய்திறம்—	கவுசிகம், கௌசிகம் ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று
37, 57	செருந்தி—	செருத்தி, செந்தி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று
16	செலவு—	யாழிற்குரித்தாகிய கைகள், தொழில் எட்டனுள் ஒன்று.
53	செவ்வழிப்பாலை—	ஏழ்பெரும் பாலைகளில் ஒன்று பண்கண்டு திறனெய்தாப்பண்
53	செவ்வழியாழ்—	முல்லையாழ், பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று. படுமலைப்பாலை நாற்பெரும்பண்களில் ஒன்று.

" சே "

58	சேறை—	பஞ்சமரபு ஆசிரியர் அறிவனாது ஊர். திருச்சேறை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"சொ"	
4	சொக்கம்—	சுத்த நிருத்தம், கூத்து வகைகளில் ஒன்று சொக்க தாண்டவம்.
	"சோ"	
36, 57	சோகவராடி—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
35, 64	சோமராகம்—	குறுங்கலி, நான்கிசைப்பண்களில் ஒன்று.
87	சோனகம்—	பாவினம், பாடல் வகைகளில் ஒன்று.
	"டா"	
84, 99	டாயம்—	ஏடாயகம், தொழில் ஐந்தில் ஒன்று. மதியோர்கள் ஐந்து நிறம். தூக்கித்தாக்குதல்.
	"த"	
37, 59	தக்கணாதி—	வருணம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
34, 55	தக்கராகம்—	அராகம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
140	தகுணிச்சம்—	ஒரு தோற்கருவி.
36, 59	தக்கேசி—	நவிர், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
139	தக்கை—	ஒரு தோற்கருவி,
74	தசவாயுக்கள்	தசநாடிகள்— இடைமுதல் பத்து கூர்மன் முதல் பத்து.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
140	தடாரி—	பைந்தொழிற்றடாறி, ஒரு தோற்கருவி.
140	தண்ணுமை—	ஒரு தோற்கருவி.
60	தத்தளம்—	அக்காழம், அக்காளம், தத்தள பஞ்சமம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
14	தந்திரிகரம்—	யாழில் நரம்பு துவக்க, நீளமாக அமைப்பதோர் உறுப்பு.
140	தமருகம்—	ஒரு தோற்கருவி.
86	தமிழ்—	தமிழ்களி, ஐந்து நிறங்களில் ஒன்று.
59	தமிழ்க்குச்சரி—	குச்சரி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
89	தமிழ்க்குரியது—யாழிசை.	
121	தமிழ்க்குரியவன்—மதங்கன்.	
106	தமிழ் நிறம்—	செந்தமிழ், ஓசையை உச்சரித்து நாபியைக்கம்பித்துக் குடிலமாக்கி மயங்கிசையாகப் பாடுவது.
36, 56	தமிழ்வராடி—	வராடி, வசந்தன் கொல்லி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
33, 59	தராவணி—	காரவணி, நாராயணி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
129, 130	தலைக்கண்டி—	சுத்தப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று முதலடி தொடங்கி ஈற்றடி அளவுமாய்த் தூணியாக்கிப் புணர்ப்பது.
144	தலைக்கருவிகள்—ஏழுவகைத் தோற்கருவிகள்.	

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
140	தவில்—	தாவில், ஒரு தோற்கருவி (தவுல்)
77	தனஞ்சயன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று.
36, 63	தஞசி—	ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று.
21	தனு—	தனுசு, பன்னிரண்டு இராசி களில் ஒன்று. துத்த இசை நிற்கும் இடம்.
33, 61	தனுக்காஞ்சி—	தனுக்காஞ்சி, தன்னி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.

" தா "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
84	தாக்கு—	தூக்கு, பதினொருவகைச் செய்கைகளில் ஒன்று.
33, 56	தாணு—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
3	தாண்டவம்—	சொக்க தாண்டவம் ஆனந்தத் தாண்டவம்.
122	தாமம்—	நிறம், தாமம் என்கிற நிறம். இதில் அரசர்குச் சாளவம் பாடுவர்.
42	தாரப்பணம்—	தாரம், தாரப்பண், மேற்செம்பாலை ஏழிசைப்பண்களில் ஒன்று.
37, 62	தாரப்பண்—	காந்தாரம், தாரப்பண்டிறம். ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
25	தாரம்—	ஏழிசைகளில் முதலிசை, சிம்ம ராசியில் நிற்பது, காடையின் ஓசையை ஒத்தது. தமிழ் மரபில் முற்றோன்றியது. பண்ணின் பெயர்.
103	தாரை—	துளைக்கருவிகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
8	தாள நூல்—	தாளவகைகூறும் பழைய நூல் பஞ்சமரபில் ஒன்று. தாளமரபு.
135	தாளமறிதல்	இசைபுணர்க்குமிடத்து அறியப்பெறும் பத்துவகைகளில் இரண்டாவது (முறைமை)
169	தாளம்—	இசைக்கலைக்கு முதலானது. முதலாயினும் கொட்டும், கூத்தும், இசையும், முழவும், தாளமும் எனவரும், வாச்சியப்பாக்கள் எனவும் படும். வடசொல்விரவி நாலடியாய் முப்பத்திரண்டு அறிவர்த்தனைகளாலே முற்ற வருவது. கஞ்சக் கருவிகளில் ஒன்று. தாண்டவத்திற்குரியது.
83, 91	தானங்கள் எட்டு—	பெருந்தானம், நெஞ்சு, மிடறு, நாக்கு, தலை. மூக்கு, அண்ணம் பல் (அதரம்) உதடு.
136	தானமறிதல்—	இசைபுணர்க்குமிடத்து, அறியப் பெறும் முறைமைகளுள் பத்தாவது.
82	தானம்—	மத்திமகாலம்.

" தி "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
141	திமிலை—	ஒரு தோற்கருவி.
85	திரள்—	திறழ், மதியோர்களால் அறுதி இடப்பட்ட நான்கிடங்களில் ஒன்று திறள்.
56	திராடம்—	அத்தராட்டம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று;

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
15, 17	திரிகோணப்பாலை—	ஒரு பண்ணிற்குரிய நரம்புகள் மாத்திரை வேறுபட்டு மூன்று நிரல்களாக ஒத்திசைப்பது.
122	திரிபாதை-திரிபாதம்-	இசைப்பாக்களின் வகைகளில் ஒன்று. (திரிபதை)
134	திருப்பாட்டு—	மூர்த்திகளைம் பார்த்தருளிச் செய்த நாடகப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று.
119	திருமகள்—	மொழிக்கு முதலாக புணர்க்கும் சொல்.
90	திறத்திறம்—	சதுர்த்தம், நான்கிசைகள் முறைமை.
89	திறம்—	ஔடுவம். அடுவிகம், ஐந்திசைகள் கொண்ட முறைமை
89	திவ்வியவராடி—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று. (தீபவராடி)
11	திவவு—	விசிக்கும் வார்க்கட்டு.

" தீ "

37, 58	தீபவராடி—	திவ்வியவராடி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.

" து "

64	துக்கராகம்—	வட்டி, நான்கிசைப்பண்களில் ஒன்று.
5, 145	துடி—	ஒரு தோற்கருவி, காலை முழவு அளவு முறையில் நிமிடம் எட்டு கொண்டது துடி. வீழ்ந்தாடல்களுள் ஒன்று முருகன் ஆடியது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
171	துடுக்கம்—	வாச்சியப்பகுதிகள், அதாவது வேறுபட்ட இரண்டடியாய், முதலடிவாரத்தைப்பற்றி நிகழ்ந்து பின்பில் அடித்திரளைப் பற்றி நிகழ்வது. அடுக்கம் என்றும் கூறப்பெறும்.
140	துடுமை—	ஒருதோற்கருவி (துடுவை) பண்ணமை முழவு.
21	துத்தம்—	ஏழிசைகளில் ஒன்று. தனுராசியில் நிற்பது. குயிலோசையை ஒத்தது.
83	துருதம்—	அளவை முறையில் துடி இரண்டு கொண்டது. வட்ட வடிவு.
129, 130	துருவை—	சுத்தப்பாக்களில், சதுராட்டியில் இரண்டாமடி;
21	துலாம்—	பன்னிரண்டு இராசிகளில் ஒன்று குரல் எனுமிசை நிற்குமிடம்.
131	துவைந்தி—	துவைந்தி–தேசாளப்பாக்கள் நான்கினில் ஒன்று, வட சொல்லாலே ஓரடி எண்சீராக, இரண்டடியாலே புணர்ப்பது;
103	துளைக்கருவி—	வங்கியம் முதல் சங்கு வரை.

" தா "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
88	தாங்கிசை—	சுத்தம்பாடும் முறை, ஓசையை உச்சரித்து நாசியிலே ஒட்டிச் சிரத்தையும் நாபியையும் கம்பித்துப் பாடுவது.
104	தாம்பு—	கண்விடுதாம்பு, ஒருதோற்கருவி.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	“ தெ ”	
15	தெருட்டல்—	தொழிற்கை எட்டனுள் ஒன்று.
80	தென்னதென—ஆளத்தி செய்யுமிடத்து	இவ்வசையுடன் பாடப்படும், ஆளத்திக்குக் கொள்ளப்பெறும் அசை, தென்ன, தென.
	“ தே ”	
132	தேசாள நிறம்—	நிறவகைகளில் ஒன்று இது தமிழ்ப்பாவினுக்கும் பொருந்தும்
131	தேசாளப்பாக்கள்—	இசைப்பாவகைகளில் நான்கு துவைந்தி, சந்தி, சதுராங்கி பெருஞ்சுரம் எனப்படும்.
132	தேசாளம்—	ஒரு வகைக்கீதம் சக்கு, சூழாதியாகப் புணர்க்கப்படும் தேசாளகீதம் எனப்படும்.
37, 54	தேசாளி—	தேவாழி, தேவதாளி ஏழிசைப்பண், பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று, தேசி, தேசாழி எனவும் படும்.
37, 141	தேசி—	ஒருதோற்கருவி. ஒருபண்.
57	தேசிகம்—	கவுடி, கௌடி, கவுரி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
74	தேவதத்தன்—	தெய்வதத்தன், பத்துவாயுக்களில் ஒன்று.
133	தேவபாணி—	இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி என இருவகைப்படும்,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	" தை "	
16	தைவரல்—	யாழிற்குரித்தாகிய கைகள் எட்டனுள் ஒன்று. ஒரு செய்கை.
	" தொ "	
140	தொக்கவுபாங்கம்—	தொக்கு உபாங்கி ஒரு தோற்கருவி.
92	தொட்டுக்கோள்—	இசைப்புணர்ப்பு ஐந்தனுள் ஒன்று.
14, 15	தொழிற்கை—	இது எட்டு வகைப்படும். வார்தல் வடித்தல் உந்தல், உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்ப.
	" தோ "	
54	தோடி—	கோடிகம், சீர்கோடிகம், கோடி, நிருபதுங்கராகம், விளரிப்பாலை, ஏழிசைப்பண். பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
140	தோலும்—	தோலாற் செய்யப்பட்ட முழவுகள் ஆதிக்கருவிகள்
139, 140	தோற்கருவிகள்—	இவை முப்பது வகையில்,பெயர் கொண்டு, வன்மை, மென்மை, சமம், தலை, இடை, கடை, வீரம் என ஏழுவகைப்படுத்தி அறிந்து பயன்படுத்தப் பெறுவன.
	" ந "	
100	நகை புகை—	நகை, புகை, எள், காடி, காமம், கள் இவை மிடற்றுக்குப் பகை,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
35, 51	நட்டபாடை—	(நைவளம்) ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
59	நட்டராகம்—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
24	நரம்புகளின் ஓசை—	விலங்கு, பறவை ஒலி பிறத்தல்
103	நரம்புக்கருவி—	யாழ், வீணை, கின்னரி முதலியன.
84	நலிதல்—	நலிவு, பதினொரு வகைச் செய்கைகளில் ஒன்று.
98	நல்லொழுக்கப் பாரணை—	இசைபாடுவான் உரித்தாகக் கொண்டு பாடத்தக்கது.
56	நவிர்கொல்லி—	குறிஞ்சி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
97	நழுவல்—	பாடுதற்கல்லாத இசைகள் எட்டனுள் ஒன்று, ஒருதானத்தில் பாட ஒரு தானத்தில் நழுவுவது
33, 62	நளுத்தை—	இந்தளம், வடுகு, ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று.
37, 55	நள்ளி—	சீராகம், சீராகமரம் ஏழிசைப்பண் பண்ணோர் மதினேழில் ஒன்று.
57	நனிடை—	சிகண்டி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

" நா "

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
74, 77	நாகன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று. விக்கல் இடுவிப்பது.
33, 60	நாகதொனி—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
37, 63	நாகயாந்தி—	நாகம், ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
54	நாகராகம்—	கொடிநாகராகம் ஏழிசைப்பண், பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
33, 61	நாட்டம்—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
3	நாட்டியம்—	இயலும், இசையும் தழுவிய நாடகங்கள்.
63	நாட்டை—	மல்லாரி, ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
34, 60	நாணுப்பஞ்சமம்—	பின்னபஞ்சமம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
83	நாதம்—	ஒலி, பதினொரு வகைச் செய்கைகளில் ஒன்று.
9	நாரதயாழ்—	யாழ்க்கருவிகளில் ஒன்று. பழையயாழ்.
114	நாலாஞ்சாமத்துப்பண்—	ஈசனைப்பாடப்படுவது, அந்தாளிக் குறிஞ்சி, சாவகக் குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி, காந்தாரம், துக்கராகம், செவ்வழி, குறிஞ்சி, அரும்பாலை என்ற எட்டுப்பண்கள்.
42	நாற்பெரும்பண்—	பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி. (முல்லை)
148	நாழிகைப்பறை—	நாட்பறை, நாள்முழவு ஒரு தோற்கருவி.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	" நி "	
140	நிசாளம்—	ஒரு தோற்கருவி.
133	நிதே—	சாளவத்தின் பாவில் இரண்டாமடி.
82, 83	நிமிடம்—	காட்டை எட்டு கொண்டது நிமிடம்.
3	நிருத்தம்—	தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்ற மூவகைக் கூத்து,
54	நிருபதுங்கராகம்—	பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று ஏழிசைப்பண் விளரிப்பாலை, கோடிகம், கோடி, தோடி.
134	நிறம்— நிறமறிதல்	மூர்த்திகளைப் பார்த்தருளிச் செய்த நாடகப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று.
80	நிறவாளத்தி—	பண்ணின் நிறம் குலையாமற் பாரணையுடன் நிகழும் ஆளத்தி.
94	நிறைநிலை—	சிந்துகள் இசை புணர்க்குமிடத்து கொள்ளப் பெறும் எட்டுவகை முறைமைகளில் ஒன்று ஆருவது.
	" நு "	
95	நுளைபு— நுளைதல்	இசைநுளைபு, நால்வகைப்படும், நெய்தல், முகத்தல், பாய்தல், நுளைதல் என்பவை அவை. நுளைதல் என்பது புன்மைத் தொழில்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"நெ"	
81	நெட்டெழுத்தைந்து—	ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ.
95	நெய்தல்—	இசைநுணுபு நால்வகைகளுள் ஒன்று, வல்வினை, செவ்வழி.
146	நெழுகுபறை—	ஒரு தோற்கருவி, சிறுபறை.
94	நெறி நிலை—	சிந்துகள் இசை புணர்க்குமிடத்து கொள்ளப் பெறும் எட்டுவகை முறைமைகளில் ஒன்று ஏழாவது
	"நே"	
163, 166	நேர்கை—	தோற்கருவிகளில், கொட்டும் அறுவகை ஓசைகளில் ஒன்று, தகத, திகிதி, டிடிடி.
114	நேரிசை—	அரும்பாலை அல்லது கொல்லி, இப்பண்ணில் பாடும் பாவினத்தில் ஒருவகை.
34, 63	நேர்திறம்—	புறநீர்மை, ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
	"நை"	
57	நைவளம்—	நட்டபாடை, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
	"நோ"	
33, 56	நோதிறம்—	குறண்டி, தேவகிரி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
	"ப"	
25	பகை—	நின்ற நரம்புக்கு (ஏழ்நரம்பிற்கு) மூன்றும் நரம்பும் ஆறும் நரம்பும் பகை.

பக்க எண்கள்	அருஞ்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
60	பஞ்சமம்—	கூர்ந்த பஞ்சமம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
101	பஞ்சமரபு—	இந்நூற்பெயர், இசையும் முழவும், தாளமும், கூத்தும், அவிநயமும்—எனவும், நற்றோல், துளை, நரம்பு கஞ்சம் மிடறு எனவும் படும்.
101, 102	பஞ்சமாசத்தம்—	தோல், துளை, நரம்பு கஞ்சம், மிடறு.
35, 58	பஞ்சுரம்—	பழம்பஞ்சுரம், ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று. பஞ்சுரம் பழம்பஞ்சுரம், இதை இரண்டாகவும் கூறப்பெறும்.
139	படகம்—	ஒருதோற்கருவி.
84	படுத்தல்—	பதினொருவகைச் செய்கைகளில் ஒன்று. இறக்கம்.
33, 63	படுமலை—	ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
33, 58	படுமலைக் கவ்வாணம்—	கவ்வாணம் ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
53	படுமலைப்பாலை—	ஏழ்பெரும்பாலைகளில் ஒன்று. செவ்வழியாழ், முல்லையாழ், சுகதி பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று ஏழிசைப்பண்.
15	பட்டடை—	தொழிற்கை எட்டினுள் ஒன்று. இளிநரம்பு.
38	பண்—	ஏழிசைகொண்டது, சம்பூரணம்.
156	பண்டியளவு—	மத்தளத்தின் சுற்றளவு.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
148	பண்ணமைமுழவு—	முரசு, நிசாளம், துடுமை (துடுவை)
16	பண்ணல்—	யாழிற்குரித்தாய கைகள்,
136	பண்ணறிதல்—	இசை புணர்க்குமிடத்து அறியப்பெறும் முறைமைகளில் ஆறுவது,
80, 81	பண்ணுளத்தி—	பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும், பண்மேற்றொழிலாதலாம்,
89	பண்ணியற்றிறம்—	சாடவம், ஆறிசைகள், முறைமை.
84	பதின்மூன்றெழுத்து—	அ, இ, உ, எ, ஒ. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ. ம, ந, த என இவை.
11	பத்தர்—	யாழுறுப்புக்களில் ஒன்று, (குடம்) குமிழ், தணக்கு, முருக்கு எனும் மரங்களால் செய்யப்பெறுவது.
134	பத்தியவண்ணம்—	தலைப்பாவே இரண்டடியாலும் நாலடியாலும், முதன்மொழி, கடைமொழியுடன் மண்டிலம் கொண்டுவரப் பாடுவது.
63	பயிரவம்—	பைரவம், வயிரவம். ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
15, 16	பரிவட்டணை—	யாழிற்குரித்தாகிய கைகள் (தொழில்கள்) எட்டினுள் இரண்டாவது.
35, 58	பழந்தக்கராகம்—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
148	பறை—	கணப்பறை, ஒருதோற்கருவி,

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
169	பற்று—	வாச்சியப்பாக்கள் ஆறில் ஒன்று. இதற்குப் பொருந்த இரண்டடியாக்கிக் காலத்தைப் பற்றி வேற்றுமை தோன்றப் புணர்ப்பது பற்றுப்பாடுவது.
148	பன்மைமுழவு—	முரசு, நிசாளம், துடுவை.

“ பா ”

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
140	பாகம்—	ஒரு தோற்கருவி, தப்பு.
36, 60	பாக்கழி—	வஞ்சி, வஞ்சிப்பாக்கழி.
140	பாங்கி—	விரலேறுபாங்கி, ஒரு தோற்கருவி, உபாங்கி
37, 63	பாடை—	ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
121	பாணர்—	இசைபாடுந் தொழிலர், யாழிற்கு உரியர் முத்திறத்துப்பாணர்.
	பாண்—	குழலன், மதங்கன், கவுண்டியன். பாட்டு, பண், பாண், பாணர்.
5	பாண்டரங்கம்—	பதினொரு ஆடல்வகைகளில் ஒன்று, நின்றாடல். இறைவன் ஆடியது.
95	பாய்தல்—	இசை நுளேபுவகை நான்கினுள் ஒன்று, சமநிலே.
80	பாரணே—	இதற்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என ஐந்து இது கூத்துடன் நிகழும்.
28, 31	பாலே—	இடமுறை, வலமுறை யாழில் நரம்புகளே அமைத்து வாசித்தற்குரிய சுர (இசை) வரிசைகள் பகுதி.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
54	பாலையாழ்—	நாற்பெரும் பண்களில் ஒன்று அரும்பாலை, பண்ணேர் பதினேழில் ஒன்று.
135	பாவறிதல்—	பாட்டறிதல், இசை புணர்க்குமிடத்து அறியப்பெறும் பத்துவகை முறைமைகளில் முதலாவது.
5	பாவைக்கூத்து—	திருமாள் கொல்லிப்பாவை வடிவாய் ஆடியது.

"பி"

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
74	பிங்கலை—	பத்து நாடிகளில் ஒன்று.
138	பிண்டம்—	முழவுகளுடைய அளவும், நீளமும், உறுப்பும் இவற்றைச் சொல்லுவது முழவு வாச்சியத்தின் முழு உருவம்.
61	பியந்தை—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று. (யாழ்பதம்) பெயர் திறம்.
130	பிரகலை—	(ஆந்திரியம்) நாலுறுப்புகளும் குறைபாடில்லாதது, உருக்களில் நான்காமடி.
129, 130	பிரவந்தம்—	சுத்தப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று. அடிவரையிலே பொருள்வர, ஒரு தாளத்திற் புணர்ப்பதன்றிப் பல தாளத்தாலும் புணர்ப்பது.
74	பிராணன்—	பத்து வாயுக்களில் ஒன்று. மூலாதாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு நால்விரற் பெயர்ந்து எண்விரல் அடங்குவது.
34, 60	பின்னபஞ்சமம்—	நாணுப்பஞ்சமம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	" பீ "	
94	பீர்கண்டம்—	சிந்துகள் இசைபுணர்க்கும் இடத்து எட்டுவகை முறைமை உள. அவற்றுள் ஒன்று; நான்காவது.
	" பு "	
34, 61	புங்காளி—	காளி, தாளி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
135	புணர்ப்பறிதல்—	இசை புணர்க்குமிடத்து அறியப்பெறும் முறைமைகளில் மூன்ருவது.
97	புரைத்தல்—	ஆடுதற்கல்லாத இசைகள் எட்டனுள் ஒன்று ஒரோசையான தன்மை நீங்கிப் பலவோசையாய் வருவது.
83	புலுதம்—	லகு மூன்று கொண்டது புலுதம் புலிதம் (மூன்று)
42	புறநிலே—	புறம், இயல்பான இசை நிலேகளுக்கு வேறிசைகளேக் கொண்டு விளங்குவது.
63	புறநீர்மை—	நேர்திறம், ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
148	புறப்புறமுழவு—	பறைமுதல் அடக்கம் வரை.
42	புறம்—	ஒரு பண்ணின் முதன்மையான, இயல்பான இசையமைப்பிற்கு நின்ற இசையும் எடுத்துப் படுத்தும் ஐந்தாமிசையும் தவிர்த்து மற்ற இசைகள் வேருய் அதாவது அகத்திற்குப் புறமாயிருத்தல் (புறநிலே)

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
148	புறமுழவு—	தண்ணுமைமுதல் அந்தரி முழவுவரை.
57	புற்கலம்—	உடம்பு, பூதங்களால் (பஞ்சபூதம்) ஆயது (பரிணமம்)

"பூ"

74	பூடா—	நாடிகள் பத்தினுள் ஒன்று.
71	பூதகுணம்—	பூதமைந்து, குணமைந்து.
86	பூருவம்—	கேத்திராங்கம், கேத்திராரங்கம் ஆதி, இது சுத்தத்துடனே சிவணும்.

"பெ"

137	பெயர்—	தோற்கருவிகளின் (முழவு) பெயர்வகையை வரையறுத்துக் கூறுவது.
34, 61	பெயர்திறம்—	யாழ்பதம், பெயர்திறப்பியந்தை பியந்தை, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
36, 56	பெரியவராடி—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
97	பெருக்குரல்—	பாடுதற்கல்லாத இசைகள் எட்டனுள் ஒன்று நிறமில்லாத ஓசை.
131	பெருஞ்சுரம்—	தேசாளப்பாக்கள் நான்கனுள் ஒன்று அடிவரையறையின்றிப் புணர்ப்போன் பெரு அளவாக பல தாளத்தாலும் புணர்ப்பது.
83	பெருந்தானம்—	(எட்டு) நெஞ்சு, மிடறு, நாக்கு, தலை, மூக்கு, அண்ணம், பல் உதடு என இவை.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
122	பெருந்தேவபாணி–	இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று
33, 42	பெருந்தொகை–	பெருந்தகை. செந்து ஏழிசைப் பண்களில் ஒன்று.
140	பெரும்பறை—	ஒரு வகைத் தோற்கருவி (பெரிய பறை)
122	பெருவண்ணம்–	இசைப்பா, வண்ண வகைகளில் ஒரு வகை.

"பே"

5	பேடு—	வீழ்ந்தாடல்களுள் ஒன்று, காமன் ஆடியது.
154	பேரிகை—	ஒரு வகைத் தோற்கருவி. குராமரத்தாற் செய்வது.
9, 10	பேரியாழ்—	பெரியயாழ்க் கருவி, இருபத்தியொரு நரம்புகள் கட்டப்பெறுவது.
139	பேரெழுத்து —	முழவுகளின் பெயர் வகைகளையும் முழவு முறைகளையும் ஓசை, ஊட்டா நின்ற பாடலெழுத்துக்களையும் சோடனைகளையும் மற்றும் வழங்குவன சொல்லுவதும் என்ற நான்கு வகை முறைமை.

"பை"

37	பையுள்காஞ்சி—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று. இது தனிப்பண்.
63	பைரவம்—	பயிரவம், வயிரவம் ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"பொ"	
136	பொருளறிதல்—	இசைபுணர்க்குமிடத்து அறியப் பெறும் முறைமைகளில் நான்காவது.
	"ம"	
9, 10	மகரயாழ் —	நால்வகை யாழ்களில் ஒன்று மகரவடிவில் இருப்பது. பத்தொன்பது நரம்புகளால் கட்டப்பெறுவது.
119	மங்கலச்சொற்கள் —	மொழிக்கு முதலாகிய மங்கலச் சொற்கள், திருமகள், செந்தாமரை மலர், சந்திரன் சூரியன், எனக் கூறப்பெறும்.
118	மங்கலம்—	மங்கலப்பண்கள், முன்னெட்டு பின்னெட்டு எனப் பதினாறு.
42, 54	மண்டலியாழ் —	மண்டலம், இளநிறம் மண்டலயாழ் ஏழிசைப்பண் பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
121	மதங்கன் —	இசைபாடுபவர்களில் ஒரு வகையினன். தமிழ்க்குரியவன்.
149, 154	மத்தளம்—	தோற்கருவிகளில் ஒன்று, முதன்மையான கருவி. வேம்பாற் செய்வது. நான்முகன் என்றும் பெயர் பெறும். இதற்கு அதிதேவதையும் நான்முகன்.
150	மதியம்—	சந்திரன் தோற்கருவி முறைகளில் சந்திராங்கம்.
88	மயங்கிசை—	தமிழ்பாடும் முறைமைகளில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
5	மரக்காலாடல்—	விழ்ந்தாடலுள் ஒன்று. மாயவள் ஆடியது.
54	மருதயாழ்—	ஒரு யாழ்க்கருவி நாற்பெரும் பண்களில் ஒன்று, ஏழிசைப் பண், கோடிப்பாலை, பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று. மருதன்ளு.
34, 58	மருள்—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
35, 57	மலகரி—	மல்லகரி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
171	மலைப்பு—	வாச்சியப்பகுதி. அதாவது அடிகள் முறிவது. முறித்துப் பாடினது. தாளக்கிரியைபற்றி மண்டிலமாக வருவது.
35, 63	மல்லாரி—	நாட்டை, ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
37, 55	மவுராழி—	மவுராளி, மௌசாளி, வேளாவளி, மவுளி, ஏழிசைப்பண் பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
31, 54	மவுரி—	அரி, பவுரி, மாங்கள்ளி, யாழரி. அரியநாட்டம், ஏழிசைப்பண் பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.
5	மறக்கூத்து—	பதினோரு ஆடல் வகைகளில் ஒன்று, நின்றாடல் மல்லினாடல் கண்ணன் ஆடியது.
87	மறம்—	பாவினங்களில் ஒன்று. அதாவது பாடல் வகைகளில் ஒன்று. கவிகளுடனும் சிந்துகளுடனும் பொருந்த வருவது.
35, 55	மன்றல்—	மன்றில், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"மா"	
37, 54	மாங்கள்ளி—	மவுரி, ஏழிசைப்பண்களில் ஒன்று. பவுரி, யாழுரி.
157	மாச்சினை—	மத்தளத்தின் வலமுகமாச்சினை; இடமுகமாச்சினை. அதாவது தோல் கட்டப்படும் பகுதி.
13	மாடகம்—	யாழுறுப்புள் ஒன்று.
36, 60	மாதுங்கராகம்—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
27	மாத்திரை—	அலகு, சுருதி, ஒலியளவு. நரம்புகளின் மாத்திரை.
82	மாத்திரைகள்—	காலஅளவு ஒன்பதுவகை. கணம், லவம், காட்டை, நிமிடம், துடி, துருதம், லகு, குரு, புலுதம் எனப்படும்.
5	மார்க்கம்—	இருவகைக்கூத்துள் ஒன்று. (மார்க்கம்–தேசிகம்) (அகம்–புறம்)
40, 59	மாளுவகிரி—	அருட்புரி, ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
	"மி"	
103	மிடறு—	குரல். (ஆண்குரல், பெண்குரல்) பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு. மிடற்றுத்தொழில், கண்டத் தொழில், கண்டமரபு, மிடற்றுப்பாடல், கண்டப் பாடல், ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்குமாகும்.
100	மிடற்றுக்காணாதன—	நகை, புகை, எள், காடி, சாமம், கள்;

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"மீ"	
21	மீனம்—	பன்னிரண்டு இராசிகளில் ஒன்று, உழை நிற்குமிடம்.
	"மு"	
129, 130	முகண்டி—	சுத்தப்பாக்கள் வகைகளில் ஒன்று மூன்றடியாய் அடிமுகங்கள் தோறும் கண்டத்தைக் கம்பித்துப் பாடிப் புணர்ப்பது.
95	முகத்தல்—	இசைநுணுப்பு நால்வகைகளில் ஒன்று.
11	முண்டகம்—	திவவின் கடைக்கண் முடித்த மணிமுடி.
144	முதற்கருவிகள்—	தோற்கருவிகளில் முதற்கருவிகள் மத்தளம், சல்லி, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழவம். தலைக்கருவிகள் எனவும் கூறப்பெறும்.
112	முதற்சாமத்துப்பண்—	பிரமனைப் பாடப்படுவது, புறநீர்மை, சுத்தகாந்தாரம் கௌசிகம், தக்கேசி வராடி, இந்தளம் சாளரபாணி, செந்துருத்தி என்ற எட்டுப் பண்கள்.
150	முதல்—	தோற்கருவிகளின் பகுப்புமுறை.
70	முதனிலை—	மதியோர்களால் நன்கு அறுதியிடப்பட்ட அமைதி நான்கிடங்களில் ஒன்று.
34, 58	முதிர்ந்த இந்தளம்—	ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
37, 59	முதிர்ந்த குறிஞ்சி-	குறிஞ்சி, அரற்றுக் குறிஞ்சி ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
68	முத்திரை—	குழற்கருவியில் வளையாற் சேர்ந்த துளைகளில் ஒன்று.
140	முரசு—	ஒரு தோற்கருவி.
171	முரிப்பு—	வாச்சியப்பகுதி, அதாவது ஒருவரித் தடையினை அளவிற் செய்கையாலே முரிப்பது.
33, 61	முல்லைசாதாரி—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று. முல்லையையும், சாதாரியையும் இரண்டாகவும் கூறப்பெறும்
138	முழவு—	தோற்கருவிகளுக்குப் பொதுப்பெயர், இவற்றை பெயர், முறைமை, பிண்டம் பேரெழுத்து, எனக்கொண்டும் விளக்கப்பெறும், தனித்த மத்தளத்திற்குமட்டும் முழவு என்றும் கூறப்பெறும்.
94	முறைகண்டம்—	சிந்துகள் இசை புணர்க்குமிடத்து எட்டு எட்டாவது வகை முறைமைகளில் ஒன்று.
137	முறைமை—	தோற்கருவிகளின் முறைமை.
23	முற்றோன்றிய இசை—	தாரம்
94	முன்னிசை—	சிந்துகள் இசைபுணர்க்கும் இடத்து, கொள்ளப்பெறும் எட்டுவகை முறைமைகளில் ஒன்று. இரண்டாவது.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்

"மூ"

2, 3	மூவகைக்கூத்து–	சாந்திக்கூத்து விநோதக்கூத்து வகைக்கூத்து.
1, 2	மூவிசை—	எழுத்து முதற் சீர்களாற் சேர்க்கப்பட்ட மூவிசை நரம்பு, குழல், மிடறு.
114	மூன்றுஞ்சாமத்துப்பண்—	உருத்திரனைப் பாடப்படுவது, குறண்டி வயிரவம், பஞ்சமம் கொல்லி, தேசாளி நாட்டம், தக்கராகம் சிகண்டி என்ற எட்டுப் பண்கள்.

"மெ"

82	மென்மை—	மெலிவுநிலை.
143	மென்மைக்கருவி–	தோற்கருவிகளில் மென்மைக் கருவிகள் தக்கை முதலியன.

"மே"

35, 64	மேகராகம்—	நான்கிசைப்பண்களில் ஒன்று.
34, 58	மேகராகக்குறிஞ்சி–	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
33, 57	மேகாஞ்சி—	காஞ்சி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.
28, 54	மேற்செம்பாலை–	தாரப்பணம், தாரப்பண், ஆசான், ஏழ்பெரும் பாலைகளில் ஒன்று, ஏழிசைப்பண், பண்ணோர் பதினேழில் ஒன்று.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
	"மொ"	
140	மொந்தை—	ஒரு தோற்கருவி.
	"யா"	
55	யாசரி—	பண்ணோர்பதினேழில் ஒன்று. ஆகரி ஆகிரி யாசாரி, ஏழிசைப்பண்.
33, 62	யாமை—	ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
89, 103	யாழ்—	நரம்புக்கருவிகளில் முதன்மை பெற்ற கருவி வகைகள். தமிழ்க்குரித்து.
61	யாழ்பதம்—	பெயர்திறம், பியந்தை பெயர்திறப் பியந்தை ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
	"ல"	
83	லகு—	துருதம் இரண்டுகொண்டது லகு. நான்கு எண்கள் கொண்டது.
82	லவம்—	கணம், எட்டுகொண்டது லவம்.
	"வ"	
99	வகுணை—	இசைத்திரட்சி, தேசாள சுத்தக்கிரியைகளில் ஒன்று.
4	வகை—	பதினோராடலின் பகுதி.
101	வகையொழிபு—	இந்நூல் (பஞ்சமரபு) இசைமரபின் சிறுபிரிவில் ஒன்று. (ஐந்தாவது)
65, 67	வங்கியம்—	இசைக்குழல், குழற்கருவிகட்குப் பொதுப்பெயர்.

பக்க எண்கள்	அரும்பதம்	பொருள் சுருக்கம்
40	வஞ்சி—	வஞ்சிப்பாக்கழி, பாக்கழி ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
15	வடித்தல்—	தொழிற்கை எட்டனுள் ஒன்று.
3, 46	வடுகு—	இந்தளம், நளுத்தை, ஐந்திசைப் பண்களில் ஒன்று, கூத்து வகைகளில் ஒன்று.
18, 19	வட்டப்பாலை—	பன்னிரண்டு கோணம் செய்து ஏழு கோணத்தை உடனே கொண்டு உறழப்படும் ஓரேழ் தொடுத்த மண்டலம் வட்டமாய் முடிய வாசிக்கப்படுவது.
12, 13	வட்டணை—	யாழுறுப்பொன்றின் தோற்றம்.
35, 64	வட்டி—	துக்கராகம், நான்கிசைப் பண்களில் ஒன்று.
119	வண்ணம் புணர்க்கும்வகை—	வண்ணம் புணர்க்குமிடத்து, திருமாலைக்காப்பாக வைத்துச் செய்தல்.
134	வண்ணவகைப்பாடு-	ஐந்துவகைப்படும் பத்தியவண்ணம் சித்திரவண்ணம் ஆம்பல்வண்ணம் பாத்திபவண்ணம் குவளைவண்ணம்,
133	வண்ணம்—	இசைப்பாவகைகளில் ஒன்று.
96	வண்டினமுரற்சி-	உத்தம மூவோசைகளில் ஒன்று
33, 63	வயிரவம்—	பயிரவம், பைரவம் ஐந்திசைப்பண்களில் ஒன்று.
36	வராடி—	தமிழ்வராடி, ஆறிசைப் பண்களில் ஒன்று.

158	வராளம் —	வாராளம், சல்லி என்ற தோற் கருவியை இடமுகத்தைக் கட்டுகின்ற முறைமை.
4	வரி	ஒருவகைக் கூத்து. கொம்பு துருத்தி, கொடியம்மானை பத்துவில் பத்திரம், இவற்றால் ஆடப்படும் பெண்கோலம்.
37. 40	வருணம் —	தக்கணாதி, தக்கணாத்தி, தக்கணம், ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.
84	வருணி —	வருணை, தொழில் ஐந்தில் ஒன்று, இசைத்தொழில்
96	வலம்புரியோசை —	உத்தம மூவோசைகளில் ஒன்று.
15	வளர்தல் —	தொழிற்கை எட்டனுள் ஒன்று.
160	வளையம் —	முழவுவகைத் தோற்கருவி. பலவற்றிற்கும் இருபுறமும் பொருத்தப்படும் தோற்கட்டு வளையம். இரும்புகொண்டும் வளையம் கொள்வதாம்.
141	வன்மை —	வலிவு, பண்ணறியும் முறை தோற்கருவிகளில் வன்மைக் கருவிகள்

"வா"

169	வாச்சியம் —	வாச்சியப்பாக்கள், என்பது சொற்கட்டுவகை சந்தத்தையும் தொடுத்துத் தமிழுரையாய் ஒரு கருவியையும் தொடராதே பல கூறுகளையும் உடைத்தாய் நாலடியாலே எட்டுப் பரிவர்த்தனைப் பெற்றுச் சந்தியும் தாளமும் பொருந்தப் புணர்ப்பது. கருவிகளுக்குப் பொதுப் பெயர்.

85 வாரம் — மதியோர்களால்அறிவிக்கப்பட்ட நான்கு செய்யுளியக்க இடங்களில் ஒன்று. முதனிலை, வாரம், கூடை, திரள் என்ற பாவமைப்பு வகைகளில் ஒன்று.

"வி"

133 விகற்பநடை — தலைப்பா விகற்பநடை நாலடியாய் இரண்டு தனையாய்ப் பின் இரண்டடியும் பிரிவிலவாகி வருவனவும், அடிவிகற்பமாகி வருவனவும் எனப்படும்.

98 விட்டோசை — பாடுவான் கொண்டு பாடத்தக்க ஓசை வகைகளில் ஒன்று.

3 விநோதம் — குரவை, வரி, கோலம் என்ற கூத்து வகைகள்.

83 விந்து — பதினோருவகைச் செய்கைகளில் ஒன்று.

34, 57 விபஞ்சி — ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

45 விபஞ்சிகாந்தாரம் — குறிஞ்சியாழ்த் திறத்தில் ஒன்று.

33, 61 வியந்தம் — ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

35, 59 வியாழக்குறிஞ்சி — ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

74 வியானன் — பத்து வாயுக்களில் ஒன்று.

84, 99 வியாத்தி — வியாத்தி, வழிகாண்டல்

140 விரலேறு — ஒரு தோற்கருவி.

97 விலங்கல் — பாடுதற்கல்லாத இசைகள் எட்டனுள் ஒன்று. ஒருபண் பாட வேறொரு பண்ணிலே விலகுவது.

9 வில்யாழ் — பழையயாழ். வில்போன்ற வடிவு உடையது.

21 விளரி — ஏழிசைகளில் ஒன்று.
கடக ராசியில் நிற்பது.
அன்னத்தின் ஓசையை ஒத்தது.

29, 38, 32 விளரிப்பாலை — ஏழ்பெரும் பாலைகளில் ஒன்று.
பணமேனுர் பதினேழில் ஒன்று.
நிருபதுங்கராகம் சீர்கோடிகம்.
கோடிகம், கோடி, தோடி.

15, 16 விளையாட்டு — யாழிற்குரித்தாகிய கைகள்
எட்டனுள் ஒன்று. தொழில்.

" வீ "

89, 103 வீணை — நரம்புக் கருவிகளில் ஒன்று.
தற்காலம் தந்திக் கருவிகளில்
தலையாய கருவியாய்ச் சிறந்து
விளங்குவது:
சாளவத்திற்குரித்து.

146 வீரக்கருவி — தோற்கருவிகள் முரசு, நிசாளம்
திமிலை, துடுமை எனப்படும்.
சோழ, பாண்டிய, சேரர்
மூவர்க்கும் உரியது.

" வெ "

126 வெண்டுறை — இசைப்பா வகைகளில் ஒன்று.

" வே "

34, 59 வேடராமக்கிரி — இராமக்கிரி, ஆறிசைப்
பண்களில் ஒன்று.

87 வேடு — பாவினம், பாடல் வகைகளில்
ஒன்று. கவிகளுடனும்
இசைகளுடனும் பொருந்தி
வருவன.

36, 60 வேளர்கொல்லி — தமிழ்வேளர் கொல்லி, கொல்லி
கொல்லி காந்தாரம்.
ஆறிசைப்பண்களில் ஒன்று.

93 வேறுபாடு — இசைப்புணர்ப்பு ஐந்தனுள்
ஒன்று.

குறிப்புரை : 95

இந்நூல் இசைமரபில் யாழ்மரபு. அத்தகைய யாழினை இசைக்கும யாழ் ஆசிரியன் தகுதியை, சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதையில் இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளார். ஆங்கு கூறப்பெற்ற ஆசிரியன் சகோடயாழாசிரியனுவான்' யாழும். செம்முறைக் கேள்வி எனப்படும் சகோடயாழாகும்.

"ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியின்
ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமும்
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமும்
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையும்
தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர
ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச் சேர (கிளைவயிற் சேர)
மேலது உழையிளி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாயது
இறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த பெற்றியி னீங்காது (பெற்றி நீங்காது)
படுமலை செவ்வழி பகரும் பாலையெனக்
குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு
இளிமுத லாகிய வெதிர்படு கிழமையும் (ஏர்படு கிழமையும்)
கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென
நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையின்
இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கு
யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை மெலிய (வலிய)
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமையோன்........."

இப்பகுதியின் விரிவுரையை அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள் இயற்றிய யாழ்நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

இந்நூலில் வங்கிய மரபு. வங்கியம் — குழல். குழலோனமைதியை இளங்கோவடிகள்,

"சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு மயலறப் பெய்தாங்கு
(மயலறத் தெரிந்தாங் கெற்றிய)
ஏற்றிய குரலிளி யென்றிரு நரம்பின்
ஒப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் தன்னொடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்கு
இசையோன் பாடிய இசையி னியற்கை
வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி (தெற்றி)
இன்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து
வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்கு
ஈர நிலத்தின் எழுத்தெழுத் தாக
வழியின் றிசைக்கும் குழலோன்............" என்றார்.

கண்ட மரபு: கண்டம், என்பது குரல். இஃது மிடற்றுப் பாடல் எனப்படும். இக்காலம் வாய்ப்பாட்டு எனக் கூறப் பெறுகிறது. மிடற்றுப்பாடல் பாடுவோனை இசையாசிரியன் என்பது வழக்கு. இசையாசிரியன் தகுதியை இளங்கோவடிகள்,

"யாழுங் குழலுஞ் சீரும் மிடறும்
தாழ்குரல் தண்ணுமை யாடலொ டிவற்றின்
இசைந்த பாடல் இசையுடன் படுத்து
வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
தேசிகத் திருவிளைசை கடைப்பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி ளோசை யெல்லாம்
ஆசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
பகுதிப் பாடலுங் கொளுத்துங் காலை
வசையறு கேள்வி வகுத்தலன் விரிக்கும்
அசையா மரபில் இசையோன்........." என்றார்.

"யாழ்ப்பாடலும், வங்கியப்பாடலும், இருவகைத் தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றுப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடல் என்னும் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையும் அறிந்து அந்தப் பாடைகள் இசைபூணும் படியையும் அறிந்து இயற்புலவன் நினைவும், நாடகப்புலவன் ஈடு வரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற் சந்திப்பிக்கும் இடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல் வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவன்."

வாச்சிய மரபில் முழவு மரபு. அவற்றுள் மென்மைக் கருவி தண்ணுமை. அத்தண்ணுமை ஆசிரியன் தகுதியை இளங்கோவடிகள்,

"ஆடல் பாடல் இசையே தமிழே
பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தை குறைவின்றி மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
வாங்கிய வாரத் தியாழுங் குழலும்
ஏங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கூறுகிற் கரணங் குறியறிந்து சேர்த்தி
ஆக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்றி செலுத்தும்
அத்தகு தண்ணுமை அருந்தொழில் முதல்வன்." என்றார்.

தண்ணுமை ஆசிரியன் அமைதி பொழிப்புரை.

அடியார்க்குநல்லார்.

" எல்லாக் கூத்துக்களும் எல்லாப் பாட்டுக்களும் எல்லா இசைகளும் வடவெழுத்து ஒரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாச்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும் எல்லாப் பண்களும் இரு வகைத் தாளங்களும் எழுவகைத் தூக்குக்களும் இவற்றின் குற்றங்களும் இயற்சொல் முதலிய நால்வகைச் சொற்களுமென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோர் உருவை இரட்டிச்கிரட்டி சேர்த்த இடத்து நெகிழாதபடி நிரம்ப நிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியை (ஒப்பாக) பாக உருவான வழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானங் கழிக்கவும் வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின் பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ள அமைந்த காரணத்தாற் குறியறிந்து சேர வாசித்து மற்றைக் கருவிகளிற் குறை நிரப்புதலும் மிகுதி அடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையில் இரந்திரம் தோன்றுகபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத் தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக் கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியன்,"

இப்பஞ்சமரபில் நிறத்தமரபு அல்லது திருத்தமரபு என் பதில் இசைக்கலையின் ஐந்து நிறத்தைக் கூறி அவற்றில் தமிழ், செந்தமிழ், தமிழ் எளி முதலான கூறப்பட்டுள்ளது. வகைமொழிபு மரபில் பாவினங்கள் பற்றியுங் கூறப்பட்டுள்ளது. இளங்கோ அடிகள் முத்தமிழ்ப் பாவினமறிந்து பாப்புனையும் முத்தமிழ்க் கவிஞனமைதியை,

" இமிழ்கடல் வரைப்பில் தமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி
வேத்தியல் பொதுவியல் என்றிரு திறத்தின்
மாத்திரை யறிந்து மகிழ்தரு மரபின்
நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்து
இசையோன் வக்கிரித் திட்டத்தை யுணர்ந்தாங்கு
அசையா மரபின் அதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னூற் புலவன்........" என்றார்.

பண்டைத்தமிழ் ஆடலாசிரியன் தகுதியை, இளங்கோவடிகள்,

" இருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து
பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்கு
ஆடலும் பாடலும் பாணியும் தூக்கும்
கூடிய நெறியின (நெறியிற்) கொளுத்துங் காலைப்
பிண்டியும் பிணையலும் எழிற்கையும் தொழிற்கையும்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்
கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரம் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலும்
ஆடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலும்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
ஆடற் கமைந்த ஆசான்........." என்றார்.

ஆடலாசிரியன் அமைதி பொழிப்புரை: அடியார்க்குநல்லார்.

" தேசியும் மார்க்கமுமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு வகைப்பட்ட இருவகைத்தாகிய அக்கூத்தினது இலக்கணங்களை அறிந்து பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேரப் புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லியமுதற் கொடுகொட்டி ஈருகக்கிடந்த பதினொரு கூத்துக்களும் அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கு அமைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களில் விதித்த வழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குகளும் தம்மிற் கூடின நெறியை உடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலாயின நிகழ்த்தும் இடத்துப் பிண்டி, பிணையல் எழிற்கை, தொழிற்கை என்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும் நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக் கதியாகச் செய்த கை வாரக்கதியுட் புகாமலும், வாரக்கதியாகச் செய்த கை கூடைக்கதியுட் புகாமலும் புறக்கூத்தினடத்து ஆடல் நிகழுமிடத்து அவினயம் நிகழாமலும் அவினயம் நிகழுமிடத்து ஆடல் நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில் விரவாதபடியும் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியன்,"

இளங்கோவடிகளால் கூறப்பெற்ற நாடக அரங்க இலக்கணம் வருமாறு :—

" எண்ணிய நூலோர் இயல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபின் அரங்க மளக்கும்
கோலள விருபத்து நால்விர லாக
எழுகோ லகலத் தெண்கோ னீளத்
தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
உத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை
வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
ஏற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றொழுதன ரேத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்கு
ஒருமுக எழினியும் பொருமுக எழினியும்
கரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்கு
ஓவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
மாலைத் தாமம் வளையுடன் நாற்றி
விருந்துபடக் கிடந்த அருந்தொழி லரங்கம்."

சிலப்பதிகாரக் குறிப்புரை. அரங்கின் இடம்

" ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும்
நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காலைத்
தேவர் குழாமும் செபித்த பள்ளியும்
புள்ளின் சேக்கையும் புற்றி நீங்கிப்
போர்களி யானைப் புரைசா ராது
மாவின் பந்தியொடு மயங்கல் செய்யாது
செருப்புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி,
நுண்மை யுணர்ந்த திண்மைத் தாகி
மதுரச் சுவைமிகூஉ மதுர நாறித்
தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருந்திய
இத்திறத் தாகு மரங்கினுக் கிடமே"

பழங்காலத் தமிழக நகரங்களில் இசைவல்லுநர் வாழுமிடத்தை இளங்கோவடிகள்,

“ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டும்
அரும்பெறன் மரபில் பெருப்பா ணிருக்கையும் ”

எனக்கூற,

துளைக்கருவியானும், நரம்புக்கருவியானும் குரல் முதலாயுள்ள ஏழிசையினும் ஏழு எழுத்தினையும், மூவகை வங்கியத்தினும் நால்வகை யாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு திறத்தையும் குற்றம் இன்றாக இசைத்துக் காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசைமரபையறிந்த குழலர், பாணர் முதலாய பெரிய இசைக்காரர் இருக்குமிடங்கள், என அடியார்க்குநல்லார் விளக்கியிருப்பதும் அறியத்தக்கதாகும்'

“ வேத்தியல் பொதுவியல் எனவிரு திறத்து
மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபின்
ஆடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்கும்
கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து
நால்வகை மரபி னவிநயக் களத்தினும்
ஏழ்வகை நிலத்தினும் எய்திய விரிக்கும் ”

எனச் சிலப்பு மதுரைக் காண்டத்தில் இளங்கோ வேந்தர் கூறியிருப்பதற்கு, அடியார்க்குநல்லார்.

வேத்தியல் பொதுவியல் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கூத்தின் தாள அறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காத மரபானே ஆடும் ஆடலும் எனவும், அவினயக் களன் என்பது, நான்கு என்பதும் அவை,

“ நிற்ற லியங்கல் இருத்தல் கிடத்தல்
நெறிமுறை நான்கு மவினயக் களனே ”

எனவும், எழுவகை நிலமாவன எழுத்தடியாகிப் பிறக்கும் குரல் முதலாகிய ஏழும், எனவும் தெளிவாகக் கூறியது அறிந்து உணரத்தக்கவை,

"பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்
தண்ணுமை முழவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்ப் பாணியொடு
நாடக மடந்தையர் ஆடரங்கு யாங்கணும்"

"நாடக மகளிர் ஈரைம்பத் திருவரும்
கூடிசைக் குயிலுவர் இருநூற் றெண்மரும்"

"நாடக மகளிரும் நலத்தகு மாக்களும்
கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளரும்"

"பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளினர்
ஆடு கூத்த ராகி எங்கணும்"

"மண்கணை முழவும் வணர்கோட் டியாழும்
பண்கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்."

இவையும் இளங்கோவடிகள் வாக்கே.

ஆடல் பயிற்றுவித்தலும். அரங்கேற்றலும்

"பண்ணியம்மைத் தானைமுகன் பாதம் பணிந்துநாட்
புண்ணிய வோரை புகன்றனகொண் — டெண்ணியே
வண்டிருக்குங் கூந்தல் மடவரலை யையாண்டில்
தண்டியஞ்சேர் விப்பதே சால்பு."

"வட்டணையுந் தூசியும் மண்டலமும் பண்ணமைய
எட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின் — கட்டளைய
கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச்
சோதித் தரங்கேறச் சூழ்"

" நன்னர் விருப்புடையோ னற்குணமு மிக்குயர்ந்தோன்
சொன்னகுலத் தாலமைந்த தொன்மையனாய்ப் —
பன்னிரண்டாண்
டேய்ந்ததற்பின் னுடலுடன் பாடலமு கிம்மூன்றும்
வாய்ந்தவரங் கேற்றல் வழக்கு."

எனவும் கூறினர் பரத சேனபதியார். என்றூர் அடியார்க்குநல்லார். மூன்னிரண்டு வெண்பாக்களை நச்சரும் மேற்கோளாகக் காட்டி உள்ளார். இப்பாடல்கள் பஞ்சமரபிற்குத் தொடர்பாயிருத்தலும் கூடும்.

குறிப்புரை : 96

பதினேராடல் வகைபற்றிய சிலப்பதிகார உரைப்பகுதி வருமாறு.

க. கொடுகொட்டி

"தேவர் புரமெரிய வேண்டுதலால் வடவை எரியைத் தலையிலே உடைய பெரிய வர்பு ஏவல் கேட்டவளவிலே அப் புரத்தில் அவுணர் வெந்து விழுந்த வெண்பரிக்குவையாகிய பாரதி அரங்கத்திலே உமையவள் ஒரு கூற்றினளாய் நின்று, பாணி, தூக்குச்சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவர் யாவரினும் உயர்ந்த இறைவன் சய ஆனந்தத்தால் கைகொட்டி நின்று ஆடிய கொடுகொட்டி என்னும் ஆடல்."

உ. பாண்டரங்கம்

"வானேராகிய தேரில் நான்மறைக் கடும்பரி பூட்டி நெடும் புற மறைத்து, வார் துகில் முடித்துக் கூர்முட் பிடித்துத் தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணும்படி பாரதி வடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்து ஆடிய பாண்டரங்கம் எனும் கூத்து."

ங. அல்லியம் (அல்லிப்பேடு)

"கஞ்சன் வஞ்சத்தின் வந்த யானையின் கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றூடிய அல்லியத் தொகுதி என்னும் கூத்து."

இக்கூத்து, அஞ்சனவண்ணன் (திருமால்) ஆடிய ஆடல் பத்துள் ஒன்று.

தொகுதி, முகம், மார்பு, கை, கால்களின் வட்டணை முதலியன இருந்தும் தொழில் செய்யாது நிற்றலின்,

" ஆட லின்றி நிற்பவை யெல்லாம்
மாலோ னுடும் வைணவ நிலையே."

ச. மல்லினுடல் (மல்)

" வாணனாகிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற் சென்று அறைகூவி உடற்கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்த அளவிலே சடங்காகப் பிடித்து உயிர்போக நெரித்துத் தொலைத்த மல்லாடல்.

ரு குடக்கூத்து (குடம்)

" காமன் மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள் உழை காரணமாக வாணன் சிறை வைத்தலின் அவனுடை சோவென்னும் நகர வீதியிற் சென்று நிலங்கடந்த நீனிறவண்ணன் குடங்கொண்டு ஆடிய குடக்கூந்து.

" பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்
விரவிய விநோதம் விரிக்குங் காலைக்
குரவை கலிநடம் குடக்கூத் தொன்றிய
கரண நோக்குத் தோற்பா வைக்கூத்
தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்
வென்றியும் விநோதக் கூத்தென விசைப்ப."

சா. துடி

" கரிய கடலின் நடுவுநின்ற சூரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தையறிந்து அவன் போரைக் கடந்த முருகன் அக்கடல் நடுவண் திரையே அரங்கமாக நின்று துடி கொட்டி ஆடிய துடிக்கூத்து."

எ. குடை

" அவுணர் தாம் போர் செய்தற்கு எடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்த முற்ற அளவிலே முற்கூறிய முருகன் தன்குடையை முன்னே சாய்த்து அதுவே ஒருமுக எழினியாக நின்றாடிய குடைக்கூத்து."

அ. பேடி

"ஆண்மைத் தன்மையில் திரிந்த பெண்மைக் கோலத்தோடு காமன் ஆடிய பேடு என்னும் ஆடல்."

தனது மகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டு, காமன் சோ நகரத்து ஆடியது.

கூ. மரக்கால் ஆடல்

"காயும் சினத்தையுடைய அவுணர், வஞ்சகத்தாற் செய்யும் கொடுந்தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் (துர்க்கை) ஆடப்பட்ட மரக்கால் என்னும் பெயரையுடைய ஆடல்."

ம. பாவை

"அவுணர் வெவ்விய போர் செய்தற்குச் சமைத்த போர்க் கோலத்தோடு மோகித்து வீழும்படி, கொல்லிப்பாவை வடிவாய்ச் செய்யோளாகிய திருமகளால் (இலக்குமி) ஆடப்பட்ட பாவை என்னும் ஆடல்."

மக. கடையம்

"வாணனுடைய முற்கூறிய பெரிய நகரின் வடக்கு வாயிற்கண் உளதாகிய வயலிடத்தே அயிராணி எனும் மடந்தை ஆடிய கடையம் எனும் ஆடல்." (கடையம் - கடைசிக்கூத்து)

(அயிராணி - இந்திராணி)

குறிப்புரை 97

நிருத்தம்

நிருத்தமென்பது கூத்து வகைகளுள் ஒன்று. இது நடனம், நாடகம், சதிர், தாண்டவம் எனப் பல்வேறு பிரிவு படுகிறது. கூத்தின் வகையே, தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டியம், குரவை, வரி, கோலம், வகை என எழு வகைப்படும். இவையே எழுவகை நிருத்தமுமாம் எனவும்படும்.

சாந்தி, விநோதம், வகை என மூவகைப்படும் கூத்தின் விளக்கங்கள் பல இறைவனுடைய பதினறு தாண்டவம், ஆகம மார்க்கம், அகமார்க்கம். தாண்டவத்திற்கு தாளமே முதன்மை. தாளங்களின் அணுக்கள் (சதிகள்) ஆகியவை, மற்றும் இதன் கண் கூத்துக்குரிய வாச்சிய எழுத்துக்கள், கூத்து வினைகள், கூத்துக்கு உரிய கால்கள், ஐவகைப் பாதத்தொழில்கள், நான்கு வர்த்தனைகள் மற்றும் ஏனையவை. இப்பகுதியே பஞ்சமரபின் இரண்டாம் பகுதியின் தொடக்கமாகும்.

நிருத்தமரபு

அவிநயமரபு

தாளமரபு

